

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

7 avril 2021

PROJET DE LOI

**portant dispositions financières diverses
relatives à la lutte contre la fraude**

SOMMAIRE

	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet (I)	26
Avis du Conseil d'État (I)	46
Avant-projet (II)	49
Avis du Conseil d'État (II)	63
Analyse d'impact	82
Projet de loi	90
Coordination des articles	109

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

7 april 2021

WETSONTWERP

**houdende diverse financiële bepalingen
inzake fraudebestrijding**

INHOUD

	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp (I)	26
Advies van de Raad van State (I)	46
Voorontwerp (II)	49
Advies van de Raad van State (II)	63
Impactanalyse	86
Wetsontwerp	90
Coördinatie van de artikelen	150

04361

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 7 avril 2021.

De regering heeft dit wetsontwerp op 7 april 2021 ingediend.

Le "bon à tirer" a été reçu à la Chambre le 7 avril 2021.

De "goedkeuring tot drukken" werd op 7 april 2021 door de Kamer ontvangen.

<i>N-VA</i>	<i>: Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>Ecolo-Groen</i>	<i>: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
<i>PS</i>	<i>: Parti Socialiste</i>
<i>VB</i>	<i>: Vlaams Belang</i>
<i>MR</i>	<i>: Mouvement Réformateur</i>
<i>CD&V</i>	<i>: Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>PVDA-PTB</i>	<i>: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique</i>
<i>Open Vld</i>	<i>: Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
<i>Vooruit</i>	<i>: Vooruit</i>
<i>cdH</i>	<i>: centre démocrate Humaniste</i>
<i>DéFI</i>	<i>: Démocrate Fédéraliste Indépendant</i>
<i>INDEP-ONAFH</i>	<i>: Indépendant – Onafhankelijk</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
<i>DOC 55 0000/000</i>	<i>Document de la 55e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV</i>	<i>Version provisoire du Compte Rendu Intégral</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

<i>Afkorting bij de nummering van de publicaties:</i>	
<i>DOC 55 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 55e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag</i>
<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag</i>
<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het defi nitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

RÉSUMÉ**SAMENVATTING**

Le présent projet de loi vise notamment à aménager et élargir le devoir de dénonciation des mécanismes fiscaux particuliers par les autorités de contrôle dans les domaines bancaire et financier. Ainsi, le présent projet de loi met en œuvre un certain nombre de recommandations formulées par la commission spéciale "Fraude fiscale internationale/Panama Papers" ainsi que la Commission d'enquête parlementaire chargée d'enquêter sur les causes de la faillite de la banque Optima et sur l'éventuelle confusion d'intérêts entre le Groupe Optima et ses composantes, d'une part, et des administrations publiques, d'autre part. En outre, ce projet apporte également une réponse à certaines préoccupations soulevées lors des auditions FinCenfiles.

Ce projet de loi se compose de deux parties:

- *un projet de loi sur la dénonciation des mécanismes particuliers par les autorités de contrôle aux autorités judiciaires;*
- *des adaptations à la loi anti-blanchiment du 18 septembre 2017, en particulier, une disposition est introduite qui impose aux entités assujetties l'obligation de signaler les différences qu'elles établissent entre leur enquête et le registre UBO.*

Het voorliggende wetsontwerp heeft met name tot doel de verplichting tot aangifte van bijzondere fiscale mechanismen door de bankaire en financiële toezichtshouders te regelen en uit te breiden. Aldus geeft de voorliggende wetsontwerp uitvoering aan een aantal aanbevelingen van de bijzondere commissie "internationale fiscale fraude/Panama Papers" en van de parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek over de oorzaken van het faillissement van Optima Bank en de eventuele belangenvermenging tussen de Optima Groep en haar componenten enerzijds en openbare besturen anderzijds. Bovendien biedt dit ontwerp ook een antwoord op bepaalde bekommernissen geuit bij de FinCenfiles-hoorzittingen.

Het wetsontwerp bevat twee onderdelen:

- *een wetsontwerp inzake de melding van bijzondere mechanismen door de toezichthouders aan het gerecht;*
- *aanpassingen aan de anti-witwaswet van 18 september 2017, in het bijzonder wordt een bepaling ingevoerd die onderworpen entiteiten de verplichting oplegt om verschillen die zij vaststellen tussen hun onderzoek en het UBO-register te melden.*

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

TITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, l'article 1er du présent projet précise la matière qu'il entend régler.

TITRE 2

Projet de loi relative au devoir de dénonciation des mécanismes fiscaux particuliers par les autorités de contrôle du secteur financier

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le présent projet de loi vise notamment à aménager et élargir le devoir de dénonciation des mécanismes fiscaux particuliers par les autorités de contrôle dans les domaines bancaire et financier. Ce projet apporte une première réponse aux préoccupations soulevées lors des auditions concernant les dossiers dits FinCEN. Ce faisant, le présent projet de loi vise aussi à mettre en œuvre certaines recommandations formulées par la Commission spéciale "fraude fiscale internationale/Panama papers"¹ ainsi que la Commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner les causes de la faillite de la banque Optima et l'éventuelle confusion d'intérêts entre le Groupe Optima et ses composantes, d'une part, et des administrations publiques, d'autre part². Dans le cadre de sa compétence pour prendre des initiatives réglementaires, la Commission européenne a également publié en mai 2020 un plan d'action visant à réviser le cadre européen de lutte contre le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme. Dans la mise en œuvre et la transposition des propositions réglementaires annoncées pour le premier trimestre 2021, les présentes dispositions seront évaluées si nécessaire.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

TITEL 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet preciseert artikel 1 van het voorliggende ontwerp welke aangelegenheid in dit ontwerp wordt geregeld.

TITEL 2

Wetsontwerp betreffende de verplichting tot aangifte van bijzondere fiscale mechanismen door de financiële toezichthouders

ALGEMENE TOELICHTING

Het voorliggende wetsontwerp heeft met name tot doel de verplichting tot aangifte van bijzondere fiscale mechanismen door de bankaire en financiële toezichthouders te regelen en uit te breiden. Met dit ontwerp wordt een eerste antwoord gegeven op de bezorgdheden zoals deze in de hoorzittingen betreffende de zogenaamde FinCEN Files naar voren zijn gekomen. Ook geeft het voorliggende wetsontwerp uitvoering aan een aantal aanbevelingen van de bijzondere commissie "internationale fiscale fraude/Panama Papers"¹ en van de parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek over de oorzaken van het faillissement van Optima Bank en de eventuele belangenvermenging tussen de Optima Groep en haar componenten enerzijds en openbare besturen anderzijds². In het kader van haar bevoegdheid om regelgevende initiatieven te nemen heeft de Europese Commissie in mei 2020 ook een actieplan gepubliceerd dat tot doel heeft het Europees kader inzake de bestrijding van witwaspraktijken en terrorismefinanciering te herzien. Bij de implementatie en omzetting van de regelgevende voorstellen, die aangekondigd zijn voor het eerste kwartaal van 2021, zullen de voorliggende bepalingen indien nodig geëvalueerd worden.

¹ Rapport de la Commission spéciale "fraude fiscale internationale / Panama papers", Doc. parl., Chambre, 2017-2018, n° 2749/001, pp. 15-17.

² Rapport de la Commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner les causes de la faillite de la banque Optima et l'éventuelle confusion d'intérêts entre le Groupe Optima et ses composantes, d'une part, et des administrations publiques, d'autre part, Doc. parl., Chambre, 2017-2018, n° 1938/007, pp. 66-67 en 87.

¹ Verslag van de bijzondere commissie "internationale fiscale fraude/Panama Papers", Parl. St., Kamer, 2017-2018, nr. 2749/001, pp. 15-17.

² Verslag van de parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek over de oorzaken van het faillissement van Optima Bank en de eventuele belangenvermenging tussen de Optima Groep en haar componenten enerzijds en openbare besturen anderzijds, Parl. St., Kamer, 2017-2018, nr. 1938/007, pp. 66-67 en 87.

À la suite des travaux de la Commission spéciale “*fraude fiscale internationale/Panama papers*” ainsi que des travaux de la Commission d’enquête parlementaire chargée d’examiner les causes de la faillite de la banque Optima, certaines recommandations ont été formulées en vue d’assouplir les conditions d’application de l’obligation de dénonciation aux autorités judiciaires qui incombe aux autorités de contrôle du secteur financier en matière de mécanismes particuliers.

Entretemps, les soi-disant fichiers FinCEN ont conduit à des auditions parlementaires qui ont une fois de plus soulevé des inquiétudes quant à l’efficacité de l’obligation de rapport existante.

Dès la création de la Commission bancaire (dont les missions sont désormais exercées par la FSMA et la BNB), il a été explicitement prévu que cette autorité ne connaît pas des questions d’ordre fiscal. Il s’agit là d’une application du principe de spécialité dans le chef des autorités, tel qu’il découle du droit administratif.

Bien que la FSMA et la BNB n'exercent pas de mission fiscale, ces autorités disposent néanmoins de la compétence de mettre en demeure certaines institutions financières de faire cesser des “mécanismes particuliers”. À défaut de se conformer à une telle injonction, les autorités de contrôle peuvent imposer des mesures de redressement administratives. Cette compétence des autorités de contrôle se justifie sous l’angle prudentiel étant donné que la mise en place de mécanismes particuliers peut porter atteinte à la réputation de l’entité financière et à sa situation financière.

Outre ces dispositions qui font partie du statut administratif de contrôle des entités financières, la FSMA et la BNB sont tenues de dénoncer aux autorités judiciaires les mécanismes particuliers ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale dans le chef de tiers mis en place par une entreprise dont elles assurent le contrôle, lorsqu’elles ont connaissance du fait que ces mécanismes particuliers constituent, dans le chef de ces entreprises mêmes, en tant qu'auteur, coauteur ou complice, une infraction fiscale possible de sanctions pénales (loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, art. 46; loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, art. 36/4).

Cette obligation de dénonciation est conforme à l’obligation de secret professionnel auquel ces autorités sont assujetties en vertu du droit européen. Ce secret implique que les informations confidentielles dont la FSMA et la BNB ont eu connaissance en raison de leurs fonctions ne peuvent être divulguées à quelque personne ou

In het kader van de werkzaamheden van de bijzondere commissie “*internationale fiscale fraude/Panama Papers*” en van de parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek over de oorzaken van het faillissement van Optima Bank, werden een aantal aanbevelingen geformuleerd met het oog op de versoepeling van de toepassingsvoorraarden van de meldingsplicht inzake bijzondere mechanismen van de toezichthouders van de financiële sector aan het gerecht.

Ondertussen hebben de zogenaamde FinCEN Files geleid tot parlementaire hoorzittingen waarbij nogmaals de bezorgdheid over de effectiviteit van die bestaande meldingsplicht geuit is.

Bij de oprichting van de Bankcommissie (waarvan de opdrachten thans worden uitgevoerd door de FSMA en de NBB), werd uitdrukkelijk bepaald dat deze autoriteit niet bevoegd is voor fiscale aangelegenheden, op grond van het beginsel van de specialiteit van de functie van overheden, dat voortvloeit uit het administratief recht.

Hoewel de FSMA en de NBB geen fiscale bevoegdheid hebben, beschikken zij wel over de bevoegdheid om sommige financiële instellingen aan te manen “bijzondere mechanismen” stop te zetten. Indien er aan deze aanmaning geen gevolg wordt gegeven, kunnen de toezichthouders administratieve herstelmaatregelen opleggen. Deze bevoegdheid van de toezichthouders is vanuit prudentieel oogpunt gerechtvaardigd aangezien het instellen van bijzondere mechanismen de reputatie en de financiële positie van de financiële entiteit kan aantasten.

Afgezien van deze bepalingen die deel uitmaken van het administratief toezichtstatuut van de financiële entiteiten, moeten de FSMA en de NBB aangifte doen bij het gerecht van bijzondere mechanismen die door een onder hun toezicht staande onderneming zijn opgezet met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, wanneer zij er kennis van hebben dat deze bijzondere mechanismen voor de onderneming zelf als dader, mededader of medeplichtige, een onder het strafrecht vallend fiscaal misdrijf vormen (wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, art. 46; wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, art. 36/4).

Deze meldingsplicht strookt met het beroepsgeheim waaraan deze autoriteiten zijn gebonden krachtens het Europees recht. Dit beroepsgeheim houdt in dat de FSMA en de NBB de vertrouwelijke informatie waarvan zij kennis hebben gekregen in het kader van de uitvoering van hun taken, niet mogen onthullen aan welke persoon of

autorité que ce soit³, excepté sous une forme sommaire ou agrégée de façon à ce que les entités financières ne puissent pas être identifiées, sans préjudice des cas relevant du droit pénal.

La *ratio legis* de ce secret professionnel est décrite comme suit dans la jurisprudence de la Cour de justice: "Le fonctionnement efficace du système de contrôle de l'activité des entreprises d'investissement, fondé sur une surveillance exercée à l'intérieur d'un État membre et sur l'échange d'informations entre les autorités compétentes de plusieurs États membres, tel que succinctement décrit aux points précédents, requiert que tant les entreprises surveillées que les autorités compétentes puissent être sûres que les informations confidentielles fournies conserveront en principe leur caractère confidentiel {...} Il s'ensuit que l'interdiction générale de divulgation d'informations confidentielles ne saurait trouver des exceptions en dehors des situations spécifiquement prévues audit article"⁴. Récemment, la Cour de Justice a réitéré cette position: "C'est donc afin de protéger non seulement les intérêts spécifiques des entreprises directement concernées, mais aussi l'intérêt général lié au fonctionnement normal des marchés d'instruments financiers de l'Union, que l'article 54, paragraphe 1, de la directive 2004/39 impose, en tant que règle générale, l'obligation de garder le secret professionnel (voir, en ce sens, arrêt du 12 novembre 2014, Altmann e.a., C 140/13, EU:C:2014:2362)"⁵.

Eu égard au secret professionnel des autorités de contrôle, cette obligation de dénonciation aux autorités judiciaires ne peut s'appliquer que lorsque les faits sont susceptibles de faire l'objet de poursuites judiciaires (à savoir, "des cas relevant du droit pénal"). Ainsi, sont actuellement visées par l'obligation de dénonciation les deux hypothèses suivantes:

— soit lorsque l'entité financière commet, en tant qu'auteur, une infraction pénale en contrevenant à une loi fiscale qui lui impose une obligation propre dont l'objet vise à faciliter la perception d'un impôt dont un tiers est le débiteur (ex: non-respect de l'obligation de retenir un précompte mobilier, ...);

— soit lorsque l'entité financière intervient, en tant que coauteur ou complice, à la commission d'une fraude fiscale consommée par un client. Dans cette hypothèse, l'obligation de dénonciation requiert une fraude fiscale

³ Le droit européen mentionne explicitement plusieurs exceptions à ce secret professionnel, principalement dans le cadre de la collaboration (internationale) avec les autres autorités de supervision.

⁴ CJUE, 12 novembre 2014, C-140/13.

⁵ CJUE, 19 juin 2018, affaire C-15/16, point 33.

autoriteit ook³, behalve in beknopte of samengevoegde vorm zodat de financiële entiteiten niet kunnen worden geïdentificeerd, onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen.

De *ratio legis* van dit beroepsgeheim wordt in de rechtspraak van het Hof van Justitie als volgt omschreven: "Wil het systeem van controle op de activiteiten van beleggingsondernemingen – dat gebaseerd is op het toezicht dat binnen een lidstaat wordt uitgeoefend en op de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten van verschillende lidstaten, zoals kort is beschreven in de vorige punten – doeltreffend werken, dan moeten zowel de ondernemingen waarop toezicht wordt uitgeoefend als de bevoegde autoriteiten er zeker van kunnen zijn dat de verstrekte vertrouwelijke inlichtingen in beginsel vertrouwelijk blijven {...} Op het algemene verbod om vertrouwelijke informatie openbaar te maken bestaan dus geen uitzonderingen buiten de situaties die specifiek in dat artikel zijn vastgesteld."⁴ Het Hof van Justitie heeft dit standpunt recentelijk bevestigd: "De verplichting om het beroepsgeheim te eerbiedigen wordt dan ook bij artikel 54, lid 1, van richtlijn 2004/39 als algemene regel opgelegd om niet alleen de specifieke belangen van de rechtstreeks betrokken ondernemingen, maar ook het algemene belang bij de normale werking van de markten voor financiële instrumenten van de Unie te beschermen (zie in dit verband het arrest van 12 november 2014, Altmann e.a., C 140/13, EU:C:2014:2362)"⁵.

Gezien het beroepsgeheim van de toezichthouders, geldt deze verplichting tot aangifte bij het gerecht enkel wanneer de feiten tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden (namelijk "de gevallen die onder het strafrecht vallen"). Momenteel moet er aldus een aangifte worden verricht in de volgende twee gevallen:

— hetzelf wanneer de financiële entiteit als dader een strafrechtelijke inbreuk pleegt door een fiscale wet te overtreden die haar een specifieke verplichting oplegt die ertoe strekt de inning van een door een derde verschuldigde belasting te vergemakkelijken (bv. niet-naleving van de verplichting om roerende voorheffing in te houden, ...);

— hetzelf wanneer de financiële entiteit als mededader of medeplichtige betrokken is bij door een cliënt gepleegde fiscale fraude. In dit geval geldt de meldingsplicht enkel indien de cliënt daadwerkelijk fiscale fraude heeft gepleegd

³ Het Europees recht bevat wel een aantal expliciete uitzonderingen op dit beroepsgeheim, hoofdzakelijk in het kader van de (internationale) samenwerking met andere financiële toezichthouders.

⁴ EHvJ, 12 november 2014, C-140/13.

⁵ EHvJ, 19 juni 2018, zaak C-15/16, punt 33.

consommée dans le chef des clients ainsi que la complicité avérée de l’entité financière à la commission de cette fraude fiscale. La complicité de l’entité financière signifie que l’entité financière a mis en place un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale dans le chef de tiers. Il s’ensuit que l’obligation de dénonciation se caractérise par un critère de double incrimination, à savoir d’une part, une fraude fiscale sous-jacente dans le chef du client et, d’autre part, un mécanisme particulier mis en place par une entité financière.

Il s’ensuit que, en l’absence de fraude fiscale consommée dans le chef du client, les autorités de contrôle disposent uniquement de la compétence de faire cesser ce mécanisme particulier sur la base des dispositions qui régissent le statut de contrôle des institutions financières mais elles ne peuvent pas le dénoncer aux autorités judiciaires (dès lors que ces faits ne relèvent pas d’un cas de droit pénal).

Dans le cadre des travaux des commissions précitées, certaines recommandations ont été formulées en vue d’assouplir les conditions d’application de cette obligation de dénonciation. Il a notamment été préconisé de supprimer le critère de la double incrimination en ce sens que l’obligation de dénonciation devrait s’appliquer peu importe qu’il y ait (ou non) une fraude fiscale dans le chef du client.

Le présent projet de loi vise donc à mettre en œuvre cette recommandation dans le respect du secret professionnel auquel les autorités de contrôle sont tenues en vertu du droit européen. Les mesures proposées par le projet de loi sont les suivantes:

1. insérer dans les législations sectorielles de contrôle des entités financières concernées une disposition légale, parmi les dispositions consacrées à l’organisation administrative des entités concernées, visant à interdire explicitement la mise en place de “mécanismes particuliers”;
2. modifier corrélativement les législations concernées afin d’assortir la mise en place d’un tel mécanisme d’une sanction pénale;
3. remplacer l’obligation de dénonciation existante par une obligation de dénonciation portant sur tous les cas de violation de l’interdiction de mettre en place un mécanisme particulier;
4. expliciter l’obligation de dénonciation aux autorités de contrôle qui est applicable aux commissaires agréés lorsque, dans l’exercice de leurs missions, ils disposent

en indien deze fiscale fraude aantoonbaar gepleegd is met medeplichtigheid van de financiële entiteit. De financiële entiteit wordt als medeplichtig beschouwd indien zij een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen. De meldingsplicht wordt dus gekenmerkt door een vereiste van dubbele strafbaarstelling: enerzijds moet er fiscale fraude gepleegd zijn door de cliënt en anderzijds moet er een bijzonder mechanisme zijn ingesteld door een financiële entiteit.

Indien er geen daadwerkelijke fiscale fraude gepleegd is door de cliënt, zijn de toezichthouders dus enkel bevoegd om dit bijzonder mechanisme stop te zetten, op grond van de bepalingen die het toezichtstatuut van de financiële instellingen regelen, maar mogen zij hiervan geen aangifte doen bij het gerecht (aangezien deze feiten niet onder het strafrecht vallen).

In het kader van de werkzaamheden van de bovenvermelde commissies, werden een aantal aanbevelingen geformuleerd met het oog op de versoepeling van de voorwaarden voor de toepassing van deze meldingsplicht. Er werd met name aanbevolen de vereiste van dubbele strafbaarstelling op te heffen, in die zin dat de meldingsplicht zou moeten gelden ongeacht of er al dan niet sprake is van fiscale fraude in hoofde van de cliënt.

Het voorliggende wetsontwerp geeft dus uitvoering aan deze aanbeveling, met inachtneming van het be-roepsgeheim waaraan de toezichthouders op grond van het Europees recht zijn gebonden. De maatregelen die in het wetsontwerp worden voorgesteld zijn de volgende:

1. in de sectorale wetgevingen die het toezicht op de betrokken financiële entiteiten regelen, een wettelijke bepaling inlassen in de bepalingen betreffende de administratieve organisatie van de betrokken entiteiten, om het instellen van “bijzondere mechanismen” expliciet te verbieden;
2. de betrokken wetgevingen dienovereenkomstig aanpassen om het instellen van een dergelijk bijzonder mechanisme, strafrechtelijk te sanctioneren;
3. de bestaande meldingsplicht vervangen door een meldingsplicht voor alle gevallen van inbreuk op het verbod om een bijzonder mechanisme in te stellen;
4. de verplichting tot aangifte aan de toezichthouders die van toepassing is op de erkende commissarissen wanneer zij bij de uitvoering van hun opdrachten over

d'éléments concrets de mécanismes particuliers prohibés par la réglementation financière.

Ces différentes mesures font l'objet de commentaires plus approfondis ci-après.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Articles 4, 5, 9, 12, 16, 17, 21, 27, 31,
34, 36, 39, 41 et 43

Tout d'abord, le projet de loi vise à insérer, dans les différentes législations sectorielles de contrôle des entités financières concernées, une disposition interdisant expressément la mise en place des "mécanismes particuliers".

À ce jour, les établissements de crédit, les entreprises d'assurance, les sociétés de bourse, les établissements de paiement et de monnaie électronique, les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, les OPC/sociétés de gestion d'OPC ainsi que les OPCA/sociétés de gestion d'OPCA sont déjà soumis à l'interdiction de mettre en place un mécanisme particulier. En effet dans le chef des entités susmentionnées, cette interdiction résulte, à tout le moins, implicitement de la compétence des autorités de contrôle de faire cesser un mécanisme particulier.

La mesure proposée vise donc à consacrer formellement l'interdiction de mettre en place un mécanisme particulier. Cette disposition vient ainsi compléter l'arsenal des dispositions légales consacrées à l'organisation administrative des entités financières concernées.

L'explicitation de l'interdiction de mettre en place un mécanisme particulier figure dès lors dans les textes de loi suivants:

- la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse (pour les établissements de crédit et, par référence, également pour les sociétés de bourse);

- la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance (pour les entreprises d'assurance et de réassurance);

- la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission

concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen die verboden zijn door de financiële regelgeving, wordt uitdrukkelijk voorzien.

Deze verschillende maatregelen worden hieronder nader toegelicht.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikelen 4, 5, 9, 12, 16, 17, 21, 27, 31,
34, 36, 39, 41 en 43

Het wetsontwerp strekt er in de eerste plaats toe om in de verschillende sectorale wetteksten die het toezicht op de betrokken financiële entiteiten regelen, een bepaling in te lassen die het instellen van "bijzondere mechanismen" uitdrukkelijk verbiedt.

Dit verbod om bijzondere mechanismen in te stellen geldt thans reeds voor kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen, beursvennootschappen, betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld, vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, ICB's/beheervennootschappen van ICB's en AICB's/beheervennootschappen van AICB's. Voor deze entiteiten vloeit dit verbod op zijn minst impliciet voort uit de bevoegdheid van de toezichthouders om een bijzonder mechanisme stop te zetten.

Via de voorgestelde maatregel wordt het verbod om bijzondere mechanismen in te stellen dus formeel vastgelegd. Deze bepaling vormt aldus een aanvulling op het arsenaal aan wettelijke bepalingen die de administratieve organisatie van de betrokken entiteiten regelen.

De explicitering van het verbod tot het instellen van een bijzonder mechanisme wordt bijgevolg opgenomen in:

- de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen (voor de kredietinstellingen en via verwijzing ook voor de beursvennootschappen);

- de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen (voor de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen);

- de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit

de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement (pour les établissements de paiement et les établissements de monnaie électronique);

— la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique (pour les contreparties centrales, les dépositaires centraux de titres et les organismes de support);

— la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires (insertion de l'article 33/1 et modification de l'article 165);

— la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances (insertion des articles 41/1 et 201/1);

— la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement (insertion de l'article 25, § 1e/1 et modification de l'article 85).

Ces entités seront, à ce titre, soumises au principe de l'interdiction de mettre en place un mécanisme particulier pour l'ensemble de leurs activités.

Les articles précités précisent par ailleurs ce qu'il y a lieu d'entendre par "mécanisme particulier". Il s'agit simplement d'une explicitation d'une notion connue de longue date en droit financier, et dont les éléments constitutifs demeurent inchangés. Cette notion a en effet été insérée par une loi du 30 juin 1975 dans le statut des banques, des caisses d'épargne privées et de certains autres intermédiaires financiers. Comme indiqué dans le rapport annuel 1974-1975 de la Commission bancaire, la notion de mécanisme particulier vise "des procédés systématiques impliquant une répétition d'opérations réalisées dans des conditions étrangères à la pratique bancaire normale et effectuées dans le but de faciliter la fraude fiscale par des tiers, essentiellement la clientèle"⁶.

Les éléments constitutifs de la notion de "mécanismes particuliers" sont rappelés ci-dessous:

van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen (voor de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld);

— de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België (voor de centrale tegenpartijen, de centrale effectenbewaarinstellingen en de ondersteuning verlenende instellingen);

— de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders (invoeging van artikel 33/1 en wijziging van artikel 165);

— de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldborderingen (invoeging van de artikelen 41/1 en 201/1);

— de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies (invoeging van artikel 25, § 1/1 en wijziging van artikel 85).

Deze entiteiten zijn uit dien hoofde onderworpen aan het beginsel van verbod op het instellen van een bijzonder mechanisme voor al hun activiteiten.

In de voornoemde artikelen wordt tevens aangegeven wat precies moet worden verstaan onder "bijzonder mechanisme". Het betreft slechts een explicitering van een in het financieel recht reeds lang gekend concept, waarvan de constitutieve bestanddelen ongewijzigd blijven. Dit begrip werd bij de wet van 30 juni 1975 opgenomen in het statuut van de banken, de private spaarkassen en sommige andere financiële intermediairs. Zoals vermeld in het jaarverslag 1974-1975 van de Bankcommissie, moet onder "bijzondere mechanismen" worden verstaan "stelselmatige procédés die een herhaling impliceren van verrichtingen welke worden uitgevoerd in omstandigheden die vreemd zijn aan de normale bankpraktijk en met het doel de belastingsontduiking door derden, hoofdzakelijk de cliëntèle, te vergemakkelijken"⁶.

Het begrip "bijzondere mechanismen" omvat de volgende bestanddelen:

⁶ Commission bancaire, Rapport annuel, 1974-1975, p. 22.

⁶ Bankcommissie, Jaarverslag, 1974-1975, p. 22.

1° un procédé qui implique un ensemble de comportements ou d'omissions

Il doit s'agir de services offerts ou prestés de manière répétée⁷. Comme mis en exergue dans le rapport annuel 1975-1976 de la Commission bancaire, la notion de mécanisme particulier requiert un “ensemble de dispositions, d’opérations ou d’attitudes convergeant vers un but précis”⁸.

Le procédé doit avoir un caractère répétitif.

Le terme “omissions” peut désigner tant des omissions multiples qu’une omission unique dont les effets perdurent dans le temps.

2° qui a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers

Ce procédé (*i.e.* cet ensemble de dispositions, d’opérations ou d’attitudes) doit converger vers un but précis ayant un lien bien défini avec la fraude fiscale dans le chef de tiers, à savoir soit le but soit l’effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers⁹.

En d’autres termes, l’interdiction de mettre en place un mécanisme particulier est violée à partir du moment où une entité financière met en place un procédé qui a pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers et ce, alors même que rien n’indiquerait que ce mécanisme ait réellement servi en fait à frauder l’impôt. Partant lors de l’appréciation du respect de l’interdiction de mettre en place un mécanisme particulier, il importe peu de déterminer si une fraude fiscale a (ou non) été commise par la clientèle.

3° dont l’initiative procède de l’entité financière elle-même ou qui implique de toute évidence la coopération active de l’entité financière ou, encore, procède d’une négligence manifeste de l’entité financière

Le mécanisme particulier en question doit avoir été mis en place par l’entité financière elle-même, peu importe que ce soit à son initiative ou à la demande de sa clientèle.

On souligne que la notion de mécanisme particulier vise également les structures mises en place par des membres du personnel ou des agents délégués à l’insu

⁷ Commission bancaire, “Premier document – Application de l’article 39, alinea 2, de l’arrêté royal n° 185 – Mécanismes particuliers” du 14 janvier 1976.

⁸ Commission bancaire, Rapport annuel, 1975-1976, p. 45.

⁹ Ibidem.

1° procedé dat bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen

Het moet gaan om diensten die herhaaldelijk worden aangeboden of verleend⁷. Zoals vermeld in het jaarverslag 1975-1976 van de Bankcommissie, moet er sprake zijn van een “geheel van beschikkingen, verrichtingen of houdingen met een welbepaald doel”⁸.

Het procedé moet dus een repetitief karakter hebben.

Het begrip “onthoudingen” kan zowel slaan op meerdere onthoudingen als op een onthouding waarvan de effecten zich uitstrekken in de tijd.

2° dat als doel of gevolg heeft fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen

Dit procedé (d.w.z. dit geheel van beschikkingen, verrichtingen of houdingen) moet een welbepaald doel hebben dat op een welbepaalde manier verband houdt met fiscale fraude door derden, namelijk ofwel tot doel ofwel tot gevolg hebben fiscale fraude door derden te bevorderen⁹.

Met andere woorden, het volstaat dat een financiële entiteit een procedé instelt dat tot doel of tot gevolg heeft dat fiscale fraude door derden wordt bevorderd, zonder dat iets erop wijst dat dit mechanisme werkelijk heeft gediend om de belasting te ontduiken, opdat er sprake is van een overtreding van het verbod om een bijzonder mechanisme in te stellen. Bij de beoordeling van het feit of het verbod om een bijzonder mechanisme op te zetten is nageleefd, is het dus niet relevant of er (al dan niet) fiscale fraude werd gepleegd door de cliënt.

3° waartoe het initiatief door de financiële entiteit zelf wordt genomen of waar de financiële entiteit duidelijk actief aan deelneemt of die het gevolg is van een grove nalatigheid van de financiële entiteit

Het bijzonder mechanisme in kwestie moet door de financiële entiteit zelf zijn ingesteld, ongeacht of dit op haar initiatief is gebeurd of op verzoek van haar cliënteel.

Er zij opgemerkt dat structuren die door personeelsleden of gevormd door agenten worden ingesteld buiten het medeweten van de leiding van de financiële entiteit,

⁷ Bankcommissie, “Eerste document – Toepassing van artikel 39, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 185 – Bijzondere mechanismen” van 14 januari 1976.

⁸ Bankcommissie, Jaarverslag, 1975-1976, p. 45.

⁹ Ibidem.

de la direction de l'entité financière, s'il s'avère qu'une négligence était manifeste au niveau de la direction de l'entité financière (ex: ces pratiques ont pu se développer en raison d'une organisation interne déficiente ou de mesures de contrôle insuffisantes)¹⁰.

Cela signifie que l'entité financière doit s'organiser de manière adéquate afin d'empêcher que des membres de son personnel ou des agents délégués ne développent des pratiques qui, dans le chef de l'entité financière, constituerait un mécanisme particulier¹¹.

Enfin sont visés non seulement les cas où l'entité financière sait de manière certaine que l'opération qu'elle effectue est de nature à favoriser une fraude fiscale par des tiers que les cas où l'entité financière ne peut ignorer de bonne foi que l'opération qu'elle effectue a pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers.

4° qui présente un caractère particulier, c'est-à-dire dont l'entité financière sait ou devrait savoir que ces comportements s'écartent des normes et des usages normaux dans le secteur financier

Le caractère particulier signifie que les opérations litigieuses dérogent aux usages courants dans le secteur bancaire et financier. Il s'agit donc d'opérations réalisées dans des conditions étrangères à la pratique normale et correcte des entités financières actives en Belgique. Il peut également s'agir d'opérations licites en soi mais dont l'objet normal est détourné à des fins fiscales.

Ainsi, par exemple, un virement au départ de l'étranger ou vers l'étranger constitue une opération bancaire normale. Cette opération devient toutefois "particulière" (c'est-à-dire qu'elle déroge à la pratique courante) si elle est artificiellement transformée, par usage de comptes techniques internes de transit, afin d'en cacher la véritable nature.

La notion de "mécanisme particulier" a notamment été précisée dans une circulaire de l'ancienne Commission bancaire et financière ((circulaire-CBF D1 97/9) ainsi que dans une communication de l'ancien Office de contrôle des Assurances (Communication n° D.207). Cette circulaire et cette communication contiennent une liste non exhaustive de pratiques qui sont considérées par les autorités de contrôle comme des "mécanismes particuliers" au sens des dispositions des lois de contrôle sectorielles consacrées à l'organisation administrative

als bijzondere mechanismen kunnen worden beschouwd wanneer blijkt dat er sprake is van een grove nalatigheid op het niveau van de leiding van de financiële entiteit (bv. deze praktijken konden worden ontwikkeld ten gevolge van een gebrekige interne organisatie of onvoldoende controlemaatregelen)¹⁰.

Dit betekent dat de financiële entiteit zich passend moet organiseren om te voorkomen dat personeelsleden of gevormde agenten praktijken ontwikkelen die in hoofde van de financiële entiteit een bijzonder mechanisme kunnen vormen¹¹.

Daarbij kan het zowel gaan om gevallen waarin de financiële entiteit zeker weet dat de verrichting die zij uitvoert fiscale fraude door derden kan bevorderen als om gevallen waarin zij te goeder trouw niet onwetend kan zijn van het feit dat de door haar uitgevoerde verrichting fiscale fraude door derden bevordert.

4° dat een bijzonder karakter heeft, wat betekent dat de financiële entiteit weet of zou moeten weten dat deze gedragingen afwijken van de normen en de normale praktijken in de financiële sector

Dit bijzonder karakter houdt in dat de betrokken verrichtingen afwijken van de gebruikelijke praktijken in de bank- en financiële sector. Het gaat dus om verrichtingen die worden uitgevoerd in omstandigheden die vreemd zijn aan de normale en correcte praktijk van de in België bedrijvige financiële entiteiten. Het kan ook gaan om verrichtingen die op zich rechtmatig zijn maar waarvan het normale doel wordt omgebogen voor fiscale doeleinden.

Zo bijvoorbeeld is een overschrijving van of naar het buitenland een normale bancaire verrichting. Zij wordt evenwel "bijzonder" (dit wil zeggen afwijkend ten opzichte van wat gebruikelijk is) wanneer de verrichting artificieel wordt omgebogen via interne technische tussenrekeningen om de werkelijke aard van de verrichting te verbergen.

Het begrip "bijzondere mechanismen" wordt onder andere verduidelijkt in een circulaire van de voormalige Commissie voor het Bank- en Financiewezens (circulaire CBF D1 97/9) en in een mededeling van de voormalige Controledienst voor de Verzekeringen (Mededeling N° D.207). Deze circulaire en mededeling bevatten een niet-exhaustieve lijst van praktijken die door de toezichthouders als bijzondere mechanismen worden aangemerkt in de zin van de bepalingen van de sectorale toezichtwetten over de administratieve organisatie van

¹⁰ Commission bancaire et financière, Rapport annuel, 1999-2000, p. 39.

¹¹ Commission bancaire et financière, Rapport annuel 2001-2002 a, p. 69.

¹⁰ Commissie voor het Bank- en Financiewezens, Jaarverslag, 1999-2000, p. 39.

¹¹ Commissie voor het Bank- en Financiewezens, Jaarverslag 2001-2002 a, p. 69.

des entités concernées. Elles constituent ainsi un fil conducteur sûr et fiable. Une des recommandations de la commission spéciale “fraude fiscale internationale/Panama papers” (recommandation 4) concerne, d'ailleurs, l'élaboration – par les autorités de contrôle – d'une nouvelle circulaire qui actualise la liste actuelle non limitative de mécanismes particuliers à la lumière de nouveaux développements et en prenant en considération les quatre critères cumulatifs susmentionnés. Cette nouvelle circulaire indiquera, comme par le passé, des pratiques à considérer comme des mécanismes particuliers prohibés. Comme suite à l'avis du Conseil d'État, il est précisé, pour autant que de besoin, que ces documents ne lient pas les cours et tribunaux.

Articles 6, 15, 20, 25, 30, 35, 40 et 44

Le projet de loi vise ensuite à insérer, dans les mêmes législations sectorielles de contrôle que celles dans lesquelles l'interdiction de mettre en place des mécanismes particuliers est consacrée, une nouvelle incrimination pénale applicable en cas de mise en place d'un mécanisme particulier.

L'élément matériel de cette incrimination pénale consiste donc en la mise en place d'un mécanisme particulier. Précisons qu'il s'agit là d'une notion bien connue en droit financier, dont les éléments constitutifs sont demeurés inchangés.

En ce qui concerne l'exigence d'élément moral, un dol général est requis.

S'agissant d'un dol général, l'élément moral requiert deux éléments fondamentaux, à savoir la connaissance effective (“*sciens*”) et la volonté de commettre l'infraction (“*volens*”). Ainsi, l'auteur sait que son comportement est pénalement punissable néanmoins il adopte délibérément ce comportement.

En substance, cela signifie que l'auteur met en place intentionnellement un mécanisme particulier et ce, en sachant que cela est pénalement punissable.

La notion de “dol général” inclut tant des actes positifs que des absentions coupables:

— La notion “d'actes positifs” vise les hypothèses dans lesquelles l'entité financière a agi en connaissance de cause.

— la notion “d'abstentions coupables” vise les omissions qui ont pour effet de ne pas empêcher un résultat. Sont donc visés le non-respect d'une obligation de

de betrokken entiteiten. Zij vormen dan ook een zekere en betrouwbare leidraad. Eén van de aanbevelingen van de bijzondere commissie “internationale fiscale fraude/ Panama Papers” (aanbeveling 4) betreft overigens de opstelling – door de toezichthouders – van een nieuwe circulaire die de bestaande niet-exhaustieve lijsten van de bijzondere mechanismen zal actualiseren in het licht van nieuwe ontwikkelingen en rekening houdende met de vier voornoemde cumulatieve criteria. De nieuwe circulaire zal, zoals voorheen, praktijken aanduiden die beschouwd worden als verboden bijzondere mechanismen. Als gevolg van het advies van de Raad van State wordt, voor zover nodig, verduidelijkt dat deze documenten niet bindend zijn voor de hoven en rechtkanten.

Artikelen 6, 15, 20, 25, 30, 35, 40 en 44

Het wetsontwerp strekt er ook toe om in dezelfde sectorale toezichtswetten als deze waarin het verbod op het instellen van bijzondere mechanismen wordt opgenomen, een nieuwe strafbaarstelling op te nemen die geldt bij het instellen van een bijzonder mechanisme.

Het materieel element van deze strafbaarstelling is het instellen van een bijzonder mechanisme. Het gaat hier om een welbekend begrip in het financieel recht, waarvan de constitutieve bestanddelen ongewijzigd zijn gebleven.

Wat betreft het vereiste dat er een moreel element aanwezig moet zijn, moet er sprake zijn van algemeen opzet.

Vermits het gaat om algemeen opzet vereist het moreel element twee essentiële componenten, namelijk de effectieve kennis (“*sciens*”) en de wil om de inbreuk te plegen (“*volens*”). De dader weet dat zijn handelwijze strafrechtelijk strafbaar is maar gedraagt zich bewust toch op die wijze.

In wezen betekent dit dat de dader opzettelijk een bijzonder mechanisme instelt, wetend dat dit strafrechtelijk strafbaar is.

Het begrip “algemeen opzet” omvat zowel positieve handelingen als schuldig verzuim:

— Het begrip “positieve handelingen” viseert de hypothesen waarbij de financiële entiteit met kennis van zaken heeft gehandeld.

— het begrip “schuldig verzuim” viseert de onthoudingen die tot gevolg hebben dat een bepaald resultaat niet wordt verhinderd. Het kan dus gaan om de niet-naleving

faire (ex.: l'obligation de délivrer l'attestation prévue à l'article 323/1 du Code des impôts sur les revenus 1992; l'obligation de mentionner les garanties prises en considération lors de l'octroi de crédit; l'obligation de transmettre des attestations à l'administration fiscale préalablement au paiement des prestations d'assurances aux bénéficiaires en cas de décès de la tête assurée; ...). La notion abstentions coupables permet également d'inclure notamment des cas dans lesquels une entité financière, bien qu'informée du fait que des membres du personnel (ou des agents délégués) ont mis en place des mécanismes particuliers, ne prend, en connaissance de cause, aucune mesure pour faire cesser de tels pratiques.

Sont pénalement punissables "ceux qui" mettent en place un mécanisme particulier. Cette sanction pénale est donc susceptible de s'appliquer tant à des personnes morales qu'à des personnes physiques auteurs des mêmes faits ou y ayant participé et ce, selon les principes contenus à l'article 5 du Code pénal.

L'incrimination relative à la mise en place d'un mécanisme particulier est d'application tant pour les établissements de droit belge que pour les établissements relevant d'un droit étranger et ce, qu'ils agissent en Belgique par voie de succursales ou en libre prestation de services. Ceci vaut bien entendu sous la réserve de la théorie dite de l'ubiquité objective qui requiert qu'un élément constitutif de l'infraction soit localisé en Belgique.

Il appartiendra au parquet, maître des poursuites, d'apprécier s'il y a (ou non) lieu de mener une information judiciaire qui, le cas échéant si tous les éléments constitutifs de l'infraction pénale sont réunis, débouchera sur une inculpation et une sanction pénale¹².

Il a été tenu compte de l'avis du Conseil d'État concernant l'égalité de traitement dans le cadre de la répression de cette nouvelle incrimination pénale. Ce faisant, la sanction pénale insérée dans la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances a été alignée sur celles prévues par les autres législations sectorielles de contrôle des entités financières concernées par l'interdiction de mettre en place un mécanisme particulier. Quelle que soit la législation sectorielle concernée, ceux qui ont sciemment mis en place un mécanisme particulier

van een verplichting tot handelen (bv. de verplichting om het in artikel 323/1 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde attest af te leveren; de verplichting om te vermelden welke waarborgen in aanmerking worden genomen bij de verstrekking van een krediet; de verplichting om aan de belastingautoriteiten attesteren af te leveren vóór de uitkering van verzekeringsprestaties aan de begunstigden bij overlijden van de verzekerde; ...). Het begrip "schuldig verzuim" omvat onder andere ook gevallen waarin een financiële entiteit die op de hoogte is van het feit dat personeelsleden (of gevormdrechtigde agenten) bijzondere mechanismen hebben ingesteld, wetens en willens geen maatregelen neemt om deze praktijken stop te zetten.

"Wie" een bijzonder mechanisme instelt kan strafrechtelijk worden gestraft. Dit geldt bijgevolg zowel voor rechtspersonen als voor natuurlijke personen die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, overeenkomstig de beginselen van artikel 5 van het Strafwetboek.

De strafbaarstelling die geldt bij het instellen van een bijzonder mechanisme, is van toepassing op zowel de instellingen naar Belgisch recht als de instellingen die ressorteren onder het recht van een andere Staat, en dit ongeacht of zij in België actief zijn via een bijkantoor dan wel in het kader van het vrij verrichten van diensten. Dit geldt natuurlijk onder voorbehoud van de zogenaamde "theorie van de objectieve ubiquiteit", op grond waarvan een constitutief bestanddeel van het misdrijf in België moet zijn gelokaliseerd.

Het is aan het parket, dat beslist of er al dan niet vervolgd wordt, om te beoordelen of er (al dan niet) een gerechtelijk onderzoek moet worden ingesteld, dat in voorkomend geval, indien alle constitutieve bestanddelen van een strafrechtelijke inbreuk aanwezig zijn, zal leiden tot een inbeschuldigingstelling en tot een strafrechtelijke sanctie¹².

Er is rekening gehouden met het advies van de Raad van State over de gelijke behandeling bij de betrouwbaarstelling in het kader van deze nieuwe strafbaarstelling. Aldus wordt de strafrechtelijke sanctie die wordt ingevoerd in de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldborderingen, afgestemd op de strafrechtelijke sancties waarvan sprake in de andere sectorale toezichtswetten die van toepassing zijn op de financiële instellingen waarvoor het verbod geldt om een bijzonder mechanisme in te stellen. Ongeacht de

¹² Travaux préparatoires de la loi du 15 mars 1999 relative au contentieux en matière fiscale, Doc. parl., Chambre, 1997-1998, 1341/023, p. 50.

¹² Parlementaire voorbereiding van de wet van 15 maart 1999 betreffende de beslechting van fiscale geschillen, Parl. St., Kamer, 1997-1998, 1341/023, p. 50.

se voient ainsi punis d'un emprisonnement "d'un mois à un an" et/ou d'une "amende de 50 à 10 000 euros".

Articles 3 et 7

Puisque la mise en place d'un mécanisme particulier fera désormais l'objet de sanctions pénales, l'obligation de dénonciation prévue à l'article 46 de la loi du 2 août 2002 ainsi qu'à l'article 36/4 de la loi du 22 février 1998 est modifiée.

Lorsque la FSMA ou la BNB disposent d'éléments concrets qu'une entreprise ou une autre personne soumise à leur contrôle ou dont la BNB participe au contrôle a mis en place un mécanisme particulier prohibé par la réglementation financière, elles sont tenues de le dénoncer aux autorités judiciaires.

Comme suite aux recommandations de la commission spéciale "fraude fiscale internationale/Panama papers" ainsi que de la Commission d'enquête parlementaire Optima, l'obligation de dénonciation pourra désormais s'appliquer sans qu'il y ait lieu de démontrer que le tiers a effectivement méconnu ses obligations fiscales, pour autant que ce mécanisme puisse avoir un tel effet ou un tel objectif.

Ce faisant, le champ d'application de l'obligation de dénonciation est aligné sur celui des législations sectorielles de contrôle des entités financières concernées par l'interdiction de mettre en place un mécanisme particulier.

Cela signifie que l'obligation de dénonciation s'applique en ce qui concerne les entreprises ou les personnes pour lesquelles l'autorité de contrôle est chargée de veiller au respect de l'interdiction de mettre en place un mécanisme particulier:

— pour ce qui concerne la BNB, cette obligation de dénonciation s'applique donc en ce qui concerne les établissements de crédit, les entreprises d'assurance, les établissements de paiement et de monnaie électronique et les contreparties centrales, dépositaires centraux de titres et les organismes de support;

— pour ce qui concerne la FSMA, cette obligation de dénonciation s'applique donc en ce qui concerne les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, les OPC ainsi que leur société de gestion, les OPCA ainsi que leur société de gestion.

toepasselijke sectorale wetgeving wordt eenieder die met opzet een bijzonder mechanisme heeft ingesteld, gestraft met "een gevangenisstraf van een maand tot een jaar" en/of "een geldboete van 50 tot 10 000 euro".

Artikelen 3 en 7

Aangezien het instellen van een bijzonder mechanisme voortaan strafrechtelijk sanctioneerbaar zal worden, wordt de meldingsplicht die opgenomen is in artikel 46 van de wet van 2 augustus 2002 en in artikel 36/4 van de wet van 22 februari 1998 aangepast.

Wanneer de FSMA of de NBB over concrete elementen beschikken dat een onderneming of een andere persoon waarop zij toezicht uitoefenen of waarop de NBB mede toezicht uitoefent, een bijzonder mechanisme heeft ingesteld dat verboden is door de financiële regelgeving, moeten zij daarvan aangifte doen bij het gerecht.

Om gevolg te geven aan de aanbevelingen van de bijzondere commissie "internationale fiscale fraude/ Panama Papers" en van de parlementaire onderzoekscommissie Optima, geldt de meldingsplicht voortaan zonder dat moet worden bewezen dat de derde zijn fiscale verplichtingen daadwerkelijk niet heeft nageleefd, voor zover dat mechanisme een dergelijke uitwerking of een dergelijk doel kan hebben.

Aldus wordt het toepassingsgebied van de meldingsplicht afgestemd op dat van de sectorale wetgeving die het toezicht regelt op de financiële entiteiten die onderworpen zijn aan het verbod om een bijzonder mechanisme in te stellen.

Dit betekent dat de meldingsplicht geldt ten aanzien van ondernemingen of personen waarvoor de toezichthouder belast is met het toezicht op de naleving van het verbod om een bijzonder mechanisme in te stellen:

— voor wat de NBB betreft, geldt deze meldingsplicht dus voor kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen, betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld en centrale tegenpartijen, centrale effectenbewaarinstellingen en ondersteuning verlenende instellingen;

— voor wat de FSMA betreft geldt de meldingsplicht dus voor vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, ICB's en hun beheervennootschappen en AICB's en hun beheervennootschappen.

Par éléments concrets, on entend des indices sérieux du non-respect, commis sciemment, de l'interdiction de mettre en place un mécanisme particulier.

Il n'appartient, en effet, pas aux autorités de contrôle de se prononcer sur la qualification pénale des faits dès lors que seules les autorités judiciaires sont compétentes pour déterminer si tous les éléments constitutifs de l'infraction pénale sont réunis.

À toutes fins utiles, on rappelle que si une enquête pénale révèle des indices de fraude en matière d'impôts directs ou indirects, le procureur du Roi en informe le ministre des Finances ou le service qu'il désigne et accorde consultation et copie sauf si l'accès au dossier et la prise de copie du dossier risquent de compromettre des enquêtes pénales en cours (article 29bis du Code d'instruction criminelle).

Enfin, on insiste sur le fait que le présent projet de loi n'entend pas remettre en cause les principes de base de l'action de contrôle de la FSMA et de la BNB tels que, à l'instar de toute personne morale de droit public, le principe selon lequel elles ne sont pas chargées d'autres missions que celles qui leur sont expressément dévolues. En effet, les mesures proposées ne portent pas atteinte au fait que ni la FSMA, ni la BNB ne connaissent des questions d'ordre fiscal. Il s'ensuit que, conformément au principe général de la spécialité des fonctions et des autorités qui prévaut en droit administratif, il n'appartient pas à ces autorités, créées pour veiller au bon fonctionnement des services et marchés financiers ainsi qu'à la protection des consommateurs, de se substituer aux administrations fiscales compétentes pour ce qui relève de l'établissement et de la perception de l'impôt. Cela signifie que, la recherche de la fraude fiscale doit se faire par l'administration des contributions et qu'il n'appartient ni à la FSMA ni à la BNB de rechercher des indices de fraude fiscale, mais, le cas échéant, de dénoncer au ministère public lorsqu'ils ont des éléments concrets qu'une entreprise ou une autre personne qu'ils supervisent, ou que la BNB co-supervise, a mis en place un mécanisme particulier interdit par la réglementation financière, et ceci sans avoir à prouver que le tiers n'a effectivement pas respecté ses obligations fiscales.

Articles 11, 14, 19, 23, 24, 29, 32, 33, 38 et 42

Des mesures de redressement peuvent être imposées lorsque l'autorité de contrôle constate qu'un établissement

Onder "concrete elementen" wordt verstaan dat er ernstige aanwijzingen zijn van de niet-naleving, met opzet, van het verbod om een bijzonder mechanisme in te stellen.

Het staat namelijk niet aan de toezichthouders om zich uit te spreken over de strafrechtelijke kwalificatie van de feiten; enkel de gerechtelijke autoriteiten zijn immers bevoegd om te bepalen of alle constitutieve bestanddelen van de strafrechtelijke inbreuk aanwezig zijn.

Voor zover nodig zij eraan herinnerd dat, indien een strafrechtelijk onderzoek aanwijzingen van fraude inzake directe of indirecte belastingen aan het licht brengt, de procureur des Konings de minister van Financiën of de dienst die hij aanwijst ervan op de hoogte brengt en hij inzage en afschrift verleent tenzij de inzage van het dossier en het nemen van een afschrift van het dossier lopende strafrechtelijke onderzoeken in gevaar kunnen brengen (artikel 29bis Wetboek Strafvordering).

Tot slot moet worden benadrukt dat het voorliggende wetsontwerp geen afbreuk doet aan de basisbeginselen, die de uitoefening van het toezicht van de FSMA en de NBB regelen, zoals het beginsel dat zij evenmin als andere publiekrechtelijke rechtspersonen belast kunnen worden met andere taken dan deze die uitdrukkelijk aan hen zijn toegewezen. De voorgestelde maatregelen doen geen afbreuk aan het feit dat noch de FSMA, noch de NBB bevoegd zijn in belastingaangelegenheden. Hieruit volgt dat het overeenkomstig het algemeen beginsel van specialiteit van de functie van overheden dat voortvloeit uit het administratief recht, niet toekomt aan deze autoriteiten, die opgericht zijn om toe te zien op de goede werking van de financiële diensten en markten en op de bescherming van de consument, om in de plaats van de bevoegde belastingbesturen te treden wat het heffen en het innen van de belastingen betreft. Dit betekent dat de opsporing van fiscale fraude door de belastingdiensten moet gebeuren en dat het noch de taak van de FSMA noch die van de NBB is om aanwijzingen van fiscale fraude op te sporen maar wel in voorkomend geval aangifte te doen bij het openbaar ministerie wanneer zij over concrete elementen beschikken dat een onderneming of een andere persoon waarop zij toezicht uitoefenen, of waarop de NBB mede toezicht uitoefent, een bijzonder mechanisme heeft ingesteld dat verboden is door de financiële regelgeving, en dit zonder dat moet worden bewezen dat de derde zijn fiscale verplichtingen daadwerkelijk niet heeft nageleefd.

Artikelen 11, 14, 19, 23, 24, 29, 32, 33, 38 en 42

Het opleggen van herstelmaatregelen is mogelijk wanneer de toezichthouder vaststelt dat een instelling

n'opère pas conformément aux dispositions d'une loi de contrôle. Des mesures de redressement peuvent dès lors être prises en cas d'infraction à la nouvelle disposition des différentes lois de contrôle qui interdit explicitement la mise en place d'un mécanisme particulier. Ces mesures peuvent aller jusqu'à la suspension de l'activité ou même la révocation de l'agrément.

Légistiquement, le choix a toutefois été fait de maintenir une référence distincte aux mécanismes particuliers dans les dispositions relatives aux mesures de redressement. Les articles actuels ont donc été maintenus et adaptés. La raison principale en est que ces articles constituent le point d'ancrage d'une série de références légistiques concernant les succursales et la libre prestation de services en Belgique par des établissements étrangers.

C'est le cas pour l'adaptation des dispositions suivantes:

— article 236, § 5, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse (insertion d'un renvoi à l'article 21, § 1er/1, de la même loi);

— article 517, § 5, de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance (insertion d'un renvoi à l'article 42, § 1er/1, de la même loi);

— articles 117, § 5, et 215, § 5, de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement, et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement (insertion d'un renvoi à l'article 21, § 1er/1, et à l'article 176, § 1er/1, de la même loi).

En ce qui concerne la remarque du Conseil d'État relative aux succursales européennes d'établissements soumis au contrôle de la BNB ou dont la BNB participe au contrôle, il est précisé ce qui suit. Pour les établissements qui relèvent du domaine de contrôle de la BNB, il est prévu dans le projet de loi que l'adoption de mesures de redressement en cas de constatation d'un mécanisme particulier, de même que la dénonciation des mécanismes particuliers aux autorités judiciaires, valent de la même manière vis-à-vis des établissements de droit belge que vis-à- vis des succursales établies en Belgique d'établissements qui relèvent du droit d'un autre État membre.

Les arguments le justifiant sont les suivants. Le régime prévu dans le projet vis-à-vis des établissements

niet werkt overeenkomstig de bepalingen van een toezichtswet. Herstelmaatregelen zijn bijgevolg mogelijk wanneer de nieuwe bepaling in de diverse toezichtwetten die het instellen van een bijzonder mechanisme explicet verbiedt, wordt overtreden. Mogelijke maatregelen zijn de schorsing van de activiteit of zelfs de herroeping van de vergunning.

Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt is er echter voor geopteerd om een afzonderlijke verwijzing naar de bijzondere mechanismen in de bepalingen over de herstelmaatregelen te behouden. De bestaande artikelen zijn dus behouden en aangepast. De reden hiervoor is vooral dat deze artikelen het aanknopingspunt vormen voor een aantal legistieke verwijzingen met betrekking tot de bijkantoren en de vrije dienstverlening van buitenlandse instellingen in België.

Dit is het geval voor de aanpassing van:

— artikel 236, § 5, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen (opname van een verwijzing naar artikel 21, § 1/1, van dezelfde wet);

— artikel 517, § 5, van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen (opname van een verwijzing naar artikel 42, § 1/1, van dezelfde wet);

— artikelen 117, § 5, en 215, § 5, van de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen (opname van een verwijzing naar artikel 21, § 1/1, en artikel 176, § 1/1, van dezelfde wet).

Wat de bemerking van de Raad van State betreft met betrekking tot de Europese bijkantoren van instellingen waarop de NBB (mede) toezicht uitoefent wordt het volgende gepreciseerd. Voor de instellingen die tot het bevoegdheidsdomein behoren van de NBB werd in het wetsontwerp voorzien dat het nemen van herstelmaatregelen bij het vaststellen van een bijzonder mechanisme evenals de melding van bijzondere mechanismen aan het gerecht op dezelfde manier geldt ten aanzien van instellingen naar Belgisch recht als ten aanzien van de bijkantoren in België van instellingen die onder het recht vallen van een andere lidstaat.

De argumenten hiervoor zijn de volgende. De regeling die voorzien is in het ontwerp ten aanzien van de

soumis au contrôle de la BNB ou dont la BNB participe au contrôle ne crée aucune rupture avec le passé. La réglementation en matière de mécanismes particuliers a toujours été applicable aux succursales établies en Belgique d'établissements européens (la réglementation fiscale était considérée comme une "dispositions d'intérêt général"). Les succursales établies en Belgique d'établissements européens, qui sont soumises au *home country control* sont également – via la législation anti-blanchiment – soumises au contrôle de la BNB. En outre, les Commissions parlementaires (Panama Papers et Optima) qui ont donné lieu à la réforme de la réglementation en matière de mécanismes particuliers, ont plaidé pour une extension de l'obligation de dénonciation et un assouplissement de ses conditions d'application. Ne pas appliquer l'obligation de dénonciation aux succursales constituerait une marche arrière. Enfin, il n'est pas souhaitable, étant donné les caractéristiques des établissements soumis au contrôle de la BNB et notamment leur profil de risque, que des succursales établies en Belgique soient soumises à d'autres règles en matière de mécanismes particuliers que les établissements belges.

Sont également maintenus, moyennant adaptation, les articles 112 et 250 de la loi 3 août 2012, l'article 363 de la loi du 19 avril 2014 et l'article 64, § 3, de la loi 25 octobre 2016.

Comme relevé à juste titre dans l'avis du Conseil d'État, la référence aux mesures administratives prévues par l'article 64, § 3, de la loi du 25 octobre 2016, dans l'article 76, § 2, alinéa 3, de la même loi est supprimée. Cette modification constitue la conséquence logique de la circonstance que l'interdiction administrative de mettre en place un mécanisme particulier ne s'applique pas aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement relevant du droit d'un autre État membres actives en Belgique par le biais d'une succursale ou en libre prestation de services. Le contrôle de ces sociétés est limité en Belgique, compte tenu notamment de l'application du principe du "*Home Country control*". Ainsi, l'organisation de ces sociétés est principalement soumis au contrôle des autorités compétentes de leur État membre d'origine. Pour cette raison, il a été choisi de ne pas leur rendre applicable le principe de l'interdiction administrative, inséré parmi les dispositions consacrées à l'organisation administrative des entités concernées.

De ce choix découle l'impossibilité, pour la FSMA, de leur appliquer des mesures de redressement, lesquelles ne peuvent en effet être prises qu'en cas d'infraction à une disposition légale, à savoir, en l'espèce, à la nouvelle

inställingen die onder het (mede) toezicht vallen van de NBB vormt geen breuk met het verleden. De regelgeving inzake bijzondere mechanismen is steeds van toepassing geweest ten aanzien van bijkantoren in België van EU-inställingen (de fiscale wetgeving wordt beschouwd als een "algemeen belang-bepaling"). De bijkantoren in België van Europese inställingen, die onder de *home country control* vallen, zijn – via de anti witwaswetgeving – ook aan de controle onderworpen van de NBB. Daarnaast hebben de parlementaire Commissies (Panama Papers en Optima) die aanleiding hebben gegeven tot de herziening van de regelgeving bijzondere mechanismen gepleit voor een uitbreiding van de meldplicht en een versoepeling van de toepassingsvoorraarden ervan. Het niet langer toepassen van de meldplicht ten aanzien van bijkantoren zou een stap terug zijn. Tenslotte is het niet wenselijk, gelet op de kenmerken van de inställingen die onder het toezicht staan van de NBB waaronder het risicoprofiel, dat bijkantoren in België aan een andere regeling bijzondere mechanismen zouden worden onderworpen dan de Belgische inställingen.

Ook de artikelen 112 en 250 van de wet van 3 augustus 2012, artikel 363 van de wet van 19 april 2014 en artikel 64, § 3, van de wet van 25 oktober 2016 blijven, na aanpassing, behouden.

Zoals het advies van de Raad van State terecht opmerkt, wordt de verwijzing naar de administratieve maatregelen waarvan sprake in artikel 64, § 3, van de wet van 25 oktober 2016 geschrapt in artikel 76, § 2, derde lid, van diezelfde wet. Deze wijziging is het logische gevolg van het feit dat het administratief verbod om een bijzonder mechanisme in te stellen, niet geldt voor de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies naar het recht van een andere lidstaat die in België actief zijn via een bijkantoor of in het kader van het vrij verrichten van diensten. Het toezicht op die vennootschappen is in België beperkt, onder meer ingevolge de toepassing van het beginsel van de "*home country control*". Aldus is de organisatie van die vennootschappen in hoofdzaak onderworpen aan het toezicht van de bevoegde autoriteiten van hun lidstaat van herkomst. Om die reden is ervoor geopteerd om het beginsel van het administratief verbod, dat in de bepalingen over de administratieve organisatie van de betrokken entiteiten wordt ingevoegd, niet op hen van toepassing te verklaren.

Een gevolg van die keuze is de onmogelijkheid voor de FSMA om op hen herstelmaatregelen toe te passen, die immers enkel kunnen worden genomen bij een inbreuk op een wetsbepaling, in dit geval de nieuwe bepaling in

disposition des différentes lois de contrôle qui interdit explicitement la mise en place d'un mécanisme particulier.

Il doit également, par ailleurs, être tenu compte des spécificités des entreprises sous contrôle de la FSMA, présentant moins de risques étant donné, notamment, le fait qu'elles ne sont pas autorisées à détenir des fonds de clients.

Par contre, il a été prévu que ces entités seraient soumises au principe de l'interdiction pénale. La sanction pénale s'applique en effet à quiconque qui, sciemment, met en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, § 1er/1 de la loi du 25 octobre 2016. La FSMA conserve donc sa faculté de dénonciation des infractions pénales aux autorités judiciaires conformément aux exceptions admises à son secret professionnel.

Une approche similaire a été retenue pour ce qui concerne les OPC et les OPCA ainsi que leurs sociétés de gestion.

Articles 2 et 8

En vertu de leur fonction de signal, les commissaires agréés sont tenus de faire d'initiative rapport à la BNB ou la FSMA dès qu'ils constatent des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations des lois de contrôle sectorielles. Cette fonction de signal figure dans les textes de loi suivants:

— loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, art. 357, § 1er, 5°, b);

— loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances, art. 106, § 1er, 4°, b), et art. 247, § 1er, 4°, b);

— loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse, art. 225, alinéa 1er, 4°, litera b);

— loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance, art. 335, 5°;

— loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission

de verschillende toezichtswetten die de instelling van een bijzonder mechanisme explicet verbiedt.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van de ondernemingen onder toezicht van de FSMA die minder risico's inhouden, onder meer omdat het hun niet is toegestaan om geldmiddelen van cliënten aan te houden.

Daarentegen wordt bepaald dat die entiteiten onderworpen zouden worden aan het beginsel van het strafrechtelijk verbod. De strafrechtelijke sanctie geldt immers voor eenieder die met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 25, § 1/1, van de wet van 25 oktober 2016. De FSMA behoudt dus de mogelijkheid om strafrechtelijke inbreuken bij de gerechtelijke autoriteiten aan te geven overeenkomstig de toegestane uitzonderingen op haar beroepsgeheim.

Met betrekking tot de ICB's en de AICB's en hun beheervennootschappen is voor een soortgelijke benadering geopteerd.

Artikelen 2 en 8

Door hun signaalfunctie zijn de erkende commissarissen verplicht om op eigen initiatief verslag uit te brengen aan de NBB of de FSMA zodra zij kennis krijgen van beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van de sectorale toezichtwetten. Deze signaalfunctie is opgenomen in de volgende wetteksten:

— wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, art. 357, § 1, 5°, b);

— wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen, art. 106, § 1, 4°, b), en art. 247, § 1, 4°, b);

— wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, art. 225, eerste lid, 4°, b);

— wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, art. 335, 5°;

— wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit

de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement, art. 115, § 5, 2°.

Parmi les violations des lois de contrôle sectorielles figure notamment le principe de l'interdiction de mettre en place un mécanisme particulier. Ce faisant les commissaires agréés sont tenus de signaler, en vertu de leur fonction de signal, à la FSMA ou à la BNB les éléments concrets de mécanismes particuliers prohibés par la réglementation financière qu'ils auraient constatés.

Afin d'accroître la visibilité des modifications apportées au cadre normatif applicable en matière de mécanismes particuliers, il est désormais explicité que tous les commissaires agréés qui exercent des missions confiées par la BNB et la FSMA sont tenus d'opérer une dénonciation aux autorités de contrôle lorsque, dans l'exercice de leurs missions, ils disposent d'éléments concrets de mécanismes particuliers prohibés par la réglementation financière.

Articles 10, 13, 18, 22, 28 et 37

En vertu de leur fonction générale de surveillance, les commissaires agréés par la FSMA ou la BNB doivent s'assurer du respect des dispositions légales et du fonctionnement correct de l'entité financière auprès de laquelle ils exercent leur fonction.

Il est rappelé que si les commissaires constatent des indices concrets de mécanismes particuliers prohibés par la réglementation financière, ils sont notamment tenus de les dénoncer aux autorités de contrôle. Ceci découle tant des articles 3 et 8 du présent projet (loi du 2 août 2002, art. 76 et loi du 22 février 1998, art. 36/15) que de leur fonction de signal qui implique d'en faire rapport d'initiative à la FSMA (loi du 19 avril 2014, art. 357, § 1er, 5°, b); loi du 3 août 2012, art. 106, § 1er, 4°, b), et art. 247, § 1er, 4°, b) ou à la BNB (loi du 25 avril 2014, art. 225, alinéa 1er, 4°, b); loi du 13 mars 2016, art. 335, 5°; loi du 11 mars 2018, art. 115, § 5, 2°).

Sans préjudice de ce qui précède, il est également prévu que les commissaires agréés sont tenus de transmettre chaque année une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des indices de mécanismes particuliers prohibés. Ces déclarations seront transmises à la BNB ou à la FSMA selon le type d'entreprise concernée.

van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen, art. 115, § 5, 2°.

Wat onder meer een overtreding kan vormen op de sectorale toezichtwetten is de niet-naleving van het verbod om een bijzonder mechanisme in te stellen. De erkende commissarissen zijn wegens hun signaalfunctie verplicht om bij de FSMA of de NBB aangifte te doen van de concrete elementen met betrekking tot bijzondere mechanismen die verboden zijn door de financiële regelgeving en die zij hebben vastgesteld.

Om de zichtbaarheid te vergroten van de wijzigingen die zijn aangebracht in het rechtskader voor bijzondere mechanismen, wordt voortaan explicet bepaald dat de erkende commissarissen die opdrachten uitvoeren die de NBB en de FSMA aan hen hebben toevertrouwd, verplicht zijn aangifte te doen bij de toezichthouders wanneer zij bij de uitvoering van hun opdrachten over concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen die verboden zijn door de financiële regelgeving.

Artikelen 10, 13, 18, 22, 28 en 37

Conform hun algemene toezichtfunctie moeten de door de FSMA of de NBB erkende commissarissen nagaan of de financiële entiteit waarbij zij hun functie uitoefenen, de wettelijke bepalingen naleven en correct functioneren.

Er wordt aan herinnerd dat, als de erkende commissarissen concrete aanwijzingen vaststellen van door de financiële reglementering verboden bijzondere mechanismen, zij in het bijzonder verplicht zijn om van die mechanismen aangifte te doen bij de toezichthouders. Dit volgt uit de artikelen 3 en 8 van dit ontwerp (wet van 2 augustus 2002, art. 76, en wet van 22 februari 1998, art. 36/15) evenals uit hun signaalfunctie die inhoudt dat zij er op eigen initiatief verslag van dienen uit te brengen bij de FSMA (wet van 19 april 2014, art. 357, § 1, 5°, b); wet van 3 augustus 2012, art. 106, § 1, 4°, b), en art. 247, § 1, 4°, b), of de NBB (wet van 25 april 2014, art. 225, eerste lid, 4°, b); wet van 13 maart 2016, art. 335, 5°; wet van 11 maart 2018, art. 115, § 5, 2°).

Onverminderd het voorgaande wordt ook voorzien dat de erkende commissarissen jaarlijks een verklaring moeten overmaken waarin zij aangeven of zij al dan niet aanwijzingen hebben vastgesteld van bijzondere mechanismen die verboden zijn. Deze verklaring wordt naargelang het type onderneming aan de NBB of aan de FSMA overgemaakt.

Si de tels éléments concrets sont transmis, la FSMA ou la BNB les dénoncera aux autorités judiciaires dès lors que les conditions d'application pour une dénonciation sont remplies, et elles pourront en tirer les conséquences en terme de supervision, notamment en prenant les mesures administratives adéquates.

Article 26

Cette disposition vise à abroger l'article 65 de la loi du 12 mai 2014 relative aux sociétés immobilières réglementées et ce, en vue de moderniser le cadre légal en prenant davantage en considération les spécificités des sociétés immobilières réglementées. À l'instar du cadre légal applicable aux sociétés cotées, la loi du 12 mai 2014 ne contiendra plus de règles spécifiques en matière de mécanismes particuliers.

En effet, la disposition abrogée constitue une réminiscence du cadre normatif qui était historiquement applicable aux OPC et à leurs sociétés de gestion. Or comme mis en exergue lors des travaux préparatoires de la loi du 12 mai 2014, une société immobilière réglementée n'exerce aucune activité d'investissement de sorte qu'elle ne s'apparente ni aux OPC, ni à leurs sociétés de gestion.

En réalité, une société immobilière réglementée constitue, à proprement parler, une entreprise opérationnelle / commerciale. Ce faisant, elle poursuit un but général commercial ou industriel, par le biais d'une stratégie d'entreprise fondée sur la création de valeur à long terme, en vue de réaliser son intérêt social et s'apparente donc plutôt aux sociétés cotées "traditionnelles".

Article 45

En vertu de l'article 69bis de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ainsi que de l'article 36/7/1 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, quiconque a la possibilité de signaler, aux autorités de contrôle, des infractions potentielles ou réelles aux lois sectorielles de contrôle. Toute personne qui effectue de bonne foi un tel signalement bénéficie d'un régime de protection. Ce régime est usuellement désigné comme étant le régime applicable aux "lanceurs d'alertes".

Ce régime applicable aux lanceurs d'alertes permet donc de viser toutes les infractions potentielles ou réelles aux lois sectorielles de contrôle. Ceci inclut notamment le non-respect du principe de l'interdiction

Indien dergelijke concrete elementen worden overge- maakt, zal de FSMA of de NBB daarvan aangifte doen bij het gerecht indien aan de toepassingsvoorwaarden voor een melding is voldaan, en zullen zij daaruit de nodige conclusies trekken voor het toezicht, inzonderheid door passende administratieve maatregelen te nemen.

Artikel 26

Deze bepaling heft artikel 65 van de wet van 12 mei 2014 betreffende de geregelteerde vastgoedvennootschappen op, om het wettelijk kader te moderniseren door meer rekening te houden met de specifieke kenmerken van de geregelteerde vastgoedvennootschappen. Net als het wettelijk kader voor genoteerde vennootschappen zal ook de wet van 12 mei 2014 geen specifieke regels meer bevatten inzake bijzondere mechanismen.

De bepaling die wordt opgeheven is een overblijfsel van het rechtskader dat voorheen van toepassing was op ICB's en hun beheervennootschappen. Zoals uitgezet wordt in de parlementaire voorbereiding van de wet van 12 mei 2014, verricht een geregelteerde vastgoedvennootschap geen beleggingsactiviteiten, zodat zij noch met een ICB, noch met een beheervennootschap van een ICB kan worden vergeleken.

Een geregelteerde vastgoedvennootschap is in werkelijkheid een operationele/ commerciële onderneming. Zij streeft dus een algemeen commercieel of industrieel doel na, op grond van een bedrijfsstrategie die gebaseerd is op het bijdragen aan langetermijnwaarde in het belang van de vennootschap, en vertoont dus eerder gelijkenis met de "klassieke" genoteerde vennootschappen.

Artikel 45

Krachtens artikel 69bis van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, en artikel 36/7/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, kan eenieder potentiële of daadwerkelijke inbreuken op de sectorale toezichtwetten bij de toezichthouders melden. Eenieder die een dergelijke melding te goeder trouw doet, valt onder een beschermingsregeling. Die regeling wordt doorgaans de "klokkenluidersregeling" genoemd.

Die klokkenluidersregeling viseert dus alle potentiële of daadwerkelijke inbreuken op de sectorale toezichtwetten. Het gaat daarbij onder andere om de niet-naleving van het verbod op de instelling van een bijzonder mechanisme.

de mettre en place un mécanisme particulier. Il s'ensuit qu'une personne qui dénonce des éléments concrets de mécanismes particuliers, aux autorités de contrôle, est susceptible de bénéficier de la protection des lanceurs d'alertes.

À toutes fins utiles, il est rappelé que ce régime s'applique tant aux personnes exerçant leurs activités sur une base externe qu'aux personnes qui sont dans le cadre de liens d'un contrat de travail.

En outre il est rappelé que le régime applicable aux lanceurs d'alertes implique que la personne qui a effectué de bonne foi un signalement à la BNB ou à la FSMA n'est pas considérée comme violant une quelconque restriction à la divulgation ou communication d'informations imposée par un contrat ou par une disposition législative, réglementaire ou administrative, et sa responsabilité ne sera aucunement engagée en rapport avec la notification de ces informations. Ce faisant, le régime applicable aux lanceurs d'alertes constitue une exception au secret professionnel (y compris, un secret professionnel pénalement sanctionné) auquel ces lanceurs d'alertes seraient, le cas échéant, soumis. Ceci vaut bien évidemment sans préjudice du régime qui s'applique notamment aux avocats dans le cadre de la défense de la situation juridique de leurs clients.

Afin d'accroître la visibilité des modifications apportées au cadre normatif applicable en matière de mécanismes particuliers, il est explicité que quiconque a la possibilité de dénoncer à la FSMA ou à la BNB, selon le type d'entreprise concernée, les éléments concrets de mécanismes particuliers.

Ces dénonciations se rapportent aux informations récoltées concernant des entreprises visées à l'article 46 de la loi 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ou à l'article 36/4 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique. En substance, sont visés les établissements de crédit, les sociétés de bourse, les entreprises d'assurance, les établissements de paiement et de monnaie électronique, les contreparties centrales, les dépositaires centraux de titres, leurs organismes de support, les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, les OPC ainsi que leur société de gestion, les OPCA ainsi que leur gestionnaire.

Ces dénonciations seront effectuées aux autorités suivantes selon l'entreprise concernée:

Daaruit vloeit voort dat eenieder die bij de toezichthouders aangifte doet van concrete elementen van bijzondere mechanismen, in aanmerking kan komen voor de beschermingsregeling voor klokkenluiders.

Voor alle duidelijkheid wordt eraan herinnerd dat deze regeling zowel geldt voor personen die hun activiteiten op externe basis uitoefenen als voor personen die in dienstverband werkzaam zijn.

Bovendien wordt er aan herinnerd dat de klokkenluidersregeling inhoudt dat een persoon die te goeder trouw een melding aan de NBB of FSMA doet niet geacht wordt een inbreuk te plegen op enige bij overeenkomst of bij wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling opgelegde beperking van de openbaarmaking of mededeling van informatie, en op geen enkele wijze aansprakelijk kan worden gesteld voor de melding van deze informatie. Aldus vormt de klokkenluidersregeling een uitzondering op het beroepsgeheim (inclusief een strafrechtelijk sanctioneerbaar beroepsgeheim) waaraan die klokkenluiders, in voorkomend geval, zouden zijn onderworpen. Het voorgaande geldt uiteraard onverminderd onder meer de regeling die van toepassing is ten aanzien van advocaten bij de verdediging van de rechtspositie van hun cliënten.

Om de wijzigingen die in het normatieve kader met betrekking tot bijzondere mechanismen worden aangebracht, een grotere zichtbaarheid te geven, wordt verduidelijkt dat eenieder de mogelijkheid heeft om bij de FSMA of de NBB, naargelang het type onderneming, aangifte te doen van concrete elementen met betrekking tot bijzondere mechanismen.

Deze aangiften hebben betrekking op de informatie die wordt verzameld bij de ondernemingen als bedoeld in artikel 46 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, of in artikel 36/4 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België. Het gaat daarbij in hoofdzaak om de kredietinstellingen, de beursvennootschappen, de verzekeringsondernemingen, de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de centrale tegenpartijen, de centrale effectenbewaarinstellingen, de instellingen die ondersteuning verlenen aan centrale effectenbewaarinstellingen, de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, de ICB's en hun beheervennootschappen, alsook de AICB's en hun beheerders.

Naargelang het type onderneming zal die aangifte bij de volgende autoriteiten worden verricht:

— à la BNB lorsque ces informations concernent les établissements de crédit, les sociétés de bourse, les entreprises d'assurance, les établissements de paiement et de monnaie électronique et les contreparties centrales, les dépositaires centraux de titres et leurs organismes de support;

— à la FSMA lorsque ces informations concernent les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, les OPC ainsi que leur société de gestion, les OPCA ainsi que leur gestionnaire.

TITRE 3

Modifications de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces

Article 46

Cette définition reprend la définition des “autorités compétentes” comme mentionnée à l'article 2, 17°, de l'arrêté royal du 30 juillet 2018 relatif aux modalités de fonctionnement du registre UBO.

Article 47

La modification à l'article 67, § 4, de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces doit permettre aux divers services fédéraux et régionaux (la police, les services domaniaux, les douanes, ...), ayant la possibilité par diverses lois et arrêtés d'exécution de percevoir une somme d'argent en consignation ou à titre d'extinction éventuelle de l'action publique, d'effectuer des versements postaux sur des comptes de leur administration.

Le montant total des amendes perçues pouvant représenter des centaines voire des milliers d'euros, pour une saine gestion de l'administration, il n'est pas concevable de demander à ces services d'effectuer un versement postal à chaque perception d'une somme, ni de limiter le total des versements à 3 000 euros.

L'ensemble des montants perçus par ces services fait l'objet d'une comptabilité officielle permettant d'établir formellement l'origine des sommes perçues en liquide et donc permet d'effectuer des versements postaux pour un ensemble de versements qui semblent liés (la perception de plusieurs amendes immédiates).

— aan de NBB, wanneer de informatie betrekking heeft op de kredietinstellingen, de beursvennootschappen, de verzekeringsondernemingen, de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de centrale tegenpartijen, de centrale effectenbewaarinstellingen, de instellingen die ondersteuning verlenen aan centrale effectenbewaarinstellingen;

— aan de FSMA, wanneer de informatie betrekking heeft op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, de ICB's en hun beheervennootschappen, de AICB's en hun beheerders.

TITEL 3

Wijzigingen van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Artikel 46

Deze definitie herneemt de definitie van “bevoegde autoriteiten” als vermeld in artikel 2, 17° van het Koninklijk besluit van 30 juli 2018 betreffende de werkingsmodaliteiten van het UBO-register.

Artikel 47

De wijziging aan artikel 67, § 4, van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, moet de verschillende federale en regionale diensten (politie, de domaniale diensten, de douane, ...) toelaten om postoverschrijvingen op de rekening van hun administratie uit te voeren, daar zij de mogelijkheid hebben om krachtens diverse wetten en uitvoeringsbesluiten een geldsom te innen in consignatie of bij wijze van het eventuele verval van de strafvordering,

Het totale bedrag aan geïnde boetes kan honderden tot duizenden euro bedragen. Voor een goed beheer van de administratie is het ondenkbaar om deze diensten te vragen om bij elke inning een overschrijving te doen noch om het totaal bedrag van de overschrijvingen te beperken tot 3 000 euro.

Het geheel van de geïnde bedragen door deze diensten is onderworpen aan een officiële boekhouding die toelaat om formeel de oorsprong van de geïnde cash-sommen vast te stellen en het aldus mogelijk maakt om postoverschrijvingen uit te voeren voor een geheel van verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan (de inning van meerdere onmiddellijk te betalen boetes).

Les transactions entre les contrevenants et ces services étant effectuées dans un cadre strictement légal, il ne peut être question de transactions frauduleuses.

Article 48

L'introduction de l'article 74/1 s'inscrit dans le cadre de la transposition correcte de la directive (UE) 2015/849 du Parlement européen et du Conseil du 20 mai 2015 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux ou du financement du terrorisme, modifiant le règlement (UE) 648/2012 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant la directive 2005/60/CE du Parlement européen et du Conseil et la directive 2006/70/CE de la Commission après que le Conseil d'État ait annulé, par son arrêt du 26 juin 2020, l'article 19, § 1er, de l'arrêté royal du 30 juillet 2018 "relatif aux modalités de fonctionnement du registre UBO". L'objectif de cet article était de permettre aux autorités de contrôle et aux entités assujetties de notifier à l'Administration de la Trésorerie toute situation où il y aurait une incohérence ou une erreur dans les informations reprises dans le registre. Une telle possibilité doit permettre d'assurer une meilleure qualité des données reprises dans le registre UBO.

Concernant la protection des données et notamment l'application du Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE et de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements des données à caractère personnel, il convient de se référer à l'avis favorable n° 43/2018 de l'Autorité de protection des données. Compte tenu de l'inclusion de la filtre protecteur du bâtonnier, la disposition en projet actuelle offre la garantie supplémentaire relative à la protection des données pour les avocats. L'Autorité de protection des données en a pris acte aux points 33 à 35 dans son avis favorable n° 89/2020.

Dans l'arrêt d'annulation précité concernant l'arrêté royal susmentionné, le Conseil d'État a estimé que toute dérogation au secret professionnel de l'avocat doit être interprétée de manière stricte; en outre, elle doit être clairement et sans ambiguïté – sans laisser de place à l'interprétation – entourée de garanties légales jugées essentielles pour justifier des dérogations à ce secret professionnel dans un état de droit. Les règles juridiques qui dérogent au secret professionnel ne peuvent être interprétées que de façon restrictive, conformément au principe de la prévisibilité des incriminations et des

Daar de verrichtingen tussen de inbreukplegers en deze diensten plaatsvinden in een strikt wettelijk kader kan er geen sprake zijn van frauduleuze verrichtingen.

Artikel 48

De invoering van artikel 74/1 kadert in de correcte omzetting van de richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie nadat de Raad van State bij arrest van 26 juni 2020 artikel 19, § 1, van het Koninklijk Besluit van 30 juli 2018 "betreffende de werkingsmodaliteiten van het UBO-register" heeft vernietigd. Dat artikel had tot doel toezichthoudende autoriteiten en onderworpen entiteiten toe te laten de Administratie van de Thesaurie in kennis te stellen van elke situatie waarin er een incoherentie of fout zou zitten in de informatie van het register. Een dergelijke mogelijkheid moet een betere kwaliteit van de gegevens in het UBO-register kunnen waarborgen.

Inzake gegevensbescherming, en meer bepaald wat betreft de toepassing van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG en de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, wordt verwezen naar het gunstig advies nr. 43/2018 van de gegevensbeschermingsautoriteit. De ontwerpbeleid biedt gelet op de opname van de beschermende filter van de Stafhouder de bijkomende waarborg inzake gegevensbescherming voor de advocaten. De gegevensbeschermingsautoriteit heeft hiervan akte genomen in randnummers 33 tot 35 van haar gunstig advies nr. 89/2020.

In voormalig vernietigingsarrest betreffende voormalig Koninklijk besluit redeneerde de Raad van State dat elke afwijking van het beroepsgeheim van de advocaat strikt is op te vatten en bovendien, duidelijk en ondubbelzinnig – dit is zonder ruimte voor interpretatie – omringd moet zijn met wettelijke waarborgen die essentieel worden geacht om afwijkingen op dat beroepsgeheim in een rechtsstaat te billijken. De wettelijke regels die van het beroepsgeheim afwijken, kunnen met toepassing van het beginsel van de voorzienbaarheid van de strafbaarstelling, slechts restrictief worden geïnterpreteerd. Omwille van

peines. Étant donné que les garanties applicables à la notification à la CTIF ne pouvaient être considérées comme applicables *mutatis mutandis* à la notification au registre UBO, il n'existe aucune garantie légale justifiant la dérogation au secret professionnel de l'avocat.

Étant donné qu'un certain nombre de garanties légales encadrant en effet la notification à la CTIF ne sont pas prévues ni dans la loi ni dans l'arrêté royal pour la notification au registre UBO – telles que l'intervention du Bâtonnier –, et surtout étant donné que la hiérarchie des normes juridiques ne permet pas au Roi de modifier la portée d'une norme juridique, il apparaît qu'il n'y avait pas d'autre possibilité que d'annuler l'article 19. En effet, la section du contentieux administratif du Conseil d'État a été créée pour offrir un recours effectif à toutes les personnes physiques et morales contre les actes juridiques administratifs illégaux qui pourraient leur porter atteinte. Dans ce contexte, le Conseil d'État peut suspendre et annuler des actes juridiques administratifs (tels qu'un arrêté royal) lorsqu'ils sont contraires aux règles juridiques applicables; cette compétence a été exercée lors de l'annulation précitée.

Même si la directive n° 2015/849 ne prévoit pas expressément dans son dispositif les mêmes garanties de protection du secret professionnel pour les signalements des discordances dans le registre central que pour les déclarations de soupçon, le Conseil d'État estime nécessaire la garantie de ces spécificités relatives à l'obligation de déclaration, en ce qui concerne la communication au registre, des erreurs ou incohérences constatées dans les données du registre.

Dans son avis 68.792/2 du 1er mars 2021, en ligne avec sa considération le conseil d'État conclue: "En conclusion, l'article 48 sera revu afin d'y intégrer l'intervention du bâtonnier comme filtre protecteur du secret professionnel dans la mesure où son intervention constitue une garantie essentielle permettant de considérer que la levée du secret professionnel est "strictement proportionnée" au sens requis par la jurisprudence de la Cour constitutionnelle et conforme aux exigences qui se déduisent de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et de la Convention européenne des droits de l'homme." L'avis du conseil d'État a été suivi et l'intervention du bâtonnier comme filtre protecteur du secret professionnel a été inséré.

La notification des renseignements par les autorités compétentes s'applique si nécessaire et dans la mesure où cette exigence n'interfère pas inutilement avec leurs fonctions. Cette disposition est la transcription de l'article 30.4 et de l'article 31.6 de la directive

het feit dat de waarborgen die gelden voor de melding aan de CFI niet *mutatis mutandis* van toepassing konden worden geacht op de melding aan het UBO-register, ontbrak enige wettelijke waarborg om de afwijking op het beroepsgeheim van de advocaat te billijken.

Gelet op het feit dat voor de melding aan de CFI er inderdaad een aantal wettelijke waarborgen voorzien zijn die voor de melding aan het UBO-register niet in de wet, noch in het Koninklijk Besluit waren terug te vinden – zoals de tussenkomst van de Stafhouder –, maar vooral gelet op het feit dat volgens de hiërarchie der rechtsnormen de Koning niet bij machte is om de draagwijdte van een wettelijke norm te wijzigen, komt het voor dat er geen andere mogelijkheid bestond dan voormeld artikel 19 te vernietigen. De afdeling Bestuursrechtspraak bij Raad van State werd immers geïnstalleerd om doeltreffend beroep open te stellen voor alle natuurlijke en rechtspersonen tegen onwettige administratieve rechtshandelingen die hen mochten hebben geschaad. In dat kader kan de Raad van State administratieve rechtshandelingen (zoals een Koninklijk Besluit) schorsen en vernietigen wanneer die strijdig zijn met de geldende rechtsregels, een bevoegdheid die met voormelde vernietiging werd uitgeoefend.

Alhoewel het dispositief van richtlijn 2015/849 niet uitdrukkelijk in dezelfde garanties op het stuk van de bescherming van het beroepsgeheim voorziet voor meldingen van discrepanties in de centrale registers als voor meldingen van een vermoeden overweegt de Raad van State dat het waarborgen van deze bijzonderheden inzake de meldplicht ook als noodzakelijk voor wat betreft de melding aan het register van vastgestelde fouten of incoherenties in de gegevens van het register.

In zijn advies 68.792/2 van 1 maart 2021 besluit de Raad van State in het verlengde van die overweging: "Het besluit is dat artikel 48 moet worden herzien zodat het voorziet in de tussenkomst van de stafhouder als filter ter bescherming van het beroepsgeheim, in zoverre die tussenkomst wezenlijk garandeert dat het opheffen van het beroepsgeheim "strikt evenredig" is in de zin van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, en in overeenstemming is met de vereisten die voortvloeien uit het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en uit het Europees Verdrag voor de rechten van de mens." Het advies van de raad van state werd gevuld en de tussenkomst van de Stafhouder als beschermend filter van het beroepsgeheim werd ingevoegd.

De mededeling van de informatie door de bevoegde autoriteiten is van toepassing indien nodig en voor zover deze vereiste hun taken niet onnodig doorkruist. Deze bepaling is de omzetting van artikel 30.4 en artikel 31.6 van richtlijn 2015/849/EU van het Europees Parlement

2015/849/UE du Parlement européen et du Conseil du 20 mai 2015 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux ou du financement du terrorisme, modifiant le règlement (UE) 648/2012 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant la directive 2005/60/CE du Parlement européen et du Conseil et la directive 2006/70/CE de la Commission (la "4e directive") telle que modifiée par l'article 1, 15), b) et 16), f), de la directive (UE) 2018/843 du Parlement européen et du Conseil du 30 mai 2018 modifiant la directive (UE) 2015/849 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux ou du financement du terrorisme et modifiant les directives 2009/138/CE et 2013/36/UE (la "5e directive").

La CTIF est dispensée de signaler les disparités constatées dans le registre, sur la base du secret professionnel renforcé de la CTIF, tel que stipulé à l'article 83 de la loi du 18 septembre 2017.

Article 49

L'ajout des mots "ou son délégué" à l'article 132, § 6, alinéa 1er, de la loi du 18 septembre 2017, a pour but de préciser que le ministre des Finances peut déléguer sa compétence de prendre une sanction administrative.

Article 50

Cette disposition impose aux marchands d'art et entrepôts de s'inscrire conformément à la procédure prévue par le Roi en vertu de l'article 5, § 1er, alinéa 7. Elle est sanctionnée par les mêmes peines que les infractions aux paiements en espèces et au refus de contrôle.

Le ministre des Finances,

Vincent VAN PETEGHEM

en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (de "4^e richtlijn") zoals gewijzigd bij artikel 1, 15), b) en 16), f), van richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering en tot wijziging van de richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU (de "5^e richtlijn").

De CFI wordt uitgezonderd van het medelen van vastgestelde discrepanties in het register en dit op grond van het versterkt beroepsgeheim van de CFI zoals bepaald in artikel 83 van de wet van 18 september 2017.

Artikel 49

De toevoeging van de woorden "of zijn gedelegeerde" in artikel 132, § 6, eerste lid, van de wet van 18 september 2017, heeft tot doel te verduidelijken dat de minister van Financiën zijn bevoegdheid kan delegeren om een administratieve sanctie te nemen.

Artikel 50

Deze bepaling verplicht kunsthandelaars en entrepots ertoe zich in te schrijven volgens de procedure bepaald door de Koning op grond van artikel 5, § 1, zevende lid. Niet-naleving van deze bepaling wordt bestraft met dezelfde straffen als overtredingen inzake cashbetalingen en weigering van controle.

De minister van Financiën,

Vincent VAN PETEGHEM

AVANT-PROJET DE LOI (I)**soumis à l'avis du Conseil d'État**

Avant-projet de loi relative au devoir de dénonciation des mécanismes fiscaux particuliers par les autorités de contrôle du secteur financier

Chapitre 1er**Objet**

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Chapitre 2

Modifications de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique

Art. 2. L'article 36/4 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, inséré par l'arrêté royal du 3 mars 2011, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 36/4. Dans l'accomplissement de ses missions visées aux articles 12bis et 36/2, la Banque ne connaît pas des questions d'ordre fiscal. Toutefois, lorsqu'elle dispose d'éléments concrets de mécanismes particuliers dans le chef d'une entreprise dont elle assure ou participe au contrôle, elle les dénonce aux autorités judiciaires.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'établissement lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

VOORONTWERP VAN WET (I)**onderworpen aan het advies van de Raad van State**

Voorontwerp van wet betreffende de verplichting tot aangifte van bijzondere fiscale mechanismen door de financiële toezichthouders

Hoofdstuk 1**Voorwerp**

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Hoofdstuk 2

Wijzigingen in de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België

Art. 2. Artikel 36/4 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011, wordt vervangen als volgt:

“Art. 36/4. Bij de uitoefening van haar opdrachten bedoeld in de artikelen 12bis en 36/2 is de Bank niet bevoegd inzake belastingaangelegenheden. Wanneer zij evenwel over concrete elementen beschikt met betrekking tot bijzondere mechanismen bij een onderneming waarop zij (mede) toezicht uitoefent, doet ze daarvan aangifte bij het gerecht.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de instelling zelf genomen of de instelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de instelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires, d'assurances et financières. ».

Art. 3. Dans l'article 36/15 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 3 mars 2011 et modifié par la loi du 21 novembre 2017, les modifications suivantes sont apportées :

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit :

« L'article 35 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées au sein des établissements soumis au contrôle de la Banque ou au contrôle desquels elle participe, en application des articles 12bis et 36/2. »;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2 :

« Dans le cadre de l'obligation qui leur incombe de faire d'initiative rapport à l'autorité de contrôle dès qu'ils constatent des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations des lois de contrôle sectorielles, les commissaires agréés en fonction auprès d'établissements soumis au contrôle de la Banque ou au contrôle desquels elle participe en application des articles 12bis et 36/2, sont tenus, lorsqu'ils disposent, dans l'exercice de leurs missions, d'éléments concrets de mécanismes particuliers au sens de l'article 36/4, de les dénoncer à la Banque. ».

Art. 4. L'article 36/25, § 4 de la même loi, modifié par la loi du 25 avril 2014, est complété par un alinéa rédigé comme suit :

« Il est interdit aux contreparties centrales de mettre en place un mécanisme particulier au sens de l'article 36/4, alinéa 2, les normes et usages normaux visés au 4° dudit article étant les normes et usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre des services visés aux articles 14 et 15 du Règlement 648/2012. ».

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de instelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bankaire, verzekerings- en financiële verrichtingen.”.

Art. 3. In artikel 36/15 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011 en gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Artikel 35 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van hun opdrachten bij instellingen waarop de Bank (mede) toezicht uitoefent, met toepassing van de artikelen 12bis en 36/2.”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In het kader van hun verplichting om op eigen initiatief verslag uit te brengen bij de toezichthouder zodra zij kennis krijgen van beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van de sectorale toezichtwetten, dienen de erkende commissarissen werkzaam bij instellingen waarop de Bank (mede) toezicht uitoefent met toepassing van de artikelen 12bis en 36/2, aan de Bank een aangifte te doen wanneer ze bij de uitvoering van hun opdrachten over concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen in de zin van artikel 36/4.”,

Art. 4. Artikel 36/25, § 4, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Het is de centrale tegenpartijen verboden een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 36/4, tweede lid, in te stellen met dien verstande dat de in punt 4° van het voornoemde artikel bedoelde normen en normale gebruiken de normen en normale gebruiken zijn voor verrichtingen die in het kader van de in de artikelen 14 en 15 van

Art. 5. Dans l'article 36/26/1 de la même loi, inséré par la loi du 30 juillet 2018, il est inséré un paragraphe 5/1 rédigé comme suit :

« § 5/1. Il est interdit aux dépositaires centraux de titres et aux organismes de support de mettre en place un mécanisme particulier au sens de l'article 36/4, alinéa 2, les normes et usages normaux visés au 4° dudit article étant les normes et usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre des services visés à l'annexe du Règlement 909/2014. ».

Art. 6. L'article 36/31, § 1er de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 2018, est complété par un 4° rédigé comme suit :

« 4° les contreparties centrales visées à l'article 36/25, § 4, les dépositaires centraux de titres, les organismes de support visés à l'article 36/26/1 qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens desdites dispositions. ».

Chapitre 3

Modifications de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financiers et aux services financiers

Art. 7. Dans l'article 46 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 3 mars 2011, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit :

Verordening 648/2012 bedoelde diensten worden uitgevoerd.”.

Art. 5. In artikel 36/26/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2018, wordt een paragraaf 5/1 ingevoegd, luidende:

“§ 5/1. Het is de centrale effectenbewaarinstellingen en de ondersteuning verlenende instellingen verboden een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 36/4, tweede lid, in te stellen met dien verstande dat de in punt 4° van het voornoemde artikel bedoelde normen en normale gebruiken de normen en normale gebruiken zijn voor verrichtingen die in het kader van de in de bijlage van Verordening 909/2014 bedoelde diensten worden uitgevoerd.”.

Art. 6. Artikel 36/31, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 juli 2018, wordt aangevuld met de bepaling onder 4°, luidende:

“4° de in artikel 36/25, § 4, bedoelde centrale tegenpartijen en de in artikel 36/26/1 bedoelde centrale effectenbewaarinstellingen en ondersteuning verlenende instellingen die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van de voornoemde bepalingen.”.

Hoofdstuk 3

Wijzigingen in de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten

Art. 7. In artikel 46 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

« Toutefois, lorsqu'elle dispose d'éléments concrets de mécanismes particuliers dans le chef d'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, d'une société d'investissement, d'une société de gestion d'organismes de placement collectif ou d'un gestionnaire d'organismes de placement collectif alternatifs qu'elle a agréé(e), elle les dénonce aux autorités judiciaires.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'entreprise elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'entreprise ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'entreprise ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières. ».

Art. 8. Dans l'article 76 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 3 août 2012, les modifications suivantes sont apportées :

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit :

« L'article 74 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées

“Wanneer zij evenwel over concrete elementen beschikt met betrekking tot bijzondere mechanismen bij een door haar vergunde vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, beleggingsvennootschap, beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging, of beheerde van alternatieve instellingen voor collectieve belegging, doet zij daarvan aangifte bij het gerecht.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de onderneming zelf genomen of de onderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de onderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de onderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 8. In artikel 76 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 augustus 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Artikel 74 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het

au sein d'une entreprise ou d'une personne soumise au contrôle de la FSMA. » ;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2 :

« Dans le cadre de l'obligation qui leur incombe de faire d'initiative rapport à l'autorité de contrôle dès qu'ils constatent des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations des lois de contrôle sectorielles, les commissaires agréés en fonction auprès d'établissements soumis au contrôle de la FSMA sont tenus, lorsqu'ils disposent, dans l'exercice de leurs missions, d'éléments concrets de mécanismes particuliers au sens de l'article 46, de les dénoncer à la FSMA. ».

Chapitre 4

Modifications de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances

Art. 9. Dans la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances, il est inséré un article 41/1 rédigé comme suit :

« Art. 41/1. Il est interdit aux sociétés d'investissement de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par

kader van hun opdrachten bij een onderneming of een persoon waarop de FSMA toezicht uitoefent.”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In het kader van hun verplichting om op eigen initiatief verslag uit te brengen bij de toezichthouder zodra zij kennis krijgen van beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van de sectorale toezichtwetten, dienen de erkende commissarissen bij instellingen waarop de FSMA toezicht uitoefent, aan de FSMA een melding te doen wanneer ze bij de uitvoering van hun opdrachten over concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen in de zin van artikel 46.”.

Hoofdstuk 4

Wijzigingen in de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging en schuldvorderingen

Art. 9. In de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging en schuldvorderingen, wordt een artikel 41/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 41/1. Het is de beleggingsvennootschap verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te

des tiers ;

2° son initiative procède de la société d'investissement elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société d'investissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société d'investissement ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société d'investissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières. ».

Art. 10. L'article 106, §1er, al. 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 avril 2014, il est inséré un 5° rédigé comme suit :

« 5° ils transmettent chaque année à la FSMA une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 41/1. ».

Art. 11. L'article 112 de la même loi est remplacé par ce qui suit :

“L'article 111, §1er, alinéa 1er et alinéa 2, 2° à 6° et §§2 à 5 est applicable au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société d'investissement et/ou une société de gestion d'organisme de placement collectif désignée a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 41/1.”.

Art. 12. Dans la même loi, il est inséré un article 201/1 rédigé comme suit :

« Art. 201/1. Il est interdit aux sociétés de gestion d'organismes de placement collectif de

bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de beleggingsvennootschap zelf genomen of de beleggingsvennootschap neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beleggingsvennootschap;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beleggingsvennootschap weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 10. In artikel 106, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 april 2014, wordt een bepaling onder 5° ingevoegd, luidende:

“5° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 41/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 11. Artikel 112 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Artikel 111, § 1, eerste en tweede lid, 2° tot 6°, en §§ 2 tot 5 is van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beleggingsvennootschap en/of een aangestelde beheervennootschap van instellingen voor collectieve beheer een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 41/1.”.

Art. 12. In dezelfde wet wordt een artikel 201/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 201/1. Het is de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging

mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de la société de gestion d'organismes de placement collectif elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société de gestion d'organismes de placement collectif ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société de gestion d'organismes de placement collectif ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société de gestion d'organismes de placement collectif sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières. ».

Art. 13. L'article 247, §1er, al. 1er, de la même loi, il est inséré un 5° rédigé comme suit :

« 5° ils transmettent chaque année à la FSMA une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 201/1. ».

Art. 14. Dans l'article 250 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 6 est remplacé par ce qui suit :

« § 6. Les paragraphes 1er, alinéa 1er et alinéa

verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging zelf genomen of de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 13. In artikel 247, § 1, eerste lid, van dezelfde wet worden een bepaling onder 5° ingevoegd, luidende:

“5° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 201/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 14. In artikel 250 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt het paragraaf 6 vervangen als volgt:

“§ 6. De paragrafen 1, eerste en tweede lid, 1°,

2, 1°, 3°, 4° et 5°, et 2 à 5 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société de gestion d'organismes de placement collectif a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 201/1. ».

Art. 15. L'article 288 de la même loi est complété par un 13° rédigé comme suit :

« 13° sans préjudice du 4°, ceux qui sciemment mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 41/1 ou 201/1. ».

Chapitre 5

Modifications de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires

Art. 16 Dans la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, il est inséré un article 33/1 rédigé comme suit :

« Art. 33/1. Il est interdit aux gestionnaires de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède du gestionnaire lui-même ou implique de toute évidence la coopération active du gestionnaire ou, encore, procède d'une négligence manifeste du gestionnaire ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

3°, 4° en 5°, en 2 tot 5, zijn van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beheervenootschap van instellingen voor collectieve belegging een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 201/1.”.

Art. 15. Artikel 288 van dezelfde wet wordt aangevuld met een bepaling onder 13°, luidende:

“13° onverminderd de bepaling onder 4°, zij die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van artikel 41/1 of 201/1.”.

Hoofdstuk 5

Wijzigingen in de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders

Art. 16. In de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, wordt een artikel 33/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 33/1. Het is de beheerder verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de beheerder zelf genomen of de beheerder neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beheerder;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que le gestionnaire sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières. ».

Art. 17. Dans l'article 165, al. 2, de la même loi, les mots « Les articles 37, 39, 44, 45 et 46 sont applicables » sont remplacés par « Les articles 33/1, 37, 39, 44, 45 et 46 sont applicables ».

Art. 18. L'article 357, §1er, al. 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2018, il est inséré un 6° rédigé comme suit :

« 6° ils transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 33/1. ».

Art. 19 L'article 363 est remplacé par ce qui suit :

« L'article 360, §1er, alinéas 1er et 2, 1°, a), ii) à vi) et 2°, a), i) et iii) à v) et §§2 à 5 est applicable lorsque la FSMA a connaissance d'un mécanisme particulier au sens de l'article 33/1 ».

Art. 20. L'article 370 de la même loi est complété par un 10° rédigé comme suit :

« 10° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 33/1. ».

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beheerder weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 17. In artikel 165, tweede lid, van dezelfde wet worden de woorden “De artikelen 37, 39, 44, 45 en 46 zijn van toepassing” vervangen door de woorden “De artikelen 33/1, 37, 39, 44, 45 en 46 zijn van toepassing”.

Art. 18. In artikel 357, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 11 juli 2018, wordt een bepaling onder 6° ingevoegd, luidende:

“6° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 33/1 hebben vastgesteld.”.

Art. 19. Artikel 363 wordt vervangen als volgt:

“Artikel 360, § 1 , eerste en tweede lid, 1°, a), ii) tot vi) en 2°, a), i) en iii) tot v), en §§ 2 tot 5, is van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 33/1.”

Art. 20. Artikel 370 van dezelfde wet wordt aangevuld met een 10°, luidende:

“10° zij die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van artikel 33/1.”.

Chapitre 6

Modifications de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse

Art. 21. Dans l'article 21 de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse, modifié par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 1er/1 ancien, devenant le paragraphe 1er/2, est remplacé par ce qui suit :

« § 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de crédit de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'établissement de crédit lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de crédit ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de crédit ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de crédit sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires et financières. ».

Art. 22. L'article 225, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 25 octobre 2016, est complété par le 6e rédigé comme suit :

Hoofdstuk 6

Wijzigingen in de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen

Art. 21. In artikel 21 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt de vroegere paragraaf 1/1, die paragraaf 1/2 wordt, vervangen als volgt:

“§ 1/1. In het bijzonder is het de kredietinstellingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de kredietinstelling zelf genomen of de kredietinstelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de kredietinstelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de kredietinstelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bancaire en financiële verrichtingen.”.

Art. 22. Artikel 225, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 25 oktober 2016, wordt aangevuld met de bepaling onder 6e, luidende:

« 6° ils transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 21, § 1er/1. ».

Art. 23. Dans l'article 236, § 5 de la même loi, les mots « un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers » sont remplacés par les mots « un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1 ».

Art. 24. Dans l'article 329, § 2, alinéa 1er de la même loi, les mots « ou si la Banque a connaissance d'un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1 » sont insérés entre les mots « dans le domaine de compétence de l'autorité de contrôle, » et les mots « elle met l'établissement de crédit en demeure ».

Art. 25. L'article 348, § 1er de la même loi est complété par un 17° rédigé comme suit :

« 17° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1. ».

Chapitre 7

Modifications de la loi du 12 mai 2014 relative aux sociétés immobilières réglementées

Art. 26. L'article 65 de la loi du 12 mai 2014 relative aux sociétés immobilières réglementées est abrogé.

“6° maken zij jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 21, § 1/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 23. In artikel 236, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 21, § 1/1”.

Art. 24. In artikel 329, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “of indien de Bank kennis heeft van een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 21, § 1/1,” ingevoegd tussen de woorden “die tot de bevoegdheidssfeer van de toezichthouder behoren,” en de woorden “maant hij of zij de kredietinstelling aan”.

Art. 25. Artikel 348, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 17°, luidende:

“17° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 21, § 1/1.”.

Hoofdstuk 7

Wijzigingen in de wet van 12 mei 2014 betreffende de gereglementeerde vastgoedvennootschappen

Art. 26. Artikel 65 van de wet van 12 mei 2014 betreffende de gereglementeerde vastgoedvennootschappen wordt opgeheven.

Chapitre 8

Modifications de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance

Art. 27. Dans l'article 42 de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance, il est inséré un paragraphe 1er/1 rédigé comme suit :

« § 1er/1. En particulier, il est interdit aux entreprises d'assurance ou de réassurance de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'entreprise d'assurance ou de réassurance elle-même ou implique de toute évidence sa coopération active ou, encore, procède d'une négligence manifeste de celle-ci ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise d'assurance ou de réassurance sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'activités d'assurance ou de réassurance ou, plus généralement, d'opérations financières. ».

Art. 28. Dans la même loi, modifiée en dernier lieu par la loi du 30 juillet 2018, il est inséré un article 335/1 rédigé comme suit :

« Art. 335/1. Les commissaires agréés

Hoofdstuk 8

Wijzigingen in de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

Art. 27. In artikel 42 van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. In het bijzonder is hetde verzekerings- of herverzekeringsondernemingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zelf genomen of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten of, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 28. In dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 juli 2018, wordt een artikel 335/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 335/1. De erkende commissarissen

transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 42, § 1er/1. ».

Art. 29. Dans l'article 517, § 5, de la même loi, les mots « un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers » sont remplacés par les mots « un mécanisme particulier au sens de l'article 42, § 1er/1 ».

Art. 30. L'article 605, § 1er de la même loi est complété par un 13° rédigé comme suit :

« 13° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 42, § 1er/1. ».

Chapitre 9

Modifications de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement.

Art. 31 Dans l'article 25 de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, remplacé par la loi du 21 novembre 2017, il est inséré un paragraphe 1er/1, rédigé comme suit :

« §1er/1. Il est interdit aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un

maken jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 42, § 1/1, hebben vastgesteld.”

Art. 29. In artikel 517, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 42, § 1/1”.

Art. 30. Artikel 605, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 13°, luidende:

“13° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 42, § 1/1.”.

Hoofdstuk 9

Wijzigingen in de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies

Art. 31 In artikel 25 van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, vervangen bij de wet van 21 november 2017, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. Het is de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een

procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières. ».

Art. 32. Dans l'article 64 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit :

« §3. Les paragraphes 1er, alinéa 1er et alinéa 2, 1°, 4°, 5° et 6°, et 2 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, §1er/1. ».

Art. 33. Dans l'article 76 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots « article 64, §§ 2 et 3 » sont remplacés par les mots « article 64, §2 » et la phrase « L'article

procédé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies zelf genomen of de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 32. In artikel 64 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt paragraaf 3 vervangen als volgt:

“§ 3. Paragrafen 1, eerste en tweede lid, 1°, 4°, 5° en 6°, en 2, zijn van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 25, § 1/1”.

Art. 33. In artikel 76 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “Artikel 64, §§ 2 en 3,” vervangen door de woorden “Artikel 64, § 2,” en wordt de

64, §3, s'applique également aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre Etat membre qui opèrent en Belgique sous le régime de la libre prestation de services » est abrogée ;

2° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit :

« §4. Le prescrit du paragraphe 2 du présent article est, à l'exception de la dernière phrase, également applicable lorsqu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangère relevant du droit d'un autre Etat membre viole des obligations qui ne découlent pas des dispositions arrêtées en application de la Directive 2014/65/UE mais qui relèvent bien de la compétence de la FSMA. »

Art. 34. Dans l'article 85, 1°, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les mots « 25, §1er/1, » sont insérés entre les mots « les articles 25, § 1er, 9°, » et les mots « et 26 ».

Art. 35. L'article 107 de la même loi est complété par un 10° rédigé comme suit :

« 10° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, § 1er/1. ».

Chapitre 10

Modifications de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement

zin "Artikel 64, § 3, geldt eveneens voor de buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat die in België werkzaam zijn via het vrij verrichten van diensten." opgeheven;

2° Paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Het bepaalde in paragraaf 2 van dit artikel, behalve de laatste zin, is eveneens van toepassing wanneer een buitenlandse vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteert onder het recht van een andere lidstaat verplichtingen schendt die niet uit de ter uitvoering van de richtlijn 2004/39/EG vastgestelde bepalingen voortvloeien, maar die wel tot de bevoegdheid behoren van de FSMA.”

Art. 34. In artikel 85, 1°, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de woorden “25, § 1/1” ingevoegd tussen de woorden “de artikelen 25, § 1, 9°,” en de woorden “en 26”.

Art. 35. Artikel 107 van dezelfde wet wordt aangevuld met een bepaling onder 10°, luidende:

“10° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 25, § 1/1.”.

Hoofdstuk 10

Wijzigingen in de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen

Art. 36. Dans l'article 21 de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement, il est inséré un paragraphe 1er/1 : rédigé comme suit :

« § 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de paiement de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'établissement de paiement lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de paiement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de paiement ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de paiement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre de services de paiement, et, plus généralement, d'opérations financières. ».

Art. 37. Dans l'article 115 de la même loi, il est inséré un paragraphe 6/1 rédigé comme suit :

« § 6/1. Les commissaires agréés transmettent

Art. 36. In artikel 21 van de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. In het bijzonder is het de betalingsinstellingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de betalingsinstelling zelf genomen of de betalingsinstelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de betalingsinstelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de betalingsinstelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verrichtingen die in het kader van betalingsdiensten worden uitgevoerd en, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 37. In artikel 115 van dezelfde wet, wordt een paragraaf 6/1 ingevoegd, luidende:

“§ 6/1. De erkende commissarissen maken

chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 21, § 1er/1. ».

Art. 38. Dans l'article 117, § 5 de la même loi, les mots « un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers » sont remplacés par les mots « un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1 ».

Art. 39. Dans la même loi, il est inséré un article 143/1 rédigé comme suit :

« Art. 143/1. L'article 117, § 5 est d'application à l'égard des établissements de paiement visés aux articles 120, 124 et 127. ».

Art. 40. L'article 149, § 1er de la même loi est complété par un 11° rédigé comme suit :

« 11° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1. ».

Art. 41. Dans l'article 176 de la même loi, il est inséré un paragraphe 1er/1 rédigé comme suit :

« § 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de monnaie électronique de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'établissement de monnaie électronique lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de

jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 21, § 1/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 38. In artikel 117, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld in de zin van artikel 21, § 1/1”.

Art. 39. In dezelfde wet wordt een artikel 143/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 143/1. Artikel 117, § 5, is van toepassing op de in de artikelen 120, 124 en 127 bedoelde betalingsinstellingen.”.

Art. 40. Artikel 149, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 11°, luidende:

“11° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 21, § 1/1.”.

Art. 41. In artikel 176 van dezelfde wet wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. In het bijzonder is het de instellingen voor elektronisch geld verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procédé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de instelling voor elektronisch geld zelf genomen of de instelling voor elektronisch geld neemt er

l'établissement de monnaie électronique ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de monnaie électronique ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de monnaie électronique sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre de l'émission de monnaie électronique, de services de paiement, et, plus généralement, d'opérations financières. ».

Art. 42. Dans l'article 215, § 5 de la même loi, les mots « un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers » sont remplacés par les mots « un mécanisme particulier au sens de l'article 176, § 1er/1 ».

Art. 43. Dans l'article 227 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées :

1° les mots « Les articles 140 à 143 sont applicables » sont remplacés par les mots « Les articles 140 à 143/1 sont applicables » ;

2° la disposition est complétée par un 3° rédigé comme suit :

« 3° à l'article 143/1, la référence aux articles 117, § 5, 120, 124 et 127 doit être lue comme une référence aux articles 215, § 5, 218, 219 et 220. ».

Art. 44. L'article 231, § 1er de la même loi est complété par un 12° rédigé comme suit :

duidelijk aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de instelling voor elektronisch geld;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de instelling voor elektronisch geld weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verrichtingen die in het kader van de uitgifte van elektronisch geld en van betalingsdiensten worden uitgevoerd, en, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 42. In artikel 215, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld in de zin van artikel 176, § 1/1”.

Art. 43. In artikel 227 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “De artikelen 140 tot 143 zijn van overeenkomstige toepassing” worden vervangen door de woorden “De artikelen 140 tot 143/1 zijn van overeenkomstige toepassing”;

2° er wordt een bepaling onder 3° toegevoegd, luidende:

“3° in artikel 143/1 moet de verwijzing naar de artikelen 117, § 5, 120, 124 en 127 worden gelezen als een verwijzing naar de artikelen 215, § 5, 218, 219 en 220”.

Art. 44. Artikel 231, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 12° , luidende:

« 12° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 176, § 1er/1. ».

Chapitre 11

Signalement des mécanismes particuliers aux autorités de contrôle du secteur financier

Art. 45. § 1er. Dans le cadre du régime relatif au signalement d'infractions potentielles ou réelles prévu à l'article 69bis de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ainsi qu'à l'article 36/7/1 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, toute personne peut dénoncer à la FSMA ou à la BNB, selon le type d'entreprise concernée, les éléments concrets de mécanismes particuliers constatés auprès d'une entreprise visée à l'article 46 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ou à l'article 36/4 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique.

§ 2. Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'entreprise elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'entreprise ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'entreprise ;

3° il implique un ensemble de comportements

“12° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 176, § 1/1.”.

Hoofdstuk 11

Melding van bijzondere mechanismen aan de financiële toezichthouders

Art. 45. § 1. In het kader van de regeling inzake de melding van daadwerkelijke of potentiële inbreuken als bedoeld in artikel 69bis van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, en in artikel 36/7/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het orgaan statuut van de Nationale Bank van België, kan eenieder bij de FSMA of bij de NBB, naargelang het type onderneming, aangifte doen van concrete elementen met betrekking tot bijzondere mechanismen die hij heeft vastgesteld bij een onderneming als bedoeld in artikel 46 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, of in artikel 36/4 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het orgaan statuut van de Nationale Bank.

§ 2. Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de onderneming zelf genomen of de onderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grote nalatigheid van de onderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of

ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires, d'assurances, de réassurances et financières. ».

Chapitre 12

Entrée en vigueur

Art. 46. La présente loi entre en vigueur le **.

onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de onderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bankaire, verzekerings- en financiële verrichtingen.”.

Hoofdstuk 12

Inwerkingtreding

Art. 46. Deze wet treedt in werking op **.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT (I)
N° 65.304/2 DU 27 FÉVRIER 2019

Le 30 janvier 2019, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le vice-premier ministre et ministre des Finances, chargé de la Lutte contre la fraude fiscale, et ministre de la Coopération au développement à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi "relative au devoir de dénonciation des mécanismes fiscaux particuliers par les autorités de contrôle du secteur financier".

L'avant-projet a été examiné par la deuxième chambre le 27 février 2019. La chambre était composée de Pierre VANDERNOOT, président de chambre, Luc DETROUX et Patrick RONVAUX, conseillers d'État, Sébastien VAN DROOGHENBROECK et Jacques ENGLEBERT, assesseurs, et Béatrice DRAPIER, greffier.

Le rapport a été présenté par Jean-Luc PAQUET, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Pierre VANDERNOOT.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 27 février 2019.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er,

alinéa 1er, 2°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l'avant-projet¹, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle les observations suivantes.

OBSERVATION GÉNÉRALE

Les articles 4, 5, 6, 12, 16, 17, 21, 27, 31, 34, 36, 39, 41 et 43 de l'avant-projet introduisent, dans les législations que celui-ci désigne, une interdiction explicite de la mise en place de "mécanismes particuliers". La contravention à cette interdiction est érigée en infraction pénale par les articles 6, 15, 20, 25, 30, 35, 40 et 44 du même avant-projet. Le texte à l'examen énonce les éléments constitutifs de l'interdiction pareillement stipulée, ceux-ci étant eux-mêmes explicités plus avant dans l'exposé des motifs.

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE (I)
NR. 65.304/2 VAN 27 FEBRUARI 2019

Op 30 januari 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de vice-eersteminister en minister van Financiën, belast met Bestrijding van de fiscale fraude, en minister van Ontwikkelingssamenwerking verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet "betreffende de verplichting tot aangifte van bijzondere fiscale mechanismen door de financiële toezichthouders".

Het voorontwerp is door de tweede kamer onderzocht op 27 februari 2019. De kamer was samengesteld uit Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Luc DETROUX en Patrick RONVAUX, staatsraden, Sébastien VAN DROOGHENBROECK en Jacques ENGLEBERT, assessoren, en Béatrice DRAPIER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jean-Luc PAQUET, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Pierre VANDERNOOT.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 februari 2019.

*

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste

lid, 2°, van de wetten "op de Raad van State", gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de vooroemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp,¹ de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat die drie punten betreft, geeft het voorontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

ALGEMENE OPMERKING

De artikelen 4, 5, 6, 12, 16, 17, 21, 27, 31, 34, 36, 39, 41 en 43 van het voorontwerp voeren, in de wetgevingen die het ontwerp vermeldt een uitdrukkelijk verbod in om "bijzondere mechanismen" in te stellen. De inbreuk op dat verbod wordt strafrechtelijk strafbaar gesteld bij de artikelen 6, 15, 20, 25, 30, 35, 40 en 44 van hetzelfde voorontwerp. In de voorliggende tekst wordt een opsomming gegeven van de "constitutieve bestanddelen" van het op die wijze gestipuleerde verbod, welke bestanddelen op hun beurt nader verduidelijkt worden in de memorie van toelichting.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Ce même exposé des motifs signale qu'une circulaire et une communication, émanant respectivement de l'ancienne Commission bancaire et financière et de l'ancien Office de contrôle des assurances, prévoient d'ores et déjà une liste non exhaustive de pratiques qui sont considérées par les autorités de contrôle comme des "mécanismes particuliers", et précise que ces circulaire et communication constituent ainsi "un fil conducteur sûr et fiable". L'exposé des motifs annonce encore l'adoption d'une nouvelle circulaire qui actualisera la liste actuelle non limitative de mécanismes particuliers et ajoute que "cette nouvelle circulaire indiquera, comme par le passé, des pratiques à considérer comme des mécanismes particuliers prohibés".

Il va cependant de soi, compte tenu de l'article 84 de la Constitution, qu'une circulaire ou une communication telle celle visée par l'exposé des motifs ne peut lier les cours et tribunaux dans la manière dont ils seront appelés à interpréter les nouvelles dispositions légales introduites.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

DISPOSITIF

Article 15

À la différence des modifications qui résultent des articles 6, 20, 25, 30, 35, 40 et 44 de l'avant-projet, qui ont pour effet que ceux qui ont sciemment mis en place un mécanisme particulier au sens de l'avant-projet se voient punis d'un emprisonnement d'"un mois à un an" et d'une amende de 50 à 10 000 euros, la disposition modifiée par l'article 15 a pour effet que, dans le cas considéré, ceux qui sciemment mettent en place un mécanisme particulier sont certes punis de la même amende mais d'un emprisonnement différent, à savoir un emprisonnement de "8 jours à trois mois".

L'auteur de l'avant-projet doit être en mesure de pouvoir justifier pareille différence de traitement dans la répression d'un comportement infractionnel qui semble *prima facie* être le même dans chacune des hypothèses envisagées par l'avant-projet.

Articles 33, 39 et 43

Le commentaire de l'article 33 n'expose pas pour quelles raisons l'article 64, § 3, de la loi du 25 octobre 2016 "relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement" ne sera plus applicable dans l'hypothèse envisagée par l'article 76, § 2, alinéa 3, de la même loi telle que modifiée par l'article 33, 1°, de l'avant-projet.

Interpellé sur ce point, le délégué du ministre a fourni les explications suivantes:

In diezelfde memorie van toelichting wordt opgemerkt dat in een circulaire en in een mededeling, respectievelijk uitgaand van de voormalige Commissie voor het Bank- en Financiewezen en van de voormalige Controledienst voor de Verzekeringen, reeds in een niet-exhaustieve lijst wordt voorzien van praktijken die door de toezichthouders als "bijzondere mechanismen" worden aangemerkt, en dat die circulaire en die mededeling aldus "een zekere en betrouwbare leidraad" vormen. Voorts wordt in de memorie van toelichting de goedkeuring aangekondigd van een nieuwe circulaire die de bestaande niet-exhaustieve lijst van bijzondere mechanismen zal actualiseren en wordt daaraan toegevoegd dat "[d]e nieuwe circulaire (...), zoals voorheen, praktijken [zal] aanduiden die beschouwd worden als verboden bijzondere mechanismen".

Het spreekt echter voor zich dat, gelet op artikel 84 van de Grondwet, een circulaire of een mededeling zoals beoogd in de memorie van toelichting niet bindend kan zijn voor de hoven en rechtbanken in de manier waarop zij de nieuwe ingevoerde wettelijke bepalingen zullen moeten interpreteren.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

DISPOSITIEF

Artikel 15

Anders dan de wijzigingen die voortvloeien uit de artikelen 6, 20, 25, 30, 35, 40 en 44 van het voorontwerp, die tot gevolg hebben dat zij die met opzet een bijzonder mechanisme ingesteld hebben in de zin van het voorontwerp, gestraft worden met een gevangenisstraf van "één maand tot één jaar" en met een geldboete van 50 euro tot 10 000 euro, heeft de bepaling die gewijzigd wordt bij artikel 15 tot gevolg dat, in het beschouwde geval, zij die met opzet een bijzonder mechanisme instellen gestraft worden met weliswaar dezelfde geldboete maar een andere gevangenisstraf, namelijk van "acht dagen tot drie maanden".

De steller van het voorontwerp moet een rechtvaardiging kunnen geven voor een dergelijke verschillende behandeling in de bestraffing van strafbaar gedrag dat *prima facie* hetzelfde lijkt in elk van de gevallen die in het voorontwerp beoogd worden.

Artikelen 33, 39 en 43

In de besprekking van artikel 33 wordt niet toegelicht om welke redenen artikel 64, § 3, van de wet van 25 oktober 2016 "betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies" niet meer van toepassing zal zijn in het geval dat beoogd wordt in artikel 76, § 2, derde lid, van dezelfde wet zoals die gewijzigd wordt bij artikel 33, 1°, van het voorontwerp.

Hierover geïnterpelleerd, heeft de gemachtigde van de minister de volgende uitleg gegeven:

“L'article 64, § 3, dont les références sont supprimées à l'article 76, § 2, alinéa 3, de la loi du 25 octobre 2016, précise les mesures qui peuvent être prises par la FSMA si cette dernière a connaissance du fait qu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement de droit belge a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, § 1er/1 (cf. modification apportée à l'article 64, § 3 par l'article 32 du projet de loi).

L'article 76, § 2, concerné par votre question, décrit les mesures pouvant être prises par la FSMA à l'égard d'une succursale d'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement relevant du droit d'un autre État membre ayant établi une succursale en Belgique, qui ne se conformerait pas aux dispositions législatives ou réglementaires en vigueur en Belgique et qui relèvent des compétences de la FSMA.

Or, l'article 25, § 1er/1, de la loi du 25 octobre 2016, dont l'infraction justifierait la prise de telles mesures, n'est pas applicables aux succursales de sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement relevant du droit d'un autre État membre ayant établi une succursale en Belgique (cf. articles 70 à 73 de la loi). L'article 64, § 3, ne doit donc pas s'appliquer à ces sociétés.

Le raisonnement est identique pour les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement relevant du droit d'un autre État membre qui opèrent en Belgique sous le régime de la libre prestation de services, raison pour laquelle la phrase “L'article 64, § 3, s'applique également aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre État membre qui opèrent en Belgique sous le régime de la libre prestation de services” est abrogée”.

Si cette explication peut être admise, la question se pose de savoir alors pourquoi, aux articles 143/1 et 227 en projet de la loi du 11 mars 2018 „relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement’ (articles 39 et 43 de l'avant-projet), la même approche n'a pas été retenue.

Le commentaire des articles 33, 39 et 43 de l'avant-projet s'en expliquera.

Le greffier,

Béatrice DRAPIER

Le président,

Pierre VANDERNOOT

“L'article 64, § 3, dont les références sont supprimées à l'article 76, § 2, alinéa 3, de la loi du 25 octobre 2016, précise les mesures qui peuvent être prises par la FSMA si cette dernière a connaissance du fait qu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement de droit belge a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, § 1er/1 (cf. modification apportée à l'article 64, § 3 par l'article 32 du projet de loi).

L'article 76, § 2, concerné par votre question, décrit les mesures pouvant être prises par la FSMA à l'égard d'une succursale d'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement relevant du droit d'un autre État membre ayant établi une succursale en Belgique, qui ne se conformerait pas aux dispositions législatives ou réglementaires en vigueur en Belgique et qui relèvent des compétences de la FSMA.

Or, l'article 25, § 1er/1, de la loi du 25 octobre 2016, dont l'infraction justifierait la prise de telles mesures, n'est pas applicables aux succursales de sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement relevant du droit d'un autre État membre ayant établi une succursale en Belgique (cf. articles 70 à 73 de la loi). L'article 64, § 3, ne doit donc pas s'appliquer à ces sociétés.

Le raisonnement est identique pour les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement relevant du droit d'un autre État membre qui opèrent en Belgique sous le régime de la libre prestation de services, raison pour laquelle la phrase “L'article 64, § 3, s'applique également aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre État membre qui opèrent en Belgique sous le régime de la libre prestation de services” est abrogée.”

Hoewel die uitleg aanvaardbaar is, rijst de vraag waarom in de ontworpen artikelen 143/1 en 227 van de wet van 11 maart 2018 “betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen” (artikelen 39 en 43 van het voorontwerp) dan geen vergelijkbare aanpak is gevolgd.

In de besprekking van de artikelen 33, 39 et 43 van het voorontwerp moet dat worden toegelicht.

De griffier,

De voorzitter,

Béatrice DRAPIER

Pierre VANDERNOOT

AVANT-PROJET DE LOI (II)**soumis à l'avis du Conseil d'État****Avant-projet de loi portant dispositions financières diverses relatives à la lutte contre la fraude****Titre 1 - DISPOSITION GÉNÉRALE**

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Titre 2 - PROJET DE LOI RELATIVE AU DEVOIR DE DÉNONCIACTION DES MÉCANISMES FISCAUX PARTICULIERS PAR LES AUTORITÉS DE CONTRÔLE DU SECTEUR FINANCIER**Chapitre 1****Modifications de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique**

Art. 2. Dans l'article 35/3 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, inséré par la loi du 20 juillet 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“L'article 35 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées au sein des établissements soumis au contrôle de la Banque ou au contrôle desquels elle participe, en application des articles 12bis et 36/2.”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Dans le cadre de l'obligation qui leur incombe de faire d'initiative rapport à l'autorité de contrôle dès qu'ils constatent des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations des lois de contrôle sectorielles, les commissaires agréés en fonction auprès d'établissements soumis au contrôle de la Banque ou au contrôle desquels elle participe en application des articles 12bis et 36/2, sont tenus, lorsqu'ils disposent, dans l'exercice de leurs missions, d'éléments concrets de mécanismes particuliers au sens de l'article 36/4, de les dénoncer à la Banque.”.

Art. 3. L'article 36/4 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 3 mars 2011, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 36/4. Dans l'accomplissement de ses missions visées aux articles 12bis et 36/2, la Banque ne connaît pas des questions d'ordre fiscal. Toutefois, lorsqu'elle dispose d'éléments concrets de mécanismes particuliers dans le chef d'une entreprise dont elle assure ou participe au contrôle, elle les dénonce aux autorités judiciaires.

VOORONTWERP VAN WET (II)**onderworpen aan het advies van de Raad van State****Voorontwerp van wet houdende diverse financiële bepalingen inzake fraudebestrijding****Titel 1 – ALGEMENE BEPALING**

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Titel 2 - ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE VERPLICHTING TOT AANGIFTE VAN BIJZONDERE FISCALE MECHANISMEN DOOR DE FINANCIËLE TOEZICHTHOUDERS**Hoofdstuk 1****Wijzigingen in de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België**

Art. 2. In artikel 35/3 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Artikel 35 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van hun opdrachten bij instellingen waarop de Bank (mede) toezicht uitoefent, met toepassing van de artikelen 12bis en 36/2.”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In het kader van hun verplichting om op eigen initiatief verslag uit te brengen bij de toezichthouder zodra zij kennis krijgen van beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van de sectorale toezichtwetten, dienen de erkende commissarissen werkzaam bij instellingen waarop de Bank (mede) toezicht uitoefent met toepassing van de artikelen 12bis en 36/2, aan de Bank een aangifte te doen wanneer ze bij de uitvoering van hun opdrachten over concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen in de zin van artikel 36/4.”,

Art. 3. Artikel 36/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011, wordt vervangen als volgt:

“Art. 36/4. Bij de uitoefening van haar opdrachten bedoeld in de artikelen 12bis en 36/2 is de Bank niet bevoegd inzake belastingaangelegenheden. Wanneer zij evenwel over concrete elementen beschikt met betrekking tot bijzondere mechanismen bij een onderneming waarop zij (mede) toezicht uitoefent, doet ze daarvan aangifte bij het gerecht.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'établissement lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires, d'assurances et financières.”.

Art. 4. L'article 36/25, § 4 de la même loi, modifié par la loi du 25 avril 2014, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Il est interdit aux contreparties centrales de mettre en place un mécanisme particulier au sens de l'article 36/4, alinéa 2, les normes et usages normaux visés au 4° dudit article étant les normes et usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre des services visés aux articles 14 et 15 du Règlement 648/2012.”.

Art. 5. Dans l'article 36/26/1 de la même loi, inséré par la loi du 30 juillet 2018, il est inséré un paragraphe 5/1 rédigé comme suit:

“§ 5/1. Il est interdit aux dépositaires centraux de titres et aux organismes de support de mettre en place un mécanisme particulier au sens de l'article 36/4, alinéa 2, les normes et usages normaux visés au 4° dudit article étant les normes et usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre des services visés à l'annexe du Règlement 909/2014.”.

Art. 6. L'article 36/31, § 1er de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 2018, est complété par un 4° rédigé comme suit:

“4° les contreparties centrales visées à l'article 36/25, § 4, les dépositaires centraux de titres, les organismes de support visés à l'article 36/26/1 qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens desdites dispositions.”.

Chapitre 2

Modifications de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financiers et aux services financiers

Art. 7. Dans l'article 46 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers,

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de instelling zelf genomen of de instelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de instelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de instelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bankaire, verzekerings- en financiële verrichtingen.”.

Art. 4. Artikel 36/25, § 4, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Het is de centrale tegenpartijen verboden een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 36/4, tweede lid, in te stellen met dien verstande dat de in punt 4° van het voornoemde artikel bedoelde normen en normale gebruiken de normen en normale gebruiken zijn voor verrichtingen die in het kader van de in de artikelen 14 en 15 van Verordening 648/2012 bedoelde diensten worden uitgevoerd.”.

Art. 5. In artikel 36/26/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2018, wordt een paragraaf 5/1 ingevoegd, luidende:

“§ 5/1. Het is de centrale effectenbewaarinstellingen en de ondersteuning verlenende instellingen verboden een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 36/4, tweede lid, in te stellen met dien verstande dat de in punt 4° van het voornoemde artikel bedoelde normen en normale gebruiken de normen en normale gebruiken zijn voor verrichtingen die in het kader van de in de bijlage van Verordening 909/2014 bedoelde diensten worden uitgevoerd.”.

Art. 6. Artikel 36/31, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 juli 2018, wordt aangevuld met de bepaling onder 4°, luidende:

“4° de in artikel 36/25, § 4, bedoelde centrale tegenpartijen en de in artikel 36/26/1 bedoelde centrale effectenbewaarinstellingen en ondersteuning verlenende instellingen die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van de voornoemde bepalingen.”.

Hoofdstuk 2

Wijzigingen in de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten

Art. 7. In artikel 46 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële

modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 3 mars 2011, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Toutefois, lorsqu'elle dispose d'éléments concrets de mécanismes particuliers dans le chef d'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, d'une société d'investissement, d'une société de gestion d'organismes de placement collectif ou d'un gestionnaire d'organismes de placement collectif alternatifs qu'elle a agréé(e), elle les dénonce aux autorités judiciaires.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'entreprise elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'entreprise ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'entreprise;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.”.

Art. 8. Dans l'article 76 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 3 août 2012, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“L'article 74 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées au sein d'une entreprise ou d'une personne soumise au contrôle de la FSMA.”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Dans le cadre de l'obligation qui leur incombe de faire d'initiative rapport à l'autorité de contrôle dès qu'ils constatent des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations des lois de contrôle sectorielles, les commissaires agréés en fonction auprès d'établissements soumis au contrôle de la FSMA sont tenus, lorsqu'ils disposent, dans l'exercice de leurs missions, d'éléments concrets de mécanismes particuliers au sens de l'article 46, de les dénoncer à la FSMA.”.

diensten, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Wanneer zij evenwel over concrete elementen beschikt met betrekking tot bijzondere mechanismen bij een door haar vergunde vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, beleggingsvennootschap, beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging, of beheerde van alternatieve instellingen voor collectieve belegging, doet zij daarvan aangifte bij het gerecht.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de onderneming zelf genomen of de onderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de onderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de onderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 8. In artikel 76 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 augustus 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Artikel 74 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van hun opdrachten bij een onderneming of een persoon waarop de FSMA toezicht uitoefent.”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In het kader van hun verplichting om op eigen initiatief verslag uit te brengen bij de toezichthouder zodra zij kennis krijgen van beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van de sectorale toezichtwetten, dienen de erkende commissarissen bij instellingen waarop de FSMA toezicht uitoefent, aan de FSMA een melding te doen wanneer ze bij de uitvoering van hun opdrachten over concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen in de zin van artikel 46.”.

Chapitre 3

Modifications de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances

Art. 9. Dans la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances, il est inséré un article 41/1 rédigé comme suit:

“Art. 41/1. Il est interdit aux sociétés d’investissement de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de la société d’investissement elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société d’investissement ou, encore, procède d’une négligence manifeste de la société d’investissement;

3° il implique un ensemble de comportements ou d’omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société d’investissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s’écarte des normes et des usages normaux en matière d’opérations financières.”

Art. 10. L’article 106, § 1er, alinea 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 avril 2014, il est inséré un 5° rédigé comme suit:

“5° ils transmettent chaque année à la FSMA une déclaration précisant s’ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l’article 41/1.”

Art. 11. L’article 112 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

“L’article 111, § 1er, alinéa 1er et alinéa 2, 2° à 6° et §§ 2 à 5 est applicable au cas où la FSMA a connaissance du fait qu’une société d’investissement et/ou une société de gestion d’organisme de placement collectif désignée a mis en place un mécanisme particulier au sens de l’article 41/1.”

Art. 12. Dans la même loi, il est inséré un article 201/1 rédigé comme suit:

“Art. 201/1. Il est interdit aux sociétés de gestion d’organismes de placement collectif de mettre en place un mécanisme particulier.

Hoofdstuk 3

Wijzigingen in de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging en schuldvorderingen

Art. 9. In de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging en schuldvorderingen, wordt een artikel 41/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 41/1. Het is de beleggingsvennootschap verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de beleggingsvennootschap zelf genomen of de beleggingsvennootschap neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beleggingsvennootschap;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beleggingsvennootschap weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”

Art. 10. In artikel 106, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 april 2014, wordt een bepaling onder 5° ingevoegd, luidende:

“5° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 41/1, hebben vastgesteld.”

Art. 11. Artikel 112 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

“Artikel 111, § 1, eerste en tweede lid, 2° tot 6°, en §§ 2 tot 5 is van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beleggingsvennootschap en/of een aangestelde beheervennootschap van instellingen voor collectieve beheer een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 41/1.”

Art. 12. In dezelfde wet wordt een artikel 201/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 201/1. Het is de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de la société de gestion d'organismes de placement collectif elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société de gestion d'organismes de placement collectif ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société de gestion d'organismes de placement collectif;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société de gestion d'organismes de placement collectif sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.”.

Art. 13. L'article 247, § 1er, alinea 1er, de la même loi, il est inséré un 5° rédigé comme suit:

“5° ils transmettent chaque année à la FSMA une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 201/1.”.

Art. 14. Dans l'article 250 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 6 est remplacé par ce qui suit:

“§ 6. Les paragraphes 1er, alinéa 1er et alinéa 2, 1°, 3°, 4° et 5°, et 2 à 5 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société de gestion d'organismes de placement collectif a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 201/1.”.

Art. 15. L'article 289 de la même loi est complété par un 11° rédigé comme suit:

“11° ceux qui sciemment mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 41/1 ou 201/1.”.

Chapitre 4

Modifications de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires

Art. 16 Dans la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, il est inséré un article 33/1 rédigé comme suit:

“Art. 33/1. Il est interdit aux gestionnaires de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging zelf genomen of de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 13. In artikel 247, § 1, eerste lid, van dezelfde wet worden een bepaling onder 5° ingevoegd, luidende:

“5° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 201/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 14. In artikel 250 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt het paragraaf 6 vervangen als volgt:

“§ 6. De paragrafen 1, eerste en tweede lid, 1°, 3°, 4° en 5°, en 2 tot 5, zijn van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 201/1.”.

Art. 15. Artikel 289 van dezelfde wet wordt aangevuld met een bepaling onder 11°, luidende:

“11° zij die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van artikel 41/1 of 201/1.”.

Hoofdstuk 4

Wijzigingen in de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders

Art. 16. In de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, wordt een artikel 33/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 33/1. Het is de beheerder verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède du gestionnaire lui-même ou implique de toute évidence la coopération active du gestionnaire ou, encore, procède d'une négligence manifeste du gestionnaire;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que le gestionnaire sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.”.

Art. 17. Dans l'article 165, alinea 2, de la même loi, les mots “Les articles 37, 39, 44, 45 et 46 sont applicables” sont remplacés par “Les articles 33/1, 37, 39, 44, 45 et 46 sont applicables”.

Art. 18. L'article 357, § 1er, alinea 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2018, il est inséré un 6° rédigé comme suit:

“6° ils transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 33/1.”.

Art. 19 L'article 363 est remplacé par ce qui suit:

“L'article 360, § 1er, alinéas 1er et 2, 1°, a), ii) à vi) et 2°, a), i) et iii) à v) et §§ 2 à 5 est applicable lorsque la FSMA a connaissance d'un mécanisme particulier au sens de l'article 33/1.”.

Art. 20. L'article 370 de la même loi est complété par un 10° rédigé comme suit:

“10° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 33/1.”.

Chapitre 5

Modifications de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse

Art. 21. Dans l'article 21 de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse, modifié par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 1er/1 ancien, devenant le paragraphe 1er/2, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de crédit de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de beheerder zelf genomen of de beheerder neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beheerder;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beheerder weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 17. In artikel 165, tweede lid, van dezelfde wet worden de woorden “De artikelen 37, 39, 44, 45 en 46 zijn van toepassing” vervangen door de woorden “De artikelen 33/1, 37, 39, 44, 45 en 46 zijn van toepassing”.

Art. 18. In artikel 357, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 11 juli 2018, wordt een bepaling onder 6° ingevoegd, luidende:

“6° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 33/1 hebben vastgesteld.”.

Art. 19. Artikel 363 wordt vervangen als volgt:

“Artikel 360, § 1 , eerste en tweede lid, 1°, a), ii) tot vi) en 2°, a), i) en iii) tot v), en §§ 2 tot 5, is van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 33/1.”.

Art. 20. Artikel 370 van dezelfde wet wordt aangevuld met een 10°, luidende:

“10° zij die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van artikel 33/1.”.

Hoofdstuk 5

Wijzigingen in de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen

Art. 21. In artikel 21 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt de vroegere paragraaf 1/1, die paragraaf 1/2 wordt, vervangen als volgt:

“§ 1/1. In het bijzonder is het de kredietinstellingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'établissement de crédit lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de crédit ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de crédit;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de crédit sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires et financières.”.

Art. 22. L'article 225, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 25 octobre 2016, est complété par le 6° rédigé comme suit:

“6° ils transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 21, § 1er/1.”.

Art. 23. Dans l'article 236, § 5 de la même loi, les mots “un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers” sont remplacés par les mots “un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1”.

Art. 24. Dans l'article 329, § 2, alinéa 1er de la même loi, les mots “ou si la Banque a connaissance d'un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1” sont insérés entre les mots “dans le domaine de compétence de l'autorité de contrôle,” et les mots “elle met l'établissement de crédit en demeure”.

Art. 25. L'article 348, § 1er de la même loi est complété par un 18° rédigé comme suit:

“18° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1.”.

Chapitre 6

Modifications de la loi du 12 mai 2014 relative aux sociétés immobilières réglementées

Art. 26. L'article 65 de la loi du 12 mai 2014 relative aux sociétés immobilières réglementées est abrogé.

Chapitre 7

Modifications de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de kredietinstelling zelf genomen of de kredietinstelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de kredietinstelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de kredietinstelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bankaire en financiële verrichtingen.”.

Art. 22. Artikel 225, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 25 oktober 2016, wordt aangevuld met de bepaling onder 6°, luidende:

“6° maken zij jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 21, § 1/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 23. In artikel 236, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 21, § 1/1”.

Art. 24. In artikel 329, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “of indien de Bank kennis heeft van een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 21, § 1/1,” ingevoegd tussen de woorden “die tot de bevoegdheidsfeer van de toezichthouder behoren,” en de woorden “maant hij of zij de kredietinstelling aan”.

Art. 25. Artikel 348, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 18°, luidende:

“18° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 21, § 1/1.”.

Hoofdstuk 6

Wijzigingen in de wet van 12 mei 2014 betreffende de geregelmenteerde vastgoedvennootschappen

Art. 26. Artikel 65 van de wet van 12 mei 2014 betreffende de geregelmenteerde vastgoedvennootschappen wordt opgeheven.

Hoofdstuk 7

Wijzigingen in de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

Art. 27. Dans l'article 42 de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance, il est inséré un paragraphe 1er/1 rédigé comme suit:

“§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux entreprises d'assurance ou de réassurance de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'entreprise d'assurance ou de réassurance elle-même ou implique de toute évidence sa coopération active ou, encore, procède d'une négligence manifeste de celle-ci;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise d'assurance ou de réassurance sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'activités d'assurance ou de réassurance ou, plus généralement, d'opérations financières.”.

Art. 28. Dans la même loi, il est inséré un article 335/1 rédigé comme suit:

“Art. 335/1. Les commissaires agréés transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 42, § 1er/1.”.

Art. 29. Dans l'article 517, § 5, de la même loi, les mots “un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers” sont remplacés par les mots “un mécanisme particulier au sens de l'article 42, § 1er/1”.

Art. 30. L'article 605, § 1er de la même loi est complété par un 13° rédigé comme suit:

“13° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 42, § 1er/1.”.

Chapitre 8

Modifications de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement.

Art. 31 Dans l'article 25 de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de

Art. 27. In artikel 42 van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. In het bijzonder is het de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zelf genomen of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten of, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 28. In dezelfde wet wordt een artikel 335/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 335/1. De erkende commissarissen maken jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 42, § 1/1, hebben vastgesteld.”

Art. 29. In artikel 517, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 42, § 1/1”.

Art. 30. Artikel 605, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 13°, luidende:

“13° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 42, § 1/1.”.

Hoofdstuk 8

Wijzigingen in de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies

Art. 31 In artikel 25 van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen

portefeuille et de conseil en investissement, remplacé par la loi du 21 novembre 2017, il est inséré un paragraphe 1er/1, rédigé comme suit:

“§ 1er/1. Il est interdit aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.”.

Art. 32. Dans l'article 64 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. Les paragraphes 1er, alinéa 1er et alinéa 2, 1°, 4°, 5° et 6°, et 2 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, § 1er/1.”.

Art. 33. Dans l'article 76 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “article 64, §§ 2 et 3” sont remplacés par les mots “article 64, § 2” et la phrase “L'article 64, § 3, s'applique également aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre État membre qui opèrent en Belgique sous le régime de la libre prestation de services” est abrogée;

2° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Le prescrit du paragraphe 2 du présent article est, à l'exception de la dernière phrase, également applicable lorsqu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangère relevant du droit d'un autre État membre viole des obligations qui ne découlent pas des dispositions arrêtées en application de la directive 2014/65/UE mais qui relèvent bien de la compétence de la FSMA.”

Art. 34. Dans l'article 85, 1°, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les mots “25,

voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, vervangen bij de wet van 21 november 2017, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. Het is de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies zelf genomen of de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 32. In artikel 64 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt paragraaf 3 vervangen als volgt:

“§ 3. Paragrafen 1, eerste en tweede lid, 1°, 4°, 5° en 6°, en 2, zijn van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 25, § 1/1”.

Art. 33. In artikel 76 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “Artikel 64, §§ 2 en 3,” vervangen door de woorden “Artikel 64, § 2,” en wordt de zin “Artikel 64, § 3, geldt eveneens voor de buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat die in België werkzaam zijn via het vrij verrichten van diensten.” opgeheven;

2° Paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Het bepaalde in paragraaf 2 van dit artikel, behalve de laatste zin, is eveneens van toepassing wanneer een buitenlandse vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteert onder het recht van een andere lidstaat verplichtingen schendt die niet uit de ter uitvoering van de richtlijn 2004/39/EG vastgestelde bepalingen voortvloeien, maar die wel tot de bevoegdheid behoren van de FSMA.”

Art. 34. In artikel 85, 1°, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de woorden

§ 1er/1,” sont insérés entre les mots “les articles 25, § 1er, 9°,” et les mots “et 26”.

Art. 35. L'article 107 de la même loi est complété par un 10° rédigé comme suit:

“10° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, § 1er/1.”

Chapitre 9

Modifications de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement

Art. 36. Dans l'article 21 de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement, il est inséré un paragraphe 1er/1: rédigé comme suit:

“§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de paiement de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'établissement de paiement lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de paiement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de paiement;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de paiement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre de services de paiement, et, plus généralement, d'opérations financières.”.

Art. 37. Dans l'article 115 de la même loi, il est inséré un paragraphe 6/1 rédigé comme suit:

“§ 6/1. Les commissaires agréés transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 21, § 1er/1.”.

Art. 38. Dans l'article 117, § 5 de la même loi, les mots “un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers” sont remplacés par les mots “un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1”.

“25, § 1/1” ingevoegd tussen de woorden “de artikelen 25, § 1, 9°,” en de woorden “en 26”.

Art. 35. Artikel 107 van dezelfde wet wordt aangevuld met een bepaling onder 10°, luidende:

“10° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 25, § 1/1.”

Hoofdstuk 9

Wijzigingen in de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen

Art. 36. In artikel 21 van de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. In het bijzonder is het de betalingsinstellingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de betalingsinstelling zelf genomen of de betalingsinstelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de betalingsinstelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de betalingsinstelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verrichtingen die in het kader van betalingsdiensten worden uitgevoerd en, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 37. In artikel 115 van dezelfde wet, wordt een paragraaf 6/1 ingevoegd, luidende:

“§ 6/1. De erkende commissarissen maken jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 21, § 1/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 38. In artikel 117, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld in de zin van artikel 21, § 1/1”.

Art. 39. Dans la même loi, il est inséré un article 143/1 rédigé comme suit:

“Art. 143/1. L’article 117, § 5 est d’application à l’égard des établissements de paiement visés aux articles 120, 124 et 127.”.

Art. 40. L’article 149, § 1er de la même loi est complété par un 11° rédigé comme suit:

“11° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l’article 21, § 1er/1.”.

Art. 41. Dans l’article 176 de la même loi, il est inséré un paragraphe 1er/1 rédigé comme suit:

“§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de monnaie électronique de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l’établissement de monnaie électronique lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l’établissement de monnaie électronique ou, encore, procède d’une négligence manifeste de l’établissement de monnaie électronique;

3° il implique un ensemble de comportements ou d’omissions;

4° il présente un caractère particulier, c’est-à-dire que l’établissement de monnaie électronique sait ou devrait savoir que le mécanisme s’écarte des normes et des usages normaux en matière d’opérations réalisées dans le cadre de l’émission de monnaie électronique, de services de paiement, et, plus généralement, d’opérations financières.”.

Art. 42. Dans l’article 215, § 5 de la même loi, les mots “un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers” sont remplacés par les mots “un mécanisme particulier au sens de l’article 176, § 1er/1”.

Art. 43. Dans l’article 227 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “Les articles 140 à 143 sont applicables” sont remplacés par les mots “Les articles 140 à 143/1 sont applicables”;

2° la disposition est complétée par un 3° rédigé comme suit:

“3° à l’article 143/1, la référence aux articles 117, § 5, 120, 124 et 127 doit être lue comme une référence aux articles 215, § 5, 218, 219 et 220.”.

Art. 39. In dezelfde wet wordt een artikel 143/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 143/1. Artikel 117, § 5, is van toepassing op de in de artikelen 120, 124 en 127 bedoelde betalingsinstellingen.”.

Art. 40. Artikel 149, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 11°, luidende:

“11° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 21, § 1/1.”.

Art. 41. In artikel 176 van dezelfde wet wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. In het bijzonder is het de instellingen voor elektronisch geld verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de instelling voor elektronisch geld zelf genomen of de instelling voor elektronisch geld neemt er duidelijk aan deel, of het is het gevolg van een grote nalatigheid van de instelling voor elektronisch geld;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de instelling voor elektronisch geld weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verrichtingen die in het kader van de uitgifte van elektronisch geld en van betalingsdiensten worden uitgevoerd, en, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 42. In artikel 215, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld in de zin van artikel 176, § 1/1”.

Art. 43. In artikel 227 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “De artikelen 140 tot 143 zijn van overeenkomstige toepassing” worden vervangen door de woorden “De artikelen 140 tot 143/1 zijn van overeenkomstige toepassing”;

2° er wordt een bepaling onder 3° toegevoegd, luidende:

“3° in artikel 143/1 moet de verwijzing naar de artikelen 117, § 5, 120, 124 en 127 worden gelezen als een verwijzing naar de artikelen 215, § 5, 218, 219 en 220”.

Art. 44. L'article 231, § 1er de la même loi est complété par un 12e rédigé comme suit:

"12e ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 176, § 1er/1.".

Chapitre 10

Signalement des mécanismes particuliers aux autorités de contrôle du secteur financier

Art. 45. § 1er. Dans le cadre du régime relatif au signalement d'infractions potentielles ou réelles prévu à l'article 69bis de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ainsi qu'à l'article 36/7/1 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, toute personne peut dénoncer à la FSMA ou à la BNB, selon le type d'entreprise concernée, les éléments concrets de mécanismes particuliers constatés auprès d'une entreprise visée à l'article 46 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ou à l'article 36/4 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique.

§ 2. Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'entreprise elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'entreprise ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'entreprise;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires, d'assurances, de réassurances et financières.".

Titre 3. - MODIFICATIONS DE LA LOI DU 18 SEPTEMBRE 2017 RELATIVE A LA PREVENTION DU BLANCHIMENT DE CAPITAUX ET DU FINANCEMENT DU TERRORISME ET A LA LIMITATION DE L'UTILISATION DES ESPECES.

Art. 46. A l'article 4 de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, modifié par la loi du 20 juillet 2020, il est inséré une définition après 17e, sous 17^{1/1}, comme suit "17^{1/1} □autorités compétentes: une autorité publique dont une des missions légales est la lutte contre le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme ou les infractions sous-jacentes associées, les autorités fiscales, les autorités publiques chargées de la saisie et confiscation des avoirs criminels, les autorités publiques recevant des informations sur les transports ou transferts

Art. 44. Artikel 231, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 12e, luidende:

"12e wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 176, § 1/1.".

Hoofdstuk 10

Melding van bijzondere mechanismen aan de financiële toezichthouders

Art. 45. § 1. In het kader van de regeling inzake de melding van daadwerkelijke of potentiële inbreuken als bedoeld in artikel 69bis van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, en in artikel 36/7/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, kan eenieder bij de FSMA of bij de NBB, naargelang het type onderneming, aangifte doen van concrete elementen met betrekking tot bijzondere mechanismen die hij heeft vastgesteld bij een onderneming als bedoeld in artikel 46 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, of in artikel 36/4 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank.

§ 2. Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de onderneming zelf genomen of de onderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de onderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de onderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bankaire, verzekerings- en financiële verrichtingen."

Titel 3. – WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 18 SEPTEMBER 2017 TOT VOORKOMING VAN HET WITWASSEN VAN GELD EN DE FINANCIERING VAN TERRORISME EN TOT BEPERKING VAN HET GEBRUIK VAN CONTANTEN.

Art. 46. In artikel 4 van wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, wordt een definitie ingevoegd na 17^e, onder 17^{1/1}, luidende "17^{1/1} □bevoegde autoriteiten: een overheidsorgaan met als wettelijke opdracht de strijd tegen het witwassen van geld en de financiering van het terrorisme of de daarmee verband houdende basisdelicten, de fiscale autoriteiten, de overheidsorganen belast met de inbeslagneming en verbeurdverklaring van vermogensbestanddelen van criminelen, de overheidsorganen die informatie

transfrontaliers d'argent ou d'instruments au porteur négoiable, la CTIF et les autorités de contrôle".

Art. 47. L'article 67, § 4, de la même loi, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"La disposition prévue à l'alinéa 1er ne s'applique pas aux versements sur des comptes courants postaux ou comptes courants effectués par les fonctionnaires des services publics fédéraux et régionaux dans le cadre de l'exécution de leur fonction."

Art. 48. Dans la même loi, il est inséré un article 74/1 rédigé comme suit:

"Art. 74/1. § 1er. Toute entité assujettie signale par voie électronique à l'Administration de la Trésorerie toute divergence qu'elle rencontre entre les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre UBO et les informations sur les bénéficiaires effectifs qui sont à sa disposition.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 23° à 28°, ne communiquent pas la différence constatée visée au même alinéa, lorsque les informations et renseignements ont été reçus d'un client ou obtenus sur un client lors de l'évaluation de la situation juridique de ce client ou dans l'exercice de leur mission de défense ou de représentation du client dans une procédure judiciaire ou concernant une telle procédure, y compris dans le cadre de conseils relatifs à la manière d'engager ou d'éviter une procédure, que ces informations ou renseignements soient reçus ou obtenus avant, pendant ou après cette procédure, sauf si les entités assujetties visées ont pris part à des activités de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme, ont fourni un conseil juridique à des fins de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme ou savent que le client a sollicité un conseil juridique à de telles fins.

L'obligation de notification visée à l'alinéa 1er est applicable aux autorités compétentes autres que la CTIF dans la mesure où elle n'interfère pas inutilement avec leurs fonctions.

§ 2. Lorsque des divergences sont signalées, ou d'initiative, l'Administration de la Trésorerie prend des mesures appropriées pour, modifier, confirmer, compléter, corriger ou clarifier les informations reprises dans le registre UBO. Elle peut notamment communiquer les fondements du signalement visé au paragraphe 1er au redéuable d'information concerné, visé à l'article 74, § 1er, alinéa 1er, qui modifie, confirme, complète, corrige ou clarifie les informations reprises dans le registre UBO dans le mois après réception de cette communication. L'identité de l'entité assujettie ou autorité compétente à l'origine de ce signalement ne pourra pas être communiqué au redéuable d'information concerné.

krijgen over het vervoer of grensoverschrijdend vervoer van geld of verhandelbare instrumenten aan toonder, de CFI en de toezichtautoriteiten".

Art. 47. Artikel 67, § 4, van dezelfde wet, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De bepaling voorzien in het eerste lid is niet van toepassing op stortingen op postrekeningen-courant of rekeningen-courant verricht door de ambtenaren van de federale of regionale overheidsdiensten in de uitvoering van hun functie."

Art. 48. In dezelfde wet wordt een artikel 74/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 74/1. § 1. De onderworpen entiteiten maken langs elektronische weg aan de Administratie van de Thesaurie melding van iedere discrepantie die zij aantreffen tussen de informatie over uiteindelijke begünstigden in het UBO-register en de informatie over uiteindelijke begünstigden waarover zij beschikken.

In afwijking van het eerste lid, delen de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 23° tot en met 28°, het vastgesteld verschil bedoeld in hetzelfde lid niet mee, wanneer de informatie en inlichtingen van één van hun cliënten ontvangen werd of over één van hun cliënten verkregen werd tijdens de bepaling van de rechtspositie van deze cliënt, of in de uitoefening van hun opdracht die cliënt in of in verband met een rechtsgeding te verdedigen of te vertegenwoordigen, met inbegrip van advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeding, ongeacht of dergelijke informatie of inlichtingen vóór, gedurende of na een dergelijk geding wordt ontvangen of verkregen, tenzij de bedoelde onderworpen entiteiten zelf hebben deelgenomen aan de witwasactiviteiten of de activiteiten voor financiering van terrorisme, zij juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme hebben verstrekt, of zij weten dat hun cliënt juridisch advies wenst voor dergelijke doeleinden.

De meldingsplicht bedoeld in het eerste lid is, indien nodig en voor zover deze vereiste hun taken niet onnodig doorkruist, van toepassing op de bevoegde autoriteiten behalve de CFI.

§ 2. Wanneer er discrepancies worden gemeld, of op eigen initiatief, neemt de Administratie van de Thesaurie passende maatregelen om de informatie over uiteindelijke begünstigden in het UBO-register te bevestigen, te verbeteren, te verduidelijken, te vervolledigen of te wijzigen. Ze kan met name de betrokken informatieplichtige bedoeld in artikel 74, § 1, eerste lid, in kennis stellen van de gronden van de melding bedoeld in paragraaf 1 en vragen om de desbetreffende informatie over uiteindelijke begünstigden in het UBO-register binnen een termijn van een maand na de ontvangst van deze kennisgeving te bevestigen, te verbeteren, te verduidelijken, te vervolledigen of te wijzigen. De identiteit van de onderworpen entiteit of de bevoegde autoriteit die de melding heeft gemaakt, wordt in geen geval meegedeeld aan de betrokken informatieplichtige.

L'Administration de la Trésorerie fait mention dans le registre UBO qu'un signalement a été introduit conformément au paragraphe 1er sans détailler l'entité assujettie ou l'autorité compétente qui en est à l'origine. Cette mention est uniquement visible pour les autorités compétentes et est retirée dès que les informations reprises dans le registre UBO sont modifiées, confirmées, complétées, corrigées ou clarifiées conformément à l'alinéa premier."

Art. 49. Dans l'article 132, § 6, alinéa 1er, de la même loi, les mots "ou son délégué" sont insérés entre les mots "le ministre des Finances" et les mots "peut, lorsqu'il".

Art. 50. L'article 137, alinéa 1er, de la même loi, est complété par le 3° rédigé comme suit:

"3° ceux qui ne s'inscrivent pas conformément à la procédure déterminée par le Roi en vertu de l'article 5, § 1er, alinéa 7".

De Administratie van de Thesaurie vermeldt in het UBO-register dat een melding bedoeld in paragraaf 1 werd gemaakt zonder te preciseren welke onderworpen entiteit of bevoegde autoriteit eraan ten grondslag ligt. Deze vermelding is alleen zichtbaar voor de bevoegde autoriteiten en wordt verwijderd zodra de informatie over uiteindelijke begunstigden in het UBO-register is bevestigd, verbeterd, verduidelijkt, vervolledigd of gewijzigd overeenkomstig het eerste lid."

Art. 49. In artikel 132, § 6, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden "of zijn gedelegeerde" ingevoegd tussen de woorden "de minister van Financiën" en de woorden "wanneer hij een inbreuk vaststelt".

Art. 50. Artikel 137, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 3°, luidende:

"3° zij die zich niet inschrijven overeenkomstig de procedure bepaald door de Koning krachtens artikel 5, § 1, zevende lid".

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT (II)
N° 68.792/2 DU 1ER MARS 2021

Le 1er février 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Vice-Premier ministre et ministre des Finances, chargé de la Coordination de la lutte contre la fraude à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi "portant dispositions financières diverses relatives à la lutte contre la fraude".

L'avant-projet a été examiné par la deuxième chambre le 1er mars 2021. La chambre était composée de Pierre Vandernoot, président de chambre, Patrick Ronvaux et Christine Horevoets, conseillers d'État, Christian Behrendt et Marianne Dony, assesseurs, et Esther Conti, greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Anne-Stéphanie RENSON, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Pierre VANDERNOOT.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 1er mars 2021.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois "sur le Conseil d'État", coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l'avant-projet^{1‡}, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle les observations suivantes.

RECEVABILITÉ

La section de législation du Conseil d'État est saisie d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi "portant dispositions financières diverses relatives à la lutte contre la fraude", qui entend notamment reproduire un avant-projet similaire, lequel a fait l'objet de l'avis n° 65.304/2, donné le 27 février 2019².

Lorsque la section de législation a donné un avis, elle a épousé la compétence que lui confère la loi et il ne lui appartient dès lors pas de se prononcer à nouveau sur les dispositions déjà examinées, qu'elles aient été revues pour tenir compte

¹ ‡ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

² Avis n° 65.304/2 donné le 27 février 2019 sur un avant-projet de loi "relative au devoir de dénonciation des mécanismes fiscaux particuliers par les autorités de contrôle du secteur financier", <http://www.raadvst-consetat.be/dbx/avis/65304.pdf>.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE (II)
NR. 68.792/2 VAN 1 MAART 2021

Op 1 februari 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vice-eersteminister en minister van Financiën, belast met de Coördinatie van de fraudebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet "houdende diverse financiële bepalingen inzake fraudebestrijding".

Het voorontwerp is door de tweede kamer onderzocht op 1 maart 2021. De kamer was samengesteld uit Pierre Vandernoot, kamervoorzitter, Patrick Ronvaux en Christine Horevoets, staatsraden, Christian Behrendt en Marianne Dony, assessoren, en Esther Conti, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anne-Stéphanie RENSON, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Pierre VANDERNOOT.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 maart 2021.

*

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten "op de Raad van State", gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp,^{1‡} de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat die drie punten betreft, geeft het voorontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

ONTVANKELIJKHEID

De afdeling Wetgeving van de Raad van State is verzocht een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet "houdende diverse financiële bepalingen inzake fraudebestrijding", dat er inzonderheid toe strekt een soortgelijk voorontwerp over te nemen waarover op 27 februari 2019 advies 65.304/2 uitgebracht is.²

Wanneer de afdeling Wetgeving een advies heeft gegeven, heeft ze de bevoegdheid opgebruikt die ze krachtens de wet heeft en het komt haar derhalve niet toe om zich opnieuw uit te spreken over reeds onderzochte bepalingen,

¹ ‡ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Advies 65.304/2, op 27 februari 2019 gegeven over een voorontwerp van wet "betreffende de verplichting tot aangifte van bijzondere fiscale mechanismen door de financiële toezichthouders", <http://www.raadvst-consetat.be/dbx/adviezen/65304.pdf>.

des observations faites dans le premier avis ou qu'elles demeurent inchangées.

Il en va différemment lorsqu'il est envisagé d'insérer dans le texte des dispositions entièrement nouvelles, dont le contenu est indépendant des observations ou suggestions formulées dans le premier avis de la section de législation: en pareil cas, une nouvelle consultation de la section de législation est requise, portant sur les dispositions nouvelles.

Il en va aussi différemment quand interviennent après le premier avis des éléments juridiques nouveaux, de nature à justifier un nouvel examen du texte par la section de législation: en pareil cas, la section de législation doit être saisie des dispositions du texte affectées par ces éléments nouveaux.

Les articles 2 à 45 du présent avant-projet correspondent à celui ayant fait l'objet de l'avis n° 65.304/2 du 27 février 2019, sous réserve de modifications qui résultent des suites qui ont été réservées par l'auteur de l'avant-projet à cet avis³.

Eu égard à ce qui précède, la section de législation a épousé sa saisine et la demande d'avis est irrecevable en tant qu'elle concerne ces dispositions.

Le présent avis ne porte donc que sur les articles 46 à 50 de l'avant-projet.

FORMALITÉS PRÉALABLES

L'article 48 traite du registre UBO et se rapporte par conséquent au traitement de données à caractère personnel.

L'article 36, paragraphe 4, du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 "relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)" (ci-après: le RGPD), combiné avec son article 57, paragraphe 1, c), et le considérant 96 de son préambule, ainsi qu'avec, le cas échéant, l'article 2, alinéa 2, de la loi du 30 juillet 2018 "relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel", prévoit une obligation de consulter l'autorité de contrôle, en l'occurrence l'Autorité de protection des données visée dans la loi du 3 décembre 2017 "portant création de l'Autorité de protection des données", dans le cadre notamment de l'élaboration d'une proposition de mesure législative devant être adoptée par un parlement national qui se rapporte au traitement.

ongeacht of ze herzien zijn teneinde rekening te houden met de opmerkingen die in het eerste advies gemaakt zijn, dan wel ongewijzigd blijven.

Dat geldt niet wanneer overwogen wordt in de tekst volledig nieuwe bepalingen in te voegen waarvan de inhoud losstaat van de opmerkingen of voorstellen die door de afdeling Wetgeving in het eerste advies zijn geformuleerd: in zo'n geval moet de afdeling Wetgeving weer geraadpleegd worden over de nieuwe bepalingen.

Dat geldt evenmin wanneer na het eerste advies nieuwe juridische gegevens opduiken die kunnen rechtvaardigen dat de tekst door de afdeling Wetgeving nogmaals onderzocht wordt: in zo'n geval moeten de bepalingen van de tekst waarvoor die nieuwe gegevens consequenties hebben, aan de afdeling Wetgeving voorgelegd worden.

De artikelen 2 tot 45 van dit voorontwerp stemmen overeen met het voorontwerp waarover op 27 februari 2019 advies 65.304/2 uitgebracht is, onder voorbehoud van wijzigingen die voortvloeien uit het gevolg dat door de steller van het voorontwerp aan dat advies gegeven is.³

Gelet op wat voorafgaat, heeft de afdeling Wetgeving haar rechtsmacht uitgeput en is de adviesaanvraag niet-ontvankelijk in zoverre die betrekking heeft op die bepalingen.

Dit advies heeft dus enkel betrekking op de artikelen 46 tot 50 van het voorontwerp.

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

Artikel 48 handelt over het UBO-register en heeft bijgevolg betrekking op de verwerking van persoonsgegevens.

Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)" (hierna: de AVG), gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van de aanhef ervan en, in voorbeeld geval, met artikel 2, tweede lid, van de wet van 30 juli 2018 "betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens", voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 "tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit", onder meer te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel in verband met verwerking.

³ Tel est le cas spécialement de l'article 15 de l'avant-projet.

³ Dat is inzonderheid het geval met artikel 15 van het voorontwerp.

Le commentaire de l'article 48⁴ dispose à cet égard que,

"[c]oncernant la protection des données et notamment l'application du Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE et de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements des données à caractère personnel, il convient de se référer à l'avis favorable n° 43/2018 de l'Autorité de protection des données".

Cet avis n° 43/2018 de l'Autorité de protection des données a été donné le 23 mai 2018 à propos du projet devenu l'arrêté royal du 30 juillet 2018 "relatif aux modalités de fonctionnement du registre UBO", dont l'article 19, § 1er, a entre temps été annulé par le Conseil d'État dans son arrêt n° 247 922 du 26 juin 2020.

Le commentaire de l'article omet de faire référence à l'avis n° 89/2020 du 11 septembre 2020 donné par l'Autorité de protection des données à propos du projet devenu l'arrêté royal du 23 septembre 2020 "modifiant l'arrêté royal du 30 juillet 2018 relatif aux modalités de fonctionnement du registre UBO".

Dans cet avis, l'Autorité de protection des données a souligné ce qui suit⁵:

"L'article 18 du [p]rojet remplace l'article 19, § 1er de l'arrêté royal qui avait été annulé par le Conseil d'État par l'arrêt n° 247 922. L'article 19, § 1er annulé de l'arrêté royal obligeait les autorités de contrôle et les entités assujetties à notifier à l'Administration de la Trésorerie toute situation dans laquelle figurerait une incohérence ou une erreur dans les informations du registre afin de pouvoir garantir une meilleure qualité des données dans le registre. Cet article ne prévoyait en ce sens pas d'exception pour plusieurs entités assujetties comme les avocats qui disposent bel et bien d'une telle limitation dans le cadre de leur obligation de déclaration à la Cellule de traitement des informations financières (ci-après: la CTIF)⁶.

Le Conseil d'État a toutefois estimé nécessaire de garantir ces particularités en matière d'obligation de déclaration, en ce qui concerne également la notification au registre UBO d'erreurs ou d'incohérences constatées dans les données du registre. À cet effet, il a affirmé que les règles légales qui dérogent au secret professionnel (à l'interdiction de violer le secret professionnel) ne peuvent être interprétées que de manière restrictive, en application du principe de prévisibilité de l'incrimination.

⁴ Dans l'exposé des motifs, ce commentaire est présenté erronément comme portant sur l'article 49. L'exposé des motifs contient le commentaire de deux articles présentés comme portant le numéro 49.

⁵ Points 33 à 35.

⁶ Note de bas de page n° 9 de l'avis cité: Articles 52 et 53 de la loi du 18 septembre 2017.

In de besprekking van artikel 48⁴ staat in dat verband het volgende te lezen:

"Inzake gegevensbescherming, en meer bepaald wat betreft de toepassing van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG en de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, wordt verwezen naar het gunstig advies nr. 43/2018 van de gegevensbeschermingsautoriteit."

Dat advies nr. 43/2018 is op 23 mei 2018 door de Gegevensbeschermingsautoriteit uitgebracht over het ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 30 juli 2018 "betreffende de werkingsmodaliteiten van het UBO-register", waarvan artikel 19, § 1, ondertussen door de Raad van State bij arrest nr. 247 922 van 26 juni 2020 vernietigd is.

In de besprekking van het artikel wordt niet verwezen naar advies nr. 89/2020 dat op 11 september 2020 door de Gegevensbeschermingsautoriteit uitgebracht is over het ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 23 september 2020 "tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 betreffende de werkingsmodaliteiten van het UBO-register".

In dat advies heeft de Gegevensbeschermingsautoriteit het volgende benadrukt:⁵

"Artikel 18 van het [o]ntwerp vervangt artikel 19, § 1 van het koninklijk besluit dat werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 247 922. Het vernietigde artikel 19, § 1, verplicht de toezichthouderende autoriteiten en onderworpen entiteiten de Administratie van de Thesaurie in kennis te stellen van elke situatie waarin er een incoherente of fout zou zitten in de informatie van het register teneinde een betere kwaliteit van de gegevens in het register te kunnen waarborgen. Het artikel voorziet in die zin geen uitzonderingen voor een aantal onderworpen entiteiten zoals de advocaten die wel beschikken over een dergelijke beperking in het kader van hun meldplicht aan de Cel voor financiële informatie (hierna: CFI).⁶

De Raad van State acht het evenwel noodzakelijk om deze bijzonderheden inzake de meldplicht te waarborgen, ook voor wat betreft de melding aan het UBO-register van vastgestelde fouten of incoherenties in de gegevens van het register. Daartoe stelt zij dat de wettelijke regels die van (het verbot) het beroepsgeheim (te schenden) afwijken, met toepassing van het beginsel van de voorzienbaarheid van de strafbaarstelling slechts, restrictief kunnen worden geïnterpreteerd.

⁴ In de memorie van toelichting wordt die besprekking verkeerdelyk voorgesteld als de besprekking van artikel 49. De memorie van toelichting bevat verkeerdelyk de besprekking van twee artikelen met het nummer 49.

⁵ Punten 33 tot 35.

⁶ Voetnoot 9 van het geciteerde advies: Artikelen 52-53 van de wet van 18 september 2017.

L'Autorité prend acte du projet d'article 19, § 1er de l'arrêté royal qui a été rédigé par analogie avec la limitation de l'obligation de déclaration à la CTIF en vertu des articles 52 et 53 de la loi du 18 septembre 2017".

Force est toutefois de constater que la portée de l'article 48 du projet diffère de celle de l'article 18 tel qu'examiné par l'Autorité de protection des données dans son avis n° 89/2020, en ce que notamment l'intervention du bâtonnier n'est plus prévue comme filtre protecteur du secret professionnel de l'avocat et en ce que la mention dans le registre UBO qu'un signalement a été introduit n'est désormais visible que pour les autorités compétentes.

Dès lors que ces importantes règles ne figurent pas dans l'avant-projet en son état actuel, il convient de soumettre l'avant-projet à l'examen à l'avis de l'Autorité de protection des données. En effet, il n'apparaît pas que la rédaction de l'article 36, paragraphe 4, du RGPD confère la moindre latitude quant à l'opportunité de soumettre ou non une mesure législative ou réglementaire à l'autorité de contrôle. Il suffit que cette mesure porte sur un traitement de données tel que défini à l'article 2, paragraphe 1, du RGPD⁷.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

ARRÊTÉ DE PRÉSENTATION

1. Un arrêté de présentation est en règle dépourvu de préambule.

Les visas seront donc supprimés⁸.

2. S'agissant d'une matière monocamérale visée à l'article 74 de la Constitution, l'arrêté de présentation sera formulé en ce sens⁹.

Par conséquent, les mots "aux Chambres législatives et de déposer" seront omis.

Article 47

Les mots "La disposition prévue à" seront omis et le mot "postaux" sera inséré entre les mots "aux versements" et les mots "sur des comptes".

⁷ Voir en ce sens l'avis n° 64.124/2/V donné le 1er août 2018 sur un projet devenu l'arrêté royal du 9 octobre 2018 "modifiant l'arrêté royal du 16 juin 2016 portant création de la communication électronique conformément à l'article 32ter du Code judiciaire" (<http://www.raadvst-consetat.be/dbx/avis/64124.pdf>).

⁸ *Principes de technique législative - Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, www.raadvst-consetat.be, onglet "Technique législative", recommandations n°s 18 et 227.

⁹ *Ibidem*, formule F 4-1-10-1.

De Autoriteit neemt akte van het ontworpen artikel 19, § 1 dat werd opgesteld naar analogie met de beperking van de meldplicht aan de CFI ex artikelen 52 en 53 van de wet van 18 september 2017."

Er moet evenwel vastgesteld worden dat artikel 48 van het ontwerp een andere strekking heeft dan artikel 18, zoals onderzocht door de Gegevensbeschermingsautoriteit in haar advies nr. 89/2020, meer bepaald doordat niet meer voorzien wordt in de tussenkomst van de stafhouder als filter bescherming van het beroepsgeheim van de advocaat en doordat de vermelding in het UBO-register dat een melding gedaan is voortaan enkel nog voor de bevoegde autoriteiten zichtbaar is.

Aangezien die belangrijke regels niet in de huidige versie van het voorontwerp opgenomen zijn, dient het voorliggende voorontwerp om advies voorgelegd te worden aan de Gegevensbeschermingsautoriteit. Uit de redactie van artikel 36, lid 4, van de AVG blijkt immers niet dat ook maar enige ruimte gelaten is wat betreft de wenselijkheid om een wettelijke of verordenende maatregel al dan niet aan de toezichthoudende autoriteit te onderwerpen. Het volstaat dat die maatregel betrekking heeft op een verwerking van gegevens zoals bepaald in artikel 2, lid 1, van de AVG.⁷

BIJZONDERE OPMERKINGEN

INDIENINGSBESLUIT

1. Een indieningsbesluit heeft, in de regel, geen aanhef.

De aanhefverwijzingen moeten dus weggelaten worden.⁸

2. Aangezien het gaat om een monocamerale aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet, moet het indieningsbesluit in die zin geformuleerd worden.⁹

Bijgevolg moeten de woorden "aan de Wetgevende kamers voor te leggen en" geschrapt worden.

Artikel 47

De woorden "De bepaling voorzien in" dienen weg te vallen en het woord "stortingen" moet worden vervangen door het woord "poststortingen".

⁷ Zie in die zin advies 64.124/2/V, op 1 augustus 2018 gegeven over een ontwerp dat geleid heeft tot het koninklijk besluit van 9 oktober 2018 "tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende de elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek" (<http://www.raadvst-consetat.be/dbx/adviezen/64124.pdf>).

⁸ *BeginseLEN van de wetgevingstechniek - Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, www.raadvst-consetat.be, tab "Wetgevingstechniek", aanbevelingen 18 en 227.

⁹ *Ibidem*, formule F 4-1-10-1.

Article 48

1.1. L'article 48 tend à donner suite à l'arrêt d'annulation n° 247 922 prononcé par le Conseil d'État le 26 juin 2020.

1.2. Pour rappel, dans cet arrêt, le Conseil d'État a statué sur le recours en annulation introduit par l'Ordre des Barreaux néerlandophones à l'encontre de l'article 19, § 1er, de l'arrêté royal du 30 juillet 2018 "relatif aux modalités de fonctionnement du registre UBO", portant sur l'obligation de signalement à l'Administration de la Trésorerie de toute différence qu'une entité assujettie constaterait entre les informations reprises dans le registre et celles dont elle a connaissance, au motif que cette disposition ne prévoyait pas les garanties de protection du secret professionnel de l'avocat prévues dans l'hypothèse d'une déclaration de soupçon à la CTIF par les articles 52 et 53 de la loi du 18 septembre 2017 "relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces", à savoir, d'une part, la sauvegarde du secret professionnel de l'avocat lors de ses missions essentielles de défense et de conseil et, d'autre part, l'intervention du bâtonnier comme filtre protecteur¹⁰. Selon l'Ordre des Barreaux néerlandophones, l'absence de cette double garantie est contraire aux articles 10, 11 et 22 de la Constitution, lus en combinaison avec les articles 6 et 8 de la Convention européenne des droits de l'homme et avec les articles 7, 8 et 47 de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne, ainsi qu'au principe de proportionnalité et à l'article 458 du Code pénal.

1.3. Le Conseil d'État a notamment constaté ce qui suit dans son arrêt n° 247 922:

"Er is geen betwisting tussen de partijen dat de waarborgen voor het beroepsgeheim van advocaten vervat in de artikelen 52 en 53 van de wet van 18 september 2017 toepasselijk moeten zijn voor de meldingsplicht vervat in het bestreden artikel 19, § 1, van het KB van 30 juli 2018."

Volgens de verzoekende partij blijkt niet dat deze artikelen van de wet van 18 september 2017 eveneens van toepassing zijn wanneer artikel 19, § 1, KB van 30 juli 2018 van toepassing is. Volgens de verwerende partij is dit wel het geval."

L'État belge ne contestait donc pas que les garanties prévues aux articles 52 et 53 de la loi du 18 septembre 2017 pour les déclarations de soupçons à la CTIF – à savoir, d'une part, la sauvegarde du secret professionnel de l'avocat lors de ses missions essentielles de défense et de conseil et, d'autre part, l'intervention du bâtonnier comme filtre protecteur – étaient bien applicables à l'obligation de signalement découlant de

Artikel 48

1.1. Artikel 48 strekt ertoe gevolg te geven aan vernietigingsarrest nr. 247 922 dat de Raad van State op 26 juni 2020 heeft gewezen.

1.2. Er wordt aan herinnerd dat de Raad van State in dat arrest uitspraak heeft gedaan over het beroep tot nietigverklaring ingesteld door de Orde van Vlaamse Balies tegen artikel 19, § 1, van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 "betreffende de werkingsmodaliteiten van het UBO-register", betreffende de verplichting aan de Administratie van de Thesaurie elk verschil te melden dat een onderworpen entiteit zou vaststellen tussen de in het register opgenomen informatie en de informatie waarvan zij kennis heeft, om de reden dat die bepaling niet voorzag in de waarborgen ter bescherming van het beroepsgeheim van de advocaat waarin de artikelen 52 en 53 van de wet van 18 september 2017 "tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten" wel voorzien in het geval van een melding van vermoedens aan de CFI. Die waarborgen zijn enerzijds de vrijwaring van het beroepsgeheim van de advocaat in de uitoefening van zijn voornaamste opdrachten van verdediging en raadgeving en anderzijds de tussenkomst van de stafhouder als filter ter bescherming van het beroepsgeheim.¹⁰ Volgens de Orde van Vlaamse Balies is het ontbreken van deze dubbele waarborg strijdig met de artikelen 10, 11 en 22 van de Grondwet, in samenhang gezien met de artikelen 6 en 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met de artikelen 7, 8 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsook met het evenredigheidsbeginsel en met artikel 458 van het Strafwetboek.

1.3. In arrest nr. 247 922 heeft de Raad van State inzonderheid het volgende vastgesteld:

"Er is geen betwisting tussen de partijen dat de waarborgen voor het beroepsgeheim van advocaten vervat in de artikelen 52 en 53 van de wet van 18 september 2017 toepasselijk moeten zijn voor de meldingsplicht vervat in het bestreden artikel 19, § 1, van het KB van 30 juli 2018."

Volgens de verzoekende partij blijkt niet dat deze artikelen van de wet van 18 september 2017 eveneens van toepassing zijn wanneer artikel 19, § 1, KB van 30 juli 2018 van toepassing is. Volgens de verwerende partij is dit wel het geval."

De Belgische Staat heeft dus niet betwist dat de waarborgen waarin voorzien is in de artikelen 52 en 53 van de wet van 18 september 2017 wat betreft de meldingen van vermoedens aan de CFI – namelijk enerzijds de vrijwaring van het beroepsgeheim van de advocaat in de uitoefening van zijn voornaamste opdrachten van verdediging en raadgeving en anderzijds het optreden van de stafhouder als filter ter

¹⁰ Sur un recours similaire introduit par l'Ordre des Barreaux francophones et germanophone, l'arrêt n° 249 278 du 16 décembre 2020 a jugé que, compte tenu de l'arrêt précité n° 247 922, il n'y avait plus lieu à statuer.

¹⁰ Naar aanleiding van een soortgelijk beroep ingesteld door de Orde van de Franstalige en Duitstalige balies is in arrest nr. 249 278 van 16 december 2020 geoordeeld dat er, gelet op het vooroemde arrest nr. 247 922, geen grond meer was om uitspraak te doen.

l'article 19, § 1er, de l'arrêté royal du 30 juillet 2018¹¹. Selon l'État belge, l'inapplicabilité de ces garanties ne pouvait en aucun cas être déduite de l'absence de dispositions expresses consacrant ces garanties.

1.4. S'appuyant sur la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, de la Cour de Justice de l'Union européenne et de la Cour européenne des droits de l'homme, le Conseil d'État a toutefois rejeté ce raisonnement pour le motif suivant:

"[E]lke afwijking van het beroepsgeheim van de advocaat [is] strikt (...) op te vatten en bovendien, [moet] duidelijk en ondubbelzinnig – dit is zonder ruimte voor interpretatie – omringd (...) zijn met de wettelijke waarborgen die essentieel worden geacht om afwijkingen op dat beroepsgeheim in een rechtsstaat te billijken, te weten eensdeels de vrijwaring van het beroepsgeheim van de advocaat bij rechtszaken en adviesverlening en anderdeels de vereiste tussenkomst van de stafhouder bij het meedelen van gegevens door de advocaten die een wezenlijke waarborg is – zowel voor de advocaten als voor hun cliënten – die de zekerheid biedt dat alleen in de gevallen waarin de wet op strikte wijze voorziet het beroepsgeheim zal worden geschonden. De wettelijke regels die van (het verbod) het beroepsgeheim (te schenden) afwijken, kunnen met toepassing van het beginsel van de voorzienbaarheid van de strafbaarstelling slechts restrictief worden geïnterpreteerd. De afwijking van het beroepsgeheim, te weten de meldingsplicht ingevoerd bij artikel 19, § 1 van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 - met name de verplichting van elke onderworpen entiteit waaronder te dezen de advocaat, om via elektronische weg aan de Administratie van de Thesaurie, elk verschil te melden dat hij zou vaststellen tussen de in het UBO-register opgenomen informatie en deze waarvan hij kennis heeft - kan niet worden begrepen of gebracht onder de afwijkingen van het beroepsgeheim bedoeld in de artikelen 47, 48, 49 (en 54) van de wet van 18 september 2017 die betrekking hebben op de meldingen en mededingen van onderworpen entiteiten aan de CFI. De in het bestreden artikel 19, § 1, vermelde meldingsplicht vindt evenmin steun

¹¹ Ainsi que le mentionne l'arrêt n° 247 922 précité, l'État belge a en effet insisté sur le fait qu'il fallait prendre en compte la *ratio legis* du cadre réglementaire de l'arrêté royal du 30 juillet 2018:

"Deze *ratio legis* is gelegen in de voorkoming van het witwassen van geld of terrorismebestrijding, en dit met eerbied voor de waarborgen voor het beroepsgeheim. De waarborgen voor het beroepsgeheim hebben aldus een algemene draagwijdte en dienen dan ook als de algemene regel te worden beschouwd. Dit is een evidentie, te meer daar het een grondrecht betreft dat in de eerste plaats de rechtzoekende ten goede dient te komen. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij en de Eerste Auditeur voorhouden, moet worden uitgegaan van de conformiteit van de bestreden bepaling met hogere rechtsnormen, en dit juist omdat artikel 19, § 1 zich inschrijft in de doelstelling van zowel de wetgevende als de uitvoerende macht om een systeem van witwaspreventie te organiseren dat de grondrechten vrijwaart van zowel de rechtszoekende als van de advocaten als zelfstandige medewerkers van het gerecht. Het getuigt bovendien juist van "legistieke hygiëne" om, zoals in het onderhavige geval, waarborgen niet expliciet in een norm op te nemen wanneer deze waarborgen voor het beroepsgeheim hoe dan ook toepassing vinden".

bescherming van het beroepsgeheim – wel degelijk ook gelden voor de meldingsplicht die voortvloeit uit artikel 19, § 1, van het koninklijk besluit van 30 juli 2018.¹¹ Volgens de Belgische Staat viel uit het ontbreken van uitdrukkelijke bepalingen ter vaststelling van die waarborgen helemaal niet af te leiden dat die waarborgen niet van toepassing zouden zijn.

1.4. Steunend op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, van het Hof van Justitie van de Europese Unie en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, heeft de Raad van State die redenering evenwel verworpen om de volgende reden:

"[E]lke afwijking van het beroepsgeheim van de advocaat [is] strikt (...) op te vatten en [moet] bovendien, duidelijk en ondubbelzinnig – dit is zonder ruimte voor interpretatie – omringd (...) zijn met de wettelijke waarborgen die essentieel worden geacht om afwijkingen op dat beroepsgeheim in een rechtsstaat te billijken, te weten eensdeels de vrijwaring van het beroepsgeheim van de advocaat bij rechtszaken en adviesverlening en anderdeels de vereiste tussenkomst van de stafhouder bij het meedelen van gegevens door de advocaten die een wezenlijke waarborg is – zowel voor de advocaten als voor hun cliënten – die de zekerheid biedt dat alleen in de gevallen waarin de wet op strikte wijze voorziet het beroepsgeheim zal worden geschonden. De wettelijke regels die van (het verbod) het beroepsgeheim (te schenden) afwijken, kunnen met toepassing van het beginsel van de voorzienbaarheid van de strafbaarstelling slechts restrictief worden geïnterpreteerd. De afwijking van het beroepsgeheim, te weten de meldingsplicht ingevoerd bij artikel 19, § 1 van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 - met name de verplichting van elke onderworpen entiteit waaronder te dezen de advocaat, om via elektronische weg aan de Administratie van de Thesaurie, elk verschil te melden dat hij zou vaststellen tussen de in het UBO-register opgenomen informatie en deze waarvan hij kennis heeft - kan niet worden begrepen of gebracht onder de afwijkingen van het beroepsgeheim bedoeld in de artikelen 47, 48, 49 (en 54) van de wet van 18 september 2017 die betrekking hebben op de meldingen en mededingen van onderworpen entiteiten aan de CFI. De in het bestreden artikel 19, § 1, vermelde meldingsplicht vindt evenmin steun

¹¹ Zoals wordt gesteld in het voornoemde arrest nr. 247 922, heeft de Belgische Staat immers benadrukt dat rekening diende te worden gehouden met de *ratio legis* van het regelgevende kader van het koninklijk besluit van 30 juli 2018:

"Deze *ratio legis* is gelegen in de voorkoming van het witwassen van geld of terrorismebestrijding, en dit met eerbied voor de waarborgen voor het beroepsgeheim. De waarborgen voor het beroepsgeheim hebben aldus een algemene draagwijdte en dienen dan ook als de algemene regel te worden beschouwd. Dit is een evidentie, te meer daar het een grondrecht betreft dat in de eerste plaats de rechtzoekende ten goede dient te komen. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij en de Eerste Auditeur voorhouden, moet worden uitgegaan van de conformiteit van de bestreden bepaling met hogere rechtsnormen, en dit juist omdat artikel 19, § 1 zich inschrijft in de doelstelling van zowel de wetgevende als de uitvoerende macht om een systeem van witwaspreventie te organiseren dat de grondrechten vrijwaart van zowel de rechtszoekende als van de advocaten als zelfstandige medewerkers van het gerecht. Het getuigt bovendien juist van "legistieke hygiëne" om, zoals in het onderhavige geval, waarborgen niet expliciet in een norm op te nemen wanneer deze waarborgen voor het beroepsgeheim hoe dan ook toepassing vinden."

(en kan er ook geen steun in vinden) in de machtingingsbepaling van artikel 75 van de wet van 17 september 2018 die betrekking heeft op het gegevensbeheer en de werking van het UBO-register. Dat UBO-register vindt weliswaar steun in de artikelen 73 en 74 van diezelfde wet doch laatstgenoemde bepalingen voorzien geenszins in een meldingsplicht aan de Administratie van de Thesaurie noch verwijzen zij op enigerlei wijze naar de waarborgen als bedoeld in de artikelen 52 en 53 van diezelfde wet”.

Pour ces motifs, le Conseil d’État a annulé l’article 19, § 1er, de l’arrêté royal du 30 juillet 2018.

1.5. À la suite de cet arrêt d’annulation, un avant-projet d’arrêté royal tendant à remplacer l’article 19, § 1er, de l’arrêté royal du 30 juillet 2018 a été soumis au Conseil d’État et a donné lieu à l’avis n° 67.849/2/V du 2 septembre 2020¹².

Force est de constater que cet avant-projet prévoyait également l’application des garanties prévues aux articles 52 et 53 de la loi du 18 septembre 2017 lors de l’exécution de l’obligation de signalement à l’Administration de la Trésorerie en cas de divergence entre les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre UBO et les informations à la disposition des avocats.

Le rapport au Roi précisait à cet égard que

“[I]l]e nouvel article 19, § 1er, tel qu’inséré ici par l’article 17, 1°, en projet, ajoute les dispositions nécessaires pour offrir les garanties *indispensables*, ainsi qu’il est prévu aux articles 52 et 53 de la loi du 18 septembre 2017” (italiques ajoutés).

1.6. Cette disposition n’a toutefois pas été reproduite dans l’arrêté royal du 23 septembre 2020 “modifiant l’arrêté royal du 30 juillet 2018 relatif aux modalités de fonctionnement du registre UBO” dès lors que, comme l’avait souligné la section de législation dans son avis n° 67.849/2/V précité, s’agissant d’une dérogation au secret professionnel, cette matière ne peut en principe être réglée que par la loi¹³. L’article 17 de l’arrêté royal du 23 septembre 2020 “modifiant l’arrêté royal du 30 juillet 2018 relatif aux modalités de fonctionnement du registre UBO” a par conséquent abrogé dans son entièreté

¹² Avis n° 67.849/2/V donné le 2 septembre 2020 sur un avant-projet devenu l’arrêté royal du 23 septembre 2020 “modifiant l’arrêté royal du 30 juillet 2018 relatif aux modalités de fonctionnement du registre UBO” (<http://www.raadvst-consetat.be/dbx/avis/67849.pdf>).

¹³ Le rapport au Roi accompagnant l’arrêté royal du 23 septembre 2020 s’exprime en ce sens comme suit:

“L’article 17 en projet abroge l’article 19 de l’arrêté royal du 30 juillet 2018. Le paragraphe 1er de cet article a été annulé par le Conseil d’État dans son arrêt n° 247 922. Le contenu de cet article 19 ainsi que les modifications nécessaires seront inclus dans la loi du 18 septembre 2017. Comme le Conseil d’État le constate, une question relative à une dérogation au secret professionnel ne peut être réglementée, en principe, que par la loi”.

(en kan er ook geen steun in vinden) in de machtingingsbepaling van artikel 75 van de wet van 17 september 2018 die betrekking heeft op het gegevensbeheer en de werking van het UBO-register. Dat UBO-register vindt weliswaar steun in de artikelen 73 en 74 van diezelfde wet doch laatstgenoemde bepalingen voorzien geenszins in een meldingsplicht aan de Administratie van de Thesaurie noch verwijzen zij op enigerlei wijze naar de waarborgen als bedoeld in de artikelen 52 en 53 van diezelfde wet.”

Om die redenen heeft de Raad van State artikel 19, § 1, van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 vernietigd.

1.5. Na dat vernietigingsarrest is een voorontwerp van koninklijk besluit tot vervanging van artikel 19, § 1, van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 voorgelegd aan de Raad van State, die daarover op 2 september 2020 advies 67.849/2/V heeft uitgebracht.¹²

Er dient te worden vastgesteld dat de waarborgen, bepaald in de artikelen 52 en 53 van de wet van 18 september 2017, volgens dat voorontwerp ook gelden bij het nakomen van de verplichting om aan de Administratie van de Thesaurie elk verschil te melden tussen de informatie over uiteindelijke begunstigden in het UBO-register en de informatie waarover de advocaten beschikken.

In het verslag aan de Koning werd in dat verband het volgende opgemerkt:

“Het nieuwe artikel 19, § 1, als ingevoegd hier bij ontwerp- artikel 17, 1°, voegt de nodige bepalingen in om de *nodige* waarborgen te bieden zoals ook voorzien is in de artikelen 52 en 53 van de wet van 18 september 2017” (eigen cursivering).

1.6. Die bepaling is evenwel niet overgenomen in het koninklijk besluit van 23 september 2020 “tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 betreffende de werkingsmodaliteiten van het UBO-register”, aangezien die aangelegenheid, die immers een afwijking van het beroepsgeheim betreft, in principe alleen bij wet kan worden geregeld, zoals de afdeeling Wetgeving in haar advies 67.849/2/V had benadrukt.¹³ Artikel 17 van het koninklijk besluit van 23 september 2020 “tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 betreffende de werkingsmodaliteiten van het UBO-register” heeft

¹² Advies 67.849/2/V, op 2 september 2020 uitgebracht over een voorontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 23 september 2020 “tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 betreffende de werkingsmodaliteiten van het UBO-register”, (<http://www.raadvst-consetat.be/dbx/adviezen/67849.pdf>).

¹³ In het verslag aan de Koning dat bij het koninklijk besluit van 23 september 2020 is gevoegd, wordt in die zin het volgende gesteld:

“Ontwerp artikel 17 heeft het artikel 19 op van het koninklijk besluit van 30 juli 2018. Paragraaf 1 van dit artikel is vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 247 922. De inhoud van dit artikel 19 alsook de nodige wijzigingen ervan zullen worden opgenomen in de wet van 18 september 2017. Zoals de Raad van State opmerkt, kan een aangelegenheid die betrekking heeft op een afwijking van het beroepsgeheim, in principe enkel worden geregeld bij wet.”

l'article 19 de l'arrêté royal du 30 juillet 2018. Comme l'explicite le rapport au Roi précédent cet arrêté,

"le contenu de cet article 19 ainsi que les modifications nécessaires seront inclus dans la loi du 18 septembre 2017".

1.7. L'article 48 du présent projet tend ainsi à insérer dans la loi du 18 septembre 2017 le contenu de l'article 19 de l'arrêté royal du 30 juillet 2018 désormais abrogé ainsi que les modifications rendues nécessaires par l'arrêt d'annulation du Conseil d'État n° 247 922 du 26 juin 2020.

1.8. Au vu de ce qui précède, il est dès lors étonnant de constater que, si l'article 48 maintient l'application de la garantie prévue à l'article 53 de la loi du 18 septembre 2017¹⁴, il n'a toutefois plus été jugé utile ni nécessaire de prévoir l'application de la garantie prévue à l'article 52 de la loi du 18 septembre 2017, à savoir le filtre de l'intervention du bâtonnier pour ce qui concerne l'obligation de signalement de discordance dans le registre UBO par les avocats à l'Administration de la Trésorerie.

1.9. Il convient à cet égard de relever les éléments suivants.

a) *S'agissant de la conformité aux droits fondamentaux protégés par le secret professionnel*

1.10.1. La Cour constitutionnelle a récemment jugé ce qui suit dans son arrêt n° 114/2020 du 24 septembre 2020:

"B.9.1. Le secret professionnel de l'avocat est une composante essentielle du droit au respect de la vie privée et du droit à un procès équitable.

Le secret professionnel de l'avocat vise en effet principalement à protéger le droit fondamental qu'à la personne qui se confie, parfois dans ce qu'elle a de plus intime, au respect de sa vie privée. Par ailleurs, l'effectivité des droits de la défense de tout justiciable suppose nécessairement qu'une relation de confiance puisse être établie entre lui et l'avocat qui le conseille et le défend. Cette nécessaire relation de confiance ne peut être établie et maintenue que si le justiciable a la garantie que ce qu'il confiera à son avocat ne sera pas divulgué par celui-ci. Il en découle que la règle du secret professionnel imposée à l'avocat est un élément fondamental des droits de la défense.

Comme l'observe la Cour de cassation, "le secret professionnel auquel sont tenus les membres du barreau repose sur la nécessité d'assurer une entière sécurité à ceux qui se

bijgevolg het volledige artikel 19 van het koninklijk besluit van 30 juli 2018 opgeheven. In het verslag aan de Koning dat aan dat besluit voorafgaat, wordt het volgende gesteld:

"De inhoud van dit artikel 19 alsook de nodige wijzigingen ervan zullen worden opgenomen in de wet van 18 september 2017."

1.7. Artikel 48 van dit ontwerp strekt er aldus toe in de wet van 18 september 2017 de inhoud in te voegen van het inmiddels opgeheven artikel 19 van het koninklijk besluit van 30 juli 2018, alsook de wijzigingen die noodzakelijk geworden zijn ingevolge vernietigingsarrest nr. 247 922 van de Raad van State van 26 juni 2020.

1.8. Gelet op hetgeen voorafgaat, is het dan ook verbazingwekkend te moeten vaststellen dat in artikel 48 de toepassing van de waarborg bedoeld in artikel 53 van de wet van 18 september 2017 weliswaar gehandhaafd blijft,¹⁴ maar dat het noch nuttig, noch noodzakelijk wordt geacht ook te voorzien in de toepassing van de waarborg bedoeld in artikel 52 van de wet van 18 september 2017, namelijk de filter van de tussenkomst van de stafhouder in verband met de verplichting voor de advocaten om aan de Administratie van de Thesaurie elke discrepantie in het UBO-register te melden.

1.9. In dat verband dient op de volgende elementen te worden gewezen.

a) Betreffende de overeenstemming met de door het beroepsgeheim beschermde grondrechten

1.10.1. Het Grondwettelijk Hof heeft onlangs het volgende geoordeeld in zijn arrest nr. 114/2020 van 24 september 2020:

"B.9.1. Het beroepsgeheim van de advocaat is een essentieel bestanddeel van het recht op eerbiediging van het privéleven en van het recht op een eerlijk proces.

Het beroepsgeheim van de advocaat heeft immers hoofdzakelijk tot doel het fundamentele recht op eerbiediging van het privéleven te beschermen van diegene die iemand in vertrouwen neemt, soms over iets heel persoonlijks. De effectiviteit van de rechten van verdediging van iedere rechtzoekende veronderstelt daarenboven noodzakelijkerwijs dat een vertrouwensrelatie tot stand kan komen tussen die persoon en de advocaat die hem raad geeft en hem verdedigt. Die noodzakelijke vertrouwensrelatie kan alleen tot stand komen en behouden blijven indien de rechtzoekende de waarborg heeft dat wat hij aan zijn advocaat toevertrouwt door die laatstgenoemde niet openbaar zal worden gemaakt. Hieruit volgt dat de aan de advocaat opgelegde regel van het beroepsgeheim een fundamenteel element van de rechten van verdediging is.

Zoals het Hof van Cassatie erop wijst, "[berust] het beroepsgeheim waaraan de leden van de balie zijn onderworpen, [...] op de noodzaak volledige veiligheid te verzekeren

¹⁴ Article 74/1, § 1er, alinéa 2, en projet.

¹⁴ Ontworpen artikel 74/1, § 1, tweede lid.

confient à eux" (Cass., 13 juillet 2010, *Pas.*, 2010, n° 480; voy. aussi Cass., 9 juin 2004, *Pas.*, 2004, n° 313).

Même s'il n'est "pas intangible", le secret professionnel de l'avocat constitue dès lors "l'un des principes fondamentaux sur lesquels repose l'organisation de la justice dans une société démocratique" (CEDH, 6 décembre 2012, *Michaud c. France*, § 123).

B.9.2. C'est d'autant plus le cas en matière pénale, où le droit à ne pas contribuer à sa propre incrimination dépend indirectement, mais nécessairement, de la relation de confiance entre l'avocat et son client et de la confidentialité de leurs échanges (*ibid.*, § 118).

B.10. Les manquements aux obligations imposées aux avocats en vertu du livre II de la loi du 18 septembre 2017 sont punis d'une amende administrative. Cette amende, qui peut aller jusqu'à 1 250 000 euros (article 132, § 2, alinéa 2), revêt un caractère répressif prédominant, de telle sorte que la définition de ces manquements doit satisfaire au principe général de prévisibilité des incriminations. En outre, les avocats sont passibles d'une amende pénale de 150 euros à 5 000 euros en cas d'opposition à des inspections et vérifications menées par le bâtonnier, de refus de communiquer des renseignements ou de communication délibérée de renseignements inexacts ou incomplets (article 136, 3e).

B.11. Il découle de ce qui précède que la constitutionnalité des dispositions attaquées doit s'apprécier compte tenu de ce que le secret professionnel de l'avocat est un principe général qui participe du respect des droits fondamentaux, que, pour ce motif et en application du principe général de prévisibilité des incriminations, les règles dérogeant à ce secret ne peuvent être que de stricte interprétation et qu'il faut avoir égard à la manière dont est organisée la profession d'avocat dans l'ordre juridique interne. Ainsi la règle du secret professionnel ne doit elle céder que si cela peut se justifier par un motif impérieux d'intérêt général et si la levée du secret est strictement proportionnée"¹⁵.

Dans un arrêt n° 10/2008 du 23 janvier 2008, la Cour constitutionnelle a également précisé ce qui suit:

"B.8. La lutte contre le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme, qui exercent une influence évidente sur le développement du crime organisé, lequel constitue une menace particulière pour la société, est un objectif légitime d'intérêt général. Toutefois, cet objectif ne saurait justifier une levée inconditionnelle ou illimitée du secret professionnel de l'avocat, car, pour les motifs rappelés en B.6.1 à B.6.3, les

¹⁵ Voir dans le même sens notamment les arrêts suivants: C.C., n° 10/2008, 23 janvier 2008; n° 127/2013, 26 septembre 2013; n° 174/2018, 6 décembre 2018; n° 43/2019, 14 mars 2019; n° 167/2020, 17 décembre 2020. Voir également l'arrêt du 26 juin 2007 de la Cour de justice de l'Union européenne, *Ordre des barreaux francophones et germanophones et autres*, C-305/05.

aan diegenen die zich aan hen toevertrouwen" (Cass., 13 juillet 2010, *Arr. Cass.*, 2010, nr. 480; zie ook Cass., 9 juin 2004, *Arr. Cass.*, 2004, nr. 313).

Ook al is het "niet onaantastbaar", het beroepsgeheim van de advocaat vormt "een van de grondbeginselen waarop de organisatie van het gerecht in een democratische samenleving berust" (EHRM, 6 décembre 2012, *Michaud t. Frankrijk*, § 123).

B.9.2. Dat geldt des te meer in strafzaken, waarin het recht om zichzelf niet te beschuldigen, onrechtstreeks maar noodzakelijkerwijs afhangt van de vertrouwensrelatie tussen de advocaat en zijn cliënt en van de vertrouwelijkheid van hun uitwisseling (*ibid.*, § 118).

B.10. Wanneer de verplichtingen niet worden nageleefd die boek II van de wet van 18 september 2017 aan de advocaten oplegt, wordt die niet-naleving bestraft met een administratieve geldboete. Die geldboete kan oplopen tot 1 250 000 euro (artikel 132, § 2, tweede lid) en heeft een overheersend repressief karakter, zodat de omschrijving van die niet-naleving moet voldoen aan het algemeen beginsel van de voorzienbaarheid van de strafbaarstelling. Bovendien kunnen de advocaten met een strafrechtelijke geldboete van 150 euro tot 5000 euro worden gestraft in het geval dat zij zich verzetten tegen inspecties en verificaties van de stafhouder, weigeren inlichtingen mee te delen of opzettelijk onjuiste of onvolledige inlichtingen meedelen (artikel 136, 3^e).

B.11. Uit hetgeen voorafgaat, vloeit voort dat de grondwettigheid van de bestreden bepalingen dient te worden beoordeeld rekening houdend met het feit dat het beroepsgeheim van de advocaat een algemeen beginsel is dat verband houdt met de naleving van de fundamentele rechten, dat de regels die van dat geheim afwijken om die reden en met toepassing van het algemeen beginsel van de voorzienbaarheid van de strafbaarstelling slechts strikt kunnen worden geïnterpreteerd en dat rekening dient te worden gehouden met de wijze waarop het beroep van advocaat in de interne rechtsorde is geregeld. Aldus dient de regel van het beroepsgeheim maar te wijken indien zulks kan worden verantwoord door een dwingende reden van algemeen belang en indien het opheffen van het geheim strikt evenredig is."¹⁶

In arrest nr. 10/2008 van 23 januari 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens het volgende gesteld:

"B.8. De bestrijding van het witwassen van geld en van de financiering van terrorisme, die een onmiskbare invloed uitoefenen op de groei van de georganiseerde misdaad, die een bijzondere bedreiging voor de samenleving vormt, is een gewettigde doelstelling van algemeen belang. Die doelstelling zou een onvoorwaardelijke of onbeperkte opheffing van het beroepsgeheim van de advocaat echter niet kunnen

¹⁶ Zie in dezelfde zin onder meer de volgende arresten: GwH 23 januari 2008, nr. 10/2008; 26 september 2013, nr. 127/2013; 6 december 2018, nr. 174/2018; 14 maart 2019, nr. 43/2019; 17 december 2020, nr. 167/2020. Zie eveneens het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 26 juni 2007, *Orde van Franstalige en Duitstalige baltics c.s.*, C-305/05.

avocats ne peuvent être confondus avec les autorités chargées de la recherche des infractions".

1.10.2. S'agissant spécifiquement de l'intervention du bâtonnier dans le cadre de l'obligation de déclaration de soupçon, la Cour constitutionnelle, dans le même arrêt, l'a qualifiée de "garantie essentielle" pour la sauvegarde du secret professionnel de l'avocat et des droits fondamentaux des personnes concernées par la transmission d'informations:

"B.14.2. L'intervention du bâtonnier dans la transmission d'informations par les avocats à la Cellule de traitement des informations financières est une garantie essentielle, aussi bien pour les avocats que pour leurs clients, qui permet de s'assurer qu'il ne sera porté atteinte au secret professionnel que dans les cas strictement prévus par la loi. Le bâtonnier a pour rôle de vérifier que les conditions d'application légales de l'obligation de communication sont bien remplies et, s'il constate que tel n'est pas le cas, il doit s'abstenir de transmettre l'information qui lui a été communiquée. L'intervention d'un organe d'autorégulation de la profession a été prévue par la directive "afin de tenir dûment compte de l'obligation de discréction professionnelle qui incombe [aux avocats] à l'égard de leurs clients" (directive 2001/97/CE, considérant 20). L'intervention du bâtonnier est conçue comme "un filtre" entre les avocats et les autorités judiciaires, "pour éviter toute atteinte aux droits fondamentaux de la défense" (Doc. parl., Chambre, 2003-2004, DOC 51-0383/001, p. 17)"¹⁶.

1.10.3. La Cour européenne des droits de l'homme a également eu l'occasion déjà de mettre en exergue l'importance de la garantie que constitue l'intervention du bâtonnier lorsque la préservation du secret professionnel des avocats est en jeu¹⁷.

Ainsi, dans son arrêt *Michaud c. France* du 6 décembre 2012, la Cour européenne des droits de l'homme a admis la proportionnalité de l'ingérence dans la protection des communications entre un avocat et son client au motif, d'une part, que l'obligation de déclaration de soupçon ne concerne que des activités fort éloignées de la fonction judiciaire de

verantwoorden, daar de advocaten, om de in B.6.1 tot B.6.3 in herinnering gebrachte motieven, moeten worden onderscheiden van de overheden die zijn belast met het opsporen van de misdrijven."

1.10.2. In hetzelfde arrest heeft het Grondwettelijk Hof het optreden van de stafhouder in het kader van de verplichte melding van een vermoeden specifiek omschreven als een "wezenlijke waarborg" voor de vrijwaring van het beroepsgeheim van de advocaat en van de grondrechten van de personen op wie de mededeling van gegevens betrekking heeft:

"B.14.2. Het optreden van de stafhouder bij het meedelen van gegevens door de advocaten aan de Cel voor financiële informatieverwerking is een wezenlijke waarborg, zowel voor de advocaten als voor hun cliënten, die de zekerheid biedt dat alleen in de gevallen waarin de wet op strikte wijze voorziet, het beroepsgeheim zal worden geschonden. De rol van de stafhouder bestaat erin na te gaan of wel degelijk is voldaan aan de wettelijke toepassingsvoorraarden van de meldingsplicht en indien hij vaststelt dat zulks niet het geval is, moet hij ervan afzien de aan hem meegedeelde informatie door te geven. De richtlijn heeft voorzien in het optreden van een zelfregulerend beroepsorgaan "met het oog op de eerbiediging van de geheimhoudingsplicht van [de advocaten] jegens hun cliënten" (richtlijn 2001/97/EG, overweging 20). Het optreden van de stafhouder is opgevat als "een filter" tussen de advocaten en de gerechtelijke overheden "om elke inbreuk op de fundamentele rechten van verdediging te vermijden" (Parl. St., Kamer, 2003-2004, DOC 51-0383/001, p. 17)."¹⁶

1.10.3. Ook het Europees Hof voor de Rechten van Mens heeft reeds het belang benadrukt van de waarborg die de tussenkomst van de stafhouder biedt wanneer de vrijwaring van het beroepsgeheim van de advocaten op het spel staat.¹⁷

Zo bijvoorbeeld heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in zijn arrest *Michaud t. Frankrijk* van 6 december 2012 een proportionele inmenging in de bescherming van de mededelingen tussen een advocaat en zijn cliënt aanvaard, enerzijds omdat de verplichting tot het melden van een vermoeden enkel verband houdt met activiteiten die niet veel van

¹⁶ C.C., n° 10/2008, 23 janvier 2008.

¹⁷ Notamment Cour eur. D.H., arrêt *André et autre c. France*, n° 18603/03, 24 juillet 2008, §§ 43 et 44; arrêt *Roemen et Schmit c. Luxembourg*, n° 51772/99, 25 février 2003, § 69; arrêt *Xavier Da Silveira c. France*, n° 43757/05, 21 janvier 2010, §§ 37 à 43; arrêt *Sommer c. Allemagne*, n° 73607/13, 27 avril 2017, § 56. Dans ces arrêts, la Cour européenne des droits de l'homme considère l'intervention du bâtonnier comme une "garantie spéciale de procédure".

16 GwH 23 januari 2008, nr. 10/2008.

17 Inzonderheid EHRM 24 juli 2008, nr. 18603/03, *André e.a. t. Frankrijk*, §§ 43 en 44; EHRM 25 februari 2003, nr. 51772/99, *Roemen en Schmit t. Luxemburg*, § 69; EHRM 21 januari 2010, nr. 43757/05, *Xavier Da Silveira t. Frankrijk*, §§ 37 tot 43; EHRM 27 april 2017, nr. 73607/13, *Sommer t. Duitsland*, § 56. In die arresten beschouwt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het optreden van de stafhouder als een "garantie spéciale de procédure".

défense¹⁸ et, d'autre part, en raison de l'intervention du conseil de l'Ordre des avocats dans le processus de divulgation des informations couvertes par le secret professionnel¹⁹. C'est sur la base de ces deux éléments que la Cour européenne des droits de l'homme a considéré que l'obligation de déclaration de soupçon incombe aux avocats dans le cadre de la lutte contre le blanchiment ne portait pas une atteinte disproportionnée au secret professionnel.

¹⁸ “127. [...] [L]es avocats ne sont astreints à l'obligation de déclaration de soupçon que dans deux cas. Premièrement, lorsque, dans le cadre de leur activité professionnelle, ils participent au nom et pour le compte de leur client à des transactions financières ou immobilières ou agissent en qualité de fiduciaire. Deuxièmement, lorsque, toujours dans le cadre de leur activité professionnelle, ils assistent leur client dans la préparation ou la réalisation de transactions concernant certaines opérations définies. [...] L'obligation de déclaration de soupçon ne concerne donc que des activités éloignées de la mission de défense confiée aux avocats, similaires à celles exercées par les autres professionnels soumis à cette obligation [...].”

128. L'obligation de déclaration de soupçon ne touche donc pas à l'essence même de la mission de défense qui, comme indiqué précédemment, constitue le fondement du secret professionnel des avocats” (Cour eur. D.H., arrêt *Michaud c. France*, 6 décembre 2012).

¹⁹ “129. Il s'agit ensuite du fait que la loi met en place un filtre protecteur du secret professionnel: les avocats ne communiquent pas les déclarations directement à Tracfin mais, selon le cas, au président de l'ordre des avocats au Conseil d'État et à la Cour de cassation ou au bâtonnier de l'ordre auprès duquel ils sont inscrits. Il peut être considéré qu'à ce stade, partagé avec un professionnel non seulement soumis aux mêmes règles déontologiques mais aussi élu par ses pairs pour en assurer le respect, le secret professionnel n'est pas altéré. Le président de l'ordre des avocats au Conseil d'État et à la Cour de cassation ou le bâtonnier, plus à même que quiconque d'apprécier ce qui est couvert ou non par le secret professionnel, ne transmettent ensuite la déclaration de soupçon à Tracfin qu'après s'être assurés que les conditions fixées par l'article L. 561-3 du code monétaire et financier sont remplies (article L. 561-17 du même code; paragraphe 38 ci-dessus) [...].”

130. La Cour a du reste déjà eu l'occasion de mettre en exergue la garantie que constitue l'intervention du bâtonnier lorsque la préservation du secret professionnel des avocats est en jeu. Ainsi a-t-elle spécifié que la Convention ne fait pas obstacle à ce que le droit interne prévoie la possibilité de perquisitionner dans le cabinet d'un avocat dans la mesure où il met en œuvre des garanties particulières; plus largement, elle a souligné que, sous réserve d'un strict encadrement, il n'interdit pas d'imposer aux avocats un certain nombre d'obligations susceptibles de concerner les relations avec leurs clients, notamment en cas d'indices plausibles de participation de l'avocat à une infraction et dans le cadre de la lutte contre le blanchiment. Elle a ensuite à ce titre pris en compte le fait que la visite domiciliaire s'était déroulée en présence du bâtonnier, voyant là une “garantie spéciale de procédure” (*André et autre*, précité, §§ 42-43). Elle a similairement relevé dans l'arrêt *Roemen et Schmit* précité (§ 69) que la perquisition dans un cabinet d'avocat dont il était question s'était accompagnée de “garanties spéciales de procédure”, dont la présence du bâtonnier. Enfin, dans l'affaire *Xavier da Silveira* précitée (§§ 37 et 43), elle a conclu à la violation de l'article 8 au motif notamment qu'un avocat dont le domicile avait fait l'objet d'une perquisition n'avait pas bénéficié de cette garantie” (Cour eur. D.H., arrêt *Michaud c. France*, 6 décembre 2012).

doen hebben met de judiciële functie van verdediging,¹⁸ en anderzijds omdat de raad van de Orde van advocaten tussenbeide komt bij de verspreiding van informatie die gedekt is door het beroepsgeheim.¹⁹ Op grond van die twee elementen heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geoordeeld dat de verplichting voor advocaten een vermoeden te melden in het kader van de strijd tegen het witwassen van geld niet op onevenredige wijze afbreuk doet aan het beroepsgeheim.

¹⁸ “127. [...] [L]es avocats ne sont astreints à l'obligation de déclaration de soupçon que dans deux cas. Premièrement, lorsque, dans le cadre de leur activité professionnelle, ils participent au nom et pour le compte de leur client à des transactions financières ou immobilières ou agissent en qualité de fiduciaire. Deuxièmement, lorsque, toujours dans le cadre de leur activité professionnelle, ils assistent leur client dans la préparation ou la réalisation de transactions concernant certaines opérations définies. [...] L'obligation de déclaration de soupçon ne concerne donc que des activités éloignées de la mission de défense confiée aux avocats, similaires à celles exercées par les autres professionnels soumis à cette obligation (...).”

128. L'obligation de déclaration de soupçon ne touche donc pas à l'essence même de la mission de défense qui, comme indiqué précédemment, constitue le fondement du secret professionnel des avocats” (Cour eur. D.H., arrêt *Michaud c. France*, 6 décembre 2012).

¹⁹ “129. Il s'agit ensuite du fait que la loi met en place un filtre protecteur du secret professionnel: les avocats ne communiquent pas les déclarations directement à Tracfin mais, selon le cas, au président de l'ordre des avocats au Conseil d'État et à la Cour de cassation ou au bâtonnier de l'ordre auprès duquel ils sont inscrits. Il peut être considéré qu'à ce stade, partagé avec un professionnel non seulement soumis aux mêmes règles déontologiques mais aussi élu par ses pairs pour en assurer le respect, le secret professionnel n'est pas altéré. Le président de l'ordre des avocats au Conseil d'État et à la Cour de cassation ou le bâtonnier, plus à même que quiconque d'apprécier ce qui est couvert ou non par le secret professionnel, ne transmettent ensuite la déclaration de soupçon à Tracfin qu'après s'être assurés que les conditions fixées par l'article L. 561-3 du code monétaire et financier sont remplies (article L. 561-17 du même code; paragraphe 38 ci-dessus) (...).”

130. La Cour a du reste déjà eu l'occasion de mettre en exergue la garantie que constitue l'intervention du bâtonnier lorsque la préservation du secret professionnel des avocats est en jeu. Ainsi a-t-elle spécifié que la Convention ne fait pas obstacle à ce que le droit interne prévoie la possibilité de perquisitionner dans le cabinet d'un avocat dans la mesure où il met en œuvre des garanties particulières; plus largement, elle a souligné que, sous réserve d'un strict encadrement, il n'interdit pas d'imposer aux avocats un certain nombre d'obligations susceptibles de concerner les relations avec leurs clients, notamment en cas d'indices plausibles de participation de l'avocat à une infraction et dans le cadre de la lutte contre le blanchiment. Elle a ensuite à ce titre pris en compte le fait que la visite domiciliaire s'était déroulée en présence du bâtonnier, voyant là une “garantie spéciale de procédure” (*André et autre*, précité, §§ 42-43). Elle a similairement relevé dans l'arrêt *Roemen et Schmit* précité (§ 69) que la perquisition dans un cabinet d'avocat dont il était question s'était accompagnée de “garanties spéciales de procédure”, dont la présence du bâtonnier. Enfin, dans l'affaire *Xavier da Silveira* précitée (§§ 37 et 43), elle a conclu à la violation de l'article 8 au motif notamment qu'un avocat dont le domicile avait fait l'objet d'une perquisition n'avait pas bénéficié de cette garantie” (EHRM 6 december 2012, arrest *Michaud t. Frankrijk*).

1.10.4. S'appuyant sur la jurisprudence précitée, le Conseil d'État a par conséquent jugé, dans son arrêt n° 247 922 du 26 juin 2020, que

"elke afwijking van het beroepsgeheim van de advocaat strikt is op te vatten en bovendien, duidelijk en ondubbelzinnig - dit is zonder ruimte voor interpretatie - omringd moet zijn met de wettelijke waarborgen die essentieel worden geacht om afwijkingen op dat beroepsgeheim in een rechtsstaat te billijken, te weten eensdeels de vrijwaring van het beroepsgeheim van de advocaat bij rechtszaken en adviesverlening en anderdeels de vereiste tussenkomst van de stafhouder bij het meedelen van gegevens door de advocaten die een wezenlijke waarborg is - zowel voor de advocaten als voor hun cliënten - die de zekerheid biedt dat alleen in de gevallen waarin de wet op strikte wijze voorziet het beroepsgeheim zal worden geschonden".

La section du contentieux administratif du Conseil d'État considère donc dans cet arrêt qu'il est essentiel de prévoir les deux garanties pour justifier des dérogations au secret professionnel dans un État de droit.

Elle y insiste par ailleurs sur l'importance de l'intervention du bâtonnier lors de toute communication de données par les avocats,

"die een wezenlijke waarborg is - zowel voor de advocaten als voor hun cliënten - die de zekerheid biedt dat alleen in de gevallen waarin de wet op strikte wijze voorziet het beroepsgeheim zal worden geschonden"²⁰.

1.10.5. Le commentaire de l'article souligne "les implications très différentes" de l'obligation de signalement de divergence dans le registre UBO à l'Administration de la Trésorerie et de l'obligation de déclaration de soupçon à la CTIF afin de justifier l'inutilité de l'intervention du bâtonnier comme filtre protecteur du secret professionnel.

S'il est exact que les deux obligations ont des objets différents, force est toutefois de constater que, tant dans le cas du signalement de discordance dans le registre UBO que dans celui de la déclaration de soupçon à la CTIF, il s'agit d'une obligation, pour l'avocat, de divulguer à un tiers des informations qui lui ont été confiées par son client et qui sont

1.10.4. Op grond van de voornoemde rechtspraak heeft de Raad van State in arrest nr. 247 922 van 26 juni 2020 bijgevolg geoordeeld dat

"elke afwijking van het beroepsgeheim van de advocaat strikt is op te vatten en bovendien, duidelijk en ondubbelzinnig - dit is zonder ruimte voor interpretatie - omringd moet zijn met de wettelijke waarborgen die essentieel worden geacht om afwijkingen op dat beroepsgeheim in een rechtsstaat te billijken, te weten eensdeels de vrijwaring van het beroepsgeheim van de advocaat bij rechtszaken en adviesverlening en anderdeels de vereiste tussenkomst van de stafhouder bij het meedelen van gegevens door de advocaten die een wezenlijke waarborg is - zowel voor de advocaten als voor hun cliënten - die de zekerheid biedt dat alleen in de gevallen waarin de wet op strikte wijze voorziet het beroepsgeheim zal worden geschonden."

De afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is in dat arrest dus van oordeel dat het van essentieel belang is om in beide waarborgen te voorzien teneinde afwijkingen van het beroepsgeheim in een rechtstaat te billijken.

Ze benadrukt in dat arrest trouwens ook het belang van de tussenkomst van de stafhouder telkens wanneer advocaten gegevens meedelen; ze beschouwt die tussenkomst als

"een wezenlijke waarborg (...) - zowel voor de advocaten als voor hun cliënten - die de zekerheid biedt dat alleen in de gevallen waarin de wet op strikte wijze voorziet het beroepsgeheim zal worden geschonden."²⁰

1.10.5. Om aan te tonen dat de tussenkomst van de stafhouder als filter ter bescherming van het beroepsgeheim overbodig is, wordt in de besprekning van het artikel gewezen op "de zeer verschillende implicaties" van enerzijds de verplichting om discrepanties in het UBO-register te melden aan de Administratie van de Thesaurie en anderzijds de verplichting om vermoedens te melden aan de CFI.

Hoewel die beide verplichtingen inderdaad een verschillend doel dienen, moet toch worden vastgesteld dat, zowel voor het melden van discrepanties in het UBO-register als voor het melden van een vermoeden aan de CFI, de advocaat verplicht is aan een derde persoon informatie te onthullen die zijn cliënt hem heeft toevertrouwd en die voor deze laatste eventueel

²⁰ À noter que, dans son avis n° 67.013/2 donné le 12 mars 2020 sur un avant-projet devenu la loi du 20 juillet 2020 "portant des dispositions diverses relatives à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces" (<http://www.raadvst-consetat.be/dbx/avis/67013.pdf>), la section de législation a également insisté sur l'importance de la fonction de "filtre" du bâtonnier.

Er valt op te merken dat het belang van de functie van "filter" die de stafhouder vervult ook door de afdeling Wetgeving is beklemtoond, met name in advies 67.013/2, op 12 maart 2020 gegeven over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 20 juli 2020 "houdende diverse bepalingen tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten" (<http://www.raadvst-consetat.be/dbx/adviezen/67013.pdf>).

éventuellement susceptibles de l'incriminer²¹. Il s'agit donc, dans les deux cas, d'une dérogation au secret professionnel de l'avocat. Par ailleurs, les manquements à ces deux obligations imposées aux avocats sont punis d'une amende administrative à caractère pénal au sens notamment des articles 6 et 7 de la Convention européenne des droits de l'homme, qui peut aller jusqu'à 1 250 000 euros (article 132, § 2, alinéa 2, de la loi du 18 septembre 2017).

S'agissant précisément d'une dérogation au secret professionnel, l'auteur de l'avant-projet a d'ailleurs pour ce motif prévu d'exclure cette obligation de signalement pour les informations obtenues dans le cadre de l'essence même de la mission de défense de l'avocat qui, comme l'a relevé la Cour européenne des droits de l'homme, constitue le fondement du secret professionnel des avocats.

En conclusion, à défaut de justifications particulièrement circonstanciées tendant à démontrer, dans le contexte qui vient d'être présenté, la nécessité impérieuse pour l'auteur du projet de supprimer son intervention, il n'apparaît pas proportionné, en l'état, de ne pas prévoir également à l'article 48 du projet l'intervention du bâtonnier comme filtre protecteur du secret professionnel afin que celui-ci – "plus à même que quiconque d'apprécier ce qui est couvert ou non par le secret professionnel"²² – puisse s'assurer que les conditions légales de la dérogation sont remplies.

B) S'AGISSANT DE LA CONFORMITÉ AU DROIT EUROPÉEN

1.11.1. Le commentaire de l'article justifie par ailleurs en ces termes l'exclusion du filtre de l'intervention du bâtonnier par le motif selon lequel celui-ci n'est pas expressément prévu par la directive (UE) n° 2015/849 du Parlement Européen et du Conseil du 20 mai 2015 "relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux ou du financement du terrorisme, modifiant le règlement (UE) n° 648/2012 du Parlement européen et du Conseil et abrogeant la directive 2005/60/CE du Parlement européen et du Conseil et la directive 2006/70/CE de la Commission":

"[I]l fait que la notification à la CTIF soit de nature totalement différente de la notification au registre UBO a été

²¹ À la différence des informations devant être fournies chaque année par les avocats à l'administration fiscale au sujet des clients assujettis à la TVA auxquels ils ont fourni des services. Dans son arrêt n° 43/2019 du 14 mars 2019, la Cour constitutionnelle a en effet considéré qu'il n'est pas dénué de justification raisonnable d'obliger un avocat à communiquer à l'Administration de la TVA les données limitées qui figurent dans le listing TVA dès lors notamment que les données qui figurent dans le listing TVA "ne touchent pas à des activités qui se situent au cœur de la mission de l'avocat, étant donné qu'elles ne portent pas sur des informations confidentielles communiquées à l'avocat par son client et qui sont éventuellement susceptibles de l'incriminer" (B.13).

²² Cour eur. D.H., arrêt *Michaud c. France*, 6 décembre 2012, point 129.

incriminerend kan zijn.²¹ Het gaat in beide gevallen dus om een afwijking van het beroepsgeheim van de advocaat. Op het niet-nakomen van die beide verplichtingen die aan de advocaten zijn opgelegd, staat een administratieve geldboete met een strafrechtelijk karakter in de zin van onder meer de artikelen 6 en 7 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, die tot 1 250 000 euro kan oplopen (artikel 132, § 2, tweede lid, van de wet van 18 september 2017).

Net omdat het om een afwijking van het beroepsgeheim gaat, heeft de steller van het voorontwerp trouwens bepaald dat die meldingsplicht niet geldt voor informatie die is verkregen in het kader van de essentie zelf van de opdracht die de advocaat heeft als verdediger van zijn cliënt, en die, zoals het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft opgemerkt, de grondslag van het beroepsgeheim van de advocaten vormt.

De conclusie is de volgende. Daar de steller van het ontwerp in de hier geschetste context niet op bijzonder omstandige wijze aantoont dat het absoluut nodig is de tussenkomst van de stafhouder af te schaffen, lijkt het bij de huidige stand van zaken disproportioneel dat niet ook in artikel 48 van het ontwerp wordt voorzien in de tussenkomst van de stafhouder als filter ter bescherming van het beroepsgeheim, zodat die stafhouder – "plus à même que quiconque d'apprécier ce qui est couvert ou non par le secret professionnel"²² – zich ervan kan vergewissen dat de wettelijke voorwaarden inzake de afwijking worden nageleefd.

B) BETREFFENDE DE OVEREENSTEMMING MET HET EUROPESE RECHT

1.11.1. Voorts wordt in de besprekking van het artikel als verantwoording voor het uitsluiten van de filter die bestaat in de tussenkomst van de stafhouder aangevoerd dat daar niet uitdrukkelijk in wordt voorzien in richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad "inzake de voorcoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie". In de besprekking van het artikel wordt dit als volgt verwoord:

"Eerder werd (...) voorbijgegaan aan het feit dat de melding aan de CFU van een geheel andere aard is dan de melding

²¹ Anders dan de inlichtingen die advocaten jaarlijks aan de fiscale administratie moeten meedelen betreffende btw-plichtige cliënten aan wie ze diensten hebben verleend. Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest 43/2019 van 14 maart 2019 namelijk geoordeeld dat het niet zonder redelijke verantwoording is een advocaat te verplichten aan de btw-administratie de beperkte gegevens ter kennis te brengen die in de btw-listing zijn vermeld, aangezien de gegevens van de btw-listing "geen betrekking hebben op activiteiten die de kern uitmaken van de opdracht van de advocaat, aangezien ze geen betrekking hebben op vertrouwelijke informatie die door een cliënt aan zijn advocaat wordt meegedeeld en mogelijk voor de cliënt incriminerend is." (B.13)

²² EHRM 6 december 2012, *Michaud t. Frankrijk*, 129.

ignoré auparavant, comme le montre également le fait que la directive 2015/849 précitée prévoit bien à l'article 34.1 (chapitre IV concernant les obligations de déclaration) une exception à l'obligation de notification des professionnels du droit à la CTIF, mais il n'existe par contre aucune exception pour les professionnels du droit en ce qui concerne la notification de corrections au registre UBO (chapitre III concernant les informations sur les bénéficiaires effectifs). L'ajout du filtre de l'intervention du Bâtonnier adjoint à présent une condition supplémentaire à la directive 2015/849, ce qui entraîne donc le risque que cette directive ne soit pas correctement transposée".

1.11.2. Dans le cadre du volet préventif en matière de prévention du blanchiment d'argent et de financement du terrorisme, la directive n° 2015/849 (également désignée comme étant la "quatrième directive anti-blanchiment") a introduit l'obligation pour les États membres de mettre en place un registre des bénéficiaires effectifs des entités juridiques constituées sur leur territoire, ainsi qu'un registre des bénéficiaires effectifs des fiducies et trusts.

La "cinquième directive anti-blanchiment"²³ y a ajouté l'obligation pour les entités assujetties et, le cas échéant et dans la mesure où cette exigence n'interfère pas inutilement avec leurs fonctions, les autorités compétentes de signaler toute divergence qu'elles rencontrent entre les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre central et les informations sur les bénéficiaires effectifs qui sont à leur disposition.

L'article 30, paragraphe 4, de la directive n° 2015/849 dispose ainsi ce qui suit:

"Les États membres exigent que les informations conservées dans le registre central visé au paragraphe 3 soient adéquates, exactes et actuelles, et mettent en place des mécanismes à cet effet. Parmi ces mécanismes figure l'obligation pour les entités assujetties et, le cas échéant et dans la mesure où cette exigence n'interfère pas inutilement avec leurs fonctions, les autorités compétentes de signaler toute divergence qu'elles rencontrent entre les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre central et les informations sur les bénéficiaires effectifs qui sont à leur disposition. Lorsque des divergences sont signalées, les États membres veillent à ce que des mesures appropriées soient prises afin de résoudre ces divergences en temps utile et, le cas échéant, à ce que, dans l'intervalle, une mention spécifique figure dans le registre central".

Il en va de même à l'article 31, paragraphe 5, de la directive n° 2015/849, pour ce qui concerne les fiducies et les trusts:

"Les États membres exigent que les informations conservées dans le registre central visé au paragraphe 3bis soient

²³ Il s'agit de la directive (UE) n° 2018/843 du Parlement européen et du Conseil du 30 mai 2018 "modifiant la directive (UE) 2015/849 relative à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins de blanchiment de capitaux ou du financement du terrorisme ainsi que les directives 2009/138/CE et 2013/36/UE".

aan het UBO-register, wat ook blijkt uit het feit dat voormelde richtlijn 2015/849 in artikel 34.1 (Hoofdstuk IV betreffende de meldingsplicht) wél een uitzondering voorziet op de meldingsplicht van juridische beroepsbeoefenaars aan de CFI maar daarentegen nergens in een uitzondering voor juridische beroepsbeoefenaars voorziet voor de meldingsplicht van correcties aan het UBO-register (Hoofdstuk III betreffende informatie over uiteindelijk begunstigden). Thans de filter van een tussenkomst door de Stafhouder toevoegen, voegt eigenlijk ook een voorwaarde aan de richtlijn 2015/849 toe, wat derhalve het risico met zich meebrengt dat die richtlijn niet behoorlijk zou omgezet zijn."

1.11.2. In het kader van de preventie van het witwassen van geld en van terrorismefinanciering heeft richtlijn 2015/849 (ook "vierde antiwitwasrichtlijn" genoemd) de lidstaten de verplichting opgelegd een register aan te leggen van de uiteindelijk begunstigden van de juridische entiteiten die op hun grondgebied zijn opgericht, alsook een register van de uiteindelijk begunstigden van stichtingen en trusts.

Daarbovenop verplicht de "vijfde antiwitwasrichtlijn"²³ de meldingsplichtige entiteiten en, indien nodig en voor zover dat vereiste hun taken niet onnodig doorkruist, de bevoegde autoriteiten melding te maken van iedere discrepantie die zij aantreffen tussen de informatie over uiteindelijk begunstigden in de centrale registers en de informatie over uiteindelijk begunstigden waarover zij beschikken.

Zo stelt artikel 30, lid 4, van richtlijn 2015/849 het volgende:

"De lidstaten verlangen dat de in het in lid 3 bedoelde centraal register bijgehouden informatie toereikend, accuraat en actueel is, en voorzien daartoe in mechanismen. Deze mechanismen houden onder meer in dat de meldingsplichtige entiteiten en, indien nodig en voor zover dit vereiste hun taken niet onnodig doorkruist, de bevoegde autoriteiten verplicht zijn melding te maken van iedere discrepantie die zij aantreffen tussen de informatie over uiteindelijk begunstigden in de centrale registers en de informatie over uiteindelijk begunstigden waarover zij beschikken. Wanneer er discrepancies worden gemeld, zorgen de lidstaten ervoor dat er passende maatregelen worden genomen om de discrepancies tijdig te verhelpen en dat er zo nodig ondertussen een specifieke vermelding in het centrale register wordt opgenomen."

In dezelfde strekking stelt artikel 31, lid 5, van richtlijn 2015/849 het volgende in verband met de stichtingen en de trusts:

"De lidstaten verlangen dat de in het in lid 3bis bedoelde centraal register bijgehouden informatie toereikend, accuraat

²³ Het gaat om richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 "tot wijziging van richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU".

adéquates, exactes et actuelles, et mettent en place des mécanismes à cet effet. Parmi ces mécanismes figure l'obligation pour les entités assujetties et, le cas échéant et dans la mesure où cette exigence n'interfère pas inutilement avec leurs fonctions, les autorités compétentes de signaler toute divergence qu'elles rencontrent entre les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre central et les informations sur les bénéficiaires effectifs dont elles disposent. Lorsque des divergences sont signalées, les États membres veillent à ce que des mesures appropriées soient prises afin de résoudre ces divergences en temps utile et, le cas échéant, à ce que, dans l'intervalle, une mention spécifique figure dans le registre central”.

Cette nouvelle exigence a été justifiée comme suit dans le considérant n° 25 de la “cinquième directive anti-blanchiment”:

“(25) Les États membres sont actuellement tenus de veiller à ce que les sociétés et autres entités juridiques constituées sur leur territoire obtiennent et conservent des informations adéquates, exactes et actuelles sur leurs bénéficiaires effectifs. La nécessité de disposer d'informations exactes et actualisées sur le bénéficiaire effectif joue un rôle déterminant pour remonter jusqu'aux criminels, qui pourraient autrement masquer leur identité derrière une structure de société. Le système financier interconnecté à l'échelle mondiale permet de dissimuler et de transférer des fonds à travers le monde, une possibilité dont les blanchisseurs des capitaux, ceux qui financent le terrorisme ainsi que d'autres criminels ont de plus en plus fait usage”.

1.11.3. Cette obligation de signalement de toute divergence entre les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre central et les informations sur les bénéficiaires effectifs qui sont à la disposition des entités assujetties doit être distinguée de l'obligation de déclaration de soupçon visée au chapitre IV de la directive n° 2015/849.

Il est vrai que l'article 34, paragraphe 1, de la directive n° 2015/849 ne prévoit l'intervention d'un “filtre” (“organisme d'autorégulation approprié”) que dans l'hypothèse d'une déclaration de soupçon. Les articles 30 et 31 de la directive n° 2015/849 ne prévoient pas expressément cette possibilité s'agissant de l'obligation de signalement de divergence entre les informations du registre central et les informations en possession de ces entités assujetties.

De la même manière, l'article 34, paragraphe 2, de la directive n° 2015/849 exclut l'application de l'obligation de déclaration de soupçon “aux notaires, aux membres des autres professions juridiques indépendantes, aux auditeurs, aux experts-comptables externes [et] aux conseillers fiscaux” pour les “informations qu'ils reçoivent de l'un de leurs clients ou obtiennent sur l'un de leurs clients, lors de l'évaluation de la situation juridique de ce client ou dans l'exercice de leur mission de défense ou de représentation de ce client dans une procédure judiciaire ou concernant une telle procédure, y compris dans le cadre de conseils relatifs à la manière d'engager ou d'éviter une procédure, que ces informations soient reçues ou obtenues avant, pendant ou après cette procédure”. Quant aux articles 30 et 31 de la directive n° 2015/849, ils ne

en actuel is, en voorzien daartoe in mechanismen. Deze mechanismen houden onder meer in dat meldingsplichtige entiteiten en, indien nodig en voor zover dit vereiste hun taken niet onnodig doorkruist, de bevoegde autoriteiten melding moeten maken van iedere discrepantie die zij aantreffen tussen de informatie over uiteindelijk begunstigden in de centrale registers en de informatie over uiteindelijk begunstigden waarover zij beschikken. Wanneer er discrepancies worden gemeld, zorgen de lidstaten ervoor dat er passende maatregelen worden genomen om de discrepancies tijdig te verhelpen en dat er zo nodig ondertussen een specifieke vermelding in het centrale register wordt opgenomen.”

In overweging 25 van de “vijfde antiwitwasrichtlijn” wordt dat nieuwe vereiste als volgt verantwoord:

“(25) De lidstaten moeten er thans voor zorgen dat binnen hun grondgebied opgerichte vennootschappen en andere juridische entiteiten toereikende, accurate en actuele informatie over hun uiteindelijk begunstigen inwinnen en bijhouden. Accurate en actuele informatie over de uiteindelijk begunstigde is een bepalende factor bij het opsporen van criminelen die hun identiteit anders achter een vennootschapsrechtelijke structuur kunnen verbergen. Het wereldwijd verweven financiële stelsel maakt het mogelijk over de hele wereld geld te verbergen en te verplaatsen, en witwassers en financiers van terrorisme alsook andere criminelen maken steeds meer van die mogelijkheid gebruik.”

1.11.3. Die verplichting melding te maken van iedere discrepantie tussen de informatie over de uiteindelijk begunstigden in de centrale registers en de informatie over de uiteindelijk begunstigden waarover de meldingsplichtige entiteiten beschikken, moet worden onderscheiden van de verplichting tot melding van een vermoeden, waarvan in hoofdstuk IV van richtlijn 2015/849 sprake is.

Het is juist dat artikel 34, lid 1, van richtlijn 2015/849 enkel voorziet in de mogelijkheid van een “filter” (“het aangewezen zelfregulerend orgaan”) wanneer het gaat om de melding van een vermoeden. De artikelen 30 en 31 van richtlijn 2015/849 voorzien niet uitdrukkelijk in die mogelijkheid wanneer het gaat om de verplichting tot het melden van een discrepantie tussen de informatie in de centrale registers en de informatie die in het bezit is van die meldingsplichtige entiteiten.

Evenzo bepaalt artikel 34, lid 2, van richtlijn 2015/849 dat de verplichting tot melding van een vermoeden niet geldt voor “notarissen, andere onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen, auditors, externe accountants en belastingadviseurs” wat betreft “de inlichtingen die zij van een van hun cliënten ontvangen, of over een van hun cliënten verkrijgen, tijdens het bepalen van de rechtspositie van hun cliënt of bij het verrichten van hun taak van verdediging of vertegenwoordiging van die cliënt in het kader van of in verband met een rechtsgeding, daaronder begrepen advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeding, ongeacht of die inlichtingen vóór, gedurende of na een dergelijk geding worden ontvangen of verkregen”. De artikelen 30 en 31 van richtlijn 2015/849 voorzien hunzijds niet uitdrukkelijk in die vrijstelling wanneer het gaat

prévoient pas expressément cette exemption s'agissant de l'obligation de signalement de divergence entre les informations du registre central et les informations en possession de ces entités assujetties.

1.11.4. L'article 74/1, § 1er, alinéa 2, en projet prévoit toutefois, sans que cela ne soit expressément prévu par la directive n° 2015/849, une exemption pour

"les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 23° à 28°, [de] communiqu[er] [...] la différence constatée [...], lorsque les informations et renseignements ont été reçus d'un client ou obtenus sur un client lors de l'évaluation de la situation juridique de ce client ou dans l'exercice de leur mission de défense ou de représentation du client dans une procédure judiciaire ou concernant une telle procédure, y compris dans le cadre de conseils relatifs à la manière d'engager ou d'éviter une procédure, que ces informations ou renseignements soient reçus ou obtenus avant, pendant ou après cette procédure, sauf si les entités assujetties visées ont pris part à des activités de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme, ont fourni un conseil juridique à des fins de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme ou savent que le client a sollicité un conseil juridique à de telles fins"²⁴.

Ce faisant, le projet à l'examen prévoit par conséquent une garantie de protection du secret professionnel pourtant non expressément prévue par la directive n° 2015/849.

La logique du raisonnement développé à l'appui du commentaire de l'article ne peut donc pas être suivie.

1.11.5. Si elle n'est pas expressément prévue par la directive n° 2015/849 à l'égard de l'obligation de signalement de différence entre les informations contenues dans le registre central et les informations dont les professionnels du droit ont eu connaissance, cette exemption s'inscrit néanmoins dans le cadre de la *ratio legis* de cette obligation, telle qu'explicitée dans le considérant n° 9:

"Les membres des professions juridiques, telles qu'elles sont définies par les États membres, devraient être soumis à la présente directive lorsqu'ils participent à des transactions de nature financière ou pour le compte de sociétés, notamment lorsqu'ils fournissent des conseils en matière fiscale, car c'est là que le risque de détournement de leurs services à des

²⁴ Le commentaire de l'article justifie cette exemption comme suit: "[...] [L']obligation en question de notification au registre UBO reprend *mutatis mutandis* également la garantie telle que formulée à l'article 53 de la loi anti-blanchiment, et se réfère explicitement à l'évaluation de la situation juridique du client et à la défense ou la représentation d'un client dans une procédure judiciaire ou concernant une telle procédure. La présente disposition juridique reconnaît donc que, dans le cadre de l'évaluation de la situation juridique et de la défense ou de la représentation en justice du client, le secret professionnel est pleinement applicable; il n'y a donc aucune incidence sur ces tâches essentielles. Tant la fonction consultative dans l'évaluation de la situation juridique du client que la représentation en justice restent pleinement protégées par le secret professionnel".

om de verplichting tot melding van een discrepantie tussen de informatie in de centrale registers en de informatie die in het bezit is van die meldingsplichtige entiteiten.

1.11.4. Het ontworpen artikel 74/1, § 1, tweede lid, voorziet evenwel in een vrijstelling waarin in richtlijn 2015/849 niet uitdrukkelijk is voorzien, namelijk deze waarbij

"de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 23° tot en met 28 [ervan vrijgesteld worden om] het vastgesteld[e] verschil [mee te delen] (...), wanneer de informatie en inlichtingen van één van hun cliënten ontvangen werd of over één van hun cliënten verkregen werd tijdens de bepaling van de rechtspositie van deze cliënt, of in de uitoefening van hun opdracht die cliënt in of in verband met een rechtsgeving te verdedigen of te vertegenwoordigen, met inbegrip van advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeving, ongeacht of dergelijke informatie of inlichtingen vóór, gedurende of na een dergelijk geding wordt ontvangen of verkregen, tenzij de bedoelde onderworpen entiteiten zelf hebben deelgenomen aan de witwasactiviteiten of de activiteiten voor financiering van terrorisme, zij juridisch advies voor witwasdoeleinden of voorfinanciering van terrorisme hebben verstrekt, of zij weten dat hun cliënt juridisch advies wenst voor dergelijke doeleinden."²⁴

Aldus bevat het voorliggende ontwerp bijgevolg een garantie voor de bescherming van het beroepsgeheim waarin richtlijn 2015/849 nochtans niet uitdrukkelijk voorziet.

De redenering die in de besprekking van het artikel ter verantwoording wordt ontvouwd, kan dus niet worden gevuld.

1.11.5. In richtlijn 2015/849 wordt weliswaar niet uitdrukkelijk in die vrijstelling voorzien met betrekking tot het melden van discrepancies tussen de informatie in de centrale registers en de informatie waarvan de juridische beroepsbeoefenaars kennis hebben genomen, maar deze valt wel onder de *ratio legis* van die verplichting, zoals die in overweging 9 wordt geëxpliciteerd:

"Beoefenaren van juridische beroepen, zoals gedefinieerd door de lidstaten, moeten onder deze richtlijn vallen wanneer zij deelnemen aan financiële of vennootschapsrechtelijke transacties, ook wanneer zij belastingadvies verstrekken, waarbij het grootste risico bestaat dat de diensten van deze beroepsbeoefenaren worden misbruikt om de opbrengsten

²⁴ In de besprekking van het artikel wordt die vrijstelling als volgt verantwoord: "[De] voorliggende meldingsplicht aan het UBO-register [herneemt] eveneens [*mutatis mutandis*] de waarborg zoals die is verwoord in artikel 53 van de antiwitwaswet (...) en (...) verwijst [explicet] naar de bepaling van de rechtspositie van de cliënt en naar de verdediging of vertegenwoordiging van een cliënt in of in verband met een rechtsgeving. In de voorliggende wetsbepaling wordt dus erkend dat binnen het kader van bepaling rechtspositie en verdediging of vertegenwoordiging in rechte van en de cliënt, het beroepsgeheim ten volle van toepassing is, en er dus op géén enkele wijze geraakt wordt aan die kerntaken. Zowel de adviesfunctie bij de bepaling van de rechtspositie van de cliënt als de vertegenwoordiging in rechte blijven volledig beschermd door het beroepsgeheim."

fins de blanchiment des produits du crime ou de financement du terrorisme est le plus élevé. Il conviendrait toutefois de soustraire à toute obligation de déclaration les informations obtenues avant, pendant ou après une procédure judiciaire ou lors de l'évaluation de la situation juridique d'un client. Par conséquent, le conseil juridique devrait rester soumis à l'obligation de secret professionnel, sauf si le membre d'une profession juridique prend part à des activités de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme, fournit des conseils juridiques à des fins de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme ou sait que son client le sollicite à de telles fins".

1.11.6. De la même manière, si l'intervention du bâtonnier n'est pas expressément prévue par la directive n° 2015/849 à l'égard de l'obligation de signalement de divergence entre les informations contenues dans le registre central et les informations dont les professionnels du droit ont eu connaissance, il convient toutefois de pointer le considérant n° 51 de la cinquième directive anti-blanchiment, aux termes duquel

"[...]a présente directive respecte les droits fondamentaux et observe les principes reconnus par la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne (ci-après dénommée "Charte"), en particulier le droit au respect de la vie privée et familiale (article 7 de la Charte), le droit à la protection des données à caractère personnel (article 8 de la Charte) et la liberté d'entreprise (article 16 de la Charte)".

Le considérant n° 39 de la directive n° 2015/849 le confirme dans les termes suivants:

"Pour certaines entités assujetties, les États membres devraient avoir la possibilité de désigner un organisme approprié d'autorégulation comme étant l'autorité à informer en premier lieu à la place de la CRF. Conformément à la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme, un système de déclaration, en premier lieu, à un organisme d'autorégulation constitue une garantie importante de la protection des droits fondamentaux pour ce qui concerne les obligations de déclaration applicables aux avocats. *Les États membres devraient fournir les moyens et la méthode permettant de protéger le secret professionnel, la confidentialité et la vie privée*" (italiques ajoutés).

En tout état de cause, la directive doit s'interpréter de manière conforme à la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne, spécialement à ses articles 47 et 48, et à l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme, qui garantissent notamment le droit au procès équitable et les droits de la défense, en ce compris les droits qu'ils impliquent quant à leur effectivité touchant au secret professionnel et donc à la garantie de l'intervention du bâtonnier en cas d'obligation de divulgation d'éléments connus d'un avocat à des tiers.

van criminale activiteiten wit te wassen of terrorisme te financieren. Er moet evenwel vrijstelling zijn van enige verplichting tot melding van informatie die is verkregen vóór, tijdens of na een gerechtelijke procedure, of bij het bepalen van de rechtspositie van een cliënt. Juridisch advies dient bijgevolg aan de professionele geheimhoudingsplicht onderworpen te blijven, behalve wanneer de juridisch adviseur deelneemt aan witwaspraktijken of terrorismefinanciering, het juridisch advies voor witwasdoeleinden of terrorismefinanciering wordt verstrekt, of tenzij de beoefenaar van het juridisch beroep weet dat zijn cliënt juridisch advies wenst voor witwasdoeleinden of terrorismefinanciering."

1.11.6. Evenzo moet, hoewel richtlijn 2015/849 niet uitdrukkelijk voorziet in de tussenkomst van de stafhouder in verband met de verplichting tot het melden van discrepanties tussen de informatie in de centrale registers en de informatie waarvan de juridische beroepsbeoefenaars kennis hebben genomen, worden gewezen op overweging 51 van de vijfde antiwitwasrichtlijn, die als volgt luidt:

"Deze richtlijn is in overeenstemming met de grondrechten en beginselen die door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ('het handvest') worden erkend, in het bijzonder de eerbiediging van het privéleven en van het familie- en gezinsleven (artikel 7 van het handvest), het recht op bescherming van persoonsgegevens (artikel 8 van het handvest) en de vrijheid van ondernemerschap (artikel 16 van het handvest)."

Dat wordt als volgt bevestigd in overweging 39 van richtlijn 2015/849:

"De lidstaten moeten de mogelijkheid hebben om voor bepaalde meldingsplichtige entiteiten een passend zelfregulerend orgaan aan te wijzen als de autoriteit die in plaats van de FIE in eerste instantie op de hoogte moet worden gesteld. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens vormt een systeem waarbij in eerste instantie aan een zelfregulerend orgaan melding wordt gedaan een belangrijke waarborg voor het handhaven van de bescherming van de grondrechten waar het gaat om de meldingsplicht van advocaten. *De lidstaten moeten bepalen met welke middelen en op welke wijze de bescherming van het beroepsgeheim, de vertrouwelijkheid en de persoonlijke levenssfeer wordt bewerkstelligd*" (eigen cursivering).

Hoe dan ook moet de richtlijn worden geïnterpreteerd in overeenstemming met het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in het bijzonder met de artikelen 47 en 48 ervan, en met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens. Die bepalingen waarborgen met name het recht op een billijk proces en de rechten van de verdediging, met inbegrip van de rechten die daarmee samenhangen teneinde deze rechtendaadwerkelijk te waarborgen, en die verband houden met het beroepsgeheim, en dus met het waarborgen van de tussenkomst van de stafhouder wanneer het gaat om de verplichting gegevens waarvan een advocaat kennis heeft, mee te delen aan derde personen.

1.11.7. Par conséquent, même si la directive n° 2015/849 ne prévoit pas expressément dans son dispositif les mêmes garanties de protection du secret professionnel pour les signalements des discordances dans le registre central que pour les déclarations de soupçon, celle-ci ne peut s'analyser comme s'opposant à ce que de telles garanties (ayant pour objectif la protection des droits fondamentaux en cause) soient prévues dans le cadre de sa transposition.

1.12. Le commentaire de l'article fait enfin état de régimes "moins stricts" en matière de secret professionnel des avocats applicables dans d'autres États membres.

Il a en effet été constaté ce qui suit sur ce point:

"L'étude comparative des droits des États membres de l'Union montre bien que le secret professionnel des avocats existe dans la plupart de ces États avec rang de principe fondamental et statut de règle d'ordre public. La même étude fait ressortir, cependant, que l'étendue et les modalités de protection du secret professionnel varient assez largement d'un ordre juridique à l'autre"²⁵.

À cet égard, la Cour constitutionnelle a toutefois rappelé dans son arrêt n° 10/2008 du 23 janvier 2008, que

"[...] la Cour de justice a également souligné, dans son arrêt *Wouters et autres* du 19 février 2002 (*Rec.*, 2002, I, p. 1577), qu'en l'absence de règles communautaires spécifiques, chaque Etat membre reste, en principe, libre de régler l'exercice de la profession d'avocat sur son territoire, que des règles peuvent, de ce fait, différer substantiellement d'un Etat membre à l'autre et que, dans un pays où l'avocat se trouve dans une situation d'indépendance vis-à-vis des pouvoirs publics, des autres opérateurs et des tiers, il doit offrir "la garantie que toutes les initiatives qu'il prend dans un dossier le sont en considération de l'intérêt exclusif du client" (point 102) et qu'un Etat membre peut "considérer que l'avocat [doit] défendre son client de manière indépendante et dans le respect d'un strict secret professionnel" (point 105)"²⁶.

1.13. En conclusion, l'article 48 sera revu afin d'y intégrer l'intervention du bâtonnier comme filtre protecteur du secret professionnel dans la mesure où son intervention constitue une garantie essentielle permettant de considérer que la levée du secret professionnel est "strictement proportionnée" au sens requis par la jurisprudence de la Cour constitutionnelle²⁷ et conforme aux exigences qui se déduisent de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et de la Convention européenne des droits de l'homme²⁸.

2. Dans un souci de sécurité juridique et d'uniformisation de la terminologie utilisée, dans le texte français du paragraphe 1er,

²⁵ C.J.U.E., affaire C-305/05, conclusions de l'avocat général présentées le 14 décembre 2006, point n°39, p. I-5321.

²⁶ C.C., n° 10/2008, 23 janvier 2008, B.7.7.

²⁷ Voir le considérant B.11 de l'arrêt n° 114/2020 du 24 septembre 2020, cité au point 1.10.1 du présent avis.

²⁸ Voir le point 1.10.3 du présent avis.

1.11.7. Alhoewel het dispositief van richtlijn 2015/849 niet uitdrukkelijk in dezelfde garanties op het stuk van de bescherming van het beroepsgeheim voorziet voor meldingen van discrepanties in de centrale registers als voor meldingen van een vermoeden, kan die richtlijn bijgevolg niet worden geïnterpreteerd als zou ze verhinderen dat dergelijke garanties (die de betreffende grondrechten moeten beschermen) zouden worden ingebouwd bij de omzetting ervan.

1.12. In de besprekking van het artikel wordt ten slotte vermeld dat in andere lidstaten "minder strikte" regelingen inzake het beroepsgeheim van de advocaten gelden.

Wat dat betreft is namelijk het volgende vastgesteld:

"Een vergelijkende studie van het recht van de lidstaten van de Unie toont duidelijk aan, dat het beroepsgeheim van advocaten in het merendeel van deze staten bestaat en de rang van een fundamenteel beginsel en de status van een voorschrift van openbare orde heeft. Uit diezelfde studie blijkt evenwel dat de omvang en de wijze van bescherming van het beroepsgeheim nogal varieert van rechtsstelsel tot rechtsstelsel."²⁵

In dat verband heeft het Grondwettelijk Hof in arrest 10/2008 van 23 januari 2008 evenwel op het volgende gewezen:

"In zijn arrest Wouters en anderen van 19 februari 2002 (Jur., 2002, I, p. 1577) heeft het Hof van Justitie eveneens onderstreept dat elke lidstaat, bij ontstentenis van specifieke gemeenschapsregels, in beginsel vrij blijft om de uitoefening van het beroep van advocaat op zijn grondgebied te regelen, dat de regels hierdoor aanzienlijk kunnen verschillen van lidstaat tot lidstaat en dat, in een land waar de advocaat zich bevindt in een situatie van onafhankelijkheid ten opzichte van de overheid, andere operatoren en derden, hij "de garantie [moet] bieden dat al zijn initiatieven in een zaak uitsluitend in het belang van zijn cliënt worden genomen" (punt 102) en dat een lidstaat van oordeel kan zijn dat de advocaat zijn cliënt onafhankelijk en met inachtneming van een strikt beroepsgeheim moet verdedigen (punt 105)."²⁶

1.13. Het besluit is dat artikel 48 moet worden herzien zodat het voorziet in de tussenkomst van de stafhouder als filter ter bescherming van het beroepsgeheim, in zoverre die tussenkomst wezenlijk garandeert dat het opheffen van het beroepsgeheim "strikt evenredig" is in de zin van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof,²⁷ en in overeenstemming is met de vereisten die voortvloeien uit het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en uit het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.²⁸

2. Omwille van de rechtszekerheid en een eenvormig woordgebruik, moet het woord "notification" in de Franse tekst

²⁵ HJEU 14 december 2006, C-305/05, conclusie van de advocaat-generaal, punt 39, p. I-5321.

²⁶ GWH 23 januari 2008, nr. 10/2008, B.7.7.

²⁷ Zie overweging B.11 van arrest 114/2020 van 24 september 2020, geciteerd in punt 1.10.1 van dit advies.

²⁸ Zie punt 1.10.3 van dit advies.

alinéa 3, en projet, le mot “notification” sera remplacé par le mot “signalement”.

3. Au paragraphe 2, alinéa 1er, en projet, interrogé quant à la portée des termes “les fondements du signalement”, le délégué du ministre a précisé ce qui suit:

“Les termes “fondements du signalement” visent à désigner les éléments ou informations sur lesquels porte la notification. Ainsi, la notification pourra porter sur les éléments suivants: (i) les informations basiques de la société (e.g adresse, forme légale), (ii) les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre UBO (e.g. identité, nature et étendue de l’intérêt effectif) ou (iii) des informations qui seraient manquantes (e.g. un UBO n’a pas été enregistré)”.

Cette précision gagnerait à figurer dans le commentaire de l’article.

Le greffier,

Esther CONTI

Le président,

Pierre VANDERNOOT

van de ontworpen paragraaf 1, derde lid, worden vervangen door het woord “signalement”.

3. Op de vraag wat de strekking is van de woorden “de gronden van de melding” in de ontworpen paragraaf 2, eerste lid, heeft de gemachtigde van de minister het volgende geantwoord:

“Les termes “fondements du signalement” visent à désigner les éléments ou informations sur lesquels porte la notification. Ainsi, la notification pourra porter sur les éléments suivants: (i) les informations basiques de la société (e.g adresse, forme légale), (ii) les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre UBO (e.g. identité, nature et étendue de l’intérêt effectif) ou (iii) des informations qui seraient manquantes (e.g. un UBO n’a pas été enregistré).”

Die precisering zou in de besprekking van het artikel moeten staan.

De griffier,

Esther CONTI

De voorzitter,

Pierre VANDERNOOT

PROJET DE LOI PORTANT DISPOSITIONS FINANCIÈRES DIVERSES RELATIVES À LA LUTTE CONTRE LA FRAUDE - (v51) - 20/01/2021 14:31

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Le Ministre des Finances

Contact cellule stratégique

Nom : Bart Van Humbeeck

E-mail : bart.vanhumbeeck@vincent.minfin.be

Téléphone : 0470 77 69 19

Administration

SPF Finances

Contact administration

Nom : Ingrid Van Herzele

E-mail : ingrid.vanherzele@minfin.fed.be

Téléphone : +3225747238

B. Projet

Titre de la réglementation

PROJET DE LOI PORTANT DISPOSITIONS FINANCIÈRES DIVERSES RELATIVES À LA LUTTE CONTRE LA FRAUDE

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Le présent avant-projet de loi vise notamment à aménager et élargir le devoir de dénonciation des mécanismes fiscaux particuliers par les autorités de contrôle dans les domaines bancaire et financier. Ainsi, le présent projet de loi met en œuvre un certain nombre de recommandations de la commission spéciale «International Tax Fraud / Panama Papers» et de la Commission parlementaire d'enquête chargée d'enquêter sur les causes de la faillite d'Optima Bank et sur l'éventuel conflit d'intérêts entre le Groupe Optima et ses composantes d'une part et les pouvoirs publics d'autre part. En outre, cet avant-projet répond également à certaines préoccupations soulevées lors des auditions FinCenfiles.

Cet avant-projet de loi se compose de deux parties:

- a) un projet de loi sur la notification des mécanismes particuliers par les superviseurs aux autorités judiciaires.
- b) modifications de la loi anti-blanchiment du 18 septembre 2017, en particulier une disposition est introduite qui impose aux entités assujetties l'obligation de signaler les différences qu'elles établissent entre leur enquête et le registre UBO.

Analyses d'impact déjà réalisées :

Oui Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

1/4

PROJET DE LOI PORTANT DISPOSITIONS FINANCIÈRES DIVERSES RELATIVES À LA LUTTE CONTRE LA FRAUDE - (v51) - 20/01/2021 14:31

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

L'avis de l'inspecteur des Finances a été demandé.

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

Aucun

2/4

PROJET DE LOI PORTANT DISPOSITIONS FINANCIÈRES DIVERSES RELATIVES À LA LUTTE CONTRE LA FRAUDE - (v51) - 20/01/2021 14:31

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Des personnes sont concernées. | Aucune personne n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

La disposition ne s'applique qu'aux institutions financières.

4. Santé

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

5. Emploi

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

7. Développement économique

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

8. Investissements

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

9. Recherche et développement

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | Aucune entreprise n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

Les institutions financières sont de grandes entreprises.

11. Charges administratives

| Des entreprises/citoyens sont concernés. Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

12. Énergie

3/4

PROJET DE LOI PORTANT DISPOSITIONS FINANCIÈRES DIVERSES RELATIVES À LA LUTTE CONTRE LA FRAUDE - (v51) - 20/01/2021 14:31

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

13. Mobilité

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

14. Alimentation

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

15. Changements climatiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

16. Ressources naturelles

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

18. Biodiversité

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

19. Nuisances

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

20. Autorités publiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

Impact sur les pays en développement. | Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

Il s'agit de mesures avec un caractère national.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DIVERSE FINANCIËLE BEPALINGEN INZAKE FRAUDEBESTRIJDING - (v51) -
20/01/2021 14:31

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

De Minister van Financiën

Contactpersoon beleidscel

Naam : Bart Van Humbeeck

E-mail : bart.vanhumbeeck@vincent.minfin.be

Tel. Nr. : 0470 77 69 19

Overheidsdienst

FOD Financiën

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : Ingrid Van Herzele

E-mail : ingrid.vanherzele@minfin.fed.be

Tel. Nr. : +3225747238

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

**ONTWERP VAN WET HOUDENDE DIVERSE FINANCIËLE BEPALINGEN INZAKE
FRAUDEBESTRIJDING**

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Het voorliggende voorontwerp van Wet heeft met name tot doel de verplichting tot aangifte van bijzondere fiscale mechanismen door de bancaire en financiële toezichthouders te regelen en uit te breiden. Aldus geeft de voorliggende ontwerp-wet uitvoering aan een aantal aanbevelingen van de bijzondere commissie "internationale fiscale fraude/ Panama Papers" en van de parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek over de oorzaken van het faillissement van Optima Bank en de eventuele belangenvermenging tussen de Optima Groep en haar componenten enerzijds en openbare besturen anderzijds. Bovendien biedt dit voorontwerp ook een antwoord op bepaalde bekommernissen geuit bij de FinCenfiles-hoorzittingen.

Het voorontwerp bevat twee onderdelen:

a) een voorontwerp van wet inzake de melding van bijzondere mechanismen door de toezichthouders aan het gerecht.

b) aanpassingen aan de anti-witwaswet van 18 september 2017, in het bijzonder wordt een bepaling ingevoerd die onderworpen entiteiten de verplichting oplegt om verschillen die zij vaststellen tussen hun onderzoek en het UBO-register te melden.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

Ja Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

1/4

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DIVERSE FINANCIËLE BEPALINGEN INZAKE FRAUDEBESTRIJDING - (v51) -
20/01/2021 14:31

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

Het advies van de inspecteur van Financiën is aangevraagd.

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

Geen

2/4

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DIVERSE FINANCIËLE BEPALINGEN INZAKE FRAUDEBESTRIJDING - (v51) -
20/01/2021 14:31

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Er zijn personen betrokken. | Personen zijn niet betrokken.

Leg uit waarom:

De bepaling is slechts van toepassing op financiële instellingen.

4. Gezondheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

5. Werkgelegenheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

7. Economische ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

8. Investeringen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | Ondernemingen zijn niet betrokken.

Leg uit waarom:

Financiële instellingen zijn grote ondernemingen.

11. Administratieve lasten

| Ondernemingen of burgers zijn betrokken. Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

12. Energie

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DIVERSE FINANCIËLE BEPALINGEN INZAKE FRAUDEBESTRIJDING - (v51) -
20/01/2021 14:31

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

13. Mobiliteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

14. Voeding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

15. Klimaatverandering

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

18. Biodiversiteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

19. Hinder

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

20. Overheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

21. Beleidscoherente ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

Impact op ontwikkelingslanden. | Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

Het betreft maatregelen met een nationaal karakter.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre des Finances,

Nous avons arrêté et arrêtons:

Le ministre des Finances est chargé de présenter, en notre nom, à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit:

TITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2

Dispositions relatives au devoir de dénonciation des mécanismes fiscaux particuliers par les autorités de contrôle du secteur financier

CHAPITRE 1ER

Modifications de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique

Art. 2

Dans l'article 35/3 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, inséré par la loi du 20 juillet 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"L'article 35 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées au sein des établissements soumis

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Financiën is ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

TITEL 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2

Bepalingen betreffende de verplichting tot aangifte van bijzondere fiscale mechanismen door de financiële toezichthouders

HOOFDSTUK 1

Wijzigingen in de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België

Art. 2

In artikel 35/3 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, ingevoegd bij de wet van 20 juli 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

"Artikel 35 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van hun opdrachten bij instellingen

au contrôle de la Banque ou au contrôle desquels elle participe, en application des articles 12bis et 36/2.”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Dans le cadre de l’obligation qui leur incombe de faire d’initiative rapport à l’autorité de contrôle dès qu’ils constatent des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations des lois de contrôle sectorielles, les commissaires agréés en fonction auprès d’établissements soumis au contrôle de la Banque ou au contrôle desquels elle participe en application des articles 12bis et 36/2, sont tenus, lorsqu’ils disposent, dans l’exercice de leurs missions, d’éléments concrets de mécanismes particuliers au sens de l’article 36/4, de les dénoncer à la Banque.”.

Art. 3

L’article 36/4 de la même loi, inséré par l’arrêté royal du 3 mars 2011, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 36/4. Dans l’accomplissement de ses missions visées aux articles 12bis et 36/2, la Banque ne connaît pas des questions d’ordre fiscal. Toutefois, lorsqu’elle dispose d’éléments concrets de mécanismes particuliers dans le chef d’une entreprise dont elle assure ou participe au contrôle, elle les dénonce aux autorités judiciaires.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l’établissement lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l’établissement ou, encore, procède d’une négligence manifeste de l’établissement;

3° il implique un ensemble de comportements ou d’omissions;

4° il présente un caractère particulier, c’est-à-dire que l’établissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s’écarte des normes et des usages normaux en matière d’opérations bancaires, d’assurances et financières.”.

waarop de Bank (mede) toezicht uitoefent, met toepassing van de artikelen 12bis en 36/2.”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In het kader van hun verplichting om op eigen initiatief verslag uit te brengen bij de toezichthouder zodra zij kennis krijgen van beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van de sectorale toezichtwetten, dienen de erkende commissarissen werkzaam bij instellingen waarop de Bank (mede) toezicht uitoefent met toepassing van de artikelen 12bis en 36/2, aan de Bank een aangifte te doen wanneer ze bij de uitvoering van hun opdrachten over concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen in de zin van artikel 36/4.”.

Art. 3

Artikel 36/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011, wordt vervangen als volgt:

“Art. 36/4. Bij de uitoefening van haar opdrachten bedoeld in de artikelen 12bis en 36/2 is de Bank niet bevoegd inzake belastingaangelegenheden. Wanneer zij evenwel over concrete elementen beschikt met betrekking tot bijzondere mechanismen bij een onderneming waarop zij (mede) toezicht uitoefent, doet ze daarvan aangifte bij het gerecht.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de instelling zelf genomen of de instelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grote nalatigheid van de instelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de instelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bankaire, verzekerings- en financiële verrichtingen.”.

Art. 4

L'article 36/25, § 4, de la même loi, modifié par la loi du 25 avril 2014, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Il est interdit aux contreparties centrales de mettre en place un mécanisme particulier au sens de l'article 36/4, alinéa 2, les normes et usages normaux visés au 4° dudit article étant les normes et usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre des services visés aux articles 14 et 15 du Règlement 648/2012.”.

Art. 5

Dans l'article 36/26/1 de la même loi, inséré par la loi du 30 juillet 2018, il est inséré un paragraphe 5/1 rédigé comme suit:

“§ 5/1. Il est interdit aux dépositaires centraux de titres et aux organismes de support de mettre en place un mécanisme particulier au sens de l'article 36/4, alinéa 2, les normes et usages normaux visés au 4° dudit article étant les normes et usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre des services visés à l'annexe du Règlement 909/2014.”.

Art. 6

L'article 36/31, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 30 juillet 2018, est complété par un 4° rédigé comme suit:

“4° les contreparties centrales visées à l'article 36/25, § 4, les dépositaires centraux de titres, les organismes de support visés à l'article 36/26/1 qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens desdites dispositions.”.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financiers et aux services financiers

Art. 7

Dans l'article 46 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services

Art. 4

Artikel 36/25, § 4, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Het is de centrale tegenpartijen verboden een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 36/4, tweede lid, in te stellen met dien verstande dat de in punt 4° van het voornoemde artikel bedoelde normen en normale gebruiken de normen en normale gebruiken zijn voor verrichtingen die in het kader van de in de artikelen 14 en 15 van Verordening 648/2012 bedoelde diensten worden uitgevoerd.”.

Art. 5

In artikel 36/26/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 30 juli 2018, wordt een paragraaf 5/1 ingevoegd, luidende:

“§ 5/1. Het is de centrale effectenbewaarinstellingen en de ondersteuning verlenende instellingen verboden een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 36/4, tweede lid, in te stellen met dien verstande dat de in punt 4° van het voornoemde artikel bedoelde normen en normale gebruiken de normen en normale gebruiken zijn voor verrichtingen die in het kader van de in de bijlage van Verordening 909/2014 bedoelde diensten worden uitgevoerd.”.

Art. 6

Artikel 36/31, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 juli 2018, wordt aangevuld met de bepaling onder 4°, luidende:

“4° de in artikel 36/25, § 4, bedoelde centrale tegenpartijen en de in artikel 36/26/1 bedoelde centrale effectenbewaarinstellingen en ondersteuning verlenende instellingen die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van de voornoemde bepalingen.”.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen in de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten

Art. 7

In artikel 46 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële

financiers, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 3 mars 2011, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Toutefois, lorsqu'elle dispose d'éléments concrets de mécanismes particuliers dans le chef d'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, d'une société d'investissement, d'une société de gestion d'organismes de placement collectif ou d'un gestionnaire d'organismes de placement collectif alternatifs qu'elle a agréé(e), elle les dénonce aux autorités judiciaires.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'entreprise elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'entreprise ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'entreprise;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.”.

Art. 8

Dans l'article 76 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 11 janvier 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“L'article 74 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées au sein d'une entreprise ou d'une personne soumise au contrôle de la FSMA.”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Dans le cadre de l'obligation qui leur incombe de faire d'initiative rapport à l'autorité de contrôle dès qu'ils constatent des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations des lois de contrôle sectorielles, les commissaires agréés en fonction auprès d'établissements soumis au contrôle de la FSMA sont tenus, lorsqu'ils disposent, dans l'exercice de leurs missions,

diensten, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Wanneer zij evenwel over concrete elementen beschikt met betrekking tot bijzondere mechanismen bij een door haar vergunde vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, beleggingsvennootschap, beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging, of beheerde van alternatieve instellingen voor collectieve belegging, doet zij daarvan aangifte bij het gerecht.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de onderneming zelf genomen of de onderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de onderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de onderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 8

In artikel 76 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 januari 2019 , worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Artikel 74 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van hun opdrachten bij een onderneming of een persoon waarop de FSMA toezicht uitoefent.”;

2° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In het kader van hun verplichting om op eigen initiatief verslag uit te brengen bij de toezichthouder zodra zij kennis krijgen van beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van de sectorale toezichtwetten, dienen de erkende commissarissen bij instellingen waarop de FSMA toezicht uitoefent, aan de FSMA een melding te doen wanneer ze bij de uitvoering van hun

d'éléments concrets de mécanismes particuliers au sens de l'article 46, de les dénoncer à la FSMA.”.

CHAPITRE 3

Modifications de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances

Art. 9

Dans la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances, il est inséré un article 41/1 rédigé comme suit:

“Art. 41/1. Il est interdit aux sociétés d'investissement de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de la société d'investissement elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société d'investissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société d'investissement;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société d'investissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.”.

Art. 10

L'article 106, § 1er, alinea 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 avril 2014, il est inséré un 5° rédigé comme suit:

“5° ils transmettent chaque année à la FSMA une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 41/1.”.

opdrachten over concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen in de zin van artikel 46.”.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen in de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging en schuldvorderingen

Art. 9

In de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging en schuldvorderingen, wordt een artikel 41/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 41/1. Het is de beleggingsvennootschap verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de beleggingsvennootschap zelf genomen of de beleggingsvennootschap neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beleggingsvennootschap;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beleggingsvennootschap weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 10

In artikel 106, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 april 2014, wordt een bepaling onder 5° ingevoegd, luidende:

“5° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 41/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 11

L'article 112 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"L'article 111, § 1er, alinéa 1er et alinéa 2, 2° à 6°, et §§ 2 à 5 est applicable au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société d'investissement et/ou une société de gestion d'organisme de placement collectif désignée a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 41/1.".

Art. 12

Dans la même loi, il est inséré un article 201/1 rédigé comme suit:

"Art. 201/1. Il est interdit aux sociétés de gestion d'organismes de placement collectif de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de la société de gestion d'organismes de placement collectif elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société de gestion d'organismes de placement collectif ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société de gestion d'organismes de placement collectif;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société de gestion d'organismes de placement collectif sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.".

Art. 13

L'article 247, § 1er, alinea 1er, de la même loi, il est inséré un 5° rédigé comme suit:

"5° ils transmettent chaque année à la FSMA une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 201/1.".

Art. 11

Artikel 112 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Artikel 111, § 1, eerste en tweede lid, 2° tot 6°, en §§ 2 tot 5, is van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beleggingsvennootschap en/of een aangestelde beheervennootschap van instellingen voor collectieve beheer een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 41/1.".

Art. 12

In dezelfde wet wordt een artikel 201/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 201/1. Het is de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging zelf genomen of de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grote nalatigheid van de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen."

Art. 13

In artikel 247, § 1, eerste lid, van dezelfde wet worden een bepaling onder 5° ingevoegd, luidende:

"5° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 201/1, hebben vastgesteld.".

Art. 14

Dans l'article 250 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 6 est remplacé par ce qui suit:

“§ 6. Les paragraphes 1er, alinéa 1er et alinéa 2, 1°, 3°, 4° et 5°, et 2 à 5 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société de gestion d'organismes de placement collectif a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 201/1.”.

Art. 15

L'article 289, § 1er, de la même loi est complété par un 11° rédigé comme suit:

“11° ceux qui sciemment mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 41/1 ou 201/1.”.

CHAPITRE 4

Modifications de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires

Art. 16

Dans la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires, il est inséré un article 33/1 rédigé comme suit:

“Art. 33/1. Il est interdit aux gestionnaires de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède du gestionnaire lui-même ou implique de toute évidence la coopération active du gestionnaire ou, encore, procède d'une négligence manifeste du gestionnaire;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que le gestionnaire sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.”.

Art. 14

In artikel 250 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt het paragraaf 6 vervangen als volgt:

“§ 6. De paragrafen 1, eerste en tweede lid, 1°, 3°, 4° en 5°, en 2 tot 5 zijn van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 201/1.”.

Art. 15

Artikel 289, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met een bepaling onder 11°, luidende:

“11° zij die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van artikel 41/1 of 201/1.”.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen in de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders

Art. 16

In de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders, wordt een artikel 33/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 33/1. Het is de beheerder verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de beheerder zelf genomen of de beheerder neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beheerder;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beheerder weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 17

Dans l'article 165, alinea 2, de la même loi, les mots "Les articles 37, 39, 44, 45 et 46 sont applicables" sont remplacés par "Les articles 33/1, 37, 39, 44, 45 et 46 sont applicables".

Art. 18

L'article 357, § 1er, alinea 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2018, il est inséré un 6° rédigé comme suit:

"6° ils transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 33/1."

Art. 19

L'article 363 est remplacé par ce qui suit:

"L'article 360, § 1er, alinéas 1er et 2, 1°, a), ii) à vi), et 2°, a), i) et iii) à v), et §§ 2 à 5, est applicable lorsque la FSMA a connaissance d'un mécanisme particulier au sens de l'article 33/1."

Art. 20

L'article 370 de la même loi est complété par un 10° rédigé comme suit:

"10° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 33/1."

CHAPITRE 5

Modifications de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse

Art. 21

Dans l'article 21 de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse, modifié par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 1er/1 ancien, devenant le paragraphe 1er/2, est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de crédit de mettre en place un mécanisme particulier.

Art. 17

In artikel 165, tweede lid, van dezelfde wet worden de woorden "De artikelen 37, 39, 44, 45 en 46 zijn van toepassing" vervangen door de woorden "De artikelen 33/1, 37, 39, 44, 45 en 46 zijn van toepassing".

Art. 18

In artikel 357, § 1, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd door de wet van 11 juli 2018, wordt een bepaling onder 6° ingevoegd, luidende:

"6° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 33/1 hebben vastgesteld."

Art. 19

Artikel 363 wordt vervangen als volgt:

"Artikel 360, § 1, eerste en tweede lid, 1°, a), ii) tot vi), en 2°, a), i) en iii) tot v), en §§ 2 tot 5, is van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 33/1."

Art. 20

Artikel 370 van dezelfde wet wordt aangevuld met een 10°, luidende:

"10° zij die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van artikel 33/1."

HOOFDSTUK 5

**Wijzigingen in de wet van 25 april 2014
op het statuut van en het toezicht
op kredietinstellingen en beursvennootschappen**

Art. 21

In artikel 21 van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt de vroegere paragraaf 1/1, die paragraaf 1/2 wordt, vervangen als volgt:

"§ 1/1. In het bijzonder is het de kredietinstellingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'établissement de crédit lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de crédit ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de crédit;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de crédit sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires et financières.”.

Art. 22

L'article 225, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 25 octobre 2016, est complété par le 6° rédigé comme suit:

“6° ils transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 21, § 1er/1.”.

Art. 23

Dans l'article 236, § 5, de la même loi, les mots “un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers” sont remplacés par les mots “un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1”.

Art. 24

Dans l'article 329, § 2, alinéa 1er de la même loi, les mots “ou si la Banque a connaissance d'un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1,” sont insérés entre les mots “dans le domaine de compétence de l'autorité de contrôle,” et les mots “elle met l'établissement de crédit en demeure”.

Art. 25

L'article 348, § 1er, de la même loi est complété par un 18° rédigé comme suit:

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de kredietinstelling zelf genomen of de kredietinstelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de kredietinstelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de kredietinstelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bankaire en financiële verrichtingen.”.

Art. 22

Artikel 225, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 25 oktober 2016, wordt aangevuld met de bepaling onder 6°, luidende:

“6° maken zij jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 21, § 1/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 23

In artikel 236, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 21, § 1/1”.

Art. 24

In artikel 329, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “of indien de Bank kennis heeft van een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 21, § 1/1,” ingevoegd tussen de woorden “die tot de bevoegdheids-sfeer van de toezichthouder behoren,” en de woorden “maant hij of zij de kredietinstelling aan”.

Art. 25

Artikel 348, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 18°, luidende:

“18° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l’article 21, § 1er/1.”.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi du 12 mai 2014 relative aux sociétés immobilières réglementées

Art. 26

L’article 65 de la loi du 12 mai 2014 relative aux sociétés immobilières réglementées est abrogé.

CHAPITRE 7

Modifications de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d’assurance ou de réassurance

Art. 27

Dans l’article 42 de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d’assurance ou de réassurance, il est inséré un paragraphe 1er/1 rédigé comme suit:

“§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux entreprises d’assurance ou de réassurance de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l’entreprise d’assurance ou de réassurance elle-même ou implique de toute évidence sa coopération active ou, encore, procède d’une négligence manifeste de celle-ci;

3° il implique un ensemble de comportements ou d’omissions;

4° il présente un caractère particulier, c’est-à-dire que l’entreprise d’assurance ou de réassurance sait ou devrait savoir que le mécanisme s’écarte des normes et des usages normaux en matière d’activités d’assurance ou de réassurance ou, plus généralement, d’opérations financières.”.

“18° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 21, § 1/1.”.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen in de wet van 12 mei 2014 betreffende de gereglementeerde vastgoedvennootschappen

Art. 26

Artikel 65 van de wet van 12 mei 2014 betreffende de gereglementeerde vastgoedvennootschappen wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 7

Wijzigingen in de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

Art. 27

In artikel 42 van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. In het bijzonder is het de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zelf genomen of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten of, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 28

Dans la même loi, il est inséré un article 335/1 rédigé comme suit:

“Art. 335/1. Les commissaires agréés transmettent chaque année à l’autorité de contrôle une déclaration précisant s’ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l’article 42, § 1er/1.”.

Art. 29

Dans l’article 517, § 5, de la même loi, les mots “un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers” sont remplacés par les mots “un mécanisme particulier au sens de l’article 42, § 1er/1”.

Art. 30

L’article 605, § 1er de la même loi est complété par un 13° rédigé comme suit:

“13° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l’article 42, § 1er/1.”.

CHAPITRE 8

Modifications de la loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement

Art. 31

Dans l’article 25 de la loi du 25 octobre 2016 relative à l’accès à l’activité de prestation de services d’investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, remplacé par la loi du 21 novembre 2017, il est inséré un paragraphe 1er/1, rédigé comme suit:

“§ 1er/1. Il est interdit aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

Art. 28

In dezelfde wet wordt een artikel 335/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 335/1. De erkende commissarissen maken jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 42, § 1/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 29

In artikel 517, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 42, § 1/1”.

Art. 30

Artikel 605, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 13°, luidende:

“13° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 42, § 1/1.”.

HOOFDSTUK 8

Wijzigingen in de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies

Art. 31

In artikel 25 van de wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, vervangen bij de wet van 21 november 2017, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. Het is de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° son initiative procède de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.”.

Art. 32

Dans l'article 64 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. Les paragraphes 1er, alinéa 1er et alinéa 2, 1°, 4°, 5° et 6°, et 2 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, § 1er/1.”.

Art. 33

Dans l'article 76 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 2, alinéa 3, les mots “article 64, §§ 2 et 3” sont remplacés par les mots “article 64, § 2” et la phrase “L'article 64, § 3, s'applique également aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre État membre qui opèrent en Belgique sous le régime de la libre prestation de services” est abrogée;

2° le paragraphe 4 est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Le prescrit du paragraphe 2 du présent article est, à l'exception de la dernière phrase, également applicable lorsqu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangère relevant du droit d'un autre État membre viole des obligations qui ne découlent pas des dispositions arrêtées en application de la directive 2014/65/UE mais qui relèvent bien de la compétence de la FSMA.”

2° het initiatief ertoe wordt door de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies zelf genomen of de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grote nalatigheid van de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 32

In artikel 64 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, wordt paragraaf 3 vervangen als volgt:

“§ 3. Paragrafen 1, eerste en tweede lid, 1°, 4°, 5° en 6°, en 2 zijn van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 25, § 1/1”.

Art. 33

In artikel 76 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, derde lid, worden de woorden “Artikel 64, §§ 2 en 3,” vervangen door de woorden “Artikel 64, § 2,” en wordt de zin “Artikel 64, § 3, geldt eveneens voor de buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat die in België werkzaam zijn via het vrij verrichten van diensten.” opgeheven;

2° Paragraaf 4 wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Het bepaalde in paragraaf 2 van dit artikel, behalve de laatste zin, is eveneens van toepassing wanneer een buitenlandse vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteert onder het recht van een andere lidstaat verplichtingen schendt die niet uit de ter uitvoering van de richtlijn 2014/65/EU vastgestelde bepalingen voortvloeien, maar die wel tot de bevoegdheid behoren van de FSMA.”

Art. 34

Dans l'article 85, 1°, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 21 novembre 2017, les mots "25, § 1^{er/1}," sont insérés entre les mots "les articles 25, § 1er, 9°," et les mots "et 26".

Art. 35

L'article 107, § 1er de la même loi est complété par un 10° rédigé comme suit:

"10° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, § 1^{er/1}."

CHAPITRE 9

Modifications de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement

Art. 36

Dans l'article 21 de la loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement, il est inséré un paragraphe 1^{er/1}: rédigé comme suit:

"§ 1^{er/1}. En particulier, il est interdit aux établissements de paiement de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'établissement de paiement lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de paiement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de paiement;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

Art. 34

In artikel 85, 1°, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 november 2017, worden de woorden "25, § 1/1" ingevoegd tussen de woorden "de artikelen 25, § 1, 9," en de woorden "en 26".

Art. 35

Artikel 107, § 1 van dezelfde wet wordt aangevuld met een bepaling onder 10°, luidende:

"10° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 25, § 1/1."

HOOFDSTUK 9

Wijzigingen in de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen

Art. 36

In artikel 21 van de wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen, wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

"§ 1/1. In het bijzonder is het de betalingsinstellingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de betalingsinstelling zelf genomen of de betalingsinstelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grote nalatigheid van de betalingsinstelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de paiement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre de services de paiement, et, plus généralement, d'opérations financières.”.

Art. 37

Dans l'article 115 de la même loi, il est inséré un paragraphe 6/1 rédigé comme suit:

“§ 6/1. Les commissaires agréés transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 21, § 1er/1.”.

Art. 38

Dans l'article 117, § 5 de la même loi, les mots “un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers” sont remplacés par les mots “un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1”.

Art. 39

Dans la même loi, il est inséré un article 143/1 rédigé comme suit:

“Art. 143/1. L'article 117, § 5, est d'application à l'égard des établissements de paiement visés aux articles 120, 124 et 127.”.

Art. 40

L'article 149, § 1er, de la même loi est complété par un 11° rédigé comme suit:

“11° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1.”.

Art. 41

Dans l'article 176 de la même loi, il est inséré un paragraphe 1er/1 rédigé comme suit:

“§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de monnaie électronique de mettre en place un mécanisme particulier.

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de betalingsinstelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verrichtingen die in het kader van betalingsdiensten worden uitgevoerd en, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 37

In artikel 115 van dezelfde wet, wordt een paragraaf 6/1 ingevoegd, luidende:

“§ 6/1. De erkende commissarissen maken jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 21, § 1/1, hebben vastgesteld.”.

Art. 38

In artikel 117, § 5, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld in de zin van artikel 21, § 1/1”.

Art. 39

In dezelfde wet wordt een artikel 143/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 143/1. Artikel 117, § 5, is van toepassing op de in de artikelen 120, 124 en 127 bedoelde betalingsinstellingen.”.

Art. 40

Artikel 149, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 11°, luidende:

“11° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 21, § 1/1.”.

Art. 41

In artikel 176 van dezelfde wet wordt een paragraaf 1/1 ingevoegd, luidende:

“§ 1/1. In het bijzonder is het de instellingen voor elektronisch geld verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'établissement de monnaie électronique lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de monnaie électronique ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de monnaie électronique;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de monnaie électronique sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre de l'émission de monnaie électronique, de services de paiement, et, plus généralement, d'opérations financières.”.

Art. 42

Dans l'article 215, § 5, alinéa 1er, de la même loi, les mots “un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers” sont remplacés par les mots “un mécanisme particulier au sens de l'article 176, § 1^{er/1}”.

Art. 43

Dans l'article 227 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “Les articles 140 à 143 sont applicables” sont remplacés par les mots “Les articles 140 à 143/1 sont applicables”;

2° la disposition est complétée par un 3° rédigé comme suit:

“3° à l'article 143/1, la référence aux articles 117, § 5, 120, 124 et 127 doit être lue comme une référence aux articles 215, § 5, 218, 219 et 220.”

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de instelling voor elektronisch geld zelf genomen of de instelling voor elektronisch geld neemt er duidelijk aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de instelling voor elektronisch geld;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de instelling voor elektronisch geld weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verrichtingen die in het kader van de uitgifte van elektronisch geld en van betalingsdiensten worden uitgevoerd, en, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.”.

Art. 42

In artikel 215, § 5, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen” vervangen door de woorden “een bijzonder mechanisme hebben ingesteld in de zin van artikel 176, § 1/1”.

Art. 43

In artikel 227 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “De artikelen 140 tot 143 zijn van overeenkomstige toepassing” worden vervangen door de woorden “De artikelen 140 tot 143/1 zijn van overeenkomstige toepassing”;

2° er wordt een bepaling onder 3° toegevoegd, luidende:

“3° in artikel 143/1 moet de verwijzing naar de artikelen 117, § 5, 120, 124 en 127 worden gelezen als een verwijzing naar de artikelen 215, § 5, 218, 219 en 220”.

Art. 44

L'article 231, § 1er, de la même loi est complété par un 12° rédigé comme suit:

"12° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 176, § 1er/1.".

CHAPITRE 10

Signalement des mécanismes particuliers aux autorités de contrôle du secteur financier

Art. 45

§ 1er. Dans le cadre du régime relatif au signalement d'infractions potentielles ou réelles prévu à l'article 69bis de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ainsi qu'à l'article 36/7/1 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, toute personne peut dénoncer à la FSMA ou à la BNB, selon le type d'entreprise concernée, les éléments concrets de mécanismes particuliers constatés auprès d'une entreprise visée à l'article 46 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers ou à l'article 36/4 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique.

§ 2. Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes:

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers;

2° son initiative procède de l'entreprise elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'entreprise ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'entreprise;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires, d'assurances, de réassurances et financières.".

Art. 44

Artikel 231, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 12°, luidende:

"12° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 176, § 1/1.".

HOOFDSTUK 10

Melding van bijzondere mechanismen aan de financiële toezichthouders

Art. 45

§ 1. In het kader van de regeling inzake de melding van daadwerkelijke of potentiële inbreuken als bedoeld in artikel 69bis van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, en in artikel 36/7/1 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, kan eenieder bij de FSMA of bij de NBB, naargelang het type onderneming, aangifte doen van concrete elementen met betrekking tot bijzondere mechanismen die hij heeft vastgesteld bij een onderneming als bedoeld in artikel 46 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, of in artikel 36/4 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank.

§ 2. Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de onderneming zelf genomen of de onderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de onderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de onderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bancaire, verzekerings- en financiële verrichtingen.".

TITRE 3

Modifications de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces

Art. 46

À l'article 4 de la loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces, modifié par la loi du 20 juillet 2020, il est inséré une définition après 17°, sous 17°/1, comme suit “17°/1 “autorités compétentes”: une autorité publique dont une des missions légales est la lutte contre le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme ou les infractions sous-jacentes associées, les autorités fiscales, les autorités publiques chargées de la saisie et confiscation des avoirs criminels, les autorités publiques recevant des informations sur les transports ou transferts transfrontaliers d'argent ou d'instruments au porteur négociable, la CTIF et les autorités de contrôle.”.

Art. 47

L'article 67, § 4, de la même loi, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La disposition prévue à l'alinéa 1er ne s'applique pas aux versements postaux sur des comptes courants postaux ou comptes courants effectués par les fonctionnaires des services publics fédéraux et régionaux dans le cadre de l'exécution de leur fonction.”.

Art. 48

Dans la même loi, il est inséré un article 74/1 rédigé comme suit:

“Art. 74/1. § 1er. Toute entité assujettie signale par voie électronique à l'Administration de la Trésorerie toute divergence qu'elle rencontre entre les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre UBO et les informations sur les bénéficiaires effectifs qui sont à sa disposition.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les avocats qui, dans l'exercice des activités énumérées à l'article 5, § 1er, 28°, sont confrontés à une différence visée à l'alinéa précité, sont tenus d'en informer immédiatement le Bâtonnier de l'Ordre dont ils relèvent.

TITEL 3

Wijzigingen van de wet van 18 september 2017 tot voorcoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Art. 46

In artikel 4 van wet van 18 september 2017 tot voorcoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, gewijzigd bij de wet van 20 juli 2020, wordt een definitie ingevoegd na 17°, onder 17°/1, luidende “17°/1 “bevoegde autoriteiten”: een overheidsorgaan met als wettelijke opdracht de strijd tegen het witwassen van geld en de financiering van het terrorisme of de daarmee verband houdende basisdelicten, de fiscale autoriteiten, de overheidsorganen belast met de inbeslagneming en verbeurdverklaring van vermogensbestanddelen van criminelen, de overheidsorganen die informatie krijgen over het vervoer of grensoverschrijdend vervoer van geld of verhandelbare instrumenten aan toonder, de CFI en de toezichtautoriteiten.”.

Art. 47

Artikel 67, § 4, van dezelfde wet, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De bepaling voorzien in het eerste lid is niet van toepassing op poststortingen op postrekeningen-courant of rekeningen-courant verricht door de ambtenaren van de federale of regionale overheidsdiensten in de uitvoering van hun functie.”.

Art. 48

In dezelfde wet wordt een artikel 74/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 74/1. § 1. De onderworpen entiteiten maken langs elektronische weg aan de Administratie van de Thesaurie melding van iedere discrepantie die zij aantreffen tussen de informatie over uiteindelijke begunstigden in het UBO-register en de informatie over uiteindelijke begunstigden waarover zij beschikken.

In afwijking van het eerste lid moeten de advocaten die bij de uitoefening van de activiteiten opgesomd in artikel 5, § 1, 28°, worden geconfronteerd met een verschil bedoeld in voornoemd lid, de Stafhouder van de Orde waartoe zij behoren daarvan onmiddellijk op de hoogte brengen.

Le Bâtonnier vérifie le respect des conditions visées à l'alinéa 4 et l'article 5, § 1er, 28°. Le cas échéant, il transmet par voie électronique, conformément à l'alinéa 1er, et de manière immédiate et non filtrée, les informations et renseignements à l'Administration de la Trésorerie.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 23° à 28°, ne communiquent pas la différence constatée visée au même alinéa, lorsque les informations et renseignements ont été reçus d'un client ou obtenus sur un client lors de l'évaluation de la situation juridique de ce client ou dans l'exercice de leur mission de défense ou de représentation du client dans une procédure judiciaire ou concernant une telle procédure, y compris dans le cadre de conseils relatifs à la manière d'engager ou d'éviter une procédure, que ces informations ou renseignements soient reçus ou obtenus avant, pendant ou après cette procédure, sauf si les entités assujetties visées ont pris part à des activités de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme, ont fourni un conseil juridique à des fins de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme ou savent que le client a sollicité un conseil juridique à de telles fins.

L'obligation de signalement visée à l'alinéa 1er est applicable aux autorités compétentes autres que la CTIF dans la mesure où elle n'interfère pas inutilement avec leurs fonctions.

§ 2. Lorsque des divergences sont signalées, ou d'initiative, l'Administration de la Trésorerie prend des mesures appropriées pour, modifier, confirmer, compléter, corriger ou clarifier les informations reprises dans le registre UBO. Elle peut notamment communiquer les fondements du signalement visé au paragraphe 1er au redéuable d'information concerné, visé à l'article 74, § 1er, alinéa 1er, qui modifie, confirme, complète, corrige ou clarifie les informations reprises dans le registre UBO dans le mois après réception de cette communication. L'identité de l'entité assujettie ou autorité compétente à l'origine de ce signalement ne pourra pas être communiqué au redéuable d'information concerné.

L'Administration de la Trésorerie fait mention dans le registre UBO qu'un signalement a été introduit conformément au paragraphe 1er sans détailler l'entité assujettie ou l'autorité compétente qui en est à l'origine. Cette mention est uniquement visible pour les autorités compétentes et est retirée dès que les informations reprises dans le

De Stafhouder controleert of de voorwaarden bedoeld in het vierde lid en artikel 5, § 1, 28°, zijn nageleefd. In voorkomend geval geeft hij de informatie en inlichtingen in overeenstemming met het eerste lid, onmiddellijk en ongefilterd, op elektronische wijze door aan de Administratie van de Thesaurie.

In afwijking van het eerste lid, delen de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 23° tot en met 28°, het vastgesteld verschil bedoeld in hetzelfde lid niet mee, wanneer de informatie en inlichtingen van één van hun cliënten ontvangen werd of over één van hun cliënten verkregen werd tijdens de bepaling van de rechtspositie van deze cliënt, of in de uitoefening van hun opdracht die cliënt in of in verband met een rechtsgeding te verdedigen of te vertegenwoordigen, met inbegrip van advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeding, ongeacht of dergelijke informatie of inlichtingen vóór, gedurende of na een dergelijk geding wordt ontvangen of verkregen, tenzij de bedoelde onderworpen entiteiten zelf hebben deelgenomen aan de witwasactiviteiten of de activiteiten voor financiering van terrorisme, zij juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme hebben verstrekt, of zij weten dat hun cliënt juridisch advies wenst voor dergelijke doeleinden.

De meldingsplicht bedoeld in het eerste lid is, indien nodig en voor zover deze vereiste hun taken niet onnodig doorkruist, van toepassing op de bevoegde autoriteiten behalve de CFI.

§ 2. Wanneer er discrepanties worden gemeld, of op eigen initiatief, neemt de Administratie van de Thesaurie passende maatregelen om de informatie over uiteindelijke begunstigden in het UBO-register te bevestigen, te verbeteren, te verduidelijken, te vervolledigen of te wijzigen. Ze kan met name de betrokken informatieplichtige bedoeld in artikel 74, § 1, eerste lid, in kennis stellen van de gronden van de melding bedoeld in paragraaf 1 en vragen om de desbetreffende informatie over uiteindelijke begunstigden in het UBO-register binnen een termijn van een maand na de ontvangst van deze kennisgeving te bevestigen, te verbeteren, te verduidelijken, te vervolledigen of te wijzigen. De identiteit van de onderworpen entiteit of de bevoegde autoriteit die de melding heeft gemaakt, wordt in geen geval meegedeeld aan de betrokken informatieplichtige.

De Administratie van de Thesaurie vermeldt in het UBO-register dat een melding bedoeld in paragraaf 1 werd gemaakt zonder te preciseren welke onderworpen entiteit of bevoegde autoriteit eraan ten grondslag ligt. Deze vermelding is alleen zichtbaar voor de bevoegde autoriteiten en wordt verwijderd zodra de informatie over

registre UBO sont modifiées, confirmées, complétées, corrigées ou clarifiées conformément à l’alinéa premier.”.

Art. 49

Dans l’article 132, § 6, alinéa 1er, de la même loi, les mots “ou son délégué” sont insérés entre les mots “le ministre des Finances” et les mots “peut, lorsqu’il”.

Art. 50

L’article 137, alinéa 1er, de la même loi, est complété par le 3° rédigé comme suit:

“3° ceux qui ne s’inscrivent pas conformément à la procédure déterminée par le Roi en vertu de l’article 5, § 1er, alinéa 7.”.

Donné à Bruxelles, le 2 avril 2021

PHILIPPE

PAR LE ROI,

Le ministre des Finances,

Vincent VAN PETEGHEM

uiteindelijke begunstigden in het UBO-register is bevestigd, verbeterd, verduidelijkt, vervolledigd of gewijzigd overeenkomstig het eerste lid.”.

Art. 49

In artikel 132, § 6, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden “of zijn gedelegeerde” ingevoegd tussen de woorden “de minister van Financiën” en de woorden “, wanneer hij een inbreuk vaststelt”.

Art. 50

Artikel 137, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de bepaling onder 3°, luidende:

“3° zij die zich niet inschrijven overeenkomstig de procedure bepaald door de Koning krachtens artikel 5, § 1, zevende lid.”.

Gegeven te Brussel, 2 april 2021

FILIP

VAN KONINGSWEGE,

De minister van Financiën,

Vincent VAN PETEGHEM

1.

Coordination des articles

Texte actuel	Texte modifié
Loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique	
Article 35/3	Article 35/3
<p>L'article 35 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées à la Banque ou dans le cadre des vérifications, expertises ou rapports que la Banque, dans le cadre de ses missions visées aux articles 36/2 et 36/3, les a chargés d'effectuer ou de produire.</p>	<p>L'article 35 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées au sein des établissements soumis au contrôle de la Banque ou au contrôle desquels elle participe, en application des articles 12bis et 36/2.</p> <p>Dans le cadre de l'obligation qui leur incombe de faire d'initiative rapport à l'autorité de contrôle dès qu'ils constatent des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations des lois de contrôle sectorielles, les commissaires agréés en fonction auprès d'établissements soumis au contrôle de la Banque ou au contrôle desquels elle participe en application des articles 12bis et 36/2, sont tenus, lorsqu'ils disposent, dans l'exercice de leurs missions, d'éléments concrets de mécanismes particuliers au sens de l'article 36/4, de les dénoncer à la Banque.</p>
<p>L'alinéa 1er et l'article 86, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 7décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises ne sont pas applicables aux communications d'informations à la Banque qui sont prévues ou autorisées par des dispositions légales ou réglementaires régissant les missions de la Banque.</p>	<p>L'alinéa 1er et l'article 86, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 7décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises ne sont pas applicables aux communications d'informations à la Banque qui sont prévues ou autorisées par des dispositions légales ou réglementaires régissant les missions de la Banque.</p>
Article 36/4	Article 36/4
<p>Dans l'accomplissement de ses missions visées à l'article 12bis, la Banque ne connaît pas des questions d'ordre fiscal. Toutefois, elle dénonce aux autorités judiciaires les mécanismes particuliers ayant pour but ou</p>	<p>Dans l'accomplissement de ses missions visées aux articles 12bis et 36/2, la Banque ne connaît pas des questions d'ordre fiscal. Toutefois, lorsqu'elle dispose d'éléments concrets de</p>

2.

pour effet de favoriser la fraude fiscale dans le chef de tiers mis en place par un établissement dont elle assure le contrôle en application de l'article 36/2, lorsqu'elle a connaissance du fait que ces mécanismes particuliers constituent, dans le chef de ces établissements mêmes, en tant qu'auteur, coauteur ou complice, un délit fiscal passible de sanctions pénales.

mécanismes particuliers dans le chef d'une entreprise dont elle assure ou participe au contrôle, elle les dénonce aux autorités judiciaires.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'établissement lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires, d'assurances et financières.

Article 36/25

§ 1er. Les organismes agréés en qualité de contrepartie centrale dans leur État d'origine ou reconnus en cette qualité en vertu du Règlement 648/2012 peuvent assurer des services en tant que contrepartie centrale en Belgique ou à partir du territoire belge.

...

§ 4. La Banque est chargée du contrôle prudentiel des contreparties centrales.

La Banque contrôle le respect par les contreparties centrales des dispositions des Chapitres 1er et 3 du Titre IV du Règlement 648/2012, à l'exception de l'article 33 du

Article 36/25

§ 1er. Les organismes agréés en qualité de contrepartie centrale dans leur État d'origine ou reconnus en cette qualité en vertu du Règlement 648/2012 peuvent assurer des services en tant que contrepartie centrale en Belgique ou à partir du territoire belge.

...

§ 4. La Banque est chargée du contrôle prudentiel des contreparties centrales.

La Banque contrôle le respect par les contreparties centrales des dispositions des Chapitres 1er et 3 du Titre IV du Règlement 648/2012, à l'exception de l'article 33 du

3.

Règlement 648/2012 qui relève des compétences de la FSMA.

Dans le cadre du Chapitre 2 du Titre IV du Règlement 648/2012, la Banque contrôle les critères d'admission et leur application en vertu de l'article 37 du Règlement 648/2012 afin de s'assurer qu'ils sont suffisants pour maîtriser le risque auquel ces contreparties centrales sont exposées et ce, sans préjudice des compétences de la FSMA en vertu de l'article 22, § 5, de la loi du 2 août 2002.

§ 5. La Banque communique à la FSMA toute information pertinente et utile relative aux exigences opérationnelles définies au Chapitre 1 du Titre IV du Règlement 648/2012, en vue de permettre à la FSMA d'exercer ses compétences dans le cadre de l'article 31, paragraphes 1er et 2 du Règlement 648/2012.

...

Article 36/26/1

§ 1er. En vertu de l'article 11 du Règlement 909/2014, la Banque est désignée comme autorité compétente chargée de mener à bien les missions en ce qui concerne l'agrément et la surveillance des dépositaires centraux de titres établis en Belgique, sauf dispositions du Règlement 909/2014 octroyant des compétences spécifiques aux autorités chargées de la surveillance des plates-formes de négociation.

...

§ 5. Les organismes de support visés au paragraphe 4 sont tenus de se faire agréer

Règlement 648/2012 qui relève des compétences de la FSMA.

Dans le cadre du Chapitre 2 du Titre IV du Règlement 648/2012, la Banque contrôle les critères d'admission et leur application en vertu de l'article 37 du Règlement 648/2012 afin de s'assurer qu'ils sont suffisants pour maîtriser le risque auquel ces contreparties centrales sont exposées et ce, sans préjudice des compétences de la FSMA en vertu de l'article 22, § 5, de la loi du 2 août 2002.

Il est interdit aux contreparties centrales de mettre en place un mécanisme particulier au sens de l'article 36/4, alinéa 2, les normes et usages normaux visés au 4° dudit article étant les normes et usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre des services visés aux articles 14 et 15 du Règlement 648/2012.

§ 5. La Banque communique à la FSMA toute information pertinente et utile relative aux exigences opérationnelles définies au Chapitre 1 du Titre IV du Règlement 648/2012, en vue de permettre à la FSMA d'exercer ses compétences dans le cadre de l'article 31, paragraphes 1er et 2 du Règlement 648/2012.

...

Article 36/26/1

§ 1er. En vertu de l'article 11 du Règlement 909/2014, la Banque est désignée comme autorité compétente chargée de mener à bien les missions en ce qui concerne l'agrément et la surveillance des dépositaires centraux de titres établis en Belgique, sauf dispositions du Règlement 909/2014 octroyant des compétences spécifiques aux autorités chargées de la surveillance des plates-formes de négociation.

...

§ 5. Les organismes de support visés au paragraphe 4 sont tenus de se faire agréer

4.

par la Banque, sur avis de la FSMA. La Banque est chargée du contrôle de ces organismes. Le Roi, sur avis de la Banque et de la FSMA, définit notamment :

1° tant sur base consolidée que sur base individuelle, les conditions et la procédure de l'agrément et du maintien de l'agrément de ces organismes par la Banque, y compris la portée de l'avis de la FSMA et les conditions auxquelles les personnes qui assurent la gestion effective et les personnes qui détiennent une participation importante, doivent satisfaire ;

2° les règles relatives au contrôle prudentiel, y compris les mesures de redressement, exercé par la Banque sur les organismes visés au paragraphe 4 autres que des établissements de crédit établis en Belgique ;

3° les exigences minimales en matière d'organisation, de fonctionnement, de situation financière, de contrôle interne et de gestion des risques qui sont applicables aux organismes visés au paragraphe 4 autres que des établissements de crédit établis en Belgique.

La Banque peut autoriser un organisme de support à fournir d'autres services que les services visés au paragraphe 4 et elle détermine les conditions d'une telle autorisation.

Sur avis de la Banque et de la FSMA, le Roi peut, dans le respect des obligations internationales de la Belgique, appliquer totalement ou partiellement les règles visées aux paragraphes 4 et 5 aux 42. organismes établis à l'étranger dont l'activité consiste à assurer, en tout ou en partie, la fourniture de services de support ou l'exécution de tâches opérationnelles essentielles pour assurer les services et activités fournis par des dépositaires centraux de titres qui sont établis en Belgique.

Les paragraphes 4 et 5 ne s'appliquent pas à la fourniture de services de support ou l'exécution de tâches opérationnelles pour assurer les services et activités fournis par

par la Banque, sur avis de la FSMA. La Banque est chargée du contrôle de ces organismes. Le Roi, sur avis de la Banque et de la FSMA, définit notamment :

1° tant sur base consolidée que sur base individuelle, les conditions et la procédure de l'agrément et du maintien de l'agrément de ces organismes par la Banque, y compris la portée de l'avis de la FSMA et les conditions auxquelles les personnes qui assurent la gestion effective et les personnes qui détiennent une participation importante, doivent satisfaire ;

2° les règles relatives au contrôle prudentiel, y compris les mesures de redressement, exercé par la Banque sur les organismes visés au paragraphe 4 autres que des établissements de crédit établis en Belgique ;

3° les exigences minimales en matière d'organisation, de fonctionnement, de situation financière, de contrôle interne et de gestion des risques qui sont applicables aux organismes visés au paragraphe 4 autres que des établissements de crédit établis en Belgique.

La Banque peut autoriser un organisme de support à fournir d'autres services que les services visés au paragraphe 4 et elle détermine les conditions d'une telle autorisation.

Sur avis de la Banque et de la FSMA, le Roi peut, dans le respect des obligations internationales de la Belgique, appliquer totalement ou partiellement les règles visées aux paragraphes 4 et 5 aux 42. organismes établis à l'étranger dont l'activité consiste à assurer, en tout ou en partie, la fourniture de services de support ou l'exécution de tâches opérationnelles essentielles pour assurer les services et activités fournis par des dépositaires centraux de titres qui sont établis en Belgique.

Les paragraphes 4 et 5 ne s'appliquent pas à la fourniture de services de support ou l'exécution de tâches opérationnelles pour assurer les services et activités fournis par

5.

des dépositaires centraux de titres, lorsqu'elle est assurée par une ou plusieurs banques centrales de l'Eurosystème.

des dépositaires centraux de titres, lorsqu'elle est assurée par une ou plusieurs banques centrales de l'Eurosystème.

§ 5/1. Il est interdit aux dépositaires centraux de titres et aux organismes de support de mettre en place un mécanisme particulier au sens de l'article 36/4, alinéa 2, les normes et usages normaux visés au 4° dudit article étant les normes et usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre des services visés à l'annexe du Règlement 909/2014.

§ 6. Aux fins du présent paragraphe, sont considérés comme des banques dépositaires les établissements de crédit établis en Belgique dont l'activité consiste exclusivement à fournir des services de conservation, de tenue de comptes, de règlement d'instruments financiers et des services non-bancaires y relatifs, outre les activités visées à l'article 1er, § 3, alinéa 1er de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse lorsque ces activités sont accessoires ou liées aux services précités.

...

Article 36/31

§ 1er. Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement:

1° ceux qui exercent en Belgique des activités de compensation ou de liquidation d'instruments financiers sans y être autorisés en vertu des articles 36/25, 36/26 et 36/26/1ou lorsque cette autorisation a été révoquée ;

2° ceux qui contreviennent aux dispositions arrêtées en application des articles 36/25, 36/26 et 36/26/1et désignées par le Roi dans les arrêtés en question ;

3° ceux qui font obstacle aux inspections et expertises de la Banque en vertu du présent

§ 6. Aux fins du présent paragraphe, sont considérés comme des banques dépositaires les établissements de crédit établis en Belgique dont l'activité consiste exclusivement à fournir des services de conservation, de tenue de comptes, de règlement d'instruments financiers et des services non-bancaires y relatifs, outre les activités visées à l'article 1er, § 3, alinéa 1er de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse lorsque ces activités sont accessoires ou liées aux services précités.

...

Article 36/31

§ 1er. Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement:

1° ceux qui exercent en Belgique des activités de compensation ou de liquidation d'instruments financiers sans y être autorisés en vertu des articles 36/25, 36/26 et 36/26/1ou lorsque cette autorisation a été révoquée ;

2° ceux qui contreviennent aux dispositions arrêtées en application des articles 36/25, 36/26 et 36/26/1et désignées par le Roi dans les arrêtés en question ;

3° ceux qui font obstacle aux inspections et expertises de la Banque en vertu du présent

6.

chapitre ou lui donnent sciemment des informations inexactes ou incomplètes.

§ 2. Les dispositions du livre premier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions visées au § 1er.

Loi du 25 avril 2014 relative au statut et contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse

Article 21

§ 1er. Tout établissement de crédit doit disposer d'un dispositif solide et adéquat d'organisation d'entreprise, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace et prudente de l'établissement, reposant notamment sur :

1° une structure de gestion adéquate basée, au plus haut niveau, sur une distinction claire entre la direction effective de l'établissement d'une part, et le contrôle sur cette direction d'autre part, et prévoyant, au sein de l'établissement, une séparation adéquate des fonctions et un dispositif d'attribution des responsabilités qui est bien défini, transparent et cohérent;

...

chapitre ou lui donnent sciemment des informations inexactes ou incomplètes.

4° les contreparties centrales visées à l'article 36/25, § 4, les dépositaires centraux de titres, les organismes de support visés à l'article 36/26/1 qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens desdites dispositions.

§ 2. Les dispositions du livre premier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions visées au § 1er.

Article 21

§ 1er. Tout établissement de crédit doit disposer d'un dispositif solide et adéquat d'organisation d'entreprise, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace et prudente de l'établissement, reposant notamment sur :

1° une structure de gestion adéquate basée, au plus haut niveau, sur une distinction claire entre la direction effective de l'établissement d'une part, et le contrôle sur cette direction d'autre part, et prévoyant, au sein de l'établissement, une séparation adéquate des fonctions et un dispositif d'attribution des responsabilités qui est bien défini, transparent et cohérent;

...

§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de crédit de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'établissement de crédit lui-même ou

7.

implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de crédit ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de crédit ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de crédit sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations bancaires et financières.

§ 1er/1. Lorsqu'il fournit des services d'investissement et/ou exerce des activités d'investissement et fournit des services auxiliaires, ainsi que lorsqu'il commercialise des dépôts structurés ou fournit des conseils aux clients sur de tels produits, l'établissement de crédit promeut l'intérêt de ses clients et l'intégrité du marché. Le paragraphe 1er est applicable à cette fin.

§ 2. Les dispositifs organisationnels visés au paragraphe 1er présentent un caractère exhaustif et sont appropriés à la nature, à l'échelle et à la complexité des risques inhérents au modèle d'entreprise et aux activités de l'établissement.

...

Article 225

Les commissaires agréés collaborent au contrôle exercé par l'autorité de contrôle, sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément au présent article, aux règles de la profession et aux instructions de l'autorité de contrôle. A cette fin :

1° ils évaluent les mesures de contrôle interne adoptées par les établissements de crédit conformément à l'article 21, § 1er, 2°, et par application des articles 21, § 1er, 9°, 42 et 66, et ils communiquent leurs conclusions en la matière à l'autorité de contrôle;

§ 1er/2. Lorsqu'il fournit des services d'investissement et/ou exerce des activités d'investissement et fournit des services auxiliaires, ainsi que lorsqu'il commercialise des dépôts structurés ou fournit des conseils aux clients sur de tels produits, l'établissement de crédit promeut l'intérêt de ses clients et l'intégrité du marché. Le paragraphe 1er est applicable à cette fin.

§ 2. Les dispositifs organisationnels visés au paragraphe 1er présentent un caractère exhaustif et sont appropriés à la nature, à l'échelle et à la complexité des risques inhérents au modèle d'entreprise et aux activités de l'établissement.

...

Article 225

Les commissaires agréés collaborent au contrôle exercé par l'autorité de contrôle, sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément au présent article, aux règles de la profession et aux instructions de l'autorité de contrôle. A cette fin :

1° ils évaluent les mesures de contrôle interne adoptées par les établissements de crédit conformément à l'article 21, § 1er, 2°, et par application des articles 21, § 1er, 9°, 42 et 66, et ils communiquent leurs conclusions en la matière à l'autorité de contrôle;

8.

2° ils font rapport à l'autorité de contrôle sur :

a) les résultats de l'examen limité des états périodiques transmis par les établissements de crédit à l'autorité de contrôle à la fin du premier semestre social, confirmant qu'ils n'ont pas connaissance de faits dont il apparaîtrait que ces états périodiques n'ont pas, sous tous égards significativement importants, été établis selon les instructions en vigueur de l'autorité de contrôle. Ils confirment en outre que les états périodiques arrêtés en fin de semestre sont, pour ce qui est des données comptables, sous tous égards significativement importants, conformes à la comptabilité et aux inventaires, en ce sens qu'ils sont complets, c'est-à-dire qu'ils mentionnent toutes les données figurant dans la comptabilité et dans les inventaires sur la base desquels ils sont établis, et qu'ils sont corrects, c'est-à-dire qu'ils concordent exactement avec la comptabilité et avec les inventaires sur la base desquels ils sont établis; ils confirment également n'avoir pas connaissance de faits dont il apparaîtrait que les états périodiques arrêtés en fin de semestre n'ont pas été établis par application des règles de comptabilisation et d'évaluation qui ont présidé à l'établissement des comptes annuels afférents au dernier exercice; l'autorité de contrôle peut préciser quels sont en l'occurrence les états périodiques visés;

b) les résultats du contrôle des états périodiques transmis par les établissements de crédit à l'autorité de contrôle à la fin de l'exercice social, confirmant que ces états périodiques ont, sous tous égards significativement importants, été établis selon les instructions en vigueur de l'autorité de contrôle. Ils confirment en outre que les états périodiques arrêtés en fin d'exercice sont, pour ce qui est des données comptables, sous tous égards significativement importants, conformes à la comptabilité et aux inventaires, en ce sens qu'ils sont complets, c'est-à-dire qu'ils mentionnent toutes les données figurant dans la comptabilité et dans les inventaires

2° ils font rapport à l'autorité de contrôle sur :

a) les résultats de l'examen limité des états périodiques transmis par les établissements de crédit à l'autorité de contrôle à la fin du premier semestre social, confirmant qu'ils n'ont pas connaissance de faits dont il apparaîtrait que ces états périodiques n'ont pas, sous tous égards significativement importants, été établis selon les instructions en vigueur de l'autorité de contrôle. Ils confirment en outre que les états périodiques arrêtés en fin de semestre sont, pour ce qui est des données comptables, sous tous égards significativement importants, conformes à la comptabilité et aux inventaires, en ce sens qu'ils sont complets, c'est-à-dire qu'ils mentionnent toutes les données figurant dans la comptabilité et dans les inventaires sur la base desquels ils sont établis, et qu'ils sont corrects, c'est-à-dire qu'ils concordent exactement avec la comptabilité et avec les inventaires sur la base desquels ils sont établis; ils confirment également n'avoir pas connaissance de faits dont il apparaîtrait que les états périodiques arrêtés en fin de semestre n'ont pas été établis par application des règles de comptabilisation et d'évaluation qui ont présidé à l'établissement des comptes annuels afférents au dernier exercice; l'autorité de contrôle peut préciser quels sont en l'occurrence les états périodiques visés;

b) les résultats du contrôle des états périodiques transmis par les établissements de crédit à l'autorité de contrôle à la fin de l'exercice social, confirmant que ces états périodiques ont, sous tous égards significativement importants, été établis selon les instructions en vigueur de l'autorité de contrôle. Ils confirment en outre que les états périodiques arrêtés en fin d'exercice sont, pour ce qui est des données comptables, sous tous égards significativement importants, conformes à la comptabilité et aux inventaires, en ce sens qu'ils sont complets, c'est-à-dire qu'ils mentionnent toutes les données figurant dans la comptabilité et dans les inventaires

9.

sur la base desquels ils sont établis, et qu'ils sont corrects, c'est-à-dire qu'ils concordent exactement avec la comptabilité et avec les inventaires sur la base desquels ils sont établis; ils confirment également que les états périodiques arrêtés en fin d'exercice ont été établis par application des règles de comptabilisation et d'évaluation présidant à l'établissement des comptes annuels; l'autorité de contrôle peut préciser quels sont en l'occurrence les états périodiques visés;

3° ils font à l'autorité de contrôle, à sa demande, des rapports spéciaux portant sur l'organisation, les activités et la structure financière de l'établissement de crédit, rapports dont les frais d'établissement sont supportés par l'établissement en question;

4° dans le cadre de leur mission auprès de l'établissement de crédit ou d'une mission révisorale auprès d'une entreprise liée à l'établissement de crédit, ils font d'initiative rapport à l'autorité de contrôle dès qu'ils constatent :

a) des décisions, des faits ou des évolutions qui influencent ou peuvent influencer de façon significative la situation de l'établissement de crédit sous l'angle financier ou sous l'angle de son organisation administrative et comptable ou son contrôle interne;

b) des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations du Code des sociétés, des statuts, de la présente loi et des arrêtés et règlements pris pour son exécution;

c) des autres décisions ou des faits qui sont de nature à entraîner le refus ou des réserves en matière de certification des comptes;

5° ils font rapport au moins tous les ans à l'autorité de contrôle sur l'adéquation des dispositions prises par les établissements de crédit pour préserver les avoirs des clients en application des articles 65 et 65/1 et des mesures d'exécution prises par le Roi en vertu desdites dispositions.

sur la base desquels ils sont établis, et qu'ils sont corrects, c'est-à-dire qu'ils concordent exactement avec la comptabilité et avec les inventaires sur la base desquels ils sont établis; ils confirment également que les états périodiques arrêtés en fin d'exercice ont été établis par application des règles de comptabilisation et d'évaluation présidant à l'établissement des comptes annuels; l'autorité de contrôle peut préciser quels sont en l'occurrence les états périodiques visés;

3° ils font à l'autorité de contrôle, à sa demande, des rapports spéciaux portant sur l'organisation, les activités et la structure financière de l'établissement de crédit, rapports dont les frais d'établissement sont supportés par l'établissement en question;

4° dans le cadre de leur mission auprès de l'établissement de crédit ou d'une mission révisorale auprès d'une entreprise liée à l'établissement de crédit, ils font d'initiative rapport à l'autorité de contrôle dès qu'ils constatent :

a) des décisions, des faits ou des évolutions qui influencent ou peuvent influencer de façon significative la situation de l'établissement de crédit sous l'angle financier ou sous l'angle de son organisation administrative et comptable ou son contrôle interne;

b) des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations du Code des sociétés, des statuts, de la présente loi et des arrêtés et règlements pris pour son exécution;

c) des autres décisions ou des faits qui sont de nature à entraîner le refus ou des réserves en matière de certification des comptes;

5° ils font rapport au moins tous les ans à l'autorité de contrôle sur l'adéquation des dispositions prises par les établissements de crédit pour préserver les avoirs des clients en application des articles 65 et 65/1 et des mesures d'exécution prises par le Roi en vertu desdites dispositions.

10.

<p>6° ils transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 21, § 1er/1.</p> <p>...</p> <p>Article 236</p> <p>§ 1er. Sans préjudice des autres dispositions prévues par la présente loi, lorsque l'autorité de contrôle constate qu'un établissement de crédit ne se conforme pas ou cesse de se conformer aux mesures adoptées en application de l'article 234, § 2, ou qu'à l'issue du délai fixé en application de l'article 234, § 1er, il n'a pas été remédié à la situation, l'autorité de contrôle peut :</p> <p>1° désigner un commissaire spécial.</p> <p>...</p> <p>§ 5. L'article 234, §§ 1er et 2, ainsi que le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, 2°, 4° et 6° et les paragraphes 2 et 3 du présent article sont applicables au cas où l'autorité de contrôle a connaissance du fait qu'un établissement de crédit a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1.</p> <p>...</p> <p>Article 329</p> <p>§ 1er. Sans préjudice de l'article 327, lorsque l'autorité de contrôle, se fondant le cas échéant sur des informations fournies par la FSMA, a des raisons claires et démontrables d'estimer qu'un établissement de crédit opérant dans le cadre du régime de la libre prestation de services en Belgique ou ayant une succursale en Belgique viole des obligations découlant de dispositions arrêtées en application de la Directive 2014/65/UE, du Règlement n° 600/2014 et du Règlement 2017/565 et que lesdites dispositions ne confèrent pas de pouvoirs à l'autorité de contrôle ou à la FSMA, elle en fait part à l'autorité compétente de l'Etat membre d'origine.</p>	<p>...</p> <p>Article 236</p> <p>§ 1er. Sans préjudice des autres dispositions prévues par la présente loi, lorsque l'autorité de contrôle constate qu'un établissement de crédit ne se conforme pas ou cesse de se conformer aux mesures adoptées en application de l'article 234, § 2, ou qu'à l'issue du délai fixé en application de l'article 234, § 1er, il n'a pas été remédié à la situation, l'autorité de contrôle peut :</p> <p>1° désigner un commissaire spécial.</p> <p>...</p> <p>§ 5. L'article 234, §§ 1er et 2, ainsi que le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, 2°, 4° et 6° et les paragraphes 2 et 3 du présent article sont applicables au cas où l'autorité de contrôle a connaissance du fait qu'un établissement de crédit a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1.</p> <p>...</p> <p>Article 329</p> <p>§ 1er. Sans préjudice de l'article 327, lorsque l'autorité de contrôle, se fondant le cas échéant sur des informations fournies par la FSMA, a des raisons claires et démontrables d'estimer qu'un établissement de crédit opérant dans le cadre du régime de la libre prestation de services en Belgique ou ayant une succursale en Belgique viole des obligations découlant de dispositions arrêtées en application de la Directive 2014/65/UE, du Règlement n° 600/2014 et du Règlement 2017/565 et que lesdites dispositions ne confèrent pas de pouvoirs à l'autorité de contrôle ou à la FSMA, elle en fait part à l'autorité compétente de l'Etat membre d'origine.</p>
--	---

11.

Si, en dépit des mesures prises par l'autorité compétente de l'Etat membre d'origine ou en raison du caractère inadéquat de ces mesures, l'établissement de crédit concerné continue d'agir d'une manière clairement préjudiciable aux intérêts des investisseurs en Belgique ou au fonctionnement ordonné des marchés, l'autorité de contrôle, le cas échéant à la demande de la FSMA, peut, après en avoir informé l'autorité compétente de l'Etat membre d'origine, prendre ou faire prendre des mesures pour protéger les investisseurs ou pour préserver le bon fonctionnement des marchés. Il s'agit notamment, à l'égard des succursales, des mesures visées à l'article 236, § 1er, 1°, 2°, 4° et §§ 2 et 3, de la loi; à l'égard des établissements de crédit opérant par voie de prestation de services, il s'agit notamment des mesures visées à l'article 236, § 1er, 4°, et §§ 2 et 3. La Commission européenne et l'Autorité européenne des marchés financiers sont informées sans délai de l'adoption de ces mesures.

Dans le cas visé à l'alinéa 2, l'autorité de contrôle peut saisir l'Autorité européenne des marchés financiers et demander son assistance conformément à l'article 19 du Règlement n° 1095/2010.

§ 2. Sans préjudice de l'article 327, lorsque l'autorité de contrôle constate qu'un établissement de crédit relevant du droit d'un autre Etat membre opérant en Belgique par la voie d'une succursale ou de prestation de services ne se conforme pas aux dispositions légales et réglementaires applicables en Belgique dans le domaine de compétence de l'autorité de contrôle, elle met l'établissement de crédit en demeure de remédier, dans le délai qu'elle détermine, à la situation constatée.

...

Article 348

§ 1er. Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à

Si, en dépit des mesures prises par l'autorité compétente de l'Etat membre d'origine ou en raison du caractère inadéquat de ces mesures, l'établissement de crédit concerné continue d'agir d'une manière clairement préjudiciable aux intérêts des investisseurs en Belgique ou au fonctionnement ordonné des marchés, l'autorité de contrôle, le cas échéant à la demande de la FSMA, peut, après en avoir informé l'autorité compétente de l'Etat membre d'origine, prendre ou faire prendre des mesures pour protéger les investisseurs ou pour préserver le bon fonctionnement des marchés. Il s'agit notamment, à l'égard des succursales, des mesures visées à l'article 236, § 1er, 1°, 2°, 4° et §§ 2 et 3, de la loi; à l'égard des établissements de crédit opérant par voie de prestation de services, il s'agit notamment des mesures visées à l'article 236, § 1er, 4°, et §§ 2 et 3. La Commission européenne et l'Autorité européenne des marchés financiers sont informées sans délai de l'adoption de ces mesures.

Dans le cas visé à l'alinéa 2, l'autorité de contrôle peut saisir l'Autorité européenne des marchés financiers et demander son assistance conformément à l'article 19 du Règlement n° 1095/2010.

§ 2. Sans préjudice de l'article 327, lorsque l'autorité de contrôle constate qu'un établissement de crédit relevant du droit d'un autre Etat membre opérant en Belgique par la voie d'une succursale ou de prestation de services ne se conforme pas aux dispositions légales et réglementaires applicables en Belgique dans le domaine de compétence de l'autorité de contrôle, **ou si la Banque a connaissance d'un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1** elle met l'établissement de crédit en demeure de remédier, dans le délai qu'elle détermine, à la situation constatée.

...

Article 348

§ 1er. Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à

12.

<p>10 000 euros ou d'une de ces peines seulement :</p> <p>1° ceux qui ne se conforment pas aux articles 5 ou 6;</p> <p>...</p> <p>17° ceux qui violent avec une intention frauduleuse les dispositions de la loi du 27 mars 2020 donnant habilitation au Roi d'octroyer une garantie d'Etat pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus et modifiant la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse ou les mesures prises pour les mettre en œuvre ou les articles 27 ou 29 de la loi du 20 juillet 2020 portant octroi d'une garantie de l'État pour certains crédits aux PME dans la lutte contre les conséquences du coronavirus et modifiant la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse et ses mesures d'exécution.</p> <p>...</p>	<p>10 000 euros ou d'une de ces peines seulement :</p> <p>1° ceux qui ne se conforment pas aux articles 5 ou 6;</p> <p>...</p> <p>17° ceux qui violent avec une intention frauduleuse les dispositions de la loi du 27 mars 2020 donnant habilitation au Roi d'octroyer une garantie d'Etat pour certains crédits dans la lutte contre les conséquences du coronavirus et modifiant la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse ou les mesures prises pour les mettre en œuvre ou les articles 27 ou 29 de la loi du 20 juillet 2020 portant octroi d'une garantie de l'État pour certains crédits aux PME dans la lutte contre les conséquences du coronavirus et modifiant la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse et ses mesures d'exécution.</p> <p>18° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1.</p> <p>...</p>
---	---

Loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance

Article 42

§ 1er. Toute entreprise d'assurance ou de réassurance dispose d'un système de gouvernance adéquat, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace et prudente de l'entreprise, reposant notamment sur :

1° une structure de gestion adéquate basée, au plus haut niveau, sur une distinction claire entre la direction effective de l'entreprise d'assurance ou de réassurance d'une part, et le contrôle sur cette direction d'autre part, et prévoyant, au sein de l'entreprise, une séparation adéquate des fonctions et un dispositif d'attribution des

Article 42

§ 1er. Toute entreprise d'assurance ou de réassurance dispose d'un système de gouvernance adéquat, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace et prudente de l'entreprise, reposant notamment sur :

1° une structure de gestion adéquate basée, au plus haut niveau, sur une distinction claire entre la direction effective de l'entreprise d'assurance ou de réassurance d'une part, et le contrôle sur cette direction d'autre part, et prévoyant, au sein de l'entreprise, une séparation adéquate des fonctions et un dispositif d'attribution des

13.

responsabilités qui est bien défini, transparent et cohérent ;	responsabilités qui est bien défini, transparent et cohérent ;
2° une organisation administrative et comptable et un contrôle interne adéquats, impliquant notamment des procédures de contrôle procurant un degré de certitude raisonnable quant à la fiabilité du processus de reporting de l'information	2° une organisation administrative et comptable et un contrôle interne adéquats, impliquant notamment des procédures de contrôle procurant un degré de certitude raisonnable quant à la fiabilité du processus de reporting de l'information
3° des procédures efficaces d'identification, de mesure, de gestion, de suivi et de reporting interne des risques auxquels l'entreprise est ou pourrait être exposée , y compris la prévention des conflits d'intérêts;	3° des procédures efficaces d'identification, de mesure, de gestion, de suivi et de reporting interne des risques auxquels l'entreprise est ou pourrait être exposée , y compris la prévention des conflits d'intérêts;
4° des fonctions de contrôle indépendantes, à savoir des fonctions clés d'audit interne, de gestion des risques, de vérification de la conformité (<i>compliance</i>) et actuarielle indépendantes adéquates;	4° des fonctions de contrôle indépendantes, à savoir des fonctions clés d'audit interne, de gestion des risques, de vérification de la conformité (<i>compliance</i>) et actuarielle indépendantes adéquates;
5° une politique d'intégrité adéquate;	5° une politique d'intégrité adéquate;
6° une politique de rémunération assurant une gestion saine et efficace des risques, prévenant la prise de risques excédant le niveau de tolérance fixé par l'entreprise;	6° une politique de rémunération assurant une gestion saine et efficace des risques, prévenant la prise de risques excédant le niveau de tolérance fixé par l'entreprise;
7° des mécanismes de contrôle et de sécurité dans le domaine informatique appropriés aux activités de l'entreprise;	7° des mécanismes de contrôle et de sécurité dans le domaine informatique appropriés aux activités de l'entreprise;
8° un système adéquat d'alerte interne prévoyant notamment un mode de transmission spécifique, indépendant et autonome, des infractions aux normes et aux codes de conduite de l'entreprise;	8° un système adéquat d'alerte interne prévoyant notamment un mode de transmission spécifique, indépendant et autonome, des infractions aux normes et aux codes de conduite de l'entreprise;
9° la mise en place de mesures adéquates de continuité de l'activité afin d'assurer le maintien des données et des fonctions critiques ou leur rétablissement le plus rapidement possible ainsi que la reprise dans un délai raisonnable de l'exercice des activités normales ;	9° la mise en place de mesures adéquates de continuité de l'activité afin d'assurer le maintien des données et des fonctions critiques ou leur rétablissement le plus rapidement possible ainsi que la reprise dans un délai raisonnable de l'exercice des activités normales ;
10° la mise en place de structures et systèmes appropriés en vue de satisfaire aux demandes d'informations requises par la Banque en application des articles 201 et 312.	10° la mise en place de structures et systèmes appropriés en vue de satisfaire aux demandes d'informations requises par la Banque en application des articles 201 et 312.

14.

11° la mise en place de procédures permettant de détecter une détérioration des conditions financières et d'informer immédiatement la Banque lorsque celle-ci se produit.

11° la mise en place de procédures permettant de détecter une détérioration des conditions financières et d'informer immédiatement la Banque lorsque celle-ci se produit.

§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux entreprises d'assurance ou de réassurance de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'entreprise d'assurance ou de réassurance elle-même ou implique de toute évidence sa coopération active ou, encore, procède d'une négligence manifeste de celle-ci ;

3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;

4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise d'assurance ou de réassurance sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'activités d'assurance ou de réassurance ou, plus généralement, d'opérations financières.

§ 2. Le système de gouvernance visé au paragraphe 1er présente un caractère exhaustif et est proportionné à la nature, à l'ampleur et à la complexité des risques inhérents au modèle d'entreprise et aux activités de l'entreprise d'assurance ou de réassurance.

...

§ 2. Le système de gouvernance visé au paragraphe 1er présente un caractère exhaustif et est proportionné à la nature, à l'ampleur et à la complexité des risques inhérents au modèle d'entreprise et aux activités de l'entreprise d'assurance ou de réassurance.

...

Article 335/1

Les commissaires agréés transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non)

15.

constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 42, § 1er/1.

Article 517

§ 1er. Sans préjudice des autres dispositions prévues par ou en vertu de la présente loi, lorsque la Banque constate qu'une entreprise d'assurance ou de réassurance ne se conforme pas ou cesse de se conformer aux mesures adoptées en application de l'article 508, § 2, ou qu'à l'issue du délai fixé en application de l'article 508, § 1er, elle n'a pas remédié à la situation, la Banque peut :

1° désigner un commissaire spécial.

...

§ 5. L'article 508, ainsi que le paragraphe 1er, 1°, 2°, 4° et 6° et les paragraphes 2 et 3 du présent article sont applicables au cas où la Banque a connaissance du fait qu'une entreprise d'assurance ou de réassurance a mis en place un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers.

...

Article 605

§ 1er. Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement :

1° ceux qui ne se conforment pas à l'article 16;

...

...

Article 517

§ 1er. Sans préjudice des autres dispositions prévues par ou en vertu de la présente loi, lorsque la Banque constate qu'une entreprise d'assurance ou de réassurance ne se conforme pas ou cesse de se conformer aux mesures adoptées en application de l'article 508, § 2, ou qu'à l'issue du délai fixé en application de l'article 508, § 1er, elle n'a pas remédié à la situation, la Banque peut :

1° désigner un commissaire spécial.

...

§ 5. L'article 508, ainsi que le paragraphe 1er, 1°, 2°, 4° et 6° et les paragraphes 2 et 3 du présent article sont applicables au cas où la Banque a connaissance du fait qu'une entreprise d'assurance ou de réassurance a mis en place **un mécanisme particulier au sens de l'article 42, § 1er/1.**

...

Article 605

§ 1er. Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement :

1° ceux qui ne se conforment pas à l'article 16;

...

13° ceux qui, sciemment, mettent en place **un mécanisme particulier au sens de l'article 42, § 1er/1.**

...

16.

Loi du 11 mars 2018 relative au statut et au contrôle des établissements de paiement et des établissements de monnaie électronique, à l'accès à l'activité de prestataire de services de paiement et à l'activité d'émission de monnaie électronique, et à l'accès aux systèmes de paiement

Article 21

§ 1er. Tout établissement de paiement doit disposer d'un dispositif solide et adéquat d'organisation d'entreprise, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace et prudente de l'établissement, reposant notamment sur :

1° une structure de gestion adéquate basée, au plus haut niveau, sur une distinction claire entre la direction effective de l'établissement d'une part, et le contrôle sur cette direction d'autre part, et prévoyant, au sein de l'établissement, une séparation adéquate des fonctions et un dispositif d'attribution des responsabilités qui est bien défini, transparent et cohérent;

2° une organisation administrative et comptable et un contrôle interne adéquats, impliquant notamment un système de contrôle procurant, d'une part, un degré de certitude raisonnable quant à la fiabilité du processus de reporting financier, de manière à ce que les comptes annuels soient conformes à la réglementation comptable en vigueur et, d'autre part, permettant d'assurer le respect des obligations prévues par la loi du 18 septembre 2017 et le Règlement (UE) n° 2015/847;

3° des mesures de contrôle et de sécurité adéquates dans le domaine informatique, permettant notamment d'assurer le respect des dispositions prévues par les articles 46 à 49 et 51;

4° des procédures efficaces d'identification, de mesure, de gestion, de suivi et de reporting interne des risques auxquels l'établissement de paiement est ou pourrait être exposé en raison de ses activités, et en particulier des procédures de gestion des risques opérationnels et de sécurité conformes aux articles 50 à 52 et des

Article 21

§ 1er. Tout établissement de paiement doit disposer d'un dispositif solide et adéquat d'organisation d'entreprise, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace et prudente de l'établissement, reposant notamment sur :

1° une structure de gestion adéquate basée, au plus haut niveau, sur une distinction claire entre la direction effective de l'établissement d'une part, et le contrôle sur cette direction d'autre part, et prévoyant, au sein de l'établissement, une séparation adéquate des fonctions et un dispositif d'attribution des responsabilités qui est bien défini, transparent et cohérent;

2° une organisation administrative et comptable et un contrôle interne adéquats, impliquant notamment un système de contrôle procurant, d'une part, un degré de certitude raisonnable quant à la fiabilité du processus de reporting financier, de manière à ce que les comptes annuels soient conformes à la réglementation comptable en vigueur et, d'autre part, permettant d'assurer le respect des obligations prévues par la loi du 18 septembre 2017 et le Règlement (UE) n° 2015/847;

3° des mesures de contrôle et de sécurité adéquates dans le domaine informatique, permettant notamment d'assurer le respect des dispositions prévues par les articles 46 à 49 et 51;

4° des procédures efficaces d'identification, de mesure, de gestion, de suivi et de reporting interne des risques auxquels l'établissement de paiement est ou pourrait être exposé en raison de ses activités, et en particulier des procédures de gestion des risques opérationnels et de sécurité conformes aux articles 50 à 52 et des

17.

procédures de reporting des incidents conformes à l'article 53;	procédures de reporting des incidents conformes à l'article 53;
5° une fonction de conformité (compliance) indépendante adéquate, destinée à assurer le respect, par l'établissement, les membres de son organe légal d'administration, ses dirigeants effectifs, ses salariés et ses mandataires, des règles légales et réglementaires relatives à l'intégrité de l'activité des établissements de paiement;	5° une fonction de conformité (compliance) indépendante adéquate, destinée à assurer le respect, par l'établissement, les membres de son organe légal d'administration, ses dirigeants effectifs, ses salariés et ses mandataires, des règles légales et réglementaires relatives à l'intégrité de l'activité des établissements de paiement;
6° une fonction de gestion des risques indépendante adéquate;	6° une fonction de gestion des risques indépendante adéquate;
7° une fonction d'audit interne indépendante adéquate permettant d'identifier les mesures raisonnables pour protéger les intérêts des utilisateurs de services de paiement et garantir la continuité et la fiabilité de la fourniture de services de paiement;	7° une fonction d'audit interne indépendante adéquate permettant d'identifier les mesures raisonnables pour protéger les intérêts des utilisateurs de services de paiement et garantir la continuité et la fiabilité de la fourniture de services de paiement;
8° une politique d'intégrité adéquate;	8° une politique d'intégrité adéquate;
9° la mise en place de mesures adéquates de continuité de l'activité afin d'assurer le maintien des fonctions essentielles ou leur rétablissement le plus rapidement possible, ainsi que la reprise dans un délai raisonnable de la fourniture des services habituels et de l'exercice des activités normales. Cela implique notamment la désignation claire des activités essentielles, l'établissement des plans d'urgence appropriés et une procédure prévoyant de soumettre ces plans à des tests et de réexaminer périodiquement leur adéquation et leur efficience.	9° la mise en place de mesures adéquates de continuité de l'activité afin d'assurer le maintien des fonctions essentielles ou leur rétablissement le plus rapidement possible, ainsi que la reprise dans un délai raisonnable de la fourniture des services habituels et de l'exercice des activités normales. Cela implique notamment la désignation claire des activités essentielles, l'établissement des plans d'urgence appropriés et une procédure prévoyant de soumettre ces plans à des tests et de réexaminer périodiquement leur adéquation et leur efficience.
<p>§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de paiement de mettre en place un mécanisme particulier.</p> <p>Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :</p> <p>1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;</p>	

18.

	<p>2° son initiative procède de l'établissement de paiement lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de paiement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de paiement ;</p> <p>3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;</p> <p>4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de paiement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre de services de paiement, et, plus généralement, d'opérations financières.</p>
§ 2. Les dispositifs organisationnels visés au paragraphe 1er présentent un caractère exhaustif et sont appropriés à la nature, à l'échelle et à la complexité des risques inhérents au modèle d'entreprise et aux activités de l'établissement, en ce compris les activités visées à l'article 43, § 1er, et celles autorisées en vertu de l'article 44.	§ 2. Les dispositifs organisationnels visés au paragraphe 1er présentent un caractère exhaustif et sont appropriés à la nature, à l'échelle et à la complexité des risques inhérents au modèle d'entreprise et aux activités de l'établissement, en ce compris les activités visées à l'article 43, § 1er, et celles autorisées en vertu de l'article 44.
...	...
Article 115	Article 115
§ 1 ^{er} . Les commissaires agréés collaborent au contrôle exercé par la Banque, sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément au présent article, aux règles de la profession et aux instructions de la Banque.	§ 1 ^{er} . Les commissaires agréés collaborent au contrôle exercé par la Banque, sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément au présent article, aux règles de la profession et aux instructions de la Banque.
...	...
§ 6. Les commissaires agréés font rapport au moins tous les ans à la Banque sur l'adéquation des dispositions prises par les établissements de paiement pour préserver les fonds qu'ils reçoivent d'utilisateurs de services de paiement, conformément aux articles 41 et 42.	§ 6. Les commissaires agréés font rapport au moins tous les ans à la Banque sur l'adéquation des dispositions prises par les établissements de paiement pour préserver les fonds qu'ils reçoivent d'utilisateurs de services de paiement, conformément aux articles 41 et 42.
	§ 6/1. Les commissaires agréés transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant

19.

	s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 21, § 1er/1.
§ 7. Aucune action civile, pénale ou disciplinaire ne peut être intentée ni aucune sanction professionnelle prononcée contre les commissaires agréés qui ont procédé de bonne foi à une information visée au paragraphe 5.	§ 7. Aucune action civile, pénale ou disciplinaire ne peut être intentée ni aucune sanction professionnelle prononcée contre les commissaires agréés qui ont procédé de bonne foi à une information visée au paragraphe 5.
...	...
Article 117	Article 117
§ 1 ^{er} . Sans préjudice des autres dispositions prévues par ou en vertu de la présente loi, lorsque la Banque constate qu'un établissement de paiement ne se conforme pas ou cesse de se conformer aux mesures adoptées en application de l'article 116, § 2, ou qu'à l'issue du délai fixé en application de l'article 116, § 1 ^{er} , il n'a pas remédié à la situation, la Banque peut :	§ 1 ^{er} . Sans préjudice des autres dispositions prévues par ou en vertu de la présente loi, lorsque la Banque constate qu'un établissement de paiement ne se conforme pas ou cesse de se conformer aux mesures adoptées en application de l'article 116, § 2, ou qu'à l'issue du délai fixé en application de l'article 116, § 1 ^{er} , il n'a pas remédié à la situation, la Banque peut :
1° désigner un commissaire spécial.	1° désigner un commissaire spécial.
...	...
§ 5. L'article 116 et l'article 117, § 1 ^{er} , points 1°, 2°, 4° et 7°, et § 2, sont applicables au cas où la Banque a connaissance du fait qu'un établissement de paiement ou ses agents ont mis en place un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers.	§ 5. L'article 116 et l'article 117, § 1 ^{er} , points 1°, 2°, 4° et 7°, et § 2, sont applicables au cas où la Banque a connaissance du fait qu'un établissement de paiement ou ses agents ont mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1.
...	...
Article 149	Article 143/1
§ 1 ^{er} . Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10 000 euros ou d'une de ces peines seulement :	L'article 117, § 5 est d'application à l'égard des établissements de paiement visés aux articles 120, 124 et 127.
1° ceux qui ne se conforment pas aux articles 3 ou 5;	Article 149
	§ 1 ^{er} . Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10 000 euros ou d'une de ces peines seulement :
	1° ceux qui ne se conforment pas aux articles 3 ou 5;

20.

...

10° les administrateurs et gérants qui ne respectent pas les dispositions de l'article 110, alinéas 1er et 4.

§ 2. Toute infraction à l'interdiction édictée par l'article 20 de la loi bancaire, est punie d'un emprisonnement de trois mois à deux ans et d'une amende de 1 000 euros à 10 000 euros.

Article 176

§ 1er. Tout établissement de monnaie électronique doit disposer d'un dispositif solide et adéquat d'organisation d'entreprise, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace et prudente de l'établissement, reposant notamment sur les éléments visés à l'article 21, § 1er, points 1°, 2°, 4°, 5° à 9° applicables par analogie ainsi que, le cas échéant, des mesures de contrôle et de sécurité adéquates dans le domaine informatique.

...

10° les administrateurs et gérants qui ne respectent pas les dispositions de l'article 110, alinéas 1er et 4.

11° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 21, § 1er/1.

§ 2. Toute infraction à l'interdiction édictée par l'article 20 de la loi bancaire, est punie d'un emprisonnement de trois mois à deux ans et d'une amende de 1 000 euros à 10 000 euros.

Article 176

§ 1er. Tout établissement de monnaie électronique doit disposer d'un dispositif solide et adéquat d'organisation d'entreprise, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace et prudente de l'établissement, reposant notamment sur les éléments visés à l'article 21, § 1er, points 1°, 2°, 4°, 5° à 9° applicables par analogie ainsi que, le cas échéant, des mesures de contrôle et de sécurité adéquates dans le domaine informatique.

§ 1er/1. En particulier, il est interdit aux établissements de monnaie électronique de mettre en place un mécanisme particulier.

Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :

1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;

2° son initiative procède de l'établissement de monnaie électronique lui-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'établissement de monnaie électronique ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'établissement de monnaie électronique ;

21.

<p>§ 2. Les dispositifs organisationnels visés au paragraphe 1er présentent un caractère exhaustif et sont appropriés à la nature, à l'échelle et à la complexité des risques inhérents au modèle d'entreprise et aux activités de l'établissement, en ce compris les activités visées à l'article 191 et celles autorisées en application de l'article 192.</p> <p>...</p> <p>Article 215</p> <p>§ 1er. Sans préjudice des autres dispositions prévues par ou en vertu de la présente loi, lorsque la Banque constate qu'un établissement de monnaie électronique ne se conforme pas ou cesse de se conformer aux mesures adoptées en application de l'article 116, § 2, auquel l'article 214 renvoie, ou qu'à l'issue du délai fixé en application de l'article 116, § 1er, elle n'a pas remédié à la situation, la Banque peut :</p> <p>1° désigner un commissaire spécial.</p> <p>...</p> <p>§ 5. Le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, 2°, 4° et 7°, et alinéa 3 et l'article 214 sont applicables au cas où la Banque a connaissance du fait qu'un établissement de monnaie électronique, ses agents ou ses distributeurs ont mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 176, § 1er/1.</p>	<p>3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;</p> <p>4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'établissement de monnaie électronique sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations réalisées dans le cadre de l'émission de monnaie électronique, de services de paiement, et, plus généralement, d'opérations financières.</p> <p>§ 2. Les dispositifs organisationnels visés au paragraphe 1er présentent un caractère exhaustif et sont appropriés à la nature, à l'échelle et à la complexité des risques inhérents au modèle d'entreprise et aux activités de l'établissement, en ce compris les activités visées à l'article 191 et celles autorisées en application de l'article 192.</p> <p>...</p> <p>Article 215</p> <p>§ 1er. Sans préjudice des autres dispositions prévues par ou en vertu de la présente loi, lorsque la Banque constate qu'un établissement de monnaie électronique ne se conforme pas ou cesse de se conformer aux mesures adoptées en application de l'article 116, § 2, auquel l'article 214 renvoie, ou qu'à l'issue du délai fixé en application de l'article 116, § 1er, elle n'a pas remédié à la situation, la Banque peut :</p> <p>1° désigner un commissaire spécial.</p> <p>...</p> <p>§ 5. Le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, 2°, 4° et 7°, et alinéa 3 et l'article 214 sont applicables au cas où la Banque a connaissance du fait qu'un établissement de monnaie électronique, ses agents ou ses distributeurs ont mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 176, § 1er/1.</p>
--	---

22.

Lorsque la Banque constate que les renseignements visés à l'article 71, qui lui ont été communiqués par un établissement de monnaie électronique en vertu de l'article 190, § 2, sont inexacts ou incomplets, elle peut suspendre ou radier l'inscription de l'agent sur la liste visée à l'article 166.

§ 6. L'article 117, § 8, s'applique par analogie.

Article 227

Les articles 140 à 143 sont applicables par analogie, étant entendu que :

1° l'article 140 s'applique également lorsque l'établissement opère à l'étranger par l'intermédiaire de distributeurs;

2° à l'article 142, § 1er, alinéa 2, la référence à l'article 117, § 1er, 1°, 2° et 4° et §§ 2 et 3 doit être lue comme une référence à l'article 215, § 1er, alinéa 1er, 1°, 2° et 4°, et alinéa 3 et § 2.

Article 231

§ 1er. Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10 000 euros, ou d'une de ces peines seulement :

1° ceux qui ne se conforment pas aux articles 4 ou 163;

...

11° les administrateurs et gérants qui ne respectent pas les dispositions de l'article 110, alinéas 1er et 4, auquel l'article 213 renvoie.

§ 2. Toute infraction à l'interdiction édictée par l'article 20 de la loi bancaire, est punie

Lorsque la Banque constate que les renseignements visés à l'article 71, qui lui ont été communiqués par un établissement de monnaie électronique en vertu de l'article 190, § 2, sont inexacts ou incomplets, elle peut suspendre ou radier l'inscription de l'agent sur la liste visée à l'article 166.

§ 6. L'article 117, § 8, s'applique par analogie.

Article 227

Les articles 140 à 143/1 sont applicables par analogie, étant entendu que :

1° l'article 140 s'applique également lorsque l'établissement opère à l'étranger par l'intermédiaire de distributeurs;

2° à l'article 142, § 1er, alinéa 2, la référence à l'article 117, § 1er, 1°, 2° et 4° et §§ 2 et 3 doit être lue comme une référence à l'article 215, § 1er, alinéa 1er, 1°, 2° et 4°, et alinéa 3 et § 2.

3° à l'article 143/1, la référence aux articles 117, § 5, 120, 124 et 127 doit être lue comme une référence aux articles 215, § 5, 218, 219 et 220.

Article 231

§ 1er. Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10 000 euros, ou d'une de ces peines seulement :

1° ceux qui ne se conforment pas aux articles 4 ou 163;

...

11° les administrateurs et gérants qui ne respectent pas les dispositions de l'article 110, alinéas 1er et 4, auquel l'article 213 renvoie.

12° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 176, § 1er/1.

§ 2. Toute infraction à l'interdiction édictée par l'article 20 de la loi bancaire, est punie

23.

d'un emprisonnement de trois mois à deux ans et d'une amende de 1 000 euros à 10 000 euros.	d'un emprisonnement de trois mois à deux ans et d'une amende de 1 000 euros à 10 000 euros.
---	---

Loi du 18 septembre 2017 relative à la prévention du blanchiment de capitaux et du financement du terrorisme et à la limitation de l'utilisation des espèces

Article 4

Pour l'application de la présente loi et des arrêtés et règlements pris pour son exécution, on entend par :

1° "BC/FT" : le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme;

...

17° "autorités de contrôle" : les autorités visées à l'article 85;

18° "entité assujettie" : une entité assujettie visée à l'article 5, §§ 1er et 4;

...

Article 67

§ 1er. Pour l'application du présent article, on entend par:

1° "consommateur": toute personne physique qui agit à des fins qui n'entrent pas dans le cadre de son activité commerciale, industrielle, artisanale ou libérale;

...

§ 4. Indépendamment du montant total, des versements postaux sur des comptes de tiers

Article 4

Pour l'application de la présente loi et des arrêtés et règlements pris pour son exécution, on entend par :

1° "BC/FT" : le blanchiment de capitaux et le financement du terrorisme;

...

17° "autorités de contrôle" : les autorités visées à l'article 85;

17°/1 "autorités compétentes" : une autorité publique dont une des missions légales est la lutte contre le blanchiment d'argent et le financement du terrorisme ou les infractions sous-jacentes associées, les autorités fiscales, les autorités publiques chargées de la saisie et confiscation des avoirs criminels, les autorités publiques recevant des informations sur les transports ou transferts transfrontaliers d'argent ou d'instruments au porteur négociable, la CTIF et les autorités de contrôle ;

18° "entité assujettie" : une entité assujettie visée à l'article 5, §§ 1er et 4;

...

Article 67

§ 1er. Pour l'application du présent article, on entend par:

1° "consommateur": toute personne physique qui agit à des fins qui n'entrent pas dans le cadre de son activité commerciale, industrielle, artisanale ou libérale;

...

§ 4. Indépendamment du montant total, des versements postaux sur des comptes de tiers

24.

ou des comptes courants postaux ne peuvent être effectués que par des consommateurs, et ceci pour un montant maximum de 3 000 euros par versement ou pour l'ensemble de versements qui semblent liés.

ou des comptes courants postaux ne peuvent être effectués que par des consommateurs, et ceci pour un montant maximum de 3 000 euros par versement ou pour l'ensemble de versements qui semblent liés.

La disposition prévue à l'alinéa 1er ne s'applique pas aux versements postaux sur des comptes courants postaux ou comptes courants effectués par les fonctionnaires des services publics fédéraux et régionaux dans le cadre de l'exécution de leur fonction.

Article 74/1

§ 1er. Toute entité assujettie signale par voie électronique à l'Administration de la Trésorerie toute divergence qu'elle rencontre entre les informations sur les bénéficiaires effectifs disponibles dans le registre UBO et les informations sur les bénéficiaires effectifs qui sont à sa disposition.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les avocats qui, dans l'exercice des activités énumérées à l'article 5, § 1er, 28°, sont confrontés à une différence visée à l'alinéa précité, sont tenus d'en informer immédiatement le Bâtonnier de l'Ordre dont ils relèvent.

Le Bâtonnier vérifie le respect des conditions visées à l'alinéa 4 et l'article 5, § 1er, 28°. Le cas échéant, il transmet par voie électronique, conformément à l'alinéa 1er, et de manière immédiate et non filtrée, les informations et renseignements à l'Administration de la Trésorerie.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les entités assujetties visées à l'article 5, § 1er, 23° à 28°, ne communiquent pas la différence constatée visée au même alinéa, lorsque les informations et renseignements ont été reçus d'un client ou obtenus sur un client lors de l'évaluation de la situation juridique de ce client ou dans l'exercice de leur mission de défense ou de représentation du client dans une

25.

procédure judiciaire ou concernant une telle procédure, y compris dans le cadre de conseils relatifs à la manière d'engager ou d'éviter une procédure, que ces informations ou renseignements soient reçus ou obtenus avant, pendant ou après cette procédure, sauf si les entités assujetties visées ont pris part à des activités de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme, ont fourni un conseil juridique à des fins de blanchiment de capitaux ou de financement du terrorisme ou savent que le client a sollicité un conseil juridique à de telles fins.

L'obligation de signalement visée à l'alinéa 1er est applicable aux autorités compétentes autres que la CTIF dans la mesure où elle n'interfère pas inutilement avec leurs fonctions.

§ 2. Lorsque des divergences sont signalées, ou d'initiative, l'Administration de la Trésorerie prend des mesures appropriées pour, modifier, confirmer, compléter, corriger ou clarifier les informations reprises dans le registre UBO. Elle peut notamment communiquer les fondements du signalement visé au paragraphe 1er au redevable d'information concerné, visé à l'article 74, § 1er, alinéa 1er, qui modifie, confirme, complète, corrige ou clarifie les informations reprises dans le registre UBO dans le mois après réception de cette communication. L'identité de l'entité assujettie ou autorité compétente à l'origine de ce signalement ne pourra pas être communiqué au redevable d'information concerné.

L'Administration de la Trésorerie fait mention dans le registre UBO qu'un signalement a été introduit conformément au paragraphe 1er sans détailler l'entité assujettie ou l'autorité compétente qui en est à l'origine. Cette mention est uniquement visible pour les autorités compétentes et est retirée dès que les informations reprises dans le registre UBO sont modifiées, confirmées,

26.

complétées, corrigées ou clarifiées conformément à l'alinéa premier.

Article 132

§ 1er. Sans préjudice d'autres mesures prévues par la présente loi ou par d'autres dispositions légales ou réglementaires, les autorités de contrôle visées à l'article 85 ou, le cas échéant, les autorités désignées par d'autres lois, peuvent, lorsqu'elles constatent :

1° une infraction aux dispositions de la présente loi ou des arrêtés et règlements pris pour son exécution, des mesures d'exécution de la directive 2015/849, du Règlement européen relatif aux transferts de fonds ou des devoirs de vigilance prévus par les dispositions contraignantes relatives aux embargos financiers, qui ressortissent à leur compétence;

...

§ 6. Sans préjudice d'autres mesures prévues par la présente loi ou par d'autres dispositions légales ou réglementaires, le ministre des Finances peut, lorsqu'il constate une infraction à l'article 1 :35 du Code des sociétés et des associations, ou à la qualité des données transmises, visés à l'article précité, imposer une amende administrative aux administrateurs visés au même article du Code précité, et, le cas échéant, à un ou plusieurs membres de l'organe légal de ces entités, leur comité de direction, ainsi qu'aux personnes qui, en l'absence de comité de direction, participent à leur direction effective, responsables de l'infraction.

...

Article 137

Sont punis d'une amende de 250 à 225 000 euros:

1° ceux qui contreviennent aux dispositions de l'article 66, § 2, alinéa 1er, ou de l'article 67. L'amende ne peut néanmoins pas

Article 132

§ 1er. Sans préjudice d'autres mesures prévues par la présente loi ou par d'autres dispositions légales ou réglementaires, les autorités de contrôle visées à l'article 85 ou, le cas échéant, les autorités désignées par d'autres lois, peuvent, lorsqu'elles constatent :

1° une infraction aux dispositions de la présente loi ou des arrêtés et règlements pris pour son exécution, des mesures d'exécution de la directive 2015/849, du Règlement européen relatif aux transferts de fonds ou des devoirs de vigilance prévus par les dispositions contraignantes relatives aux embargos financiers, qui ressortissent à leur compétence;

...

§ 6. Sans préjudice d'autres mesures prévues par la présente loi ou par d'autres dispositions légales ou réglementaires, le ministre des Finances **ou son délégué** peut, lorsqu'il constate une infraction à l'article 1 :35 du Code des sociétés et des associations, ou à la qualité des données transmises, visés à l'article précité, imposer une amende administrative aux administrateurs visés au même article du Code précité, et, le cas échéant, à un ou plusieurs membres de l'organe légal de ces entités, leur comité de direction, ainsi qu'aux personnes qui, en l'absence de comité de direction, participent à leur direction effective, responsables de l'infraction.

...

Article 137

Sont punis d'une amende de 250 à 225 000 euros:

1° ceux qui contreviennent aux dispositions de l'article 66, § 2, alinéa 1er, ou de l'article 67. L'amende ne peut néanmoins pas

27.

<p>excéder dix pour cent du paiement ou du don;</p> <p>2° par dérogation à l'article 136, ceux qui, volontairement, empêchent ou entravent l'exécution de la mission des fonctionnaires de police ou des agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique lorsqu'ils agissent dans le cadre des compétences de contrôle attribuées au Service Public Fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie par l'article 85, § 3, de la présente loi;</p> <p>Les agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique peuvent adresser au contrevenant un avertissement, conformément à l'article XV.31 du même code ou lui proposer le paiement d'une somme qui éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 dudit code.</p>	<p>excéder dix pour cent du paiement ou du don;</p> <p>2° par dérogation à l'article 136, ceux qui, volontairement, empêchent ou entravent l'exécution de la mission des fonctionnaires de police ou des agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique lorsqu'ils agissent dans le cadre des compétences de contrôle attribuées au Service Public Fédéral Economie, P.M.E., Classes moyennes et Energie par l'article 85, § 3, de la présente loi;</p> <p>3° ceux qui ne s'inscrivent pas conformément à la procédure déterminée par le Roi en vertu de l'article 5, § 1er, alinéa 7.</p> <p>Les agents commissionnés par le ministre de l'Economie en vertu de l'article XV.2 du Code de droit économique peuvent adresser au contrevenant un avertissement, conformément à l'article XV.31 du même code ou lui proposer le paiement d'une somme qui éteint l'action publique, conformément à l'article XV.61 dudit code.</p>
---	--

Texte actuel	Texte modifié
Loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers	Loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers
(...)	(...)
Section 10	Section 10
Coopération internationale en matière de lutte contre les abus de marché	Coopération internationale en matière de lutte contre les abus de marché
CHAPITRE III	CHAPITRE III
Autorité des services et marchés financiers	Autorité des services et marchés financiers
Section 1re	Section 1re
Dispositions générales	Dispositions générales
(...)	(...)
Art. 46	Art. 46
La FSMA ne connaît pas des questions d'ordre fiscal.	De FSMA is niet bevoegd inzake belastingaangelegenheden.
Toutefois, la FSMA dénonce aux autorités judiciaires les mécanismes particuliers ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale dans le chef de tiers mis en place par une entreprise dont elle assure le contrôle, lorsqu'elle a connaissance du fait que ces mécanismes particuliers constituent, dans le chef de ces entreprises mêmes, en tant qu'auteur, coauteur ou complice, un délit fiscal passible de sanctions pénales.	Toutefois, lorsqu'elle dispose d'éléments concrets de mécanismes particuliers dans le chef d'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement, d'une société d'investissement, d'une société de gestion d'organismes de placement collectif ou d'un gestionnaire d'organismes de placement collectif alternatifs qu'elle a agréé(e), elle les dénonce aux autorités judiciaires.
	Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :
	1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;
	2° son initiative procède de l'entreprise elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de l'entreprise ou, encore, procède d'une négligence manifeste de l'entreprise ;

	3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;
	4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que l'entreprise sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.
(...)	(...)
Section 6	Section 6
Secret professionnel, échange d'informations et coopération avec d'autres autorités	Secret professionnel, échange d'informations et coopération avec d'autres autorités
(...)	(...)
Art. 76	Art. 76
L'article 74 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées à la FSMA ou dans le cadre des vérifications, expertises ou rapports que la FSMA, dans le cadre de ses missions visées à l'article 45, les a chargés d'effectuer ou de produire.	L'article 74 s'applique aux commissaires agréés, aux réviseurs d'entreprises et aux experts quant aux informations dont ils ont eu connaissance en raison des missions confiées au sein d'une entreprise ou d'une personne soumise au contrôle de la FSMA.
	Dans le cadre de l'obligation qui leur incombe de faire d'initiative rapport à l'autorité de contrôle dès qu'ils constatent des décisions ou des faits qui peuvent constituer des violations des lois de contrôle sectorielles, les commissaires agréés en fonction auprès d'établissements soumis au contrôle de la FSMA sont tenus, lorsqu'ils disposent, dans l'exercice de leurs missions, d'éléments concrets de mécanismes particuliers au sens de l'article 46, de les dénoncer à la FSMA.
L'alinéa 1 ^{er} et l'article 86, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises ne sont pas applicables aux communications d'informations à la FSMA qui sont prévues ou autorisées par des dispositions légales ou réglementaires régissant les missions de la FSMA.	L'alinéa 1 ^{er} et l'article 86, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} de la loi du 7 décembre 2016 portant organisation de la profession et de la supervision publique des réviseurs d'entreprises ne sont pas applicables aux communications d'informations à la FSMA qui sont prévues ou autorisées par des dispositions légales ou réglementaires régissant les missions de la FSMA.

Texte actuel	Texte modifié
Loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances	Loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances
(...)	(...)
Sous-section 2	Sous-section 2
Agrément de la société d'investissement	Agrément de la société d'investissement
(...)	(...)
Art. 41	Art. 41
(...)	(...)
	Art. 41/1
	Art. 41/1. Il est interdit aux sociétés d'investissement de mettre en place un mécanisme particulier.
	Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :
	1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;
	2° son initiative procède de la société d'investissement elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société d'investissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société d'investissement ;
	3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;
	4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société d'investissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.
(...)	(...)
Section 3	Section 3

Contrôle révisoral	Contrôle révisoral
(...)	(...)
Art. 106	Art. 106
§ 1 ^{er} . Les commissaires collaborent au contrôle exercé par la FSMA, sous leur responsabilité personnelle exclusive et conformément au présent paragraphe, aux règles de la profession et aux instructions de la FSMA. A cette fin :	§ 1 ^{er} . Les commissaires collaborent au contrôle exercé par la FSMA, sous leur responsabilité personnelle exclusive et conformément au présent paragraphe, aux règles de la profession et aux instructions de la FSMA. A cette fin :
(...)	(...)
	5° ils transmettent chaque année à la FSMA une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 41/1.
(...)	(...)
CHAPITRE 6	CHAPITRE 6
Renonciation, radiation et révocation de l'inscription et de l'agrément, mesures exceptionnelles et sanctions administratives	Renonciation, radiation et révocation de l'inscription et de l'agrément, mesures exceptionnelles et sanctions administratives
(...)	(...)
Art. 112	Art. 112
Sans préjudice de l'article 327, § 5 du Code des impôts sur les revenus 1992, la FSMA ne connaît pas des questions d'ordre fiscal.	L'article 111, §1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} et alinéa 2, 2 ^o à 6 ^o et §§2 à 5 est applicable au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société d'investissement et/ou une société de gestion d'organisme de placement collectif désignée a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 41/1.
Toutefois, le § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} et alinéa 2, 2 ^o , et le § 2 de l'article 111 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société d'investissement et/ou une société de gestion d'organismes de placement collectif désignée a mis en place un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers.	(...)
Section 5	Section 5
Organisation	Organisation

	Art. 201/1
	Il est interdit aux sociétés de gestion d'organismes de placement collectif de mettre en place un mécanisme particulier.
	Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :
	1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;
	2° son initiative procède de la société de gestion d'organismes de placement collectif elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société de gestion d'organismes de placement collectif ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société de gestion d'organismes de placement collectif ;
	3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;
	4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société de gestion d'organismes de placement collectif sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.
(...)	(...)
CHAPITRE 2	CHAPITRE 2
Contrôle révisoral	Contrôle révisoral
Art. 247	Art. 247
§ 1 ^{er} . Les commissaires collaborent au contrôle exercé par la FSMA, sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément au présent article, aux règles de la profession et aux instructions de la FSMA. A cette fin :	§ 1 ^{er} . Les commissaires collaborent au contrôle exercé par la FSMA, sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément au présent article, aux règles de la profession et aux instructions de la FSMA. A cette fin :
(...)	(...)
	5° ils transmettent chaque année à la FSMA une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 201/1.
(...)	(...)

TITRE 4	TITRE 4
Révocation de l'agrément, mesures exceptionnelles et sanctions administratives	Révocation de l'agrément, mesures exceptionnelles et sanctions administratives
(...)	(...)
Art. 250	Art. 250
(...)	(...)
§ 6. Sans préjudice de l'article 327, § 5, du Code des impôts sur les revenus 1992, la FSMA ne connaît pas des questions d'ordre fiscal.	§ 6. Les paragraphes 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} et alinéa 2, 1 ^o , 3 ^o , 4 ^o et 5 ^o , et 2 à 5 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société de gestion d'organismes de placement collectif a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 201/1.
Wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, zijn echter § 1, eerste en tweede lid, 3 ^o , en § 2 van toepassing.	(...)
(...)	(...)
PARTIE 4	PARTIE 4
DISPOSITIONS PENALES	DISPOSITIONS PENALES
(...)	(...)
Art. 289	Art. 289
§ 1 ^{er} . Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10 000 euros ou d'une de ces peines seulement :	§ 1 ^{er} . Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10 000 euros ou d'une de ces peines seulement :
(...)	(...)
	11° ceux qui sciemment mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 41/1 ou 201/1.
(...)	(...)

Texte actuel	Texte modifié
Loi du 12 mai 2014 relative aux sociétés immobilières réglementées	Loi du 12 mai 2014 relative aux sociétés immobilières réglementées
(...)	(...)
Section 3	Section 3
Suppression de l'agrément, mesures exceptionnelles et sanctions administratives	Suppression de l'agrément, mesures exceptionnelles et sanctions administratives
(...)	(...)
Art. 65	Art. 65
§ 1 ^{er} . Sans préjudice des dispositions légales relatives à la communication d'informations par la FSMA au ministre qui a les Finances dans ses attributions au cas où un établissement sur lequel la FSMA exerce le contrôle a mis en place un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers, la FSMA ne connaît pas des questions d'ordre fiscal.	(...)
Toutefois, le § 1 ^{er} , alinéas 1 ^{er} et 2, 2° et le § 2 de l'article 64 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société immobilière réglementée publique a mis en place un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers.	(...)
(...)	(...)

Texte actuel	Texte modifié
Loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires	Loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires
(...)	(...)
Sous-section V	Sous-section V
Organisation	Organisation
(...)	(...)
	Art. 33/1
	Il est interdit aux gestionnaires de mettre en place un mécanisme particulier.
	Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :
	1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;
	2° son initiative procède du gestionnaire lui-même ou implique de toute évidence la coopération active du gestionnaire ou, encore, procède d'une négligence manifeste du gestionnaire ;
	3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;
	4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que le gestionnaire sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.
(...)	(...)
Chapitre II	Chapitre II
Gestionnaires établis dans un pays tiers pour lesquels la Belgique n'est pas l'Etat membre de référence et qui gèrent des organismes de placement collectif alternatifs de droit belge et/ou commercialisent des organismes de placement collectif alternatifs de l'Union ou de pays tiers en Belgique	Gestionnaires établis dans un pays tiers pour lesquels la Belgique n'est pas l'Etat membre de référence et qui gèrent des organismes de placement collectif alternatifs de droit belge et/ou commercialisent des organismes de placement collectif alternatifs de l'Union ou de pays tiers en Belgique

(...)	(...)
Art. 165	Art. 165
Les dispositions du livre I ^{er} ne sont applicables aux gestionnaires visés au présent chapitre que dans la mesure précisée par le présent article.	Les dispositions du livre I ^{er} ne sont applicables aux gestionnaires visés au présent chapitre que dans la mesure précisée par le présent article.
Les articles 37, 39, 44, 45 et 46 sont applicables aux gestionnaires qui exercent leurs activités en Belgique par voie d'installation de succursales.	Les articles 33/1, 37, 39, 44, 45 et 46 sont applicables aux gestionnaires qui exercent leurs activités en Belgique par voie d'installation de succursales.
(...)	(...)
LIVRE III	LIVRE III
CONTRÔLE RÉVISORAL	CONTRÔLE RÉVISORAL
(...)	(...)
Art. 357	Art. 357
§ 1 ^{er} . Les commissaires collaborent au contrôle exercé par la FSMA, sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément au présent article, aux règles de la profession et aux instructions de la FSMA. A cette fin:	§ 1 ^{er} . Les commissaires collaborent au contrôle exercé par la FSMA, sous leur responsabilité personnelle et exclusive et conformément au présent article, aux règles de la profession et aux instructions de la FSMA. A cette fin:
(...)	(...)
	6° ils transmettent chaque année à l'autorité de contrôle une déclaration précisant s'ils ont (ou non) constaté des mécanismes particuliers au sens de l'article 33/1.
(...)	(...)
LIVRE IV	LIVRE IV
RENONCIATION, RADIATION ET REVOCATION DE L'AGREMENT OU DE L'INSCRIPTION, MESURES EXCEPTIONNELLES ET SANCTIONS ADMINISTRATIVES	RENONCIATION, RADIATION ET REVOCATION DE L'AGREMENT OU DE L'INSCRIPTION, MESURES EXCEPTIONNELLES ET SANCTIONS ADMINISTRATIVES
(...)	(...)
Art. 363	Art. 363
Sans préjudice de l'article 327, § 5 du Code des impôts sur les revenus 1992, la FSMA ne connaît pas des questions d'ordre fiscal.	L'article 360, §1er, alinéas 1er et 2, 1°, a), ii) à vi) et 2°, a), i) et iii) à v) et §§2 à 5 est applicable

	lorsque la FSMA a connaissance d'un mécanisme particulier au sens de l'article 33/1.
Toutefois, l'article 360, § 1 ^{er} , alinéas 1 ^{er} et 2, 1°, a), ii), et 2°, a), i), et § 2 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'un OPCA et/ou une société de gestion a mis en place un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers.	(...)
(...)	(...)
PARTIE VI	PARTIE VI
DISPOSITIONS PÉNALES	DISPOSITIONS PÉNALES
(...)	(...)
Art. 370	Art. 370
Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement:	Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 euros à 10.000 euros ou d'une de ces peines seulement:
(...)	(...)
	10° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 33/1.
(...)	(...)

Texte actuel	Texte modifié
Loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement	Loi du 25 octobre 2016 relative à l'accès à l'activité de prestation de services d'investissement et au statut et au contrôle des sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement
(…)	(…)
Sous-section 5	Sous-section 5
Organisation	Organisation
Art. 25	Art. 25
§ 1 ^{er} . Les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement doivent disposer d'un dispositif solide et adéquat d'organisation d'entreprise, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace, saine et prudente de l'entreprise et de promouvoir l'intégrité du marché et les intérêts des clients, reposant notamment sur:	§ 1 ^{er} . Les sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement doivent disposer d'un dispositif solide et adéquat d'organisation d'entreprise, dont des mesures de surveillance, en vue de garantir une gestion efficace, saine et prudente de l'entreprise et de promouvoir l'intégrité du marché et les intérêts des clients, reposant notamment sur:
(…)	(…)
Les 6° et 10° s'appliquent également aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement lorsqu'elles commercialisent des dépôts structurés ou fournissent des conseils sur ces dépôts à des clients.	Les 6° et 10° s'appliquent également aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement lorsqu'elles commercialisent des dépôts structurés ou fournissent des conseils sur ces dépôts à des clients.
	§1er/1. Il est interdit aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement de mettre en place un mécanisme particulier.
	Par mécanisme particulier, on entend un procédé qui remplit cumulativement les conditions suivantes :
	1° il a pour but ou pour effet de rendre possible ou de favoriser la fraude fiscale par des tiers ;
	2° son initiative procède de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement elle-même ou implique de toute évidence la coopération active de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement ou, encore, procède d'une négligence manifeste de la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement ;

	3° il implique un ensemble de comportements ou d'omissions ;
	4° il présente un caractère particulier, c'est-à-dire que la société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement sait ou devrait savoir que le mécanisme s'écarte des normes et des usages normaux en matière d'opérations financières.
(...)	(...)
Section 5	Section 5
Radiation de l'agrément, mesures exceptionnelles, astreintes et sanctions administratives	Radiation de l'agrément, mesures exceptionnelles, astreintes et sanctions administratives
(...)	(...)
Art. 64	Art. 64
(...)	(...)
§ 3. Les paragraphes 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} et alinéa 2, 4 [°] , et 2 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement a mis en place un mécanisme particulier ayant pour but ou pour effet de favoriser la fraude fiscale par des tiers.	§3. Les paragraphes 1er, alinéa 1er et alinéa 2, 1[°], 4[°], 5[°] et 6[°], et 2 sont applicables au cas où la FSMA a connaissance du fait qu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement a mis en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, §1er/1.
(...)	(...)
Sous-section 4	Sous-section 4
Mesures exceptionnelles, sanctions administratives et pénales	Mesures exceptionnelles, sanctions administratives et pénales
Art. 76	Art. 76
(...)	(...)
§ 2. Si la FSMA constate qu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangère relevant du droit d'un autre Etat membre ayant une succursale en Belgique ne se conforme pas aux dispositions législatives ou réglementaires en vigueur en Belgique qui relèvent du domaine de compétence de la FSMA en application de la directive citée au § 1 ^{er} , elle met la société	§ 2. Si la FSMA constate qu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangère relevant du droit d'un autre Etat membre ayant une succursale en Belgique ne se conforme pas aux dispositions législatives ou réglementaires en vigueur en Belgique qui relèvent du domaine de compétence de la FSMA en application de la directive citée au § 1 ^{er} , elle met la société

concernée en demeure de remédier, dans le délai qu'elle détermine, à la situation constatée.	concernée en demeure de remédier, dans le délai qu'elle détermine, à la situation constatée.
(...)	(...)
En cas de persistance des manquements dans le chef d'une succursale visée à l'alinéa 1 ^{er} , la FSMA peut, après en avoir avisé les autorités de l'Etat membre d'origine, prendre les mesures visées par l'article 64, § 1 ^{er} , 1 ^o , 4 ^o et 5 ^o . L'article 64, §§ 2 et 3, est également applicable. L'article 64, § 3, s'applique également aux sociétés de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangères relevant du droit d'un autre Etat membre qui opèrent en Belgique sous le régime de la libre prestation de services. La Commission européenne et l'Autorité européenne des marchés financiers sont informées sans délai de l'adoption de ces mesures.	En cas de persistance des manquements dans le chef d'une succursale visée à l'alinéa 1 ^{er} , la FSMA peut, après en avoir avisé les autorités de l'Etat membre d'origine, prendre les mesures visées par l'article 64, § 1 ^{er} , 1 ^o , 4 ^o et 5 ^o . L'article 64, § 2, est également applicable. (...) La Commission européenne et l'Autorité européenne des marchés financiers sont informées sans délai de l'adoption de ces mesures.
(...)	(...)
§ 4. Le prescrit du paragraphe 2 du présent article est, à l'exception de la dernière phrase, également applicable lorsque la succursale d'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangère relevant du droit d'un autre Etat membre viole des obligations qui ne découlent pas des dispositions arrêtées en application de la directive 2004/39/CE mais qui relèvent bien de la compétence de la FSMA.	§ 4. Le prescrit du paragraphe 2 du présent article est, à l'exception de la dernière phrase, également applicable lorsqu'une société de gestion de portefeuille et de conseil en investissement étrangère relevant du droit d'un autre Etat membre viole des obligations qui ne découlent pas des dispositions arrêtées en application de la Directive 2014/65/UE mais qui relèvent bien de la compétence de la FSMA.
(...)	(...)
Sous-section 2	Sous-section 2
Exercice de l'activité	Exercice de l'activité
Art. 85	Art. 85
Les succursales visées dans la présente section satisfont aux dispositions suivantes, sous la surveillance de la FSMA, ainsi qu'aux arrêtés et règlements pris pour leur exécution:	Les succursales visées dans la présente section satisfont aux dispositions suivantes, sous la surveillance de la FSMA, ainsi qu'aux arrêtés et règlements pris pour leur exécution:
1 ^o les articles 25, § 1 ^{er} , 9 ^o , et 26 à 26/2 de la présente loi;	1 ^o les articles 25, § 1 ^{er} , 9 ^o , 25, §1er/1 , et 26 à 26/2 de la présente loi;
(...)	(...)
TITRE 7	TITRE 7

Sanctions pénales	Sanctions pénales
Art. 107	Art. 107
§ 1 ^{er} . Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 EUR à 10.000 EUR ou d'une de ces peines seulement :	§ 1 ^{er} . Sont punis d'un emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 EUR à 10.000 EUR ou d'une de ces peines seulement :
(...)	(...)
	10° ceux qui, sciemment, mettent en place un mécanisme particulier au sens de l'article 25, § 1er/1.
(...)	(...)

1.

Coördinatie van de artikelen

Huidige tekst	Gewijzigde tekst
Wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België	
Artikel 35/3	Artikel 35/3
<p>Artikel 35 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van de opdrachten van de Bank of in het kader van de verificaties, expertises of verslagen die de Bank hen, in het kader van haar opdrachten als bedoeld in de artikelen 36/2 en 36/3, heeft gelast uit te voeren dan wel voor te leggen.</p>	<p>Artikel 35 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van hun opdrachten bij instellingen waarop de Bank (mede) toezicht uitoefent, met toepassing van de artikelen 12bis en 36/2.</p> <p>In het kader van hun verplichting om op eigen initiatief verslag uit te brengen bij de toezichthouder zodra zij kennis krijgen van beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van de sectorale toezichtwetten, dienen de erkende commissarissen werkzaam bij instellingen waarop de Bank (mede) toezicht uitoefent met toepassing van de artikelen 12bis en 36/2, aan de Bank een aangifte te doen wanneer ze bij de uitvoering van hun opdrachten over concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen in de zin van artikel 36/4.</p>
<p>Het eerste lid en artikel 86, § 1, eerste lid, van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren, zijn niet van toepassing op de mededeling van informatie aan de Bank die is voorgeschreven of toegestaan door de wettelijke of reglementaire bepalingen die de opdrachten van de Bank regelen.</p>	<p>Het eerste lid en artikel 86, § 1, eerste lid, van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren, zijn niet van toepassing op de mededeling van informatie aan de Bank die is voorgeschreven of toegestaan door de wettelijke of reglementaire bepalingen die de opdrachten van de Bank regelen.</p>
Artikel 36/4	Artikel 36/4
<p>Bij de uitoefening van haar opdrachten bedoeld in artikel 12bis is de Bank niet bevoegd inzake belastingaangelegenheden.</p>	<p>Bij de uitoefening van haar opdrachten bedoeld in de artikelen 12bis en 36/2 is de Bank niet bevoegd inzake</p>

2.

Ze doet evenwel bij het gerecht aangifte van de bijzondere mechanismen die door een instelling die overeenkomstig artikel 36/2 onder haar toezicht staat, zijn opgezet met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, wanneer zij er kennis van heeft dat deze bijzondere mechanismen voor deze instelling zelf als dader, mededader of medeplichtige, een fiscaal misdrijf vormen, dat strafrechtelijk kan worden bestraft.

belastingaangelegenheden. Wanneer zij evenwel over concrete elementen beschikt met betrekking tot bijzondere mechanismen bij een onderneming waarop zij (mede) toezicht uitoefent, doet ze daarvan aangifte bij het gerecht.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

- 1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;
- 2° het initiatief ertoe wordt door de instelling zelf genomen of de instelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de instelling;
- 3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;
- 4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de instelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bancaire, verzekerings- en financiële verrichtingen.

Artikel 36/25

§ 1. De instellingen die in hun lidstaat van herkomst een vergunning als centrale tegenpartij bezitten of die als dusdanig erkend zijn krachtens Verordening 648/2012, mogen als centrale tegenpartij diensten verstrekken in België of vanuit het Belgische grondgebied.

...

§ 4. De Bank is belast met het prudentieel toezicht op de centrale tegenpartijen.

De Bank ziet toe op de naleving door de centrale tegenpartijen van de bepalingen

Artikel 36/25

§ 1. De instellingen die in hun lidstaat van herkomst een vergunning als centrale tegenpartij bezitten of die als dusdanig erkend zijn krachtens Verordening 648/2012, mogen als centrale tegenpartij diensten verstrekken in België of vanuit het Belgische grondgebied.

...

§ 4. De Bank is belast met het prudentieel toezicht op de centrale tegenpartijen.

De Bank ziet toe op de naleving door de centrale tegenpartijen van de bepalingen

3.

van de Hoofdstukken 1 en 3 van Titel IV van Verordening 648/2012, met uitzondering van artikel 33 van Verordening 648/2012, dat onder de bevoegdheid valt van de FSMA.

In het kader van Hoofdstuk 2 van Titel IV van Verordening 648/2012 controleert de Bank de toelatingscriteria en de toepassing ervan krachtens artikel 37 van Verordening 648/2012, om zich ervan te vergewissen dat ze volstaan om het risico waaraan deze centrale tegenpartijen zijn blootgesteld, te beheersen, onverminderd de bevoegdheden waarover de FSMA beschikt krachtens artikel 22, § 5, van de wet van 2 augustus 2002.

§ 5. De Bank deelt aan de FSMA alle relevante en nuttige informatie mee over de operationele vereisten die vastgelegd zijn in Hoofdstuk 1 van Titel IV van Verordening 648/2012, om de FSMA in staat te stellen haar bevoegdheden in het kader van artikel 31, lid 1 en 2 van Verordening 648/2012 uit te oefenen

...

Artikel 36/26/1

§ 1. Krachtens artikel 11 van Verordening 909/2014 wordt de Bank aangewezen als bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het uitvoeren van de taken met betrekking tot de vergunningverlening aan en het toezicht op in België gevestigde centrale effectenbewaarinstellingen, behoudens andersluidende bepalingen in Verordening 909/2014 die specifieke bevoegdheden toekennen aan de

van de Hoofdstukken 1 en 3 van Titel IV van Verordening 648/2012, met uitzondering van artikel 33 van Verordening 648/2012, dat onder de bevoegdheid valt van de FSMA.

In het kader van Hoofdstuk 2 van Titel IV van Verordening 648/2012 controleert de Bank de toelatingscriteria en de toepassing ervan krachtens artikel 37 van Verordening 648/2012, om zich ervan te vergewissen dat ze volstaan om het risico waaraan deze centrale tegenpartijen zijn blootgesteld, te beheersen, onverminderd de bevoegdheden waarover de FSMA beschikt krachtens artikel 22, § 5, van de wet van 2 augustus 2002.

Het is de centrale tegenpartijen verboden een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 36/4, tweede lid, in te stellen met dien verstande dat de in punt 4° van het voornoemde artikel bedoelde normen en normale gebruiken de normen en normale gebruiken zijn voor verrichtingen die in het kader van de in de artikelen 14 en 15 van Verordening 648/2012 bedoelde diensten worden uitgevoerd.

§ 5. De Bank deelt aan de FSMA alle relevante en nuttige informatie mee over de operationele vereisten die vastgelegd zijn in Hoofdstuk 1 van Titel IV van Verordening 648/2012, om de FSMA in staat te stellen haar bevoegdheden in het kader van artikel 31, lid 1 en 2 van Verordening 648/2012 uit te oefenen

...

Artikel 36/26/1

§ 1. Krachtens artikel 11 van Verordening 909/2014 wordt de Bank aangewezen als bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor het uitvoeren van de taken met betrekking tot de vergunningverlening aan en het toezicht op in België gevestigde centrale effectenbewaarinstellingen, behoudens andersluidende bepalingen in Verordening 909/2014 die specifieke bevoegdheden toekennen aan de

4.

autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op handelsplatformen.

...

§ 5. De in paragraaf 4 bedoelde ondersteuning verlenende instellingen dienen een vergunning te verkrijgen van de Bank, op advies van de FSMA. De Bank is belast met het toezicht op die instellingen. Op advies van de Bank en de FSMA bepaalt de Koning met name het volgende :

1° op zowel geconsolideerde als individuele basis, de voorwaarden en de procedure voor de vergunningverlening aan en de handhaving van de vergunning van deze instellingen door de Bank, met inbegrip van de reikwijdte van het advies van de FSMA en de voorwaarden waaraan moet worden voldaan door de personen die de effectieve leiding waarnemen en de personen die een belangrijke deelneming bezitten;

2° de regels inzake het prudentieel toezicht, met inbegrip van de herstelmaatregelen, dat door de Bank wordt uitgeoefend op de in paragraaf 4 bedoelde instellingen die geen in België gevestigde kredietinstellingen zijn;

3° de minimumvereisten inzake organisatie, werking, financiële positie, interne controle en risicobeheer die van toepassing zijn op de in paragraaf 4 bedoelde instellingen die geen in België gevestigde kredietinstellingen zijn.

De Bank kan een ondersteuning verlenende instelling toestaan andere dan de in paragraaf 4 bedoelde diensten te verstrekken en bepaalt de voorwaarden waaronder die toestemming wordt verleend.

Op advies van de Bank en de FSMA kan de Koning, met naleving van de internationale verplichtingen van België, de in de paragrafen 4 en 5 bedoelde regels geheel of gedeeltelijk toepassen op de in het buitenland gevestigde instellingen waarvan het bedrijf bestaat in het geheel of gedeeltelijk verlenen van ondersteunende diensten of uitvoeren van operationele

autoriteiten die bevoegd zijn voor het toezicht op handelsplatformen.

...

§ 5. De in paragraaf 4 bedoelde ondersteuning verlenende instellingen dienen een vergunning te verkrijgen van de Bank, op advies van de FSMA. De Bank is belast met het toezicht op die instellingen. Op advies van de Bank en de FSMA bepaalt de Koning met name het volgende :

1° op zowel geconsolideerde als individuele basis, de voorwaarden en de procedure voor de vergunningverlening aan en de handhaving van de vergunning van deze instellingen door de Bank, met inbegrip van de reikwijdte van het advies van de FSMA en de voorwaarden waaraan moet worden voldaan door de personen die de effectieve leiding waarnemen en de personen die een belangrijke deelneming bezitten;

2° de regels inzake het prudentieel toezicht, met inbegrip van de herstelmaatregelen, dat door de Bank wordt uitgeoefend op de in paragraaf 4 bedoelde instellingen die geen in België gevestigde kredietinstellingen zijn;

3° de minimumvereisten inzake organisatie, werking, financiële positie, interne controle en risicobeheer die van toepassing zijn op de in paragraaf 4 bedoelde instellingen die geen in België gevestigde kredietinstellingen zijn.

De Bank kan een ondersteuning verlenende instelling toestaan andere dan de in paragraaf 4 bedoelde diensten te verstrekken en bepaalt de voorwaarden waaronder die toestemming wordt verleend.

Op advies van de Bank en de FSMA kan de Koning, met naleving van de internationale verplichtingen van België, de in de paragrafen 4 en 5 bedoelde regels geheel of gedeeltelijk toepassen op de in het buitenland gevestigde instellingen waarvan het bedrijf bestaat in het geheel of gedeeltelijk verlenen van ondersteunende diensten of uitvoeren van operationele

5.

taken die van kritiek belang zijn om de diensten en activiteiten van in België gevestigde centrale effectenbewaarinstellingen te verzekeren.

De paragrafen 4 en 5 zijn niet van toepassing op het verlenen van ondersteunende diensten of het uitvoeren van operationele taken om de diensten en activiteiten van centrale effectenbewaarinstellingen te verzekeren, wanneer die diensten of taken verricht worden door een of meer centrale banken van het Eurosysteem.

§ 6. Voor de toepassing van deze paragraaf worden beschouwd als depositobanken de in België gevestigde kredietinstellingen waarvan het bedrijf uitsluitend bestaat in het verstrekken van diensten van bewaarneming van financiële instrumenten, het aanhouden van financiëleinstrumentenrekeningen, de afwikkeling van financiële instrumenten en daarmee verband houdende niet-bancaire diensten, naast de activiteiten bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, wanneer die activiteiten een nevendienst vormen van of verband houden met de voornoemde diensten.

...

Artikel 36/31

§ 1. Worden gestraft met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar

taken die van kritiek belang zijn om de diensten en activiteiten van in België gevestigde centrale effectenbewaarinstellingen te verzekeren.

De paragrafen 4 en 5 zijn niet van toepassing op het verlenen van ondersteunende diensten of het uitvoeren van operationele taken om de diensten en activiteiten van centrale effectenbewaarinstellingen te verzekeren, wanneer die diensten of taken verricht worden door een of meer centrale banken van het Eurosysteem.

§ 5/1. Het is de centrale effectenbewaarinstellingen en de ondersteuning verlenende instellingen verboden een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 36/4, tweede lid, in te stellen met dien verstande dat de in punt 4° van het voornoemde artikel bedoelde normen en normale gebruiken de normen en normale gebruiken zijn voor verrichtingen die in het kader van de in de bijlage van Verordening 909/2014 bedoelde diensten worden uitgevoerd.

§ 6. Voor de toepassing van deze paragraaf worden beschouwd als depositobanken de in België gevestigde kredietinstellingen waarvan het bedrijf uitsluitend bestaat in het verstrekken van diensten van bewaarneming van financiële instrumenten, het aanhouden van financiëleinstrumentenrekeningen, de afwikkeling van financiële instrumenten en daarmee verband houdende niet-bancaire diensten, naast de activiteiten bedoeld in artikel 1, § 3, eerste lid, van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen, wanneer die activiteiten een nevendienst vormen van of verband houden met de voornoemde diensten.

...

Artikel 36/31

§ 1. Worden gestraft met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar

6.

en een geldboete van 50 euro tot 10.000 euro of met één van deze straffen alleen:	en een geldboete van 50 euro tot 10.000 euro of met één van deze straffen alleen:
---	---

1° zij die in België verrekenings- of vereffeningssactiviteiten in financiële instrumenten verrichten zonder dat zij daartoe gemachtigd zijn krachtens de artikelen 36/25, 36/26 en 36/26/1 of indien deze machtiging werd ingetrokken;

2° zij die inbreuk plegen op de bepalingen die zijn vastgesteld met toepassing van de artikelen 36/25, 36/26 en 36/26/1 en door de Koning in de betrokken besluiten zijn aangeduid;

3° zij die de onderzoeken en expertises verhinderen die de Bank krachtens dit hoofdstuk verricht, of haar bewust onjuiste of onvolledige informatie verstrekken;

§ 2. De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, inclusief hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de in § 1 bedoelde inbreuken.

1° zij die in België verrekenings- of vereffeningssactiviteiten in financiële instrumenten verrichten zonder dat zij daartoe gemachtigd zijn krachtens de artikelen 36/25, 36/26 en 36/26/1 of indien deze machtiging werd ingetrokken;	1° zij die in België verrekenings- of vereffeningssactiviteiten in financiële instrumenten verrichten zonder dat zij daartoe gemachtigd zijn krachtens de artikelen 36/25, 36/26 en 36/26/1 of indien deze machtiging werd ingetrokken;
---	---

2° zij die inbreuk plegen op de bepalingen die zijn vastgesteld met toepassing van de artikelen 36/25, 36/26 en 36/26/1 en door de Koning in de betrokken besluiten zijn aangeduid;

3° zij die de onderzoeken en expertises verhinderen die de Bank krachtens dit hoofdstuk verricht, of haar bewust onjuiste of onvolledige informatie verstrekken;

4° de in artikel 36/25, § 4, bedoelde centrale tegenpartijen en de in artikel 36/26/1 bedoelde centrale effectenbewaarinstellingen en ondersteuning verlenende instellingen die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van de vooroemde bepalingen.

§ 2. De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, inclusief hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de in § 1 bedoelde inbreuken.

Wet van 25 april 2014 op op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen

Artikel 21

§ 1. Iedere kredietinstelling beschikt over een solide en passende regeling voor de bedrijfsorganisatie, waaronder toezichtsmaatregelen, om een doeltreffend en voorzichtig beleid van de instelling te garanderen, die met name berust op :

1° een passende beleidsstructuur die op het hoogste niveau gebaseerd is op een duidelijk onderscheid tussen, enerzijds, de effectieve leiding van de instelling en, anderzijds, het toezicht op die leidingen die binnen de instelling voorziet in een

Artikel 21

§ 1. Iedere kredietinstelling beschikt over een solide en passende regeling voor de bedrijfsorganisatie, waaronder toezichtsmaatregelen, om een doeltreffend en voorzichtig beleid van de instelling te garanderen, die met name berust op :

1° een passende beleidsstructuur die op het hoogste niveau gebaseerd is op een duidelijk onderscheid tussen, enerzijds, de effectieve leiding van de instelling en, anderzijds, het toezicht op die leidingen die binnen de instelling voorziet in een

7.

passende functiescheiding en in een duidelijk omschreven, transparante en coherente regeling voor de toewijzing van verantwoordelijkheden;

...

passende functiescheiding en in een duidelijk omschreven, transparante en coherente regeling voor de toewijzing van verantwoordelijkheden;

...

§ 1/1. In het bijzonder is het de kredietinstellingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;

2° het initiatief ertoe wordt door de kredietinstelling zelf genomen of de kredietinstelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de kredietinstelling;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de kredietinstelling weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake bancaire en financiële verrichtingen.

§ 1/1. Wanneer de kredietinstelling beleggingsdiensten en/of -activiteiten alsmede nevendiensten verleent of verricht, alsook wanneer zij gestructureerde deposito's verkoopt of advies verstrekkt aan cliënten in verband met dergelijke producten, behartigt de kredietinstelling de belangen van haar cliënten en bevordert zij de integriteit van de markt. Paragraaf 1 is hiertoe van toepassing.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde organisatieregeling is uitputtend uitgewerkt en is passend voor de aard, schaal en complexiteit van de risico's die inherent zijn aan het bedrijfsmodel en aan de werkzaamheden van de instelling.

§ 1/2. Wanneer de kredietinstelling beleggingsdiensten en/of -activiteiten alsmede nevendiensten verleent of verricht, alsook wanneer zij gestructureerde deposito's verkoopt of advies verstrekkt aan cliënten in verband met dergelijke producten, behartigt de kredietinstelling de belangen van haar cliënten en bevordert zij de integriteit van de markt. Paragraaf 1 is hiertoe van toepassing.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde organisatieregeling is uitputtend uitgewerkt en is passend voor de aard, schaal en complexiteit van de risico's die inherent zijn aan het bedrijfsmodel en aan de werkzaamheden van de instelling.

8.

...

Artikel 225

De erkende commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht van de toezichthouder, op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig dit artikel, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de toezichthouder. Daartoe :

1° beoordelen zij de internecontrolemaatregelen die de kredietinstellingen hebben getroffen als bedoeld in artikel 21, § 1, 2°, en met toepassing van de artikelen 21, § 1, 9°, 42 en 66, en delen zij hun bevindingen ter zake mee aan de toezichthouder;

2° brengen zij verslag uit bij de toezichthouder over :

a) de resultaten van het beperkt nazicht van de periodieke staten die de kredietinstellingen aan het einde van het eerste halfjaar aan de toezichthouder bezorgen, waarin bevestigd wordt dat zij geen kennis hebben van feiten waaruit zou blijken dat de periodieke staten per einde halfjaar niet in alle materieel belangrijke opzichten volgens de geldende richtlijnen van de toezichthouder werden opgesteld. Bovendien bevestigen zij dat de periodieke staten per einde halfjaar, voor wat de boekhoudkundige gegevens betreft in alle materieel belangrijke opzichten in overeenstemming zijn met de boekhouding en de inventarissen, inzake volledigheid, wat wil zeggen dat ze alle gegevens bevatten uit de boekhouding en de inventarissen op basis waarvan de periodieke staten worden opgesteld, en juistheid, wat wil zeggen dat ze de gegevens correct weergeven uit de boekhouding en de inventarissen op basis waarvan de periodieke staten worden opgesteld; en bevestigen zij geen kennis te hebben van feiten waaruit zou blijken dat de periodieke staten per einde halfjaar niet zijn opgesteld met toepassing van de bookings- en waarderingsregels voor de opstelling van de jaarrekening met betrekking tot het laatste

...

Artikel 225

De erkende commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht van de toezichthouder, op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig dit artikel, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de toezichthouder. Daartoe :

1° beoordelen zij de internecontrolemaatregelen die de kredietinstellingen hebben getroffen als bedoeld in artikel 21, § 1, 2°, en met toepassing van de artikelen 21, § 1, 9°, 42 en 66, en delen zij hun bevindingen ter zake mee aan de toezichthouder;

2° brengen zij verslag uit bij de toezichthouder over :

a) de resultaten van het beperkt nazicht van de periodieke staten die de kredietinstellingen aan het einde van het eerste halfjaar aan de toezichthouder bezorgen, waarin bevestigd wordt dat zij geen kennis hebben van feiten waaruit zou blijken dat de periodieke staten per einde halfjaar niet in alle materieel belangrijke opzichten volgens de geldende richtlijnen van de toezichthouder werden opgesteld. Bovendien bevestigen zij dat de periodieke staten per einde halfjaar, voor wat de boekhoudkundige gegevens betreft in alle materieel belangrijke opzichten in overeenstemming zijn met de boekhouding en de inventarissen, inzake volledigheid, wat wil zeggen dat ze alle gegevens bevatten uit de boekhouding en de inventarissen op basis waarvan de periodieke staten worden opgesteld, en juistheid, wat wil zeggen dat ze de gegevens correct weergeven uit de boekhouding en de inventarissen op basis waarvan de periodieke staten worden opgesteld; en bevestigen zij geen kennis te hebben van feiten waaruit zou blijken dat de periodieke staten per einde halfjaar niet zijn opgesteld met toepassing van de bookings- en waarderingsregels voor de opstelling van de jaarrekening met betrekking tot het laatste

9.

boekjaar; de toezichthouder kan de hier bedoelde periodieke staten nader bepalen; b) de resultaten van de controle van de periodieke staten die de kredietinstellingen aan het einde van het boekjaar aan de toezichthouder bezorgen, waarin bevestigd wordt dat de periodieke staten in alle materieel belangrijke opzichten werden opgesteld volgens de geldende richtlijnen van de toezichthouder. Bovendien bevestigen zij dat de periodieke staten per einde van het boekjaar, voor wat de boekhoudkundige gegevens betreft in alle materieel belangrijke opzichten in overeenstemming zijn met de boekhouding en de inventarissen, inzake volledigheid, wat wil zeggen dat ze alle gegevens bevatten uit de boekhouding en de inventarissen op basis waarvan de periodieke staten worden opgesteld, en juistheid, wat wil zeggen dat ze de gegevens correct weergeven uit de boekhouding en de inventarissen op basis waarvan de periodieke staten worden opgesteld; en bevestigen zij dat de periodieke staten per einde van het boekjaar werden opgesteld met toepassing van de boekings- en waarderingsregels voor de opstelling van de jaarrekening; de toezichthouder kan de hier bedoelde periodieke staten nader bepalen; 3° brengen zij bij de toezichthouder op zijn verzoek een bijzonder verslag uit over de organisatie, de werkzaamheden en de financiële structuur van de kredietinstelling; de kosten voor de opstelling van dit verslag worden door de kredietinstelling gedragen; 4° brengen zij, in het kader van hun opdracht bij de kredietinstelling of een revisorale opdracht bij een met de kredietinstelling verbonden onderneming, op eigen initiatief verslag uit bij de toezichthouder, zodra zij kennis krijgen van : a) beslissingen, feiten of ontwikkelingen die de positie van de kredietinstelling financieel of op het vlak van haar administratieve en boekhoudkundige	boekjaar; de toezichthouder kan de hier bedoelde periodieke staten nader bepalen; b) de resultaten van de controle van de periodieke staten die de kredietinstellingen aan het einde van het boekjaar aan de toezichthouder bezorgen, waarin bevestigd wordt dat de periodieke staten in alle materieel belangrijke opzichten werden opgesteld volgens de geldende richtlijnen van de toezichthouder. Bovendien bevestigen zij dat de periodieke staten per einde van het boekjaar, voor wat de boekhoudkundige gegevens betreft in alle materieel belangrijke opzichten in overeenstemming zijn met de boekhouding en de inventarissen, inzake volledigheid, wat wil zeggen dat ze alle gegevens bevatten uit de boekhouding en de inventarissen op basis waarvan de periodieke staten worden opgesteld, en juistheid, wat wil zeggen dat ze de gegevens correct weergeven uit de boekhouding en de inventarissen op basis waarvan de periodieke staten worden opgesteld; en bevestigen zij dat de periodieke staten per einde van het boekjaar werden opgesteld met toepassing van de boekings- en waarderingsregels voor de opstelling van de jaarrekening; de toezichthouder kan de hier bedoelde periodieke staten nader bepalen; 3° brengen zij bij de toezichthouder op zijn verzoek een bijzonder verslag uit over de organisatie, de werkzaamheden en de financiële structuur van de kredietinstelling; de kosten voor de opstelling van dit verslag worden door de kredietinstelling gedragen; 4° brengen zij, in het kader van hun opdracht bij de kredietinstelling of een revisorale opdracht bij een met de kredietinstelling verbonden onderneming, op eigen initiatief verslag uit bij de toezichthouder, zodra zij kennis krijgen van : a) beslissingen, feiten of ontwikkelingen die de positie van de kredietinstelling financieel of op het vlak van haar administratieve en boekhoudkundige

10.

<p>organisatie of van haar interne controle, op betekenisvolle wijze kunnen beïnvloeden;</p> <p>b) beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van het Wetboek van Vennootschappen, de statuten, deze wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten en reglementen;</p> <p>c) andere beslissingen of feiten die kunnen leiden tot een weigering van de certificering van de jaarrekening of tot het formuleren van voorbehoud;</p> <p>5° brengen zij de toezichthouder minstens eens per jaar verslag uit over de deugdelijkheid van de maatregelen die de kredietinstelling heeft getroffen ter vrijwaring van de tegoeden van de cliënten met toepassing van de artikelen 65 en 65/1 en van de op grond van deze bepalingen door de Koning genomen uitvoeringsmaatregelen.</p> <p>...</p>	<p>organisatie of van haar interne controle, op betekenisvolle wijze kunnen beïnvloeden;</p> <p>b) beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van het Wetboek van Vennootschappen, de statuten, deze wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten en reglementen;</p> <p>c) andere beslissingen of feiten die kunnen leiden tot een weigering van de certificering van de jaarrekening of tot het formuleren van voorbehoud;</p> <p>5° brengen zij de toezichthouder minstens eens per jaar verslag uit over de deugdelijkheid van de maatregelen die de kredietinstelling heeft getroffen ter vrijwaring van de tegoeden van de cliënten met toepassing van de artikelen 65 en 65/1 en van de op grond van deze bepalingen door de Koning genomen uitvoeringsmaatregelen.</p> <p>6° maken zij jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 21, § 1/1, hebben vastgesteld.</p> <p>...</p>
<p>Artikel 236</p> <p>§ 1. Wanneer de toezichthouder vaststelt dat een kredietinstelling niet of niet langer voldoet aan de met toepassing van artikel 234, § 2 genomen maatregelen, of dat de toestand na het verstrijken van de met toepassing van artikel 234, § 1 vastgestelde termijn niet is verholpen, kan de toezichthouder, onvermindert de andere bepalingen van deze wet,</p> <p>1° een speciaal commissaris aanstellen.</p> <p>...</p> <p>§ 5. Wanneer de toezichthouder kennis heeft van het feit dat een kredietinstelling een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, zijn artikel 234, §§ 1 en 2, evenals paragraaf 1, eerste lid, 1°, 2°,</p>	<p>Artikel 236</p> <p>§ 1. Wanneer de toezichthouder vaststelt dat een kredietinstelling niet of niet langer voldoet aan de met toepassing van artikel 234, § 2 genomen maatregelen, of dat de toestand na het verstrijken van de met toepassing van artikel 234, § 1 vastgestelde termijn niet is verholpen, kan de toezichthouder, onvermindert de andere bepalingen van deze wet,</p> <p>1° een speciaal commissaris aanstellen.</p> <p>...</p> <p>§ 5. Wanneer de toezichthouder kennis heeft van het feit dat een kredietinstelling een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 21, § 1/1, zijn artikel 234, §§ 1 en 2, evenals paragraaf 1, eerste lid, 1°, 2°, 4° en 6° en de</p>

11.

4° en 6° en de paragrafen 2 en 3 van dit artikel van toepassing.

...

Artikel 329

§ 1. Onverminderd artikel 327, wanneer de toezichthouder in voorkomend geval op grond van informatie van de FSMA, duidelijke en aantoonbare redenen heeft om aan te nemen dat een kredietinstelling die in België door middel van het vrij verrichten van diensten werkzaamheden uitoefent, of een kredietinstelling met een bijkantoor in België de verplichtingen schendt die voortvloeien uit de met toepassing van Richtlijn 2014/65/EU, Verordening nr. 600/2014 en Verordening 2017/565. vastgestelde bepalingen, waarbij aan de toezichthouder of de FSMA geen bevoegdheden worden verleend, stelt hij de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst van deze bevindingen in kennis.

Indien de kredietinstelling, in weerwil van de door de lidstaat van herkomst getroffen maatregelen, of omdat deze maatregelen ontoereikend zijn, blijft handelen op een wijze die de belangen van beleggers in België of de ordelijke werking van de markten kennelijk schaadt, kan de toezichthouder, in voorkomend geval op verzoek van de FSMA, na de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst daarvan in kennis te hebben gesteld, maatregelen treffen of doen treffen om de beleggers en de goede werking van de markten te beschermen. Ten aanzien van bijkantoren gaat het, met name, om de in artikel 236, § 1, 1°, 2°, 4° en §§ 2 en 3 van de wet bedoelde maatregelen; ten aanzien van kredietinstellingen die bedrijvig zijn via het verrichten van diensten betreft het, met name, de in artikel 236, § 1, 4° en §§ 2 en 3 bedoelde maatregelen. De Europese Commissie en Europese Autoriteit voor effecten en markten worden onmiddellijk van deze maatregelen in kennis gesteld.

In het in het tweede lid bedoelde geval kan de toezichthouder de zaak voorleggen aan de Europese Autoriteit voor effecten en

paragrafen 2 en 3 van dit artikel van toepassing.

...

Artikel 329

§ 1. Onverminderd artikel 327, wanneer de toezichthouder in voorkomend geval op grond van informatie van de FSMA, duidelijke en aantoonbare redenen heeft om aan te nemen dat een kredietinstelling die in België door middel van het vrij verrichten van diensten werkzaamheden uitoefent, of een kredietinstelling met een bijkantoor in België de verplichtingen schendt die voortvloeien uit de met toepassing van Richtlijn 2014/65/EU, Verordening nr. 600/2014 en Verordening 2017/565. vastgestelde bepalingen, waarbij aan de toezichthouder of de FSMA geen bevoegdheden worden verleend, stelt hij de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst van deze bevindingen in kennis.

Indien de kredietinstelling, in weerwil van de door de lidstaat van herkomst getroffen maatregelen, of omdat deze maatregelen ontoereikend zijn, blijft handelen op een wijze die de belangen van beleggers in België of de ordelijke werking van de markten kennelijk schaadt, kan de toezichthouder, in voorkomend geval op verzoek van de FSMA, na de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst daarvan in kennis te hebben gesteld, maatregelen treffen of doen treffen om de beleggers en de goede werking van de markten te beschermen. Ten aanzien van bijkantoren gaat het, met name, om de in artikel 236, § 1, 1°, 2°, 4° en §§ 2 en 3 van de wet bedoelde maatregelen; ten aanzien van kredietinstellingen die bedrijvig zijn via het verrichten van diensten betreft het, met name, de in artikel 236, § 1, 4° en §§ 2 en 3 bedoelde maatregelen. De Europese Commissie en Europese Autoriteit voor effecten en markten worden onmiddellijk van deze maatregelen in kennis gesteld.

In het in het tweede lid bedoelde geval kan de toezichthouder de zaak voorleggen aan de Europese Autoriteit voor effecten en

12.

markten en om haar bijstand verzoeken overeenkomstig artikel 19 van Verordening nr. 1095/2010.

§ 2. Onverminderd artikel 327, wanneer de toezichthouder vaststelt dat een kredietinstelling die onder een andere lidstaat ressorteert en in België werkzaam is via een bijkantoor of via het verrichten van diensten, zich niet conformeert aan de in België geldende wettelijke en reglementaire bepalingen die tot de bevoegdheidssfeer van de toezichthouder behoren, maant hij de kredietinstelling aan om, binnen de termijn die hij bepaalt, de vastgestelde toestand te verhelpen.

...

Artikel 348

§ 1. Met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10 000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft :

1° wie zich niet conformeert aan de artikelen 5 of 6;

...

17° wie met bedrieglijk opzet de bepalingen van de wet van 27 maart 2020 tot machtiging van de Koning om een staatswaarborg te verlenen voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus en tot wijziging van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen of de maatregelen genomen in uitvoering ervan schendt of van artikelen 27 of 29 van de wet van 20 juli 2020 tot verstrekking van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten aan kmo's in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus en tot wijziging van de wet van 25 april 2014 op het statuut en toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen of de maatregelen genomen ter uitvoering ervan.

markten en om haar bijstand verzoeken overeenkomstig artikel 19 van Verordening nr. 1095/2010.

§ 2. Onverminderd artikel 327, wanneer de toezichthouder vaststelt dat een kredietinstelling die onder een andere lidstaat ressorteert en in België werkzaam is via een bijkantoor of via het verrichten van diensten, zich niet conformeert aan de in België geldende wettelijke en reglementaire bepalingen die tot de bevoegdheidssfeer van de toezichthouder behoren, **of indien de Bank kennis heeft van een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 21, § 1/1**, maant hij de kredietinstelling aan om, binnen de termijn die hij bepaalt, de vastgestelde toestand te verhelpen.

...

Artikel 348

§ 1. Met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10 000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft :

1° wie zich niet conformeert aan de artikelen 5 of 6;

...

17° wie met bedrieglijk opzet de bepalingen van de wet van 27 maart 2020 tot machtiging van de Koning om een staatswaarborg te verlenen voor bepaalde kredieten in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus en tot wijziging van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen of de maatregelen genomen in uitvoering ervan schendt of van artikelen 27 of 29 van de wet van 20 juli 2020 tot verstrekking van een staatswaarborg voor bepaalde kredieten aan kmo's in de strijd tegen de gevolgen van het coronavirus en tot wijziging van de wet van 25 april 2014 op het statuut en toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen of de maatregelen genomen ter uitvoering ervan.

13.

...	18° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 21, § 1/1.
...	...

Wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

Artikel 42

§ 1. Om een doeltreffend en voorzichtig beleid te garanderen, beschikt iedere verzekerings- of herverzekeringsonderneming over een passend governancesysteem, waaronder toezichtsmaatregelen, dat met name berust op:

1° een passende beleidsstructuur die op het hoogste niveau gebaseerd is op een duidelijk onderscheid tussen, enerzijds, de effectieve leiding van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en, anderzijds, het toezicht op die leiding, en die binnen de onderneming voorziet in een passende functiescheiding en in een duidelijk omschreven, transparante en coherente regeling voor de toewijzing van verantwoordelijkheden;

2° een passende administratieve en boekhoudkundige organisatie en interne controle, waaronder met name controleprocedures die een redelijke mate van zekerheid verschaffen over de betrouwbaarheid van de het verslaggevingsproces;

3° doeltreffende procedures voor de identificatie, de meting, het beheer en de opvolging van en de interne verslaggeving over de risico's waaraan de onderneming blootstaat of zou kunnen blootstaan, met inbegrip van de voorkoming van belangenconflicten;

4° onafhankelijke controlefuncties, namelijk passende onafhankelijke sleutelfuncties inzake interne audit, risicobeheer, compliance en actuariaat;

5° een passend integriteitsbeleid;

Artikel 42

§ 1. Om een doeltreffend en voorzichtig beleid te garanderen, beschikt iedere verzekerings- of herverzekeringsonderneming over een passend governancesysteem, waaronder toezichtsmaatregelen, dat met name berust op:

1° een passende beleidsstructuur die op het hoogste niveau gebaseerd is op een duidelijk onderscheid tussen, enerzijds, de effectieve leiding van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming en, anderzijds, het toezicht op die leiding, en die binnen de onderneming voorziet in een passende functiescheiding en in een duidelijk omschreven, transparante en coherente regeling voor de toewijzing van verantwoordelijkheden;

2° een passende administratieve en boekhoudkundige organisatie en interne controle, waaronder met name controleprocedures die een redelijke mate van zekerheid verschaffen over de betrouwbaarheid van de het verslaggevingsproces;

3° doeltreffende procedures voor de identificatie, de meting, het beheer en de opvolging van en de interne verslaggeving over de risico's waaraan de onderneming blootstaat of zou kunnen blootstaan, met inbegrip van de voorkoming van belangenconflicten;

4° onafhankelijke controlefuncties, namelijk passende onafhankelijke sleutelfuncties inzake interne audit, risicobeheer, compliance en actuariaat;

5° een passend integriteitsbeleid;

14.

<p>6° een beloningsbeleid dat een gezond en doeltreffend risicobeheer garandeert en dat voorkomt dat de mate waarin er risico's worden genomen, het door de onderneming vastgestelde tolerantieniveau te boven gaat;</p> <p>7° voor de activiteiten van de onderneming passende controle- en beveiligingsmaatregelen op informaticagebied;</p> <p>8° een passend intern waarschuwingssysteem dat met name voorziet in een specifieke onafhankelijke en autonome melding van inbreuken op de normen en de gedragscodes van de onderneming;</p> <p>9° de invoering van passende maatregelen op het vlak van de bedrijfscontinuïteit om te garanderen dat de gegevens en de kritieke functies kunnen worden behouden of zo spoedig mogelijk kunnen worden hersteld en dat de normale activiteit binnen een redelijke tijdspanne kan worden hervat;</p> <p>10° de invoering van passende structuren en systemen om te voldoen aan de verzoeken om informatie die de Bank aan de onderneming richt met toepassing van de artikelen 201 en 312.</p> <p>11° de invoering van procedures om een verslechtering van de financiële omstandigheden vast te stellen en om de Bank onmiddellijk in kennis te stellen wanneer zo'n verslechtering zich voordoet.</p> <p>§ 1/1. In het bijzonder is het de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen verbooden een bijzonder mechanisme in te stellen.</p> <p>Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:</p> <p>1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;</p>	<p>6° een beloningsbeleid dat een gezond en doeltreffend risicobeheer garandeert en dat voorkomt dat de mate waarin er risico's worden genomen, het door de onderneming vastgestelde tolerantieniveau te boven gaat;</p> <p>7° voor de activiteiten van de onderneming passende controle- en beveiligingsmaatregelen op informaticagebied;</p> <p>8° een passend intern waarschuwingssysteem dat met name voorziet in een specifieke onafhankelijke en autonome melding van inbreuken op de normen en de gedragscodes van de onderneming;</p> <p>9° de invoering van passende maatregelen op het vlak van de bedrijfscontinuïteit om te garanderen dat de gegevens en de kritieke functies kunnen worden behouden of zo spoedig mogelijk kunnen worden hersteld en dat de normale activiteit binnen een redelijke tijdspanne kan worden hervat;</p> <p>10° de invoering van passende structuren en systemen om te voldoen aan de verzoeken om informatie die de Bank aan de onderneming richt met toepassing van de artikelen 201 en 312.</p> <p>11° de invoering van procedures om een verslechtering van de financiële omstandigheden vast te stellen en om de Bank onmiddellijk in kennis te stellen wanneer zo'n verslechtering zich voordoet.</p> <p>§ 1/1. In het bijzonder is het de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen verbooden een bijzonder mechanisme in te stellen.</p> <p>Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:</p> <p>1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;</p>
--	--

15.

2° het initiatief ertoe wordt door de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zelf genomen of de verzekerings- of herverzekeringsonderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming;

3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;

4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de verzekerings- of herverzekeringsonderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten of, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde governancesysteem is uitputtend uitgewerkt en staat in verhouding tot de aard, de omvang en de complexiteit van de risico's die aan het bedrijfsmodel en aan de activiteiten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zijn verbonden.

...

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde governancesysteem is uitputtend uitgewerkt en staat in verhouding tot de aard, de omvang en de complexiteit van de risico's die aan het bedrijfsmodel en aan de activiteiten van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming zijn verbonden.

...

Artikel 335/1

De erkende commissarissen maken jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 42, § 1/1, hebben vastgesteld.

Artikel 517

§ 1. Wanneer de Bank vaststelt dat een verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet of niet langer voldoet aan de met toepassing van artikel 508, § 2 genomen maatregelen, of dat zij de toestand na het verstrijken van de met toepassing van artikel 508, § 1 vastgestelde termijn niet heeft verholpen,

Artikel 517

§ 1. Wanneer de Bank vaststelt dat een verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet of niet langer voldoet aan de met toepassing van artikel 508, § 2 genomen maatregelen, of dat zij de toestand na het verstrijken van de met toepassing van artikel 508, § 1 vastgestelde termijn niet heeft verholpen,

16.

kan de Bank, onverminderd de andere bepalingen die door of krachtens deze wet zijn vastgesteld:

1° een speciaal commissaris aanstellen.

...

§ 5. Wanneer de Bank kennis heeft van het feit dat een verzekerings- of herverzekeringsonderneming een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, zijn artikel 508, evenals paragraaf 1, 1°, 2°, 4° en 6° en de paragrafen 2 en 3 van dit artikel van toepassing.

....

Artikel 605

§ 1. Met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10.000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft:

1° wie zich niet conformeert aan artikel 16;

...

13° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 42, § 1/1.

...

Wet van 11 maart 2018 betreffende het statuut van en het toezicht op de betalingsinstellingen en de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld, en de toegang tot betalingssystemen

Artikel 21

§ 1. Iedere betalingsinstelling beschikt over een solide en passende regeling voor de bedrijfsorganisatie, waaronder toezichtsmaatregelen, om een doeltreffende en prudente bedrijfsvoering van de instelling te garanderen, die met name berust op :

1° een passende beleidsstructuur die op het hoogste niveau gebaseerd is op een

kan de Bank, onverminderd de andere bepalingen die door of krachtens deze wet zijn vastgesteld:

1° een speciaal commissaris aanstellen.

...

§ 5. Wanneer de Bank kennis heeft van het feit dat een verzekerings- of herverzekeringsonderneming **een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 42, § 1/1,** zijn artikel 508, evenals paragraaf 1, 1°, 2°, 4° en 6° en de paragrafen 2 en 3 van dit artikel van toepassing.

...

Artikel 605

§ 1. Met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10.000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft:

1° wie zich niet conformeert aan artikel 16;

...

13° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 42, § 1/1.

...

Artikel 21

§ 1. Iedere betalingsinstelling beschikt over een solide en passende regeling voor de bedrijfsorganisatie, waaronder toezichtsmaatregelen, om een doeltreffende en prudente bedrijfsvoering van de instelling te garanderen, die met name berust op :

1° een passende beleidsstructuur die op het hoogste niveau gebaseerd is op een

17.

duidelijk onderscheid tussen, enerzijds, de effectieve leiding van de instelling en, anderzijds, het toezicht op die leiding, en die binnen de instelling voorziet in een passende functiescheiding en in een duidelijk omschreven, transparante en coherente regeling voor de toewijzing van verantwoordelijkheden;

2° een passende administratieve en boekhoudkundige organisatie en interne controle, waaronder met name een controlesysteem dat enerzijds een redelijke mate van zekerheid verschafft over de betrouwbaarheid van het financiëleverslaggevingsproces, zodat de jaarrekening in overeenstemming is met de geldende boekhoudreglementering, en er anderzijds voor zorgt dat de verplichtingen opgelegd door de wet van 18 september 2017 en door Verordening (EU) nr. 2015/847, worden nageleefd;

3° passende controles en beveiligingsmaatregelen op informaticagebied, die er met name voor zorgen dat de bepalingen van de artikelen 46 tot 49 en 51 worden nageleefd;

4° doeltreffende procedures voor de identificatie, de meting, het beheer, de opvolging en de interne rapportering van de risico's waaraan de betalingsinstelling blootstaat of bloot kan komen te staan door haar bedrijfswerkzaamheden, en in het bijzonder procedures voor het beheer van de operationele en veiligheidsrisico's en voor de beveiliging die voldoen aan de artikelen 50 tot 52 en procedures voor de rapportering van incidenten die voldoen aan artikel 53;

5° een passende onafhankelijke compliance functie, om te verzekeren dat de wettelijke en reglementaire voorschriften in verband met de integriteit van de werkzaamheden van de betalingsinstellingen worden nageleefd door de instelling, de leden van haar wettelijk bestuursorgaan, haar effectieve leiding, werknemers en gevormachtigden;

duidelijk onderscheid tussen, enerzijds, de effectieve leiding van de instelling en, anderzijds, het toezicht op die leiding, en die binnen de instelling voorziet in een passende functiescheiding en in een duidelijk omschreven, transparante en coherente regeling voor de toewijzing van verantwoordelijkheden;

2° een passende administratieve en boekhoudkundige organisatie en interne controle, waaronder met name een controlesysteem dat enerzijds een redelijke mate van zekerheid verschafft over de betrouwbaarheid van het financiëleverslaggevingsproces, zodat de jaarrekening in overeenstemming is met de geldende boekhoudreglementering, en er anderzijds voor zorgt dat de verplichtingen opgelegd door de wet van 18 september 2017 en door Verordening (EU) nr. 2015/847, worden nageleefd;

3° passende controles en beveiligingsmaatregelen op informaticagebied, die er met name voor zorgen dat de bepalingen van de artikelen 46 tot 49 en 51 worden nageleefd;

4° doeltreffende procedures voor de identificatie, de meting, het beheer, de opvolging en de interne rapportering van de risico's waaraan de betalingsinstelling blootstaat of bloot kan komen te staan door haar bedrijfswerkzaamheden, en in het bijzonder procedures voor het beheer van de operationele en veiligheidsrisico's en voor de beveiliging die voldoen aan de artikelen 50 tot 52 en procedures voor de rapportering van incidenten die voldoen aan artikel 53;

5° een passende onafhankelijke compliance functie, om te verzekeren dat de wettelijke en reglementaire voorschriften in verband met de integriteit van de werkzaamheden van de betalingsinstellingen worden nageleefd door de instelling, de leden van haar wettelijk bestuursorgaan, haar effectieve leiding, werknemers en gevormachtigden;

18.

<p>6° een passende onafhankelijke risicobeheerfunctie;</p> <p>7° een passende onafhankelijke interne auditfunctie die toelaat redelijke maatregelen vast te stellen om de belangen van de betalingsdienstgebruikers te beschermen en om de continuïteit en betrouwbaarheid bij het verstrekken van betalingsdiensten te garanderen;</p> <p>8° een passend integriteitsbeleid;</p> <p>9° de invoering van passende maatregelen op het vlak van de bedrijfscontinuïteit om te garanderen dat de essentiële bedrijfsfuncties kunnen worden behouden of zo spoedig mogelijk kunnen worden hersteld en dat de normale dienstverlening en activiteit binnen een redelijke tijdspanne kan worden hervat. Dit houdt met name in dat de essentiële bedrijfsactiviteiten duidelijk geïdentificeerd worden, dat er passende noodplannen worden opgesteld en dat er een procedure wordt ingesteld om de toereikendheid en efficiëntie van deze plannen regelmatig te beproeven en te herzien.</p>	<p>6° een passende onafhankelijke risicobeheerfunctie;</p> <p>7° een passende onafhankelijke interne auditfunctie die toelaat redelijke maatregelen vast te stellen om de belangen van de betalingsdienstgebruikers te beschermen en om de continuïteit en betrouwbaarheid bij het verstrekken van betalingsdiensten te garanderen;</p> <p>8° een passend integriteitsbeleid;</p> <p>9° de invoering van passende maatregelen op het vlak van de bedrijfscontinuïteit om te garanderen dat de essentiële bedrijfsfuncties kunnen worden behouden of zo spoedig mogelijk kunnen worden hersteld en dat de normale dienstverlening en activiteit binnen een redelijke tijdspanne kan worden hervat. Dit houdt met name in dat de essentiële bedrijfsactiviteiten duidelijk geïdentificeerd worden, dat er passende noodplannen worden opgesteld en dat er een procedure wordt ingesteld om de toereikendheid en efficiëntie van deze plannen regelmatig te beproeven en te herzien.</p>
§ 1/1. In het bijzonder is het de betalingsinstellingen verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.	
Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:	
1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;	
2° het initiatief ertoe wordt door de betalingsinstelling zelf genomen of de betalingsinstelling neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de betalingsinstelling;	
3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;	
4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de betalingsinstelling weet	

19.

of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verrichtingen die in het kader van betalingsdiensten worden uitgevoerd en, meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde organisatorische regeling is gedetailleerd uitgewerkt en is passend voor de aard, schaal en complexiteit van de risico's die inherent zijn aan het bedrijfsmodel en aan de werkzaamheden van de instelling, met inbegrip van de in artikel 43, § 1, bedoelde werkzaamheden en de werkzaamheden die toegelaten zijn op grond van artikel 44.

...

Artikel 115

§ 1. De erkend commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht van de Bank, op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig dit artikel, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de Bank.

...

§ 6. De erkend commissarissen brengen aan de Bank minstens eenmaal per jaar verslag uit over de deugdelijkheid van de maatregelen die de betalingsinstellingen hebben getroffen ter vrijwaring van de geldmiddelen die zij van betalingsdienstgebruikers ontvangen, overeenkomstig de artikelen 41 en 42.

§ 7. Tegen erkend commissarissen die te goeder trouw informatie hebben verstrekt als bedoeld in paragraaf 5, kunnen geen burgerrechtelijke, strafrechtelijke of tuchtrechtelijke vorderingen worden ingesteld, noch professionele sancties worden uitgesproken.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde organisatorische regeling is gedetailleerd uitgewerkt en is passend voor de aard, schaal en complexiteit van de risico's die inherent zijn aan het bedrijfsmodel en aan de werkzaamheden van de instelling, met inbegrip van de in artikel 43, § 1, bedoelde werkzaamheden en de werkzaamheden die toegelaten zijn op grond van artikel 44.

...

Artikel 115

§ 1. De erkend commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht van de Bank, op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig dit artikel, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de Bank.

...

§ 6. De erkend commissarissen brengen aan de Bank minstens eenmaal per jaar verslag uit over de deugdelijkheid van de maatregelen die de betalingsinstellingen hebben getroffen ter vrijwaring van de geldmiddelen die zij van betalingsdienstgebruikers ontvangen, overeenkomstig de artikelen 41 en 42.

§ 6/1. De erkende commissarissen maken jaarlijks aan de toezichthouder een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 21, § 1/1, hebben vastgesteld.

§ 7. Tegen erkend commissarissen die te goeder trouw informatie hebben verstrekt als bedoeld in paragraaf 5, kunnen geen burgerrechtelijke, strafrechtelijke of tuchtrechtelijke vorderingen worden ingesteld, noch professionele sancties worden uitgesproken.

20.

...

Artikel 117

§ 1. Wanneer de Bank vaststelt dat een betalingsinstelling niet of niet langer voldoet aan de met toepassing van artikel 116, § 2, genomen maatregelen, of dat zij de toestand na het verstrijken van de met toepassing van artikel 116, § 1, vastgestelde termijn niet heeft verholpen, kan de Bank, onverminderd de andere bepalingen die bij of krachtens deze wet zijn vastgesteld :

1° een speciaal commissaris aanstellen.

...

§ 5. Artikel 116 en artikel 117, § 1, punten 1°, 2°, 4° en 7°, en § 2, zijn van toepassing wanneer de Bank kennis heeft van het feit dat een betalingsinstelling of haar agenten een bijzonder mechanisme hebben ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen.

...

Artikel 149

§ 1. Met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10 000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft :

1° wie zich niet conformeert aan de artikelen 3 of 5;

...

10° elke bestuurder en zaakvoerder die zich niet houdt aan de voorschriften van artikel 110, eerste en vierde lid.

...

Artikel 117

§ 1. Wanneer de Bank vaststelt dat een betalingsinstelling niet of niet langer voldoet aan de met toepassing van artikel 116, § 2, genomen maatregelen, of dat zij de toestand na het verstrijken van de met toepassing van artikel 116, § 1, vastgestelde termijn niet heeft verholpen, kan de Bank, onverminderd de andere bepalingen die bij of krachtens deze wet zijn vastgesteld :

1° een speciaal commissaris aanstellen.

...

§ 5. Artikel 116 en artikel 117, § 1, punten 1°, 2°, 4° en 7°, en § 2, zijn van toepassing wanneer de Bank kennis heeft van het feit dat een betalingsinstelling of haar agenten **een bijzonder mechanisme hebben ingesteld in de zin van artikel 21, § 1/1.**

...

Artikel 143/1

Artikel 117, § 5, is van toepassing op de in de artikelen 120, 124 en 127 bedoelde betalingsinstellingen.

Artikel 149

§ 1. Met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10 000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft :

1° wie zich niet conformeert aan de artikelen 3 of 5;

...

10° elke bestuurder en zaakvoerder die zich niet houdt aan de voorschriften van artikel 110, eerste en vierde lid.

11° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 21, § 1/1.

21.

§ 2. Overtredingen van het verbod van artikel 20 van de bankwet worden gestraft met een gevangenisstraf van drie maanden tot twee jaar en met een geldboete van 1 000 euro tot 10 000 euro.

Artikel 176

§ 1. Iedere instelling voor elektronisch geld beschikt over een solide en passende regeling voor de bedrijfsorganisatie, waaronder toezichtsmaatregelen, om een doeltreffende en prudente bedrijfsvoering van de instelling te garanderen, die met name berust op de elementen bedoeld in artikel 21, § 1, punten 1°, 2°, 4°, 5° tot 9°, die van overeenkomstige toepassing zijn, evenals, in voorkomend geval, passende controle- en beveiligingsmaatregelen op informaticagebied.

§ 2. Overtredingen van het verbod van artikel 20 van de bankwet worden gestraft met een gevangenisstraf van drie maanden tot twee jaar en met een geldboete van 1 000 euro tot 10 000 euro.

Artikel 176

§ 1. Iedere instelling voor elektronisch geld beschikt over een solide en passende regeling voor de bedrijfsorganisatie, waaronder toezichtsmaatregelen, om een doeltreffende en prudente bedrijfsvoering van de instelling te garanderen, die met name berust op de elementen bedoeld in artikel 21, § 1, punten 1°, 2°, 4°, 5° tot 9°, die van overeenkomstige toepassing zijn, evenals, in voorkomend geval, passende controle- en beveiligingsmaatregelen op informaticagebied.

§ 1/1. In het bijzonder is het de instellingen voor elektronisch geld verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.

Onder “bijzonder mechanisme” wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

- 1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;
- 2° het initiatief ertoe wordt door de instelling voor elektronisch geld zelf genomen of de instelling voor elektronisch geld neemt er duidelijk aan deel, of het is het gevolg van een grote nalatigheid van de instelling voor elektronisch geld;
- 3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;
- 4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de instelling voor elektronisch geld weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake verrichtingen die in het kader van de uitgifte van elektronisch geld en van betalingsdiensten worden uitgevoerd, en,

22.

meer in het algemeen, inzake financiële verrichtingen.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde organisatorische regeling is gedetailleerd uitgewerkt en is passend voor de aard, schaal en complexiteit van de risico's die inherent zijn aan het bedrijfsmodel en aan de werkzaamheden van de instelling, met inbegrip van de in artikel 191 bedoelde werkzaamheden en de werkzaamheden die toegelaten zijn op grond van artikel 192.

...

Artikel 215

§ 1. Wanneer de Bank vaststelt dat een instelling voor elektronisch geld niet of niet langer voldoet aan de maatregelen die zijn genomen met toepassing van artikel 116, § 2, waarnaar artikel 214 verwijst, of dat zij de toestand na het verstrijken van de met toepassing van artikel 116, § 1, vastgestelde termijn niet heeft verholpen, kan de Bank, onvermindert de andere bepalingen die bij of krachtens deze wet zijn vastgesteld :

1° een speciaal commissaris aanstellen.

...

§ 5. Paragraaf 1, eerste lid, 1°, 2°, 4° en 7°, en derde lid, en artikel 214 zijn van toepassing wanneer de Bank kennis heeft van het feit dat een instelling voor elektronisch geld, haar agenten of distributeurs een bijzonder mechanisme hebben ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen.

Wanneer de Bank vaststelt dat de in artikel 71 bedoelde gegevens die haar door een instelling voor elektronisch geld zijn verstrekt krachtens artikel 190, § 2, onjuist of onvolledig zijn, kan zij de inschrijving van de agent op de lijst bedoeld in artikel 166 schorsen of schrappen.

§ 6. Artikel 117, § 8, is van overeenkomstige toepassing.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde organisatorische regeling is gedetailleerd uitgewerkt en is passend voor de aard, schaal en complexiteit van de risico's die inherent zijn aan het bedrijfsmodel en aan de werkzaamheden van de instelling, met inbegrip van de in artikel 191 bedoelde werkzaamheden en de werkzaamheden die toegelaten zijn op grond van artikel 192.

...

Artikel 215

§ 1. Wanneer de Bank vaststelt dat een instelling voor elektronisch geld niet of niet langer voldoet aan de maatregelen die zijn genomen met toepassing van artikel 116, § 2, waarnaar artikel 214 verwijst, of dat zij de toestand na het verstrijken van de met toepassing van artikel 116, § 1, vastgestelde termijn niet heeft verholpen, kan de Bank, onvermindert de andere bepalingen die bij of krachtens deze wet zijn vastgesteld :

1° een speciaal commissaris aanstellen.

...

§ 5. Paragraaf 1, eerste lid, 1°, 2°, 4° en 7°, en derde lid, en artikel 214 zijn van toepassing wanneer de Bank kennis heeft van het feit dat een instelling voor elektronisch geld, haar agenten of distributeurs **een bijzonder mechanisme hebben ingesteld in de zin van artikel 176, § 1/1.**

Wanneer de Bank vaststelt dat de in artikel 71 bedoelde gegevens die haar door een instelling voor elektronisch geld zijn verstrekt krachtens artikel 190, § 2, onjuist of onvolledig zijn, kan zij de inschrijving van de agent op de lijst bedoeld in artikel 166 schorsen of schrappen.

§ 6. Artikel 117, § 8, is van overeenkomstige toepassing.

23.

Artikel 227

De artikelen 140 tot 143 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat :

1° artikel 140 ook van toepassing is wanneer de instelling in het buitenland werkzaam is via distributeurs;

2° de verwijzing naar artikel 117, § 1, 1°, 2° en 4° en §§ 2 en 3 in artikel 142, § 1, tweede lid moet worden gelezen als een verwijzing naar artikel 215, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 4° en derde lid en § 2.

Artikel 231

§ 1. Met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10 000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft :

1° wie zich niet conformeert aan de artikelen 4 of 163;

...

11° elke bestuurder en zaakvoerder die zich niet houdt aan de voorschriften van artikel 110, eerste en vierde lid, waarnaar artikel 213 verwijst.

§ 2. Overtredingen van het verbod van artikel 20 van de bankwet worden gestraft met een gevangenisstraf van drie maanden tot twee jaar en met een geldboete van 1 000 euro tot 10 000 euro.

Artikel 227

De artikelen 140 tot 143/1 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat :

1° artikel 140 ook van toepassing is wanneer de instelling in het buitenland werkzaam is via distributeurs;

2° de verwijzing naar artikel 117, § 1, 1°, 2° en 4° en §§ 2 en 3 in artikel 142, § 1, tweede lid moet worden gelezen als een verwijzing naar artikel 215, § 1, eerste lid, 1°, 2° en 4° en derde lid en § 2.

3° in artikel 143/1 moet de verwijzing naar de artikelen 117, § 5, 120, 124 en 127 worden gelezen als een verwijzing naar de artikelen 215, § 5, 218, 219 en 220.

Artikel 231

§ 1. Met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10 000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft :

1° wie zich niet conformeert aan de artikelen 4 of 163;

...

11° elke bestuurder en zaakvoerder die zich niet houdt aan de voorschriften van artikel 110, eerste en vierde lid, waarnaar artikel 213 verwijst.

12° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 176, § 1/1.

§ 2. Overtredingen van het verbod van artikel 20 van de bankwet worden gestraft met een gevangenisstraf van drie maanden tot twee jaar en met een geldboete van 1 000 euro tot 10 000 euro.

24.

Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten

Artikel 4

Voor de toepassing van deze wet en de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, wordt verstaan onder :

1° "WG/FT" : het witwassen van geld en de financiering van terrorisme;

...

17° "toezichtautoriteiten" : de autoriteiten bedoeld in artikel 85;

18° "onderworpen entiteit" : een onderworpen entiteit als bedoeld in artikel 5, §§ 1 en 4;

...

Artikel 67

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

1° "consument": iedere natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden buiten het kader van zijn commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of een vrij beroep;

...

§ 4. Onafhankelijk van het totale bedrag kunnen poststortingen op rekeningen van

Artikel 4

Voor de toepassing van deze wet en de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, wordt verstaan onder :

1° "WG/FT" : het witwassen van geld en de financiering van terrorisme;

...

17° "toezichtautoriteiten" : de autoriteiten bedoeld in artikel 85;

17°/1 "bevoegde autoriteiten" : een overheidsorgaan met als wettelijke opdracht de strijd tegen het witwassen van geld en de financiering van het terrorisme of de daarmee verband houdende basisdelicten, de fiscale autoriteiten, de overheidsorganen belast met de inbeslagneming en verbeurdverklaring van vermogensbestanddelen van criminelen, de overheidsorganen die informatie krijgen over het vervoer of grensoverschrijdend vervoer van geld of verhandelbare instrumenten aan toonder, de CFI en de toezichtautoriteiten;

18° "onderworpen entiteit" : een onderworpen entiteit als bedoeld in artikel 5, §§ 1 en 4;

...

Artikel 67

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

1° "consument": iedere natuurlijke persoon die handelt voor doeleinden buiten het kader van zijn commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of een vrij beroep;

...

§ 4. Onafhankelijk van het totale bedrag kunnen poststortingen op rekeningen van

25.

derden of postrekeningen - courant enkel worden verricht door consumenten en dit voor een maximumbedrag van 3 000 euro per storting of een geheel van stortingen waartussen een verband lijkt te bestaan.

derden of postrekeningen - courant enkel worden verricht door consumenten en dit voor een maximumbedrag van 3 000 euro per storting of een geheel van stortingen waartussen een verband lijkt te bestaan.

De bepaling voorzien in het eerste lid is niet van toepassing op poststortingen op postrekeningen-courant of rekeningen-courant verricht door de ambtenaren van de federale of regionale overheidsdiensten in de uitvoering van hun functie.

Artikel 74/1

§ 1. De onderworpen entiteiten maken langs elektronische weg aan de Administratie van de Thesaurie melding van iedere discrepantie die zij aantreffen tussen de informatie over uiteindelijke begunstigden in het UBO-register en de informatie over uiteindelijke begunstigden waarover zij beschikken.

In afwijking van het eerste lid moeten de advocaten die bij de uitoefening van de activiteiten opgesomd in artikel 5, § 1, 28°, worden geconfronteerd met een verschil bedoeld in voornoemd lid, de Stafhouder van de Orde waartoe zij behoren daarvan onmiddellijk op de hoogte brengen.

De Stafhouder controleert of de voorwaarden bedoeld in het vierde lid en artikel 5, § 1, 28°, zijn nageleefd. In voorkomend geval geeft hij de informatie en inlichtingen in overeenstemming met het eerste lid, onmiddellijk en ongefilterd, op elektronische wijze door aan de Administratie van de Thesaurie.

In afwijking van het eerste lid, delen de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 23° tot en met 28°, het vastgesteld verschil bedoeld in hetzelfde lid niet mee, wanneer de informatie en inlichtingen van één van hun cliënten ontvangen werd of over één van hun cliënten verkregen werd tijdens de bepaling van de rechtspositie van deze cliënt, of in de uitoefening van hun

26.

opdracht die cliënt in of in verband met een rechtsgeding te verdedigen of te vertegenwoordigen, met inbegrip van advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeding, ongeacht of dergelijke informatie of inlichtingen vóór, gedurende of na een dergelijk geding wordt ontvangen of verkregen, tenzij de bedoelde onderworpen entiteiten zelf hebben deelgenomen aan de witwasactiviteiten of de activiteiten voor financiering van terrorisme, zij juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme hebben verstrekt, of zij weten dat hun cliënt juridisch advies wenst voor dergelijke doeleinden.

De meldingsplicht bedoeld in het eerste lid is, indien nodig en voor zover deze vereiste hun taken niet onnodig doorkruist, van toepassing op de bevoegde autoriteiten behalve de CFI.

§ 2. Wanneer er discrepanties worden gemeld, of op eigen initiatief, neemt de Administratie van de Thesaurie passende maatregelen om de informatie over uiteindelijke begunstigden in het UBO-register te bevestigen, te verbeteren, te verduidelijken, te vervolledigen of te wijzigen. Ze kan met name de betrokken informatieplichtige bedoeld in artikel 74, § 1, eerste lid, in kennis stellen van de gronden van de melding bedoeld in paragraaf 1 en vragen om de desbetreffende informatie over uiteindelijke begunstigden in het UBO-register binnen een termijn van een maand na de ontvangst van deze kennisgeving te bevestigen, te verbeteren, te verduidelijken, te vervolledigen of te wijzigen. De identiteit van de onderworpen entiteit of de bevoegde autoriteit die de melding heeft gemaakt, wordt in geen geval meegedeeld aan de betrokken informatieplichtige.

De Administratie van de Thesaurie vermeldt in het UBO-register dat een melding bedoeld in paragraaf 1 werd gemaakt zonder te preciseren welke onderworpen entiteit of bevoegde

<p>Artikel 132</p> <p>§ 1. Onverminderd andere bij deze wet of bij andere wettelijke of reglementaire bepalingen voorgeschreven maatregelen, kunnen de toezichtautoriteiten bedoeld in artikel 85 of, in voorkomend geval, de bij andere wetten aangewezen autoriteiten, indien zij vaststellen :</p> <p>1° dat een inbreuk is begaan op de bepalingen van deze wet of van de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, van de uitvoeringsmaatregelen van richtlijn 2015/849, van de Europese verordening betreffende geldovermakingen, of van de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's, die onder hun bevoegdheid vallen;</p> <p>...</p> <p>§ 6. Onverminderd andere bij deze wet of bij andere wettelijke of reglementaire bepalingen voorgeschreven maatregelen, kan de minister van Financiën, wanneer hij een inbreuk vaststelt op artikel 1 :35 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, of op de kwaliteit van de overgemaakte gegevens bedoeld in voornoemd artikel, een administratieve geldboete opleggen aan de bestuurders bedoeld in hetzelfde artikel, en, in voorkomend geval, aan een of meer leden van het wettelijk bestuursorgaan van die entiteiten, van hun directiecomité en aan de personen die bij ontstentenis van een directiecomité deelnemen aan hun effectieve leiding, die voor de vastgestelde inbreuk verantwoordelijk zijn.</p> <p>...</p>	<p>Artikel 132</p> <p>§ 1. Onverminderd andere bij deze wet of bij andere wettelijke of reglementaire bepalingen voorgeschreven maatregelen, kunnen de toezichtautoriteiten bedoeld in artikel 85 of, in voorkomend geval, de bij andere wetten aangewezen autoriteiten, indien zij vaststellen :</p> <p>1° dat een inbreuk is begaan op de bepalingen van deze wet of van de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, van de uitvoeringsmaatregelen van richtlijn 2015/849, van de Europese verordening betreffende geldovermakingen, of van de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's, die onder hun bevoegdheid vallen;</p> <p>...</p> <p>§ 6. Onverminderd andere bij deze wet of bij andere wettelijke of reglementaire bepalingen voorgeschreven maatregelen, kan de minister van Financiën of zijn gedelegeerde, wanneer hij een inbreuk vaststelt op artikel 1 :35 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, of op de kwaliteit van de overgemaakte gegevens bedoeld in voornoemd artikel, een administratieve geldboete opleggen aan de bestuurders bedoeld in hetzelfde artikel, en, in voorkomend geval, aan een of meer leden van het wettelijk bestuursorgaan van die entiteiten, van hun directiecomité en aan de personen die bij ontstentenis van een directiecomité deelnemen aan hun effectieve leiding, die voor de vastgestelde inbreuk verantwoordelijk zijn.</p> <p>...</p>
--	--

28.

Artikel 137

Worden bestraft met een geldboete van 250 tot 225 000 euro:

1° zij die in strijd zijn met de bepalingen van artikel 66, § 2, eerste lid, of van artikel 67. De geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan tien procent van de betaling of de schenking;

2° in afwijking van artikel 136, zij die met opzet, de vervulling van de opdracht van politieambtenaren of de ambtenaren aangesteld door de minister van Economie verhinderen of belemmeren krachtens artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht wanneer zij handelen in het kader van de toezichtsbevoegdheden toegekend aan de Federale Overheidsdienst Economie, KMO en Middenstand en Energie door artikel 85, § 3, van deze wet;

De ambtenaren aangesteld door de minister van Economie krachtens artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht kunnen een waarschuwing richten aan de overtreder, overeenkomstig artikel XV.31 van hetzelfde wetboek of hem de betaling van een som voorstellen die de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van voornoemd wetboek.

Artikel 137

Worden bestraft met een geldboete van 250 tot 225 000 euro:

1° zij die in strijd zijn met de bepalingen van artikel 66, § 2, eerste lid, of van artikel 67. De geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan tien procent van de betaling of de schenking;

2° in afwijking van artikel 136, zij die met opzet, de vervulling van de opdracht van politieambtenaren of de ambtenaren aangesteld door de minister van Economie verhinderen of belemmeren krachtens artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht wanneer zij handelen in het kader van de toezichtsbevoegdheden toegekend aan de Federale Overheidsdienst Economie, KMO en Middenstand en Energie door artikel 85, § 3, van deze wet;

3° zij die zich niet inschrijven overeenkomstig de procedure bepaald door de Koning krachtens artikel 5, § 1, zevende lid.

De ambtenaren aangesteld door de minister van Economie krachtens artikel XV.2 van het Wetboek van economisch recht kunnen een waarschuwing richten aan de overtreder, overeenkomstig artikel XV.31 van hetzelfde wetboek of hem de betaling van een som voorstellen die de strafvordering doet vervallen, overeenkomstig artikel XV.61 van voornoemd wetboek.

Huidige tekst	Gewijzigde tekst
Wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten	Wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten
(...)	(...)
Afdeling 10	Afdeling 10
Internationale samenwerking inzake bestrijding van marktmisbruik	Internationale samenwerking inzake bestrijding van marktmisbruik
HOOFDSTUK III	HOOFDSTUK III
Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten	Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten
Afdeling 1	Afdeling 1
Algemene bepalingen	Algemene bepalingen
(...)	(...)
Art. 46	Art. 46
De FSMA is niet bevoegd inzake belastingaangelegenheden.	De FSMA is niet bevoegd inzake belastingaangelegenheden.
De FSMA doet evenwel bij het gerecht aangifte van de bijzondere mechanismen die door een onderneming die onder haar toezicht staat, zijn opgezet met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, wanneer zij er kennis van heeft dat deze bijzondere mechanismen voor de onderneming zelf als dader, mededader of medeplichtige, een onder het strafrecht vallend fiscaal misdrijf vormen dat strafrechtelijk kan bestraft worden.	Wanneer zij evenwel over concrete elementen beschikt met betrekking tot bijzondere mechanismen bij een door haar vergunde vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies, beleggingsvennootschap, beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging, of beheerder van alternatieve instellingen voor collectieve belegging, doet zij daarvan aangifte bij het gerecht.
	Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:
	1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;
	2° het initiatief ertoe wordt door de onderneming zelf genomen of de onderneming neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het

	gevolg van een grove nalatigheid van de onderneming;
	3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;
	4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de onderneming weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.
(...)	(...)
Afdeling 6	Afdeling 6
Beroepsgeheim, uitwisseling van informatie en samenwerking met andere autoriteiten	Beroepsgeheim, uitwisseling van informatie en samenwerking met andere autoriteiten
(...)	(...)
Art. 76	Art. 76
Artikel 74 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van de opdrachten van de FSMA of in het kader van de verificaties, expertises of verslagen die de FSMA hen, in het kader van haar opdrachten als bedoeld in artikel 45, heeft gelast uit te voeren dan wel voor te leggen.	Artikel 74 is van toepassing op de erkende commissarissen, op de bedrijfsrevisoren en op de deskundigen, wat de informatie betreft waarvan zij kennis hebben genomen in het kader van hun opdrachten bij een onderneming of een persoon waarop de FSMA toezicht uitoefent.
	In het kader van hun verplichting om op eigen initiatief verslag uit te brengen bij de toezichthouder zodra zij kennis krijgen van beslissingen of feiten die kunnen wijzen op een overtreding van de sectorale toezichtwetten, dienen de erkende commissarissen bij instellingen waarop de FSMA toezicht uitoefent, aan de FSMA een melding te doen wanneer ze bij de uitvoering van hun opdrachten over concrete elementen beschikken met betrekking tot bijzondere mechanismen in de zin van artikel 46.
Het eerste lid en artikel 86, § 1, eerste lid van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren zijn niet van toepassing op de mededeling van informatie aan de FSMA die is voorgeschreven of toegestaan door de	Het eerste lid en artikel 86, § 1, eerste lid van de wet van 7 december 2016 tot organisatie van het beroep van en het publiek toezicht op de bedrijfsrevisoren zijn niet van toepassing op de mededeling van informatie aan de FSMA die is voorgeschreven of toegestaan door de

wettelijke of reglementaire bepalingen die de opdrachten van de FSMA regelen	wettelijke of reglementaire bepalingen die de opdrachten van de FSMA regelen
--	--

Huidige tekst	Gewijzigde tekst
Wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen	Wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen
(...)	(...)
Onderafdeling 2	Onderafdeling 2
Vergunning als beleggingsvennootschap	Vergunning als beleggingsvennootschap
(...)	(...)
	Art. 41/1
	Het is de beleggingsvennootschap verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.
	Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:
	1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;
	2° het initiatief ertoe wordt door de beleggingsvennootschap zelf genomen of de beleggingsvennootschap neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beleggingsvennootschap;
	3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;
	4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beleggingsvennootschap weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.
(...)	(...)
Afdeling 3	Afdeling 3
Revisoriaal toezicht	Revisoriaal toezicht
(...)	(...)

Art. 106	Art. 106
§ 1. De commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht door de FSMA, op hun eigen uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig deze paragraaf, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de FSMA. Daartoe :	§ 1. De commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht door de FSMA, op hun eigen uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig deze paragraaf, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de FSMA. Daartoe :
(...)	(...)
	5° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 41/1, hebben vastgesteld.
(...)	(...)
HOOFDSTUK 6	HOOFDSTUK 6
Afstand, herroeping en intrekking van de inschrijving en van de vergunning, uitzonderingsmaatregelen en bestuursrechtelijke sancties	Afstand, herroeping en intrekking van de inschrijving en van de vergunning, uitzonderingsmaatregelen en bestuursrechtelijke sancties
(...)	(...)
Art. 112	Art. 112
Onverminderd artikel 327, § 5 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, is de FSMA niet bevoegd inzake fiscale aangelegenheden.	Artikel 111, § 1, eerste en tweede lid, 2° tot 6°, en §§ 2 tot 5 is van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beleggingsvennootschap en/of een aangestelde beheervennootschap van instellingen voor collectieve beheer een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 41/1.
Wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beleggingsvennootschap en/of een aangestelde beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, zijn echter § 1, eerste en tweede lid, 2°, en § 2 van artikel 111 van toepassing.	(...)
Afdeling 5	Afdeling 5
Organisatie	Organisatie
(...)	(...)

	Art. 201/1
	Het is de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.
	Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:
	1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;
	2° het initiatief ertoe wordt door de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging zelf genomen of de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grote nalatigheid van de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging;
	3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;
	4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.
(...)	(...)
HOOFDSTUK 2	HOOFDSTUK 2
Revisoraal toezicht	Revisoraal toezicht
Art. 247	Art. 247
§ 1. De commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht van de FSMA, op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig dit artikel, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de FSMA. Daartoe :	§ 1. De commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht van de FSMA, op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig dit artikel, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de FSMA. Daartoe :
(...)	(...)
	5° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij

	al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 201/1, hebben vastgesteld.
(...)	(...)
TITEL 4	TITEL 4
Herroeping van de vergunning, uitzonderingsmaatregelen en bestuursrechtelijke sancties	Herroeping van de vergunning, uitzonderingsmaatregelen en bestuursrechtelijke sancties
(...)	(...)
Art. 250	Art. 250
(...)	(...)
§ 6. Onverminderd artikel 327, § 5, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 is de FSMA niet bevoegd inzake fiscale aangelegenheden.	§ 6. De paragrafen 1, eerste en tweede lid, 1°, 3°, 4° en 5°, en 2 tot 5, zijn van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 201/1.
Wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een beheervennootschap van instellingen voor collectieve belegging een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, zijn echter § 1, eerste en tweede lid, 3°, en § 2 van toepassing.	(...)
(...)	(...)
DEEL 4	DEEL 4
STRAFBEPALINGEN	STRAFBEPALINGEN
(...)	(...)
Art. 289	Art. 289
§ 1. Met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met geldboete van 50 euro tot 10 000 euro of met één van deze straffen alleen, worden gestraft :	§ 1. Met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met geldboete van 50 euro tot 10 000 euro of met één van deze straffen alleen, worden gestraft :
(...)	(...)
	13° zij die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van artikel 41/1 of 201/1.

Huidige tekst	Gewijzigde tekst
Wet van 12 mei 2014 betreffende de gereglementeerde vastgoedvennootschappen	Wet van 12 mei 2014 betreffende de gereglementeerde vastgoedvennootschappen
(...)	(...)
Afdeling 3	Afdeling 3
Schrapping van de vergunning, uitzonderingsmaatregelen en bestuursrechtelijke sancties	Schrapping van de vergunning, uitzonderingsmaatregelen en bestuursrechtelijke sancties
(...)	(...)
Art. 65	Art. 65
§ 1. Onvermindert de wettelijke bepalingen betreffende de informatieverstrekking door de FSMA aan de minister bevoegd voor Financiën in het geval dat een instelling waarover de FSMA het toezicht uitoefent, een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, is de FSMA niet bevoegd inzake fiscale aangelegenheden.	(...)
Wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een openbare gereglementeerde vastgoedvennootschap een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, zijn echter § 1, eerste en tweede lid, 2° en § 2 van artikel 64 van toepassing.	(...)
(...)	(...)

Huidige tekst	Gewijzigde tekst
Wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders	Wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders
(...)	(...)
Onderafdeling V	Onderafdeling V
Organisatie	Organisatie
(...)	(...)
	Art. 33/1
	Het is de beheerder verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.
	Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:
	1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;
	2° het initiatief ertoe wordt door de beheerder zelf genomen of de beheerder neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grove nalatigheid van de beheerder;
	3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;
	4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de beheerder weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.
(...)	(...)
Hoofdstuk II	Hoofdstuk II
In een derde land gevestigde beheerders waarvoor België niet de referentielidstaat is en die alternatieve instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht beheren en/of alternatieve instellingen voor collectieve belegging uit de Europese Unie of uit derde landen in België verhandelen	In een derde land gevestigde beheerders waarvoor België niet de referentielidstaat is en die alternatieve instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht beheren en/of alternatieve instellingen voor collectieve belegging uit de Europese Unie of uit derde landen in België verhandelen

(...)	(...)
Art. 165	Art. 165
De bepalingen van boek I zijn enkel van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde beheerders voor zover aangegeven in dit artikel.	De bepalingen van boek I zijn enkel van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde beheerders voor zover aangegeven in dit artikel.
De artikelen 37, 39, 44, 45 en 46 zijn van toepassing op de beheerders die in België werkzaam zijn via de vestiging van een bijkantoor.	De artikelen 33/1, 37, 39, 44, 45 en 46 zijn van toepassing op de beheerders die in België werkzaam zijn via de vestiging van een bijkantoor.
(...)	(...)
BOEK III	BOEK III
REVISORAAL TOEZICHT	REVISORAAL TOEZICHT
(...)	(...)
Art. 357	Art. 357
§ 1. De commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht van de FSMA, op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig dit artikel, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de FSMA. Daartoe:	§ 1. De commissarissen verlenen hun medewerking aan het toezicht van de FSMA, op hun eigen en uitsluitende verantwoordelijkheid en overeenkomstig dit artikel, volgens de regels van het vak en de richtlijnen van de FSMA. Daartoe:
(...)	(...)
	6° maken zij jaarlijks aan de FSMA een verklaring over waarin wordt aangegeven of zij al dan niet bijzondere mechanismen in de zin van artikel 33/1 hebben vastgesteld.
(...)	(...)
BOEK IV	BOEK IV
AFSTAND, HERROEPING EN INTREKKING VAN DE INSCHRIJVING OF VAN DE VERGUNNING, UITZONDERINGSMAATREGELEN EN BESTUURSRECHTELIJKE SANCTIES	AFSTAND, HERROEPING EN INTREKKING VAN DE INSCHRIJVING OF VAN DE VERGUNNING, UITZONDERINGSMAATREGELEN EN BESTUURSRECHTELIJKE SANCTIES
(...)	(...)
Art. 363	Art. 363

Onverminderd artikel 327, § 5, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, is de FSMA niet bevoegd inzake fiscale aangelegenheden.	Artikel 360, § 1 , eerste en tweede lid, 1°, a), ii) tot vi) en 2°, a), i) en iii) tot v), en §§ 2 tot 5, is van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van een bijzonder mechanisme in de zin van artikel 33/1.
Wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een AICB en/of een beheervennootschap een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, is echter artikel 360, § 1, eerste en tweede lid, 1°, a), ii), et 2°, a), i), en § 2, van toepassing.	(...)
(...)	(...)
DEEL VI	DEEL VI
STRAFBEPALINGEN	STRAFBEPALINGEN
(...)	(...)
Art. 370	Art. 370
Met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met geldboete van 50 euro tot 10.000 euro of met één van deze straffen alleen, worden gestraft:	Met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met geldboete van 50 euro tot 10.000 euro of met één van deze straffen alleen, worden gestraft:
(...)	(...)
	10° zij die met opzet een bijzonder mechanisme instellen in de zin van artikel 33/1.
(...)	(...)

Huidige tekst	Gewijzigde tekst
Wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies	Wet van 25 oktober 2016 betreffende de toegang tot het beleggingsdienstenbedrijf en betreffende het statuut van en het toezicht op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies
(...)	(...)
Onderafdeling 5	Onderafdeling 5
Organisatie	Organisatie
Art. 25	Art. 25
§ 1. De vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies moeten beschikken over een solide en passende regeling voor de bedrijfsorganisatie, waaronder toezichtsmaatregelen, om een efficiënt, gezond en voorzichtig beleid van de vennootschap te garanderen en de integriteit van de markt en de belangen van de cliënten te bevorderen, die met name berust op:	§ 1. De vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies moeten beschikken over een solide en passende regeling voor de bedrijfsorganisatie, waaronder toezichtsmaatregelen, om een efficiënt, gezond en voorzichtig beleid van de vennootschap te garanderen en de integriteit van de markt en de belangen van de cliënten te bevorderen, die met name berust op:
(...)	(...)
De bepalingen onder 6° en 10° zijn ook van toepassing op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies wanneer zij aan cliënten verkopen verrichten of advies verstrekken in verband met gestructureerde deposito's.	De bepalingen onder 6° en 10° zijn ook van toepassing op de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies wanneer zij aan cliënten verkopen verrichten of advies verstrekken in verband met gestructureerde deposito's.
	§ 1/1. Het is de vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies verboden een bijzonder mechanisme in te stellen.
	Onder "bijzonder mechanisme" wordt een procedé verstaan dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:
	1° het heeft als doel of gevolg fiscale fraude door derden mogelijk te maken of te bevorderen;
	2° het initiatief ertoe wordt door de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies zelf genomen of de vennootschap voor vermogensbeheer en

	beleggingsadvies neemt er duidelijk actief aan deel, of het is het gevolg van een grote nalatigheid van de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;
	3° het bestaat uit een reeks gedragingen of onthoudingen;
	4° het heeft een bijzonder karakter, wat betekent dat de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies weet of zou moeten weten dat het mechanisme afwijkt van de normen en de normale praktijken inzake financiële verrichtingen.
(...)	(...)
Afdeling 5	Afdeling 5
Intrekking van een vergunning, uitzonderingsmaatregelen, dwangsommen en bestuursrechtelijke sancties	Intrekking van een vergunning, uitzonderingsmaatregelen, dwangsommen en bestuursrechtelijke sancties
(...)	(...)
Art. 64	Art. 64
(...)	(...)
§ 3. Wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies een bijzonder mechanisme heeft ingesteld met als doel of gevolg fiscale fraude door derden te bevorderen, zijn paragraaf 1, eerste en tweede lid, 4°, en paragraaf 2 van toepassing.	§ 3. Paragrafen 1, eerste en tweede lid, 1°, 4°, 5° en 6°, en 2, zijn van toepassing wanneer de FSMA kennis heeft van het feit dat een vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies een bijzonder mechanisme heeft ingesteld in de zin van artikel 25, § 1/1.
(...)	(...)
Onderafdeling 4	Onderafdeling 4
Uitzonderingsmaatregelen, bestuursrechtelijke en strafrechtelijke sancties	Uitzonderingsmaatregelen, bestuursrechtelijke en strafrechtelijke sancties
Art. 76	Art. 76
(...)	(...)
§ 2. Indien de FSMA vaststelt dat een buitenlandse vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die in België een bijkantoor heeft, zich niet conformert aan de in België geldende	§ 2. Indien de FSMA vaststelt dat een buitenlandse vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die in België een bijkantoor heeft, zich niet conformert aan de in België geldende

wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die met toepassing van de in § 1 vermelde richtlijn tot de bevoegdheidssfeer van de FSMA behoren, maant zij de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies aan om, binnen de termijn die zij bepaalt, de vastgestelde toestand te verhelpen.	wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen die met toepassing van de in § 1 vermelde richtlijn tot de bevoegdheidssfeer van de FSMA behoren, maant zij de vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies aan om, binnen de termijn die zij bepaalt, de vastgestelde toestand te verhelpen.
(...)	(...)
Wanneer de overtredingen van een bijkantoor beoogd in het eerste lid blijven aanhouden, kan de FSMA, na de autoriteiten van de lidstaat van herkomst hiervan in kennis te hebben gesteld, de in artikel 64, § 1, 1°, 4° en 5°, bedoelde maatregelen treffen. Artikel 64, §§ 2 en 3, is ook van toepassing. Artikel 64, § 3, geldt eveneens voor de buitenlandse vennootschappen voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat die in België werkzaam zijn via het vrij verrichten van diensten. De Europese Commissie en de Europese Autoriteit voor effecten en markten worden onverwijd van deze maatregelen in kennis gesteld.	Wanneer de overtredingen van een bijkantoor beoogd in het eerste lid blijven aanhouden, kan de FSMA, na de autoriteiten van de lidstaat van herkomst hiervan in kennis te hebben gesteld, de in artikel 64, § 1, 1°, 4° en 5°, bedoelde maatregelen treffen. Artikel 64, § 2, is ook van toepassing. (...) De Europese Commissie en de Europese Autoriteit voor effecten en markten worden onverwijd van deze maatregelen in kennis gesteld.
(...)	(...)
§ 4. Het bepaalde in paragraaf 2 van dit artikel, behalve de laatste zin, is eveneens van toepassing wanneer een bijkantoor van een buitenlandse vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteert onder het recht van een andere lidstaat verplichtingen schendt die niet uit de ter uitvoering van de richtlijn 2004/39/EG vastgestelde bepalingen voortvloeien, maar die wel tot de bevoegdheid behoren van de FSMA.	§ 4. Het bepaalde in paragraaf 2 van dit artikel, behalve de laatste zin, is eveneens van toepassing wanneer een buitenlandse vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies die ressorteert onder het recht van een andere lidstaat verplichtingen schendt die niet uit de ter uitvoering van de richtlijn 2014/65/EU vastgestelde bepalingen voortvloeien, maar die wel tot de bevoegdheid behoren van de FSMA.
(...)	(...)
Onderafdeling 2	Onderafdeling 2
Bedrijfsuitoefening	Bedrijfsuitoefening
Art. 85	Art. 85
De in deze afdeling bedoelde bijkantoren voldoen aan de volgende bepalingen, onder toezicht van de FSMA, alsook aan de ter uitvoering ervan genomen besluiten en reglementen:	De in deze afdeling bedoelde bijkantoren voldoen aan de volgende bepalingen, onder toezicht van de FSMA, alsook aan de ter uitvoering ervan genomen besluiten en reglementen:

1° de artikelen 25, § 1, 9°, en 26 tot 26/2 van deze wet;	1° de artikelen 25, § 1, 9°, 25, § 1/1 en 26 tot 26/2 van deze wet;
(...)	(...)
TITEL 7	TITEL 7
Strafrechtelijke sancties	Strafrechtelijke sancties
Art. 107	Art. 107
§ 1. Met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10.000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft:	§ 1. Met gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 euro tot 10.000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft:
(...)	(...)
	10° wie met opzet een bijzonder mechanisme instelt in de zin van artikel 25, § 1/1.
(...)	(...)